

BINDING LIST SEP 15 1922

LL
C5684P

1

5048

M. TVLLI CICERONIS

PARADOXA STOICORVM · ACADEMICORVM
RELIQVIAE CVM LVCVLLO · TIMAEVS · DE
NATVRA DEORVM · DE DIVINATIONE · DE FATO

EDIDIT

OTTO PLASBERG

FASCICVLVS I

172440
3/7/22

MCMVIII

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEVNERI

EDITOR L. B. S.

Editionis huius, cuius mihi suscipiendae auctor ante hos XII fere annos extitit academia regia Borussica, in nuntiis Teubnerianis scripsi primo fasciculo me additurum eam praefationis partem quae ad Academicum I pertineret. postea cum expertus sensissem ita fieri non posse quin aut diuellerentur quae inter se conexa essent aut bis dicerentur quae non oportet, constitui totam praefationem cum tertio fasciculo edere, codicum, quos in primo Academico LX fere numero collatos habeo, uniuersam rationem satis perspicue ostendi ratus p. 33, cuius inueniendae rationis uiam aperuit Eduardus Stroebelius commentatione philologi tomo LII inserta. nam in ceteris libris ad eos codices, in quibus recensionem positam esse Halmius intellexit, pauci accesserunt ique secundi aut tertii ordinis; de his aestimandis si quis quaerat interim Ottonis Dieckhoffi consulat dissertationem Gottingensem a. MDCCCXCIV editam 'de Ciceronis libris de natura deorum recensendis'.

Gratiarum quoque actio maior est hoc spatio. quare nunc satis habeo eos laudare quorum mihi opera in plagulis corrigendis uti licuit. quem laborem taciturnum plenum amici mecum partiti sunt Rudolphus Helmius Berolinensis Carolus Kalbfleischius Marpurgensis Ricardus Reitzensteinus Argentinensis; qui permultum mihi profuerunt monendo castigando docendo, Helmius uero praecipue ea re quod saepe inspectis thesauris Berolinensibus Rostochiensem librorum penuriam aliqua ex parte subleuauit. in adnotatione cum schedis meis iterum conferenda strenue commilitones ornatissimi me adiuerunt Gualtharius Neumannus Maximilianus Wiegandus. denique honore hunc librum impertiuit Iohannes Vahlenus uir et de auctore et de editore optime meritis, cum non solum plagulas perlustrauit deque multis rebus adscripsit quid sentiret sed etiam totam hanc editionem die XI m. Augusti a. MCMII, cum quinquagesimum annum professionis academicae celebraret, a me sibi oblatam benigne accepit.

Non desunt quae aut corrigenda uideantur aut addenda, quae ad calcem totius operis licet reicere; nunc unum monebo quod grauius est: intercidit enim nescio quo casu quod adscriptum erat ad p. 43, 15 'anima I'.

Superest ut eorum rationem proponam quae signis aut compendiis indicata fallere possint legentes.

Litteris inclinatis ea expressa sunt quae uidentur non fuisse in archetypo. asteriscus uerbis Ciceronis interpositus defectum indicat, idem in margine adpictus corruptelam, in adnotatione idem unam fere litteram erasam; quod erasum uidetur adscribitur uncis [] inclusum. lineola | in adnotatione uersuum discrimen signat.

*add] addidit, additum
cf] conferatur
ci] coniecit
cl] collato
corr] correctum in
del] deleuit
dett] deteriores codices
e corr] e correctione
ex] correctum ex*

ft] fortasse
 mg] margo
 om] omittit
 pr] manu prima
 rad] radendo
 ras] rasura
 rec] manu recenti
 red] redintegratum (ft red] aut redinte-
 gratum aut e correctione)
 s] sequenti
 uid] uidetur
 dicere pr] dicere scriptum manu prima,
 altera addendo id effecit quod scripsi
 qui pr] sic omnia manu prima scripta
 qui rec] qui manus prima, s addidit
 recens
 bona ex ~o] bona ex bono

EDITIONES

Ald] Aldina 1523
 Anzius] paradoxorum Gothana 1890
 (cf COMM.)
 Arn.] Stoicorum ueterum fragmenta coll.
 I. ab Arnim (Chrys.] uol. II; Chrys.
 eth.] uol. III)
 Asc (I)] Ascensiana paradoxorum 1509,
 reliquorum librorum 1511
 Asc II] Ascensiana 1521
 b] Baiteri Tauchnitiana 1865
 Crat] Cratandrina Basileensis 1528
 D.] Dielsii 'Die Fragmente der Vor-
 sokratiker' ed. II uol. I et uol. II pars I
 (quae pars in manus meas uenit ab-
 soluto meo quaternione IX)
 Fust] paradoxorum princeps Mogun-
 tina 1465
 Heruag] Heruagiana Basileensis 1534
 Lambin] Lambiniana Parisina 1573
 Lambinus] Parisina 1566 adscitis iis
 quae in annotationibus Lambinianae
 1573 nouata sunt
 Louaniensis] paradoxorum 1483
 Mediolanensis] paradoxorum 1476
 m] Muelleri Teubneriana 1878/79
 Manutius] Aldinae 1541. 1552. 1560
 r] Reidi Academicorum Londinensis
 1885
 Rom] Romana paradoxorum 1469, re-
 liquorum librorum 1471
 Schneiderus] paradoxorum Tauchnitiana
 1891

t] Turicensis altera Halmi et Baiteri
 1861
 Ven] Veneta paradoxorum 1470, Aca-
 demici I et Luculli 1471
 Ven II] Veneta 1494 uel 1496

COMMENTATIONES

Anzius] H. Anz, Kritische Bemerkungen
 zu Ciceros Cato maior Paradoxa
 Somnium, progr. Quedlinburg. 1890
 Barthelius] B. Barthel, über die Be-
 nutzung der philosophischen Schriften
 Ciceros durch Lactanz I, progr. Strehlen.
 1903
 Briegerus] Beiträge zur Kritik einiger
 philosophischer Schriften des Cicero,
 progr. Posnan. 1873
 Forchhammerus] Nordisk Tidskrift for
 Filologi, nou. ser. uol. V (1880)
 Hermannus] C. F. Hermann, de inter-
 pretatione Timaei Platonis dialogi a
 Cicerone relictis, progr. uniu. Gotting.
 1842
 Hochdanzius] Hochdanz, quaestiones
 criticae in Timaeum Ciceronis e Pla-
 tone transcriptum, progr. Nordhus.
 1880
 Krischius] A. B. Kriche, über Ciceros
 Academica, in stud. Gotting. 1845
 Muellerus cens.] censura in nou. ann.
 LXXXIX (1864)
 Rawackius] P. Rawack, de Platonis
 Timaeo quaestiones criticae, Berol.
 1888
 Stangelius] Th. Stangl, Tulliana (progr.
 Monac. 1898)
 H. Stephanus] in M. T. Ciceronis quam-
 plurimos locos castigationes, Paris.
 1557
 Werthus] in schedis philologis Buechelero
 et Vsenero oblatis Bonnae 1891

CODICES

Augustini contra Academicos (dederunt
 Gulielmus Bannierus Monacensis Vin-
 centius Lekuschius Vindobonensis):
 Cas(inensis 171) Fris(ingensis 89)
 Par(isinus 13369)
 Nonii: Bern(ensis 83) Flor(entinus)
 Harl(eianus) Leid(ensis 73) Wolf(en-
 büttelanus)

Fasciculus secundus, qui continebit libros de natura deorum, propediem
 prelum subibit.

Scribebam Rostochii mense Februario MCMVIII.

M. TVLLI CICERONIS
PARADOXA STOICORVM

Quintilianus inst. orat. II 1,11 non communes loci, siue qui sunt in
uitia directi, quales legimus a Cicerone compositos, seu quibus quaestiones
generaliter tractantur . . . , in mediis litium medullis uersantur? *cf. p. 4,2*

CODICES

A Vossianus 84

F Florentinus Marcianus 257

M Monacensis 528

Harleiani 2622 et 2682

V Vindobonensis 189

B Vossianus 86

1 Animaduerti Brute saepe Catonem auunculum tuum, cum in
 senatu sententiam diceret, locos graues ex philosophia tractare ab-
 horrentes ab hoc usu forensi et publico, sed dicendo consequi tamen
 2 ut illa etiam populo probabilia uiderentur. quod eo maius est illi
 quam aut tibi aut nobis, quia nos ea philosophia plus utimur, quae 5
 peperit dicendi copiam et in qua dicuntur ea quae non multum dis-
 crepent ab opinione populari, Cato autem, perfectus mea sententia
 Stoicus, et ea sentit, quae non sane probantur in uolgens, et in ea
 est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis neque dilatat
 argumentum, minutis interrogatiunculis quasi punctis quod proposuit 10
 3 efficit. sed nihil est tam incredibile quod non dicendo fiat probabile,
 nihil tam horridum tam incultum quod non splendescat oratione et
 tamquam excolatur. quod cum ita putarem, feci etiam audacius quam
 ille ipse de quo loquor. Cato enim dumtaxat de magnitudine animi
 de continentia de morte de omni laude uirtutis de diis immortalibus 15
 de caritate patriae Stoice solet oratoriis ornamentis adhibitis dicere,

M TULLICERONIS TOPICA EXPLICITΔ; INCIPIT ΠΑΡΑΔΟ | Animaduerti
 ... tuum . XΔ STOICORUΘ FELIC̄ | cūm senatu eqs A .M. TULLII CICERONIS |
 uersus uacuis | PARADOXA STOICORU | INCIPIT FELICITER V M TULLI
 CICERONIS TŌPICĀ EXPLICITΔ | INCIPI^{VN}T ΠΑΡΑ ΔΟXA STOICORUM FELICIT. |
 B Paradoxa dett m. cf testimonium ad p. 14,9 adscriptum

1 catone, a ex a aperta uel o A	2 dicere pr B	philosophia*
tractare, a et t iuxta rasuram unius litterae uel duarum red A		abhorrentes,
r supra add pr, l in ras, ft fuit ~tem A	6 dcedi pr B	discrepent, p ex
m pr, B discrepant dett Fust	7 ab add A, om V	9. 10 -cū in intercolumnio
add V, punctis additis et post orationis et post argumentū, sed in hoc lineola in		ras, ut ft ibi olim fuerit signum ad -cū illud referendum. sed minutis dett Fust,
et aut id aut minutisque Anzius commendat p. 7; qui quod in sententia pendenti		aduersatiuum asyndeton ferri posse negat, cf de diu. i 47,105 (sapienter aie-
bant) p. 41,10 ut nihil adfirmet ipse, refellat alios, alia. certe etiam quae secun-		inter-
atur de Stoicis accipienda sunt non de Catone, cf p. 4,3 Brut. 31,119		rogati uncūl VB interrogati u~uncūl ex ~gat uncū A
cf de fin. iv 3,7 pungunt quasi aculeis interrogatiunculis angustis		et quasi dett Rom.
		11 efficit
ex effecit V	qd in ras, uid sed fuisse B	14 loq ^v ex locor A loquimur ^{± loqr} V;
cf de diu. ii 23,50 ex.	15 de contemnenda morte Walkerus, sed uide de orat.	
i 13,56 in simili enumeratione de temperantia de magnitudine animi, ibid. 15,67		de continentia ... de morte, Bruti epist. i 17,5 de morte
dett Fust o. o. non Mediol	adhibitis ex ~betis AB	16 nullis o. o.

ego tibi illa ipsa, quae uix in gymnasiis et in otio Stoici probant, ludens conieci in communes locos. quae quia sunt admirabilia contraque opinionem omnium (ab ipsis etiam paradoxa appellantur), temptare uolui possentne proferri in lucem id est in forum et ita dici ut probarentur, an alia quaedam esset erudita alia popularis oratio; eoque hos locos scripsi libentius, quod mihi ista *παράδοξα* quae appellant maxime uidentur esse Socratica longeque uerissima. Accipies igitur hoc paruum opusculum luebratum his iam contra- tractoribus noctibus, quoniam illud maiorum uigiliarum munus in tuo nomine apparuit, et degustabis genus exercitationum earum quibus uti consueui, cum ea quae dicuntur in scholis *θετικῶς* [positua] ad nostrum hoc oratorium transfero dicendi genus. hoc tamen opus in acceptum ut referas nihil postulo; non enim est tale ut in arce poni possit quasi Minerua illa Phidiae, sed tamen ut ex eadem officina exisse appareat in hac eadem figura exisse appareat.

1 uix* [punctum ut uid] B 2 ludens, l red A 3 etiam supra add uix pr A supra paradoxa add .i. mirabilia (cf Lucull. 44,136) B ab ipsis ... appellantur ex Muelleri sententia (cens. 135) del bm, quae aegre feratur si absint, quippe quibus eorum quae antecedunt aperiatur ratio, ut illis de nat. deor. i 11,29 *σπεῖραν* appellat, de fato 10,22 id appellat *ἐλάγιον*; quod autem u. 6 similiter ait ista *παράδοξα* quae appellant, id et ad sententiam apte facit et a repetitione minime moleste, ut in simili formula loquendi de fin. iii 17,57 de bona autem fama (quam enim appellant *εὐδοξία* aptius est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam) et paucis interiectis hanc quam dixi bonam famam. cf etiam hanc quae minimis interuallis ponit inter se simillima de diu. ii 7,19 quam dicebas praesensionem esse rerum fortuitarum et quae a te fortuitarum rerum est dicta praesensio, pro Cluent. 66,189 quod nunc denique patefactum est et nunc uero apertum iam omnibus ac manifestum uidetur, Phil. xiv 9,24 cum imperatores eos appello et cum uictores appello imperatores, de inu. i 31,52 orat. 22,73 s 26,91s pro Scauro 3,4. cf Vahlenus de leg. p. 15,8 Martha ad Brut. 59,218, infra p. 7,5. 56,6 de diu. i 20,39. cf schol. Sangall. in accus. i 7 p. 157 Or. proprium Ciceronis ... in dialo- gis ... eandem saepe sententiam dicere 4 idest inforū in ras (ft fuit idē) A; eadem cum quibusdam dett (in Harleiano 2682 a librario omīssa ab eodem, nī fallor, postea in mg addita sunt) et Mediol del Bentleius tbn, defenderunt post alios Reidus ad Acad. p. 97,14 Anzīus p. 10 Leo ind. schol. Gotting. 1892,11. gymnasiarum umbrae atque otio opponitur lux id est forum, cf de orat. i 34,157 Brut. 8,32 pro Rab. Post. 17,48 pro Sest. 24,53 de sen. 4,12 ad Att. v 15,1; uide etiam Brut. 62,222 ex acie id est a iudiciis (epist. xv 4,16), Lael. 26,97 in scaena id est in contione, Acad. p. 37,12 6 quo V ΠΑΡΑΔΟΞΑ B paradoxa A V 7 appellantur dett Mediol

8 hīf ex uīf rec V īf corr uīf, deinde hīf B 10 exercitationē pr B ex-
ercitationē, eārum V 11 confueui, ue in ras V inchohīf* [Θ ut uid]

A in scholīs V ΘΕΤΙΚΩC posidua B ΘΗΤΙΚΩC posidua, Θ add, lua in ras minore A (≈posidui uel ≈duīf Harl 2622) ΘΕΤΙΚΩC, supra add rec † Kd .i. possellīua V (xηριζα dett Rom). interpretamentum suspiceris olim positū fuisse, cf Muellerus cens. 134 Gellius viii 4 13 supra acceptum add rec † aptū V ut in arce in ras paulo maiore (fuerit ≈archa) A; arca, superser rec † ce

V arte B 14 illa Minerua Mediol m fidē A ≈e V; fidē tamen, fidē in ras B officina B ut ex eadem officina exisse appareat in hac eadem figura exisse appareat AB (nec aliter uterque Harleianus) ut ex

I OTI MONON TO KALON AGAΘON

Quod honestum sit id solum bonum esse.

¹
⁶ Vereor ne cui uestrum ex Stoicorum hominum disputationibus non ex meo sensu deprompta haec uideatur oratio, dicam quod sentio tamen, et dicam breuius quam res tanta dici potest.

Numquam mercule ego neque pecunias istorum neque tecta magnifica neque opes neque imperia neque eas quibus maxime adstricti sunt uoluptates in bonis rebus aut expetendis esse duxi, quippe cum uiderem rebus his circumfluentis ea tamen desiderare maxime quibus abundarent. neque enim umquam expletur nec satiatur cupi-

eadem officina exisse appareat (linea subscripta rec), in mg add ¹ in hac eadē figura exisse appareat V, cuius primitiuam scripturam cum plerisque secuti illa in hac eadem figura exisse appareat om tbn. quae quo interpolatoris consilio inuecta credam non assequor, nec magis probari posse quae corrector recens in V effecit appareat. putabam olim ut ex eadem officina eadem figura exisse appareat, sed nec hoc satis placet nec alia. res puto plana fit si credimus duplicem conclusionem ex ipso Ciceronis scripto seruata esse (cf Tim. 14,50), modo sumas, quod facile fieri potuit, exisse in altera per errorem scriptum esse, ut altera fuerit ut ex eadem officina exisse appareat, altera ut in hac eadem figura appareat i. e. ἡ αὐτῇ ἰδέα. sed utram conclusionem auctor praelulerit alteri nequeo dicere, nisi forte displicuerat ei hac ad Mineruam relatum non ad opus; quod quidem in illa similitudinis conformatione ne fieri quidem facile potuit aliter; ut in his de opt. gen. orat. 3,8 sed quatenus ualuerunt, sani et sicci dumtaxat habeantur, sed ita ut palaestritae, spatari in xysto ut liceat, non ab Olympiis coronam petant extrema accommodata sunt ad palaestritas similitudinis gratia accitos, cum sermo sit de oratoribus, et late patet hoc genus, quod attingetur etiam ad p. 19 ex. ex eodem uel propinquo loco comparatio ducitur de orat. II 17,71. 73 orat. 71,234 de diu. I 13,23 de fin. IV 13,34 de off. III 2,10, cf Philo de Iosepho 8,39

1 ΟΟΝΟΝ corr ΟΟΝ/ΟΝ Β ΤΟΚΑ ΑΝΟΝ-ΑΓΑΘΟΝ, T in ras, G add, Θ ex E ut uid B ΑΤΑ*ΘΟΝ, tertia littera in ras pr, V 2 interpretamentum cum ceteris una serie perscriptum habent AB, in mg inferiore add V, et archetypum ista interpretamenta in mg habuisse concludas etiam ex iis quae adnotabuntur ad p. 14,17. 19. 17,13 ss. quo minus certum est ea a Cicerone esse profecta (quamquam hoc quidem paradoxon paene eodem modo uertit de fin. IV 28,78),

et del uel om cum aliis tbn 3 exoticoꝝ A exoticoꝝ V ex οti corum, in mg add 1. sententia stoicoꝝ B ex Socraticorum unus codex Aldi Muellerus cens. 276 cl p. 4,7. 13,6 Lucull. 44,136 (Tusc. III 5,10 de orat. III 34,139), tbn ex otioꝝ solum Marklandus ad Statii silu. v 2 p. 273, t. ex Stoicorum dubito quam recte post Orellium repudiauierint, quod extoicoꝝ olim fuerit; Stoicos Cicero in orationibus saepe commemorat, Socraticos numquam. non loquor tecum Stoica lingua Seneca epist. 13,1. de hominum cf Stangelii Tulliana 33 5 restanta*dicī A, restant a*dicī B, utrumque ex restant adici dici poscit dett Langius poscet t (cf nou. ann. LXXIX [1859] 765) deleto post H. Wolfii coniecturam dici. tradita recte defendit Muellerus cens. 280; nimirum res tanta tam breuiter dici non potest, dicere autem rem, non de re, minime alienum ab usu Ciceronis (cf

de fin. III 6,19) 6 mercule B hercule V tbn me h. A. cf de nat. deor. II 29,74 de leg. p. 6,1. 13,5. 193,8 Vahleni, Lachmannus in Lucr. p. 152 Stangelius Tullian. 55 tecta* magnifica* [m utrobique] B 7 maximeā B 8 ee*

ex eē B 9 hīl ex īf (rec) B circumfluentes dett Mediol ~tis t circumfluentibul A circū fluentib; VB. uiderentur ... circumfluentibus in M effectum rec minus apte et ad orationem et ad usum loquendi ex ex et A & V de*fiderare [u uel o] A 10 cf de re p. VI 1,1 (Non. p. 424) lubidines ... nec

ditatis sitis; neque solum ea qui habent libidine augendi cruciantur sed etiam amittendi metu.

In quo equidem continentissimorum hominum maiorum nostro-
rum saepe requiro prudentiam, qui haec inbecilla et commutabilia
5 pecuniae membra uerbo bona putauerunt appellanda, cum re ac factis
longe aliter iudicauissent. potestne bonum cuiquam malo esse, aut
potest quisquam in abundantia bonorum ipse esse non bonus? atqui
ista omnia talia videmus, ut etiam inprobi habeant et absint probis.
quam ob rem licet inrideat si qui uult, plus apud me tamen uera
10 ratio ualebit quam uulgi opinio; neque ego unquam bona perdidisse
dicam si quis pecus aut supellectilem amiserit, nec non saepe lau-
dabo sapientem illum, Biantem ut opinor, qui numeratur in septem.
cuius quom patriam Prienam cepisset hostis ceterique ita fugerent
ut multa de suis rebus asportarent, cum esset admonitus a quodam
15 ut idem ipse faceret, 'ego uero' inquit 'facio; nam omnia mecum
porto mea': ille haec ludibria fortunae ne sua quidem putauit, quae
nos appellamus etiam bona.

expleri nec satiari ullo modo possunt, ubi uides nihil esse mutandum, quamquam
satiatis et expletis posuit de sen. 14,47

1 quae Harleiani Fust; cf de leg. II 11,28 2 metō^v B 3 nřm^{orū} V
nřm, r e corr A nřm corr nr, m B 4 quia B 5 membra B, del Gernhardus,
pecuniae membra del Bentleius Heinicus philol. x 117 tñm, pecuniae munera ci
Schuetzius. codicum scripturam defendit Anzies p. 10 cl pro Sest. 46,98 huius au-
tem otiosae dignitatis haec fundamenta sunt haec membra, non satis id quidem
apte, quoniam ea translatio ducitur a partibus domus, quae membra appellabantur
(ad Q. fr. III 1, 1, 2 Lachmannus ad Lucr. VI 804), sed tamen pecuniae membra
cum Ochsnero aliisque intellegi puto πλοῦτον μέλη (Arist. rhet. I 5. 1361 a 13):
pecunia idem quod πλοῦτος est pro S. Roscio 2,6, simili translatione dixit caput
uestrae pecuniae ... fundamentum uectigalium de lege agr. II 29,80, et ut supra
inbecilla membra apte ad translationem ita epist. V 13,13 circumspecte omnia
membra rei p. ..., nullum reperiens profecto quod non fractum debilitatumue sit
uera pr V bona ex ~o A appellanda ex ~duf B 6 malo mas-
culinum eē* ex eē B aut in ras, fuit haut ut uid B 7 quicquā, lineola
red uid A eē* ex eē B 8 et improbi dett Manutius, Maduigio auctore
bm, sed cf de re p. I 17,27 quod earum rerum uideatur ei leuis fructus exiguus
usus incertus dominatus, saepe etiam deterrimorum hominum immensa possessio
(Werthius p. 35) Seneca epist. 117,9 id autem medium ... uocamus, quod tam
malo contingere quam bono possit; cf Teles p. 21,5 H. eobfint fi pr A
obfint etiam VB absint dett Asc I, Maduigio auctore t 9 qui^s rec I
10 bonul pr B 11 liqul pr B aut sic V se pe+laudabo*[I] l red,
dabo in ras (sed b eodem loco fuit primitus) [t] B 12 **antē^{bi} A biantem
corr rec h1~ V 13 quom^{cu}, qu in ras pr, cū add rec, V quā A cum B
patriam ex ~ium B priennā V fugerent cum ras ex ~runt A
15 omnia mea mecum porto dett (o. mea mecum p. mea Harl 2682)
Fust, cf Valerius Max. VII 2 ext. 3 Bias autem, cum patriam eius Prienum
hostes inuasissent, omnibus ... pretiosarum rerum pondere onustis fugientibus
interrogatus quid ita nihil ex bonis suis secum ferret 'ego uero' inquit 'bona
(omnia add Gertzius, cf Sen. epist. 9,18 s dial. II 5,6) mea mecum porto'

'Quid est igitur' quaeret aliquis 'bonum?' Si quod recte fit et honeste et cum uirtute id bene fieri uere dicitur, quod rectum et honestum et cum uirtute est id solum opinor bonum.

2
10 Sed haec uideri possunt odiosiora, cum lentius disputantur; uita
atque factis inlustrata sunt summorum uirorum haec quae uerbis
subtilius quam satis est disputari uidentur. quaero enim a uobis,
num ullam cogitationem habuisse uideantur hi, qui hanc rem p. tam
praeclare fundatam nobis reliquerunt, aut argenti ad auaritiam aut
amoenitatum ad delectationem aut suppellectilis ad delicias aut epu-
11 larum ad uoluptates. ponite ante oculos unum quemque, regum 10
uoltis a Romulo, uoltis post liberam ciuitatem ab is ipsis qui libe-
rauerunt. quibus tandem Romulus gradibus ascendit in caelum.
isne quae isti bona appellant, an rebus gestis atque uirtutibus? quid
a Numa Pompilio minusne gratas diis immortalibus capudines ac

1 si quod nescio qui ab H. Wolfio commemorati et Bentleii liquid AVB,
quo seruato u. 2 et quod dett Mediol, igitur quod Heinii philol. x 118

2 *idbenefieri, lbene in ras pr ut uid, A 3 bonum est H. A. Kochius progr.
Port. 1868, 42 4 odiosiora, supra add rec t obsecunia (sic) V obscuriora in
mg rec F, obsecunia effectum rec M, Fust. otiosiora dubitans ci t, alii alia, sed
uide de orat. iii 13, 51 s ad reliqua aliquanto odiosiora pergamus ... reliquae
(partes) sunt magnae implicatae uariae graues, de lentius Brut. 48, 178 nimis
lentus in dicendo et paene frigidus, Hortens. fr. 22 Muell. lentius dicere solebat
(Crassus, de quo in Bruto 66, 233 scribit nullus flos neque lumen ullum), Tac.

dial. 21 5 inlustrata corr ~rata F 6 quam satis est non ad rem sed
ad audientium patientiam. post uarias Gruteri et Bentleii suspensiones illa haec
quae ... uidentur praeunte (in addendis) Gernhardo del tb ut 'otiosa' sed cor-
rupto orationis aequilibrio; cf ad p. 4, 3 qro, ~ et 1 e corr B 7 num ullam
dett Mediol num illam A ~a V nullam corr nŷllam i. e. num illam B. cf de fin.

ii 19, 61 h1 ex ii rec V ii tbm p. B p. supra add A, om V
8 auri et argenti dett Fust (om aut), similiter alii, et ita solet Cicero, sed hic cur
unum posuerit apparet 9 amoenitatem pr B aut delicias et 10 aut
uoluptates pr B 10 regum, g corr (ex r) nescio an red A 11 post prius
uoltis in mg add incipere F, idem uel incipiam dett Fust alii multi oratione
distincta uel ante regum uel post; eadem distinctione probata regum cum dett
quibusdam Maduigio auctore del tb, ueterum pro regum ex H. A. Kochii con-
iectura (progr. Port. 1868, 42) posuit m. uoltis geminatum uidetur uim habere du-
plicis siue (Caecilius 5 R. uoltis empta est, noltis non empta est, Linius viii
13, 15 s), cf mus. Rhen. l. iii 83 s. similis partitio est de orat. i 9, 37. de oratione
cf de diu. ii 23, 51 qui credat exaratum esse — deum dicam an hominem, de
a ad Att. x 8, 6 nec haec (auguria) collegii nostri ab Atto sed illa Platonis.
ceterum unum quemque intellegit eorum qui hanc rem p. tam praeclare fundatam
nobis reliquerunt, quos deinde secundum aetates diuumerat liberatam Lam-
binus; cf accus. i 7, 18 post hunc statum rei p. quo nunc utimur inf B,

corr rec h1f V 12 gradibus Romulus dett Mediol m ascendit corr asc~ A,
asc~ B; asc~ Vt. in caelum ascendere est Tusc. i 29, 71, ascendere pro Mil. 35, 97
de domo 28, 75 Hortens. fr. 45 Muell. Tusc. i 46, 111, proprie Lael. 23, 88; certum
usus discrimen indagari nequit, cf thes. l. L. ii 754, 10. 756, 5 13 si neq; corr

h1f neq; B h1f neque corr *iif neque A iifne que V nreb; V 14 anuma-
pompilio ex anum ap~ A Numae Pompilii dett Lambinus cupidines, in
mg A. capu; dines V; cappudines B ut codices Nonii p. 398 (Cic. de re p. vi 2, 2)

fictiles urnulas fuisse quam felicitas aliorum pateras arbitramur? omitto reliquos; sunt enim omnes pares inter se praeter Superbum. Brutum si qui roget quid egerit in patria liberanda, si quis item
 5 reliquos eiusdem consilii socios quid spectauerint quid secuti sint, num quis existat cui uoluptas cui diuitiae cui denique praeter officium fortis et magni uiri quicquam aliud propositum fuisse uideatur? quae res ad necem Porsinnae C. Mucium inpulit sine ulla spe salutis suae? quae uis Coelitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? quae patrem Decium, quae filium deuota
 10 uita inmisit in armatas hostium copias? quid continentia C. Fabricii, quid tenuitas uictus M. Curii sequebatur, quid duo propugnacula belli Punici Cn. et P. Scipiones, qui Carthaginiensium aduentum corporibus suis intercludendum putauerunt, quid Africanus maior, quid minor, quid inter horum aetates interiectus Cato, quid innumerabiles
 15 alii (nam domesticis exemplis abundamus): cogitasse quicquam in uita sibi esse expetendum nisi quod laudabile esset et praeclarum uidentur? ueniant igitur isti inrisores huius orationis ac sententiae et iam uel ipsi iudicent, utrum se horum alicuius, qui marmoreis tectis ebore

3
13

cape*dmef

caput in|eif, in superscriptis prior e in ras rec, F, cf de nat. deor. III 17,43 corp. gloss. VI 176

1 fictile|*urnula| ex fictile|furnu| B felcatal| corr fil~ A fil~ corr fel~ (in intercolumnio A. fe), in mg manu recentissima felcatal V felcital
 a de
 corr f|hcital B filcatal F. cf Paulus Festi p. 86,5 M. (61,8 Th.) Cic. ad Att. VI 1,13

Saliorum Baiterus apud t, bm speciose, cf corp. gloss. IV 29,2 cardens uasa fretina saliorum, sed tamen dubito ut Goetzius ibid. VI 176; Varro quidem scripsit r. r. I 2,10 fundi enim eius . . iucundiore spectaculo sunt multis quam regie polita aedificia aliorum, cf de fin. V 32,96 2 patref B 3 qui. V

egerit rec V 4 expectauerint V, pr A 5 nūq^{uif} ex nūq^{uif} ut uid B Numquid V ex. iste^t V cum primum supra add A, om V secundo loco cui* ex quid ut uid A Numquid V 7 porfennae (cf Weissenborni et Muelleri appendix ad Liu. II 9,1 Iul. Paris de praenom. p. 588,6 Kempfi)

corr porfennae AB tbm p. rofennae (cf Florus p. 17,6 et S Rossbachi, alia) V mutum B 8 coctem, c prior ex parte in ras, uid elo~ fuisse A 9 inpon*te [1] V deuotaunta^c inmisit B deuotaunt inmisit V, corr deuotaunt^{ac} A; cf Maduigijs de fin. II 19,62 11 .O. AV m. B eurni, altera 1 in ras, ft fuit eurni A 12 carthaginiensiū A chartagimienfium B 13 quid minor de libris errans om t 14 interiecto| pr V 15 cogitaffent primo, deinde deinceps corr ~ne, ~ne^t, ~ne^{*ne} (sic rec) V, de cuius primitiua scriptura errans cogitassene t atque bm 16 esset] esse* [t] Ab e&^{re}

corr e&*, deinde restitutum e& B uidentur dett Borgersius uidetur AB uid&^{re} rec V, tb 17 orationi| ex ~nef B 18 qui solis marmoreis, qui tectis

Bentleius el p. 25,20, cf etiam de leg. II 1,1 magnificasque uillas et pauimenta marmorea et laqueata tecta contemno, Varro Men. 533 B. Lygdamus 3,16 Festus p. 242,17 M. (314,17 Th.) Sen. ep. 114,9 Plin. epist. IX 39,3 Apul. flor. 18 p. 179,6 V.

et auro fulgentibus qui signis qui tabulis qui caelato auro et argento qui Corinthiis operibus abundant, an C. Fabricii, qui nihil habuit eorum nihil habere uoluit, se similes malint.

- 14 Atque haec quidem, quae modo huc modo illuc transferuntur, facile adduci solent ut in bonis rebus esse negent, illud arte tenent 5 accurateque defendunt, uoluptatem esse summum bonum. Quae quidem mihi uox pecudum uidetur esse non hominum. tu, cum tibi siue deus siue mater ut ita dicam rerum omnium natura dederit animum, quo nihil est praestantius neque diuinius, sic te ipse abi-
cies atque prosternes, ut nihil inter te atque inter quadripedem ali-
quam putes interesse? Quicquam bonum est, quod non eum qui id 10 possidet meliorem facit? ut enim est quisque maxime boni particeps ita est laudabilis maxime, neque est ullum bonum de quo non is qui id habet honeste possit gloriari. quid autem est horum in uoluptate? melioremne efficit aut laudabiliorem uirum? an quisquam 15 in potiendis uoluptatibus gloriando se et praedicatione effert? atqui si uoluptas, quae plurimorum patrociniis defenditur, in rebus bonis habenda non est, eaque quo est maior eo magis mentem ex sua sede et statu demouet, profecto nihil est aliud bene et beate uiuere nisi honeste et recte uiuere.

20

2 *supra* operib; add *rec* † opib; V 3 *sefimilef ex fism~ V* esse
similes *Suffridus Petrus* similes esse *Manutius* se similes esse *Louaniensis*.
copula facile caretur, pronominis autem repetiti negligentia dicam an arti-
ficiū non singulare, cf pro Planc. 35,86 pro Cluent. 24,66 et quae collegi
in libro gratulatorio ad Vallenum misso a. 1900 p. 243 ss 5 facile *ex*
facere A arte *ex arce ft pr V* arcete B 7 *cū ex cui V* 8 de-
derunt V 9 neq^c *supra add B* 10 quadripedē *rec V* quatripedem
(*corr manu insolita*) B 11 putel* [t ut uid] B quicquam* [^{drv}signum
interrogationis] V Quicquam,^{ne} F Rom nō ft ex nō B quid¹ A
¹quid ex quid B 12 meliorem non facit V 13 Ita, in t nescio quid *corr*
(r?) A ita ē B ~et A & V ~etiam dett Orellius 14 quidid^{ndo} ex quid¹ A
quid B 16 potiendū *rec V* p̄dicationem B p̄dicatione (e ex e) V
eodem studio quo gloria pro gloriando Mediol uel gloriatiōe Lambinus, quod
uocabulum Cicero primum finxit de fin. III 8,28: apte conferuntur haec pro
Planc. 36,87 erat non iure non legibus non disceptando decertandum, de re p.
16,25 disputando rationibusque, Lael. 17,61 blanditiis et adsentando, de domo
17,45 ad placandum atque ad misericordiam, de orat. II 84,341 legendi et de-
lectationis . . . causa effert Atbm^f ecfert *rec V* 19 demouet *corr*
djm~ AB nisi fī B 20 uiuere, e^f in ras ampliore, fuit uiuerent ut
uid B

ΟΤΙ ΑΥΤΑΡΚΗΣ Η ΑΡΕΤΗ ΠΡΟΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ

II

In quo uirtus sit ei nihil deesse ad beate uiuendum.

Nec uerò ego M. Regulum aerumnosum nec infelicem nec miserum umquam putauī. non enim magnitudo animi cruciabatur eius
 5 a Poenis, non grauitas non fides non constantia non ulla uirtus, non denique animus ipse, qui tot uirtutum praesidio tantoque comitatu, cum corpus eius caperetur, capi certe ipse non potuit. C. uero Marium uidimus, qui mihi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, aduersis unus ex summis uiris uidebatur, quo beati⁹ esse mortali
 10 nihil potest.

Nescis insane nescis quantas uires uirtus habeat; nomen tantum uirtutis usurpas, quid ipsa ualeat ignoras. nemo potest non beatissimus esse qui est totus aptus ex sese quique in se uno sua ponit omnia; cui spes omnis et ratio et cogitatio pendet ex fortuna,
 15 huic nihil potest esse certi, nihil quod exploratum habeat perman- surum sibi unum diem. eum tu hominem terreto, si quem eris nactus, istis mortis aut exilii minis; mihi uero quicquid acciderit, in tam ingrata ciuitate ne recusanti quidem euenerit, non modo non repugnanti. quid enim ego laboraui aut quid egi, aut in quo eui-
 20 gilarunt curae et cogitationes meae, si quidem nihil peperī tale nihil consecutus sum ut eo statu essem quem neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria. Mortemne mihi minitaris ut
 18 omnino ab hominibus, an exilium ut ab improbis demigrandum sit?

1 cf Diog. Laert. vii 127
 insolita) B H supra add A

ΟΤΥ ΑΥ ΑΥΤΑΡΚΗΣ (superscr manu
 ΠΡΟΣ ex TIPOC A ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ

in prima littera nescio quid corr A 2 de fin. v 27,79 uirtus ad beate ui-
 uendum se ipsa contenta est, similiter Tusc. v 1,1 de diu. ii 1,2 3 uero
 ego, o prior e corr, e red uid A uero praeter primam hastam in ras, uid uērō

fuisse, B 4 animi cruciabatur ei B 8 fortunatissimis dett; uide m
 ad uol. i p. 289,15 9 aduersif corr ~suf ut uid A ~sif B 12 quid*

ipfa [e ut uid] f ex a pr, A 14 cui⁹ pef sic fere B; corrector insolitus uo-
 nilul

luit puto cuius spes 15 huic nulluf B certi enibul V 16 ne
 unum quidem diem Rom uel unum diem ei Moserus; uide Maduigium de fin.

iii 1,3 Stangelium Tullian. 37 17 nactusuf AV nactusuf B accjderit
 ex ~ced~ A 18 ingratū B non post modo cum dett quibusdam et Ma-
 natio aliisque ex Muelleri sententia (philol. xix 327 cens. 279) del bm, defenderunt
 Osannus ad Cic. de re publ. p. 485, Lohseus Tullianorum (progr. gymn. Leibnit.
 Berolin. 1890) p. 13 et 17, Anzius p. 10; uide etiam Maduigium gramm. 461^b ed. iii

19 ~malim aut quo (sine in), i. e. aut ad quid? t 20 cogitationf ex
 ~oon B nt bis B 21 ftatu in ras, eēm ex eē an ee, in quē e ex corr
 (hoc pr ut uid) A 22 babefactaret ut uid A iniuria, a red uid B

23 fit in ras ex est ft pr V ? fit*Oorl ex fit*Oorl A

mors terribilis iis quorum cum uita omnia extinguuntur, non is quorum laus emori non potest, exilium autem illis quibus quasi circumscriptus est habitandi locus, non iis qui omnem orbem terrarum unam urbem esse ducunt. Te miseriae te aerumnae premunt omnes, qui te beatum qui florentem putas, tuae lubidines torquentur, tu dies noctesque cruciaris, cui nec sat est quod est et id ipsum ne non diuturnum sit futurum times, te conscientiae stimulant maleficiorum tuorum, te metus exanimant iudiciorum atque legum; quocumque aspexisti ut Furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare libere non sinunt.

19 Quam ob rem ut inprobo et stulto et inerti nemini bene esse potest, sic bonus uir et sapiens et fortis miser esse nemo potest. nec uero quouis uirtus moresque laudandi sunt eius non laudanda uita est, neque porro fugienda uita est quae laudandast; esset autem fugienda, si esset misera. quam ob rem quicquid est laudabile idem et beatum et florens et expetendum uideri decet.

III OTI ICA TA AMAPTHMATA KAI TA KATOPΘΩMATA

1
20 'Parua' inquit 'est res'. At magna culpa. nec enim peccata rerum euentis sed uitiis hominum metienda sunt; in quo peccatur id

1 est post terribilis add dett Mediol, ante cum aliis t. cf de nat. deor.

ii 11,30 ex. 16,44 in. extingunt B *jlf ex hlf A his corr l*lf, deinde

rursus rec hlf B nlf V 3 nlf corr rec hlf B 4 dicunt M Fust 5 qui

te florentem dett Mediol m (cf cens. 275) qui beatum te, qui florentem Anzins p. 6

uituperata illa altera collocatione uerborum, quae tamen eadem est de leg. agr. ii 18,47

cum se sociorum cum exterarum nationum cum regum sanguine implerint uel

Brut. 97,331 hic me dolor tangit haec cura sollicitat torquent dett addito

te aut ante tuae (ita Mediol m) aut ante torquent (ita Fust aliique) aut post hoc

(post tuae Lambinus), te lubidines torquent (om tuae) ex Baileri sententia tb.

at lubidines torqueri tam recte dicuntur quam uel labi p. 12,3 uel incitari de

sen. 12,39 uel concitari Tusc. ii 24,58 uel turbari Tusc. iii 11,25 uel perturbari

top. 26,99. nam anaphorae ratione quod te flagitari ait Muellerus cens. 275,

id quale sit uel haec exempla docent: accus. v 52,136 ss pro Sulla 1,3 de domo

21,55 7 futurum cum dett quibusdam del Lambinus, nuper Anzins p. 8 et

Schneiderus; uide Hartmannum arch. lexicogr. iii 348 8 Iudiciorum, I in ras

ex l ut uid A 9 af*peñiti, pexi in ras pr, B respirare Harl 2682 Mediol,

cf pro Quinct. 11,39 pro S. Rosc. 8,22, spirare alii dett, cf pro S. Rosc. 23,65;

suspirare sane insolenter sed fortasse non sine consilio positum, cf ad Att. i 18,1

reperire . . . neminem possumus quocum aut iocari libere aut suspirare fami-

liariter possumus (ibid. ii 21,2) 10 libere om Vt, supra add A 11 & supra

add V f*stulto [1] B 12 eē nemo ** [eē] B 14 laudanda* [f ut

uid] A laudanda; sed : add uid V laudanda ē Btm 16 debet dett Rom

17 cf Diog. Laert. vii 120 Sext. adu. math. vii 422. omnia peccata paria

uel similiter Cicero pro Mur. 29,61 Luc. 43,133 de fin. iv 27,74. 28,77 ori

ica Rom OTICA AVB AMAPIHMATA V AQAPTHQATA A A MAP THA

MATA. B KATA A KATOP,ΘΩ|MATA, ΘΩ in ras V TΩ|TΕΩ MA B

1 tu

18 ref supra add ante est V, post ē. A 19 euentif rec V

potest aliud alio maius esse aut minus, ipsum quidem illud peccare quoquo uerteris unumst. auri nauem euerat gubernator an paleae, in re aliquantum, in gubernatoris inscitia nihil interest. lapsa est ipsius libido in muliere ignota: dolor ad pauciores pertinet quam
 5 si petulans fuisset in aliqua generosa ac nobili uirgine, peccauit nero nihilo minus, si quidem est peccare tamquam transire lineas, quod cum feceris culpa commissa est, quam longe progrediare, cum semel transieris, ad augendam transeundi culpam nihil pertinet. Peccare certe licet nemini. quod autem non licet, id hoc uno te-
 10 netur, si arguitur non licere. id si nec maius nec minus unquam fieri potest, quoniam in eo est peccatum si non licuit, quod semper unum et idem est, quae ex eo peccata nascentur aequalia sint oportet. Quod si uirtutes sunt pares inter se, paria esse etiam uitia 21 necessest. atqui pares esse uirtutes nec bono uiro meliorem nec
 15 temperante temperantiozem nec forti fortiozem nec sapienti sapientiozem posse fieri facillume potest perspicui. an uirum bonum dices qui depositum nullo teste, cum lucrari impune posset auri pondo decem, reddiderit, si idem in decem milibus pondo auri non idem fecerit, aut temperantem qui se in aliqua libidine continuerit in
 20 aliqua effuderit? una uirtus est, consentiens cum ratione et perpetua constantia; nihil huc addi potest quo magis uirtus sit, nihil demi ut uirtutis nomen relinquatur. etenim si bene facta recte facta sunt et nihil recto rectius, certe ne bono quidem melius quic-

2 quoquo te uerteris *Rom ut de diu.* II 9,24. 72,149 *Lacl.* 6,22 *epist.* VII 24,1, *cf de fin.* II 31,99; *pro obiecto auditur peccare* ueteris *pr A*, uniēst, e add *B* unum est *AVtbn* 4 ipsius *supra* add *V*, om etiam *Mediol tbn*; ego quo consilio istud ipsius inuictum credam non reperio et suspicor esse indefinite positum, insolito id quidem modo sed tamen adfini illi usui quem *Maduigius tetigit de fin.* I 20,67. nisi forte istius fuit; eius uel illius dett alicuius
C. Stephanus 5 generosa ^{ac} nobili *V* 6 transilire dett pauci, *Venetia a. 1506 ut Varro de l. L.* IX 5; *Cicero solet transire finem et modum*
 8 transeundi cum dett *del Gruterus t*, quo uis orationis pessum datur. transeuntis *ci Ernestus* 9 et peccare *Anzias p.* 7 10 necminul, c in ras
pr V 12 nascantur ^{tr} rec *Vtbn*, sed *cf de fin.* I 14,47 stare etiam oportet in eo quod sit iudicatum et uide *Maduigium de fin.* II 27,86, m ad hunc locum
 14 necesse est *AVtbn* 15 temperantiozem *pr V* temperantiozem [*ut uid*] *J ex o pr, B* temperato temperantiozem dett *Mediol*, quod commendat *Wesenbergus ad Tusc.* III 2,3 *cl orat.* 7,23, ne participium adiectiue positum in e exeat; *cf Sen. epist.* 66,8 sapiente *Rom m* 16 perspicui potest *B*; prae* spici ex praef pici ut uid *A* 17 aur^g ex auro *A* 18 decem utrobique ex decem *A* id lincola red uid *B* pondo auri *del Manutius tb auri del Orellius* idem ante fecerit cum dett *del Bentleius* 20 consentiens, *supra* add rec [†] entis, *V* et delendum censuit *Graeuus*
 21 hic, *supra* add rec [†] huc *V* huic *Harl 2682 Rom t*, quod iam exemplum habet nullum; nec in eo haerendum quod demi requirere uideatur hinc: simile est quod scribit *de fin.* V 14,39 et apta quaedam ad naturam putare et aliena
 22 deminuat, t in ras, fuit demittitur *B* 23 nihil praeter n in ras, in qua agnoscebam ull, ut uideatur fuisse nullū *B*

quam inueniri potest. sequitur igitur ut etiam uitia sint paria, si quidem prauitates animi recte uitia dicuntur. atqui, quoniam pares uirtutes sunt, recte facta, quando a uirtutibus proficiscuntur, paria esse debent, itemque peccata, quoniam ex uitiis manant, sint aequalia necesse est.

- 2
23 'A philosophis' inquit 'ista sumis'. Metuebam ne 'a lenonibus' 5
diceres. 'Socrates disputabat isto modo'. Bene hercule narras; nam istum doctum et sapientem uirum fuisse memoriae traditum est. sed tamen quaero ex te, quoniam uerbis inter nos contendimus non pugnis: utrum nobis est quaerendum quid baioli atque operarii an quid homines doctissimi senserint? praesertim cum hac sententia 10
non modo uerior sed ne utilior quidem hominum uitae reperiri ulla possit. quae uis est enim quae magis arceat homines ab improbitate omni quam si senserint nullum in delictis esse discrimen, aequè peccare se si priuatis ac si magistratibus manus adferant, quamcumque in domum stuprum intulerint eandem esse labem lubricitatis. 15
- 24 'Nihilne igitur interest' (nam hoc dicet aliquis) 'patrem quis necet ane seruum?' Nuda ista si ponas, iudicari qualia sint non facile possint. patrem uita priuare si per se scelus est, Saguntini, qui parentes suos liberos emori quam seruos uiuere maluerunt, parricidae fuerunt? ergo et parenti non numquam adimi uita sine sce- 20
lere potest et seruo saepe sine iniuria non potest. causa igitur haec non natura distinguit; quae quoniam utro accessit id fit propensius.
- 25 si utroque adiunctast paria fiant necesse est. illud tamen interest, quod in seruo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris uita uiolanda multa peccantur: uiolatur is qui procreauit, is qui 25

1 inueniri ex ~re B 3 supra quando add rec t quā V, et quoniam cum Bentleio ib. cf Maduigijs de fin. v 8,21 aurtutib; punctum tantum ad distinguendas uoces positum uidetur V a om B 5 ne alenonibul in ras V. non nescio quo modo Socraticum illud lenocinium significat, quod sunt qui credant, sed uerba ab aduersario cum contemptu iacta in eum ipsum ut in altercatione retorquet; cf illud 'domum emisti'. 'putes dicere: iudices emisti' et similia ad Att. 1 16,10 6 modo 'hercule, in mg add manu antiquissima bene A 7 memoriae traditum, æ ex a AB, praeterea t prior in ras ex & B, eadem t add ut uid A 9 nobis ex Ernesti sententia t, cf p. 14,3; bonif AVB de bonis dett Fust sit quam est malit t baioli AVB 10 doctissimi ex ~me A pferri ex ~ti ut uid B 12 magis, g ex u pr ut uid B 13 senserint, N et ut uid 1 e corr, fuitne ~rind A fenferit B 14 peccare* [f] B se om AB 17 an** A nec &****anferuum, a et se in ras, s et r add, post & fuisse uid an; fuerit nec &annet eruum B iudicare dett Mediol ib 18 faci*le [f] A possim Vtb, corr ~int A scelus*ē. [punctum] A saguntini*qui, 1 prima add, s1 e corr A saguntiniqui B 20 interrogatione, quam etiam Harl 2682 et Fust significat, oratio melius procedere uidetur quam affirmatione (ut tbm) 22 fit ex fit A 23 adiuncta~t B ~ta est Atbm ad~unctaest rec V pari pr A patria B 24 peccator pr B in patris . . . peccant in mg add V 25 uiolanda ex ~len~ B

aluit, is qui erudit, is qui in sede ac domo atque in re p. conlocavit; multitudinem peccatorum praestat eoque poena maiore dignus est. sed nos in uita non quae cuique peccato poena sit sed quantum cuique liceat spectare debemus; quicquid non oportet scelus esse, quicquid non licet nefas putare debemus. 'Etiamne in minimis rebus?' Etiam, si quidem rerum modum fingere non possumus, animorum modum tenere possumus. histrio si paulum se mouit extra numerum, aut si uersus pronuntiatus est syllaba una breuior aut longior, exsibilatur exploditur: in uita tu, quae omni gestu moderatior omni uersu aptior esse debet, in syllaba te peccasse dices? poetam non audio in nugis, in uitae societate audiam ciuem digitis peccata dimetientem sua: 'si uisa sint breuiora, leuiora uideantur?' qui possint uideri, cum quicquid peccetur perturbatione peccetur rationis atque ordinis, perturbata autem semel ratione et ordine nihil possit addi quo magis peccari posse uideatur.

OTI TIAC AΦΡΩΝ MAINETAI

III

Omnes stultos insanire.

Ego uero te non stultum ut saepe, non improbum ut semper, sed dementem [insanire] ***

2 praestat qui patris uitam uiolauit, cf Vahlenus de leg. p. 53,2 maior
ut uid corr ~rē B 4 quicquid ... effe in mg add B 6 figure ex Lambini coniectura (cf Horat. c. III 15,2 nequitiae fige modum tuae) tbm; possis etiam finire, sed uidetur arbitrii significatio requiri, quae in illo inest, in his non item
8 syllaba haec ex fulla bauna B 9 exlybilla B Diomedes p. 383,1 K. plaudo frequens est apud ueteres plodo. Cicero de gloria ... item in paradoxis Stoicorum apud eundem 'exsibilatur (ita codex Scioppii et Putschii, insibilatur codices Keili) exploditur' inmutatū B, ex ~tatu A in uita tua
V 10 inyllā B in syllaba id est in re minima, cf ad p. 19 ex. adnotata
12 uifa* [Γ] A uide uideantur A 13 quo* [1 cum littera (d?) superscripta et puncto infra ad laeuam adpicto (quo)] V 12. 13 orationem ita fere iam Victorius distinxit et Langius ('uerba sunt eius' inquit 'quem auctor fingit sibi respondere'), nuper Ieepius progr. Wolfenbuettel. 1868,15, cf Mus. Rhen. LIII 86. 640. quae si uisa sint breuiora, leuiora qui possint uideri uel similiter dett Fust et multae uisa sint breuiora, leuiora qui possint uideri om cum dett Lambinus et Maduigii suasu (possunt ex Bentley coniectura cum dett) t si uis, sane sint (uideantur ci m) breuiora, leuiora qui possunt uideri Muellerus cens. 132 bm. de coniunctio possint uide in Anton. II 4,8 Tusc. IV 26,56 13 q. peccatur dett Fust tb; cf m ad uol. III p. 44,30
15 peccare B uideatur supra add sequente item supra uersum litura r uel vi litterarum A 16 TIAC V TIAC corr TIAC A OTII TACA ΦΡΩΝ B cf Diog. Laert. VII 124 17 haec hoc loco a prima manu perscripta unus habet A, a secunda addita in exitu uersus a prima uacuo relicto V, item in mg B; cf quae ad u. 19 adscribentur omnes insipientes insanos esse Tusc. IV 24,54, sed ibidem omnes stultos insanire; cf de orat. III 18,65
stultof ex ~tuf A 19 dementem****rebul, m posterior e corr, r in ras, ebul red, potest fuisse dementem~amrerebul A demēntem insanire reb; d ex u V dementem omf stultof insanire (haec tria uocabula linea transversa inducta)

rebus ad uictum necessariis esse inuictum potest, sapientis animus magnitudine consilii tolerantia rerum humanarum contemptione fortunae uirtutibus denique omnibus ut moenibus saeptus uincetur et expugnabitur, qui ne ciuitate quidem pelli potest? quae est enim ciuitas? omnisine conuentus etiam ferorum et immanium, omnisine etiam fugitiuorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? certe negabis. non igitur erat illa tum ciuitas, cum leges in ea nihil ualebant cum iudicia iacebant cum mos patrius occiderat cum ferro pulsus magistratibus senatus nomen in re p. non erat; praedonum ille concursus et te duce latrocinium in foro constitutum et reliquiae coniurationis a Catilinae furiis ad tuum scelus furorem-
 28 que conuersae, non ciuitas erat. itaque pulsus ego ciuitate non sum, quae nulla erat; accersitus in ciuitatem sum, cum esset in re p. consul, qui tum nullus fuerat, esset senatus, qui tum occiderat, esset consensus populi liber, esset iuris et aequitatis quae uincla sunt ciuitatis repetita memoria.

Ac uide quam ista tui latrocinii tela contempserim. iactam et inmissam a te nefariam in me iniuriam semper duxi, peruenisse ad

reb; B. *margini V adpictum est manu recentissima a. l. f; ὁμῖτῃ ἰσῆλ' αὐτῷ reb3 addicā | necessarij; | Sapien. 10. et sic uel similiter corruptis uerbis ad uictum dett Rom, unde deinde omnia portenta effecerunt. hiatum primus sed post necessariis statuit Scioppius in elementis philosophiae Stoicae moralis cap. 129 f. 77, post dementem Maduigii monitu tbm, nisi quod t post dementem seruauit insanire. idem Scioppius intellexit, in quo ei plerique adsensi sunt, maximam partem huius loci perisse cum initio eius, quo probaretur solos sapientes esse ciues, stultos omnes fugitiuos et exules (cf Lucull. 47,144 pro Mur. 29,61 ad Brut. 1 15,5); quamquam nonnulla (u. 1—4 et 17 — p. 16,9) potius ad eam sententiam spectant qua affirmabant sapientem esse inuictum (cf de fin. III 22,76 Stob. ecl. II 7,11⁵) uel nec iniuriam accipere nec contumeliam posse (cf Seneca dial. II passim), et amentia notatur p. 16,19. omnia initio corrupta sed unius disputationis esse, Graeca autem p. 14,16 ab homine imprudenti inserta putabat Audomarus Talaeus*

1 inuictum corr ~tuf* A ~tum Btbm, e quibus tb post hanc uocem quaedam intercidisse putant. sententiam exempli causa ita explet Anzies p. 7 s inductus homo atque incultus egens rebus; recte Helmio haec fere flagitari uidentur ergo oppidum loco manue munitum suppeditantibus rebus. de uersa sententia cf Tusc. v 14,41 s Seneca dial. II 3,5. 6,4 potest] putem V

2 magnitudinē B contemtionem rerum humanarum, tolerantia fortunae Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 108, sed fortunam contemnere scribit Tusc. v 26,73, nihil humanarum rerum intolerabile ibid. IV 17,37 cf 28,60

3 saeptis pr B 4 nec A pelli in exitu uersus add V 5 ferarum V 8 patrios pr B 9 i. e. senatus nihil ualebat ut dixit cum populo gratias egit 6,14; cf p. 12,22 (10,11) de leg. agr. II 33,89 ex. (epist. IV 1,1) Klotzius quaest. Tull. I (1830) 132, Muellerus cens. 277, idem ad Seyfferti Laelium p. 123; μηδ' ὅπου αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπεται Homerus δ 710, al. ante senatus crucem posuerat t probata cum Orellio Borgia coniectura senatus nomine in re p. non re erat 10 praedonum, e ex o ft pr V 12 ante non ciuitas ut incidatur, quod tb non fecerunt, collocatio uerborum uidetur flagitare ego supra add pr B 13 fū lineola euasida A 15 iuris red uid nisi forte ex uiris V 16 rep&e amemoria V 17 hac B, ex ac A jftaltui ex statui B tala ex tale V contēpserim* iactam ex ~rnt iactam A

me numquam putavi. nisi forte cum parietes disturbabas aut cum tectis sceleratas faces inferebas meorum aliquid ruere aut deflagrare arbitrabare. nihil neque meum est neque quousquam quod auferri quod eripi quod amitti potest. si mihi eripuissem diuinam animi mei constantiam, ** *conscientiam*, meis curis uigiliis consiliis stare te inuitissimo rem p., si huius aeterni beneficii inmortalem memoriam deleuisses, multo etiam magis si illam mentem unde haec consilia manarunt mihi eripuissem, tum ego accepisse me confiterer iniuriam. sed si haec nec fecisti nec facere potuisti, redditum mihi gloriosum iniuria tua dedit non exitum calamitosum.

Ergo ego semper ciuis, et tum maxime cum meam salutem senatus exteris nationibus ut ciuis optumi commendabat, tu ne nunc quidem, nisi forte idem hostis esse et ciuis potest. an tu ciuem ab hoste natura ac loco non animo factisque distinguis? caedem in foro fecisti, armatis latronibus templa tenuisti, priuatorum domos aedes sacras incendisti. cur hostis Spartacus, si tu ciuis? potes autem esse tu ciuis, propter quem aliquando ciuitas non fuit, et me tuo nomine appellas, cum omnes meo discessu exulasse rem p. putent? numquamne homo amentissime te circumspicies, numquam nec quid facias considerabis nec quid loquare? nescis exilium scelerum esse poenam, meum illud iter ob praeclarissimas res a me gestas esse susceptum? omnes scelerati atque impii, quorum tu te

1 nisi, N ex n ut uid, 1 prior red A 2 reuere V r+uere, r et u red A
deflagrare AB 4 amitti B diuinam V 5 constantiam mei ABt
~am mei V conscientiam, meis ex Moseri et Muelleri (cens. 274) coniectura bm,
quam non ideo repudiavi quod diuinam animi mei conscientiam minus recte dici
existimarem cum Heinio philol. x 122 (cf pro Cluent. 58,159), sed quod constantia
sapientis eiusque diuinus animus (Sen. dial. II 8,3) uidebatur hoc loco aptissime
tangi; quare intercidissem quaedam statui cum Heinio uelut si illam egregiam con-
scientiam, ft etiam quae constantiae adiungerentur cum (hoc cum Harl 2682)

meis curis . . . staret te inu. res publica t 6 moriam A 7 mentē
~undē ex ~te mundē A 8 accipisse B 10 exilium t, sed ut discessum
suum non exilium dicit u. 18 et saepe alias, iter u. 21, projectionem cum se-
natui gratias egit 9,23, ita nunc adnominatione quaesita (cf de domo 47,123)
exitum 11 ego pro ergo ut illud bis legatur V 12 sanatus pr B
ut habent Harl 2682 Rom, nec mihi eo in hac sententia uidetur careri posse,
quamuis adfirmet Deiterus 'Berl. philol. Wochenschr.' XI (1891) 920; cf si tanti
est Brut. 10,39 de nullo ut deserto memoriae proditum est, de opt. gen. or. 7,21
13 nisi AV ni B potes V an ac V 14 natura* [e] A ~rae
V natione Bentleius probante Halmio, sed uide in Anton. VIII 4,13 qui natura
ciues sunt uoluntate hostes, Terent. adelph. 902 tuos . . et animo et natura

pater, ibid. 126 15 priuatorem pr A 16 si tu ciuis pp̄t, omissa in
mg dextra addi coepta, deinde his deletis scripta in mg inferiore B potes*
[t] V 17 ciuitas', in mg add f. ciuitas V, cf p. 15,13. 55,11 s 18 no*~
mine [h?'] V 19 cir cū spo cief B 20 c in priore nec lineola deleta
sed haec eradi coepta V supra quid posterius in uel iv litterae erasae, nisi
forte membrana asperior A nescis red A 21 ob dett Mediol ad AVB

ducem esse profiteris, quos leges exilio adfici uolunt, exules sunt. etiam si solum non mutarunt. an cum omnes te leges exulem esse iubeant, non appellet inimicus? 'qui cum telo fuerit': ante senatum tua sica deprensast; 'qui hominem occiderit': plurimos occidisti; 'qui incendium fecerit': aedis Nympharum manu tua deflagrauit; 5
 32 'qui templa occupauerit': in foro castra posuisti. sed quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul: familiarissimus tuus de te priuilegium tulit, ut si in opertum Bonae Deae accessisses exulares. at te id fecisse etiam gloriari soles. quo modo igitur tot legibus eiectus in exilium nomen exulis non perhorrescis? 'Romae 19 sum' inquit. Et quidem in operto fuisti. non igitur ubi quisque erit eius loci ius tenebit, si ibi eum legibus esse non oportebit.

V OTI MONOC O COΦOC ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑC ΑΦΡΩΝ ΔΟΥΛΟΣ

Omnes sapientes liberos esse et stultos omnes seruos.

¹
 33 Laudetur uero hic imperator aut etiam appelletur aut hoc no- 15
 mine dignus putetur: imperator quo modo, aut cui tandem hic libero imperabit, qui non potest cupiditatibus suis imperare. refrenet primum libidines, spernat uoluptates, iracundiam teneat, coerceat

2 leges ex ~if A exul*em ex ~lum ut uid V 3 appell& corr ~ef
 rec ut uid V 'iubeant, non eris tu exul? exul non appelletur is, qui' Orellio
 auctore tb 'iubeant . . . fappellet inimicus, qui' m errantes illi de librorum memo-
 ria et deteriorum corruptelis decepti (uelut in M effectum rec non eris tu exul? non
 appellatur inimicus qui), quamquam uerum olim exhibuerat Victorius. sententiam
 nuper perspexit Anzsius p. 17, orationem explicui mus. Rhen. LIII 82 s nec me dedo-
 cuit Schichius relat. syll. philol. Berolin. XXVI 297 s requirens quae aliena sunt ab
 orationis huius consilio. incipit deinceps cum legum uetitis comparare facinora Clo-
 dii; deinde a se inimico ad familiarissimum eius ascendit M. Pisonem u. 7. cf de
 domo 27,70 de har. resp. 1,2 ex. ad Att. x 8,3 5 aedis corr ~ef AB, rec V, b
 manu* [f] V manuatu a deflagrauit B 7 exful, f in ras, sed primo
 uid idem fuisse A 9 adte pr A ate pr V 11 inperito ex inperito A in|
 portō rec V. cf ad Att. i 16,10 num dett probante Bentleio 12 tene-
 bjt ex ~bat V fjbj ex fjbj B 13 cf de orat. III 18,65 Diog. Laert.
 VII 121 al. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, ΥΘ in ras V ΚΑΙ, K et J e corr pr, illud

ex Δ B ΠΑC, Π ex TT, A in ras ex I pr, A TTAC V Π. B
 ΔΦΡΩΝ A A***ΦΡΩΝ V ΔΦΡΩΝ B ΔΟΥΛΟΣ, in Δ nescio quid corr A
 13—15 ΔΟΥΛΟΣ*****omf [laudat] B, deinde in eodem seruo¹ et in mg
 add ~ laud&ur. in V interpretatio in extrema parte uersus et intercolumnio add
 16 imp B imperator AV, expunctum M, om dett fust tbm, defendit Forch-
 hammer p. 24 cl pro Deiot. 9,24 alieno autem a te animo (fuit quidam ad-
 dunt, cf Maduignus opusc. i 201 s) quo modo? quod exemplum quamquam plane
 compar esse suo iure negat Schichius relat. syll. philol. Berolin. VIII 31, tamen
 uereor ne delendo suum oratori adimatur; nec aliena sunt haec dices frumentum
 Mamertinos non debere. quo modo non debere? accus. v 21,52, 'at stulte, qui
 non modo non censuerit captiuos remittendos uerum etiam dissuaserit'.
 quo modo stulte? de off. III 27,101 (δικαία. || πῶς δικάει; Soph. Oed. Col. 832, χαίρει
 ξείνῃ . . . || χαίρω πῶς; Theocr. 22,55). cf p. 22,4 de har. resp. 16,35 de prou.
 cons. 7,15 in Pis. 19,44 17 libro pr A

auaritiā, ceteras animi labes repellat, tum incipiat aliis imperare cum ipse improbissimis dominis dedecori ac turpitudini parere desierit; dum quidem iis oboediet, non modo imperator sed liber habendus omnino non erit.

- 5 Praeclare enim est hoc usurpatum a doctissimis, quorum ego auctoritate non uterer, si mihi apud aliquos agrestes haec habenda esset oratio; cum uero apud prudentissimos loquar quibus haec inaudita non sint, cur ego similem me si quid in his studiis operae posuerim perdidisse? — dictumst igitur ab eruditissimis uiris nisi
 10 sapientem liberum esse neminem. Quid est enim libertas? potestas 34 uiuendi ut uelis. quis igitur uiuit ut uult nisi qui recta sequitur, qui gaudet officio, cui uiuendi uia considerata atque prouisa est, qui ne legibus quidem propter metum paret sed eas sequitur et colit quod id salutare esse maxime iudicat, qui nihil dicit nihil facit nihil
 15 cogitat denique nisi libenter ac libere, cuius omnia consilia resque omnes quas gerit ab ipso proficiscuntur eodemque referuntur, nec est ulla res quae plus apud eum polleat quam ipsius uoluntas atque iudicium; cui quidem etiam quae uim habere maximam dicitur Fortuna ipsa cedit, si, ut sapiens poeta dixit, suis ea cuique fingitur
 20 moribus. soli igitur hoc contingit sapienti, ut nihil faciat inuitus nihil dolens nihil coactus. Quod etsi ita esse pluribus uerbis disse- 35

3 hif Vm 8 fin corr ut sit sunt M Fust cur**|ego ex
 curae|go ut uid A si om V operae* ex ~ram ut uid A
 9 Dictueft, e add B dictum ē AVbm 10 nomine pr A 11 recte
 AVbm sequitur, e red A ~t B uiuit in ras iv fere litteris capaciore V, ut
 dubium non sit quin in hoc quoque fuerit sequitur (cf de fin. II 9,25); sed illam
 correctionem secuntur bm. nam t ut nos sed cum cruce; qui quod talem fere sen-
 tentiam se scribit expectare nisi qui recta sua sponte sequitur, cum ipsum sequi
 sit uoluntarium isto additamento facile caremus. cf Ambrosii qui fertur comm. in
 epist. ad Coloss. 4,1 cui sententiae (Gen. 9,25 maledictus puer Chanaan, seruus
 seruorum erit fratribus suis) ueteres assenserunt ita ut definirent omnes pruden-
 tes esse liberos, stultos autem omnes esse seruos, quia prudens abstinet a
 peccatis, ut hic ingenuus sit qui recta sequitur, seruus autem qui per stul-
 titiae imprudentiam subicit se peccato 13 me-tum ex me cum A

ea A, corr eaf V 14 qd|qd id in commissura paginarum, prius qd ft in
 ras sed pr, linea subscripta et transponendi signa add (ut esset id quod) rec, V
 quia id Ven m nihil facit nihil dicit Anzjus p. 6, sed cf pro Quinct. 29,90
 dictis factis cogitatisque; epitaph. Lys. 42 εἰρεῖν καὶ γνῶναι καὶ ποῶσαι, sacra-
 mentum editum in 'revue des études grecques' xiv 28 u. 11 (cf 19 et 21) καὶ
 λόγῳι [x]καὶ ἔργῳι καὶ γνῶμηι 15 ledere pr B 16 referuntur dett
 Asc II feruntur ABt ferunt ex ~nt V 18 quidem om Vt, post si u. 19
 transponi iubet Werthus p. 35 19 fin ABt poetam quem dicat incertum,
 uide Ribbeckium in palliatae ex inc. inc. fab. fr. LXII; qui quod Lachmannum
 in Lucr. p. 94 'apud Ciceronem scribere' ait suis fingitur fortuna cuique moribus,
 is uersum poetae non Ciceronis uerba uoluit restituere finf+ea [r ut uid]
 e ex i ut uid A cinque fungitur, e ex corr ut uid V 21 eū* ex e& V
 differendū^eft B ~dū ē AVbm

rendumst, illud tamen et breue et confitendumst, nisi qui ita sit adfectus esse liberum neminem. serui igitur omnes improbi, serui. nec hoc tam re est quam dictu inopinatum atque mirabile. non enim ita dicunt eos esse seruos ut mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili; sed si seruitus sit, sicut est, oboe-
 5 dientia fracti animi et abiecti et arbitrio carentis suo, quis neget omnes leues omnes cupidos omnes denique improbos esse seruos?

2
 36 An ille mihi liber cui mulier imperat, cui leges imponit, praescribit iubet uetat quod uidetur, qui nihil imperanti negare potest, nihil recusare audet: poscit, dandum est; uocat, ueniendum; eicit,
 10 abeundum; minatur, extimescendum. ego uero istum non modo seruum sed nequissimum seruum, etiam si in amplissima familia natus sit, appellandum puto.

37 Atque, ut in magna familia stultorum, sunt alii lautiores ut sibi uidentur serui, sed tamen serui, atrienses ac topiarii stultitiae suae,
 15 quos signa quos tabulae quos caelatum argentum quos Corinthia opera quos aedificia magnifica nimio opere delectant. Et 'sumus' inquit 'principes ciuitatis'. Vos uero ne conseruorum quidem uestro-
 rum principes estis; sed ut in familia qui tractant ista, qui tergent qui ungunt qui uerrunt qui spargunt, non honestissimum locum
 20 seruitutis tenent, sic in ciuitate qui se istarum rerum cupiditatibus

1 confitendū ēt B ~dū ē AVtbn 2 neminem***** Jgitur, J ex 1 Am
 neminē ferui (serui linea transversa del) igit B. alterum serui cum dett Mediol
 Dellefseno (act. acad. Vindob. cl. phil. hist. xxi 127) om tb, utrumque retinen-
 dum esse scripsi in libro gratulatorio ad Vahlenum misso a. 1900 p. 245 s
 (suscepi causam Torquate suscepi pro Sulla 6,20) 5 nexō AB, rec V
 (in hoc ante n punctum ut uid erasum). cf epist. vii 30,2 alio Facciolatus;
 cf Tim. 6,19 6 et ante arbitrio om Vt carentis [hasta] A care-
 renti pr V 7 improbi cum ras ex imbr~ A 8 pferibit supra add B
 9 qd cor̄ qd, deinde qd^{quo mo} do V 10 ueniendū ē Harl 2682
 Mediol m 11 uēō* ex uēom B 12 nequissimum, sim e corr aut
 red B 14 iuxta uersum a na familia incipientem in mg notis Tiro-
 nianis scriptum hic dimissum est B, quod potius ad p. 20,3 pertinet
 15 actopiarī AB ac topiarī Harl 2622 acupari| corr ac^tupari|, in mg add rec
 at acto pari V actu pari dett Fust stultitiae B 16 signae V
 17 'at sumus' dett editiones ueteres (ut Veneta a. 1506) tbn et defendi mus.
 Rhen. lIII 85 s sum|, 'red V. in eius mg add rec at. l. efumif inqunt sum
 pncipibz ciuitatis. (et ita Mediol, inqunt iam Harl 2682; de numero cf Lucull.
 18,60 Benteleus ad Horat. serm. i 4,79) 18 nec V neccferuorū, c radendo ex

ō, er e corr B 19 sed ūt, in mg add q̄, iuxta quod erasa uidentur sed ex V
 20 qui*ungunt [1] B 21 seruitutis, ti in ras fit ex dī, tu et ~f red A
 quae leguntur a p. 19,14 usque ad 20,1, ea cum in dett uarie corrupta fer-
 rentur, post multos sed fuitiles multorum aut interpretandi aut corrigendi conatus
 praeeunte I. I. Hottingero (opusc. 147 ss) praeter alia etiam transponendi artificio
 usus ita scripsit Maduigijs, quem presse secuntur tbn atque in pari stultitia sunt,
 quos signa, quos tabulae, quos caelatum argentum, quos Corinthia opera, quos

dediderunt, ipsius seruitutis locum paene infimum obtinent. 'Magna' inquit 'bella gessi, magnis imperiis et prouinciis praefui'. Gere igitur animum laude dignum. Aetionis tabula te stupidum detinet aut signum aliquod Polyeleti. mitto unde sustuleris quo modo habeas: 5 intuentem te admirantem clamores tollentem cum uideo seruum esse ineptiarum omnium iudico. 'Nonne igitur sunt illa festiua?' Sint 38 (nam nos quoque oculos eruditos habemus), sed obsecro te ita uenusta habeantur ista, non ut uincta uirorum sint sed ut oblectamenta puerorum. quid enim censes, si L. Mummius aliquem istorum 10 uideret matellionem Corinthium cupidissime tractantem, cum ipse totam Corinthum contempsisset, utrum illum ciuem excellentem an atriensem diligentem putaret? reuiuescat M. Curius aut eorum aliquis quorum in uilla ac domo nihil splendidum nihil ornatum fuit praeter ipsos, et uideat aliquem summis populi beneficiis usum 15 barbatulos mullos exceptantem de piscina et pertractantem et murenarum copia gloriantem: nonne hunc hominem ita seruum iudicet ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet?

An eorum seruitus dubiast qui cupiditate peculii nullam conditionem recusant durissimae seruitutis? hereditatis spes quid iniqui-

aedificia magnifica nimio opere delectant. 'at sumus' inquit 'principes ciuitatis'. uos uero ne conseruorum quidem uestrorum principes estis. sed ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi uidentur, serui, sed tamen serui, ut atrienses, at qui tractant ista, qui tergent, qui ungunt, qui uerrunt, qui spargunt, non honestissimum locum seruitutis tenent, sic in ciuitate, qui se istarum rerum cupiditatibus dediderunt, ipsius seruitutis locum paene infimum optinent. *quibus ecessus in libro gratulatorio ad Vahlenum misso a. 1900 p. 236 ss nihil mutandum esse promittam, modo recte intellexeretur ut p. 19,14 (quem intellectum nunc distinguendo significauimus, cf Apul. flor. 9 in.) et in addito ibidem praeter rationem stultorum et u. 15 item stultitiae suae confusio quaedam agnosceretur in comparationibus frequens, qua de confusione multis exemplis usus ipse Vahlenus egerat prooem. 1895/96, 13 ss, cf p. 1,14, 14,10. sed quibus id uideatur durius, iis huc quoque adscribo Rothsteini inuentum, qui in ceteris mecum consentiens initium huius loci defectu laborare censet in hunc modum explendo atque ut in magna familia <plures sunt seruorum ordines, sic etiam in familia> stultorum sunt alii lautiores ut sibi uidentur serui*

3 aetionis V. nomen, quod Lambinus primo agnouerat, repudiarat postea, restituit t et ante eum Starkius 'archaeologische Studien' (1852) 43 cl Brut. 18,70 Plin. nat. hist. xxxv 78 (cf encyclop. Wissow. 1 700). Echionis Mediol cum uulgata Plinii post aetionis in B interpositum de Lucullo, cf praefatio ut pr V 6 non dett, u. l. Magnolii, Ernestus, quod m ueri simile dicit; sed uide Maduigium de fin. II 3,10, ipsum m ad part. II uol. III p. 59,13, de nat. d. III 10,24 sint] sunt pr V tbm 7 eruditof bis scriptum, alterum linea transuersa del B 9 censetfi.L.mummiuf, fi.L. in ras u uel in litt A 12 reuiuifcat V, ex ~uef~ B .C). AVB 14 uideat corr ~an A uideant B 15 bartulof, in mg rec at barbatulos V mullof, m e corr V et p.] exportantem, supra add rec t r pectantē V 16 jta, j cum ras ex I ut puto, deinde in seruū lineola add uid A 17 aliq^{uo} sic nunc V, ut litterae q hasta et o quae sequitur sint e corr; primo fuerit alico 18 dubia ft B dubia-ē AVtbm 19 lpe V, quod coniecerat Bentleius. cf de orat. III 42,168

tatis in seruiendo non suscipit, quem nutum locupletis orbi senis non obseruat: loquitur ad uoluntatem, quicquid denuntiatur facit, adsectatur adsidet muneratur. quid horum est liberi, quid denique serui non inertis?

³
⁴⁰ Quid iam illa cupiditas, quae uidetur esse liberalior, honoris ⁵ imperii prouinciarum, quam dura est domina quam imperiosa quam uehemens. Cethego homini non probatissimo seruire coegit eos qui sibi esse amplissimi uidebantur, munera mittere, noctu uenire domum ad eum, Praeciae denique supplicare. quae seruitus est, si haec libertas existimari potest? ¹⁰

Quid cum cupiditatis dominatus excessit et alius est dominus exortus ex conscientia peccatorum timor, quam est illa misera quam dura seruitus. adulescentibus paulo loquacioribus est seruiendum, omnes qui aliquid scire uidentur tamquam domini timentur. iudex ¹⁵ uero quantum habet dominatum, quo timore nocentes adficit. an non est omnis metus seruitus? Quid ualet igitur illa eloquentissimi uiri L. Crassi copiosa magis quam sapiens oratio 'eripite nos ex seruitute': quae est ista seruitus tam claro homini tamque nobili? omnis animi debilitata et humilis et fracta timiditas seruitus est. 'nolite sinere nos cuiquam seruire': in libertatem uindicari uolt? ²⁰ minime; quid enim adiungit? — 'nisi uobis uniuersis': dominum mutare non liber esse uolt — 'quibus et possumus et debemus': nos uero, si quidem animo excelso et alto et uirtutibus exaggerato

1 orbi* [f] B

2 denuntiatur est dett Maduigijs de fin. III 17,58 tlm

~sit AVB

3 muneratur ex ~tul ut uid A munerat ex ~t, supra add rec t

numat V qui horū pr A 4 non serui inertis Crat nisi serui non inertis

Eust non serui non inertis Werthus p. 36, quibus acerbitas orationis non recte temperatur, cf p. 19,12. 20,1. 17; Bio apud Stob. flor. III 2,38 p. 187,5 H. οἱ ἀγαθοὶ οὐδέποτε ἐλεύθεροι, οἱ δὲ πονηροὶ ἐλεύθεροι δοῦλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν: 'haec omnia' ait 'liberi non sunt, ne serui quidem frugalioris'; cf Terent. adelph. 480 cum Donato, Cic. ad Att. I 16,12

5 quid del Anzins p. 9 iam del Bentleius, om Harl 2682; quid? iam tlm; cf de nat. deor. II 39,99

7 Cethego, C ex e ut uid A chetego B 9 praeciae corr pce** A

praeciae, in mg add pu V prece, ~e in ras, ex precie ut uid B. nomen mulieris a Plutarcho Luculli cap. 6 memoratae primus agnouit G. Sengerus 'filologičesskoje obozrèenje' IX 2 p. 189, cf mus. Rhen. LIII 81 s. precari Harleiani Rom bm pre-

cibus t quael ut rec, num t fuerit incertum V 16 illa loquentissimi,

a ex e (hoc prima manus scripserat in ras) A illa loq ~ V illa loq ~ ex ille loq ~ B

17—22 cf de orat. I 52,225 s 17. 18 ex miseriis de orat. I. s.

19 debilitata B, ex ~litat A ~litat V debilitati et fracti dett Crat tlm; cf Tusc. IV 6,13 cum exanimatione humili atque fracta, 30,64 de ipsius metus inconstantia inbecillitate leuitate et, ne quis animi iam pendere existimet, epist. IX 16,9

uolo enim abstergere animi tui metum 20 in erasum A, linea del B

libertatē ex ~tate A uindicare B 21 minime**, me in ras pr, fuerit

minime V 22 quibus possumus et d. ad Herenn. IV 3,5

sumus, nec debemus nec possumus; tu posse te dicito, quoniam quidem potes, debere ne dixeris, quoniam nihil quisquam debet nisi quod est turpe non reddere.

Sed haec haec. ille uideat quo modo imperator esse possit, cum eum ne liberum quidem esse ratio et ueritas ipsa conuincat.

OTI MONOC O COΦOC ΠΛΟΥCIOC

VI

Quod solus sapiens diues.

Quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio: solusne tu diues? pro di immortales, egone me audisse aliquid et didicisse non gaudeam? solusne diues? quid si ne diues quidem, quid si pauper etiam? quem enim intellegimus diuitem aut hoc uerbum in quo homine ponimus? opinor in eo, qui tanta possessiost ut ad liberaliter uiuendum facile contentus sit, qui nihil quaerat nihil appetat nihil optet amplius. animus oportet tuus se iudicet diuitem, non hominum sermo neque possessiones tuae. nihil sibi deesse putat nihil curat amplius, satiatus est aut contentus etiam pecunia: concedo, diues est. sin autem propter auiditatem pecuniae nullum quaestum turpem putas, cum isti ordini ne honestus quidem possit esse ullus, si cotidie fraudas decipis poseis pacisceris aufers eripis, si socios spoliis aerarium expilas, si testamenta amicorum expectas, aut ne expectas quidem atque ipse supponis, haec

1 tu. h. possit/edicito, sit in ras, quid fuerit non liquet V pole
pr A 2 potest V 6 OTY AV O om AVB, habet Rom
TILOCYCOC A TILOCYCOC V TI LOY CIOC B 7 haec in duobus uersibus
qui a prima manu uacui relictis erant add V 9 diu[m] mortalib[us], puto ali-
quando correctum fuisse diu[m] mortalib[us] A 11 quod pr A 12 aut pr V
quo[tanta] ex quo[tanta] A quod tanta ree V quo[tanta] B 13 possessio
fit corr ~fioest B ~fio ē At ~fio sit V et ex Halimi coniectura bm; cf p. 24,14
ea post ut add Lambinus, post facile Bentleius; cf Brut. 35,134 cum au-
tem ipsum audires sine comparatione, non modo contentus esses sed melius non
quaereris 14 *quaerat, q in ras sed pr ut uid A tuif pr B
te dett Graecius, nuper Anzius p. 17, idem u. 17 es cum Rom, utrumque non
recte, debebat certe etiam tibi u. 16, quod cum proxima curat et satiatus est
non patientur, ne illa quidem uera sunt; uide etiam p. 23,1; nec haerendum in
ea re quod illa se iudicet diuitem non eadem ad hominum sermonem et ad pos-
sessiones referri possunt, cum possessiones ne iudicare quidem proprie dicantur
16 putant AV supra aut ras in fere litt A 19 fraudes pr V
pacifcerj ex ~ref pr B 20 au* ferf [t] A 21 expectat B, fit
pr A aut ne expectat B, om V et pr A, in quo autne* expat in mg
add. de codicum memoria errantes si test. am. ne expectas quidem atque tbm.
cf, quod Dobraeus attulit aduers. ii 374 (del atque ipse supponis), Linii xl 54,3
destituta senectus aliis expectantibus suam mortem aliis ne expectantibus qui-
dem (ibid. 10,6), Quintil. inst. or. ix 3,68 Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 20 s
Cic. in Anton. i 7,16

- 44 utrum abundantis an egentis signa sunt? animus hominis diues non
 arca appellari solet; quamuis illa sit plena, dum te inanem uidebo
 diuitem non putabo. etenim ex eo quantum cuique satis est meti-
 untur homines diuitiarum modum. filiam quis habet, pecuniast opus;
 duas, maiore; pluris, maiore etiam; si, ut aiunt Danaum, quinquaginta sint filiae, tot dotes magnam quaerunt pecuniam. quantum
 enim cuique opus est ad id accommodatur ut ante dixi diuitiarum
 modus. qui igitur non filias plures sed innumerabiles cupiditates habet,
 quae breui tempore maximas copias exhaurire possint, hunc quando
 45 ego appellabo diuitem, cum ipse egere se sentiat. Multi ex te audi-
 erunt cum diceres neminem esse diuitem nisi qui exercitum alere
 posset suis fructibus, quod p. R. tantis uectigalibus iam pridem uix
 potest. ergo hoc proposito numquam eris diues ante quam tibi ex
 tuis possessionibus tantum reficietur ut eo tueri sex legiones et

1 an*egent[n] B 'arca hominis diues, non animus appellari solet'
 ci b; animus h. d., non arca, quae app. s. (sic m) uel quae app. falso s. *Brie-*
gerus p. 23; *audacius Anzius* (cf 'neue philol. Rundschau' xi 362) a. h. diues
 esto (uel sit), arca app. s. qui mihi quidem omnes aberrare uidentur a mente
 oratoris et consilio, quod declaratur his metiuntur homines, 3 u. accommodatur
 u. 7, p. 22, 11 s; utitur publica persuasionem ut Stoicus (*Sen. ep.* 117, 6); cf de re p. iii
 9, 16 quod cum faciamus prudenter facere dicimur iuste non dicimur, in *Anton.*
xiii 6, 14. 3 satis cf u. 7, *Marx ad Lucil.* 203 4 haec filiam . . . sen-
 tiat (u. 10) quia non de quaestuoso sed de sumptuoso scripta esse diceret, post
 pecuniae modum p. 26, 7 transposuit *Anzius* p. 23 ipsa quoque disiecta in hunc
 modum 'filiam . . . quaerunt pecuniam. qui igitur . . . se sentiat? quantum
 enim . . . diuitiarum modus. at illis quae sunt de filiis apte explanantur ea
 quae de diuitiarum modo dicta sunt, deinde ab exemplo non obscure reditur ad
 generalem sententiam, ut ab hac repetatur conclusio ea cuius causa explanatio
 illa instituta erat. partitioni autem illi quae uidetur institui non nimium est
 tribuendum, quam ad normam si omnia uelis exigere, illa quoque de exercitu
 alendo quae secuntur sumptuosi potius quam quaestuarii esse uideantur

pecunia. It B pecunia est AVtbn 5 maiore ex ~rū B Danaum cum
 signo corruptelae m, sed recte t scribit intellegi habuisse, scilicet quasi pergat si
 quis quinquaginta habeat filias; et omnino in talibus, quae breuiter orationi
 tamquam notae interponuntur, congruentiam sermonis Cicero non anxie curauit;
 uelut in *Lucullo* 40, 124 ut *Dicaearchus* uisum est scripsit et paulo infra ut
Platoni placuit, sed eodem statim consilio ut *Xenocrates* (intellegas putauit),
audacius etiam de diu. i 18, 34 quod et somniantibus saepe contingit et non
 numquam uaticinantibus per furorem, ut *Bacis* Boeotius ut *Epimenides* Cres
 ut *Sibylla* Erythraea, cf *ibid.* 33, 72 *Lucull.* 41, 126 ex. de orat. iii 39, 158; quod
 genus plura concessit *Muellerus* ad off. (a. 1882) p. 17, 1 et *progr. gymn. Iohann.*
Wratzslaw. 1888, 22 adn. 2. danai radendo ex ~um M *Fust Anzius* Danao
 dett *Mediol* b si cui, ut a. Danao, *Bentleius* si, ut a. Danai, cui *Muellerus*
cens. 279, idem sed Danao *Alderus* 'philol. Rundschau' i 1449 6 sunt
Mediol *Lilie* *progr. gymn. Humboldt. Berolin.* 1884, 8 filiae ex ~a V
 7 opus] satis *Orat.* cf u. 3; ad *Att.* xii 32, 3 (2) suppeditemus ei quod opus sit
 et paulo infra uelim uideas . . . quid uiatoci quid instrumenti satis sit
 9 quando scilicet numquam, cf de diu. ii 40, 83; quo modo dett *Mediol* tbn
 11 de off. i 8, 25 ut nuper M. *Crassus* negabat ullam satis magnam pecuniam
 esse ei qui in re p. princeps uellet esse, cuius fructibus exercitum alere non
 posset 13 proposito* ex ~tum B 14 refici* superser rec t at V, cf
Schmalzius synt. Lat. 301 legionibus A (tuen[ex]legionef pr B)

magna equitum ac peditum auxilia possis. iam fateris igitur non esse te diuitem, cui tantum desit ut expleas id quod exoptas.

Itaque istam paupertatem uel potius egestatem ac mendicitatem tuam nunquam obscure tulisti. nam ut iis qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis operis dandis publicis sumendis intellegimus opus esse quaesito, sic qui uidet domi tuae partem accusatorum atque indicum consociatos greges, qui nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes, qui tuas mercedum pactiones in patrociniis, intercidas pecuniarum in coitionibus candidatorum, dimissiones libertorum ad defenerandas diripiendasque prouincias, qui expulsionones uicinorum qui latrocinia in agris, qui cum seruis cum libertis cum clientibus societates, qui possessiones uacuas qui proscriptiones locupletium qui caedes municipiorum qui illam Sullani temporis messem recordetur, qui testamenta subiecta, tot qui sublato homines, qui denique omnia uenalia, dilectum decretum, alienam suam sententiam, forum donum, uocem silentium: quis hunc non putet confiteri sibi quaesito opus esse, cui quaesito autem opus sit

1 Igitur ex leg^{is} ut uid^{et} A 6 partē A ~tem VB pariter dett Rom t^{ibi}m usu n^{on} fallor abhorrente a consuetudine Ciceronis. conicio per te, cui in sequentibus respondeat eodem te actore; de positu cf de diu. I 30,62 sic ... adfectis, ibid. II 25,54 ea ... significantes, de imp. Pomp. 22,63 ab illis ... improbari, Acad. p. 51,4 et quae Valenus adnotauit de leg. p. 142,11. domus tuae partem cl Ouid. ex Ponto I 7,68 Helmius; uide in Anton. II 3,6. 14,35 III 4,10 ad Att. I 16,12 accusatorum ab accusatore est non ab accusato, quo uocabulo Cicero

non utitur pro substantiuo 7 indicū rec V. cf de fin. I 16,50 ex. colo-
ciatof ex cul^{is} A 8 auctore dett Rom; pro Sest. 28,61 dux auctor actor
rerum illarum fuit tuaf V 9 intercidat V intercessiones dett u. l. Magnolii; ex uaria lectione ad in patrociniis adscripta ortum suspicatur Helmius, ut pactiones etiam pecuniarum intellegantur; ego potius crediderim aliquid intercidisse, uelut, si libet hariolari, fuerit in tergiuersationibus quaestus inhonestos, intercessiones (uel cautiones) sordidas pecuniarum candidatorum pr A

10 dimissio, nef libertorum**, I tertia et nef libertorum in ras, o prior
add A 11 uti^{orū} A 12 libertis dett Mediol, cf de inu. I 55,109 li-
beris AVB locietatē ex ~tataf A 13 locupl^{um} Vt cedet V
cedet B, in ras paulo maiore (fuit opinor caedē, certe cladē non fuit) A cla-
des ex Ruhnkenii coniectura (philol. v 754) t^{ibi} caedes municipum alios habere
scribit H. Wolfius 14 sullantemporif, η ex n A recordatur Morisotus;
uariatio modorum (u. 6), de qua cf Valenus de leg. p. 89,2 m ad part. III uol. II

p. 190,32, in hac distantia facillime fertur tot qui V. suspicor Ciceronem
scripsisse qui testamenta subiecta tot, tot qui sublato homines 15 dilec-
tū-decretū ex ~tume~ A edictum decretum Manutius t^{ibi}m. 'delectis militum
uenalis non sic facile haberi poterat (uacationes uenales esse poterant), nec quic-
quam hic attingitur, quod ad militiam pertineat, sed omnia ad iudiciū et forum
spectant ... significantur subita eius modi praetorum edicta, qualia in Verri-
narum libro I, cap. 40sq. commemorantur (§ 106 et § 115)'. ita Madvigius apud
t; qui mihi non satis persuadet, uide Mommsen de iure publ. Rom. III 1106
16 alienā corr ~n^u V tuam Bentleius, qui idem cum dett quibusdam
del hunc et u. 17 sibi, ubi tibi Werthus p. 36; sed notanda non tollenda per-

47 quis unquam hunc uere dixerit diuitem? etenim diuitiarum est fructus in copia, copiam autem declarat satietas rerum atque abundantia; quam tu quoniam numquam adsequere numquam omnino es diues futurus.

Meam autem quoniam pecuniam contemnis — et recte, est enim ad uolgi opinionem mediocris ad tuam nulla ad meam modica —, de me silebo, de re loquar. si censenda nobis sit atque 48 aestimanda res, utrum tandem pluris aestimemus pecuniam Pyrrhi quam Fabricio dabat an continentiam Fabrici qui illam pecuniam repudiabat, utrum aurum Samnitium an responsum M. Curii, hereditatem L. Pauli an liberalitatem Africani qui eius hereditatis Q. 10 Maximo fratri partem suam concessit? haec profecto quae sunt summarum uirtutum pluris aestimanda sunt quam illa quae sunt pecuniae. quis igitur, si quidem ut quisque quod plurimi sit possideat ita diuitissimus habendus sit, dubitet quin in uirtute diuitiae sint, quoniam nulla possessio nulla uis auri et argenti pluris quam 15 uirtus aestimanda est.

3
49 O dii immortales, non intellegunt homines quam magnum uectigal sit parsimonia. uenio enim iam ad sumptuosos, relinquo istum quaestuoso. capit ille ex suis praediis sescena sestertia, ego centena ex meis. illi aurata tecta in uillis et sola marmorea facienti 20 et signa tabulas supellectilem et uestem infinite concupiscenti non modo ad sumptum ille est fructus sed etiam ad faenus exiguus; ex meo tenui uectigali detractis sumptibus cupiditatis aliquid etiam redundabit. uter igitur est diuitior, cui deest an cui superat, qui eget an qui abundat, cui possessio quo est maior eo plus requirit ad se 25

sonae ex secunda in tertiam mutatio, quae scilicet tum fit cum orator modo aduersarium intuetur modo audientes; cf m ad part. II uol. III p. 192,31

5 nullā A 7 ruf pr V 8 fabriciū q̄ illam, enī q̄ i in ras iv fere
litt A 9 aurēū A Samnitium Fust m m. AV. G. B
curn supra add A 10 q. V q. in ras, fuit quae ut uid A q* ex q; B
11 suam, f ex t pr B 13 plurimū ft radendo ex plurimū B
est b, idem Kaysero auctore possidet et u. 14 habendus est 14 diutissimul
Vt 15 qm̄ [distinctio] V 19 capille ex capille B sescena
Laur. Valla elegans. III 5 fescena AVB sestertia, tertia in ras paulo ampliore A
20 marmorea dett Rom marmora B, ex re A solamur^a more V
21 et signa et tabulas dett Mediol Heinus philol. x 125, supellectilem
uestem Lambinus; uide Maduigium opusc. I 338; Verr. IV 59,132 haec opera
atque artificia, signa tabulae pictae 22 sumptum . . . fructus unus liber
Aldi Nepotis Morisotus fructum . . . sumptul VB ~ . . . fuptul (ex fuptul) A. de
genere corruptelae uide Vahlenum Hermiae xvii 595 (Tim. 12,44) ad faenus
cf in Catil. II 8,18 certare cum usuris fructibus praediorum exiguum V
23 detractatū AB 24 diuitior V 25 Curul Harl 2682 (idem
p. 26,1 qui) Veneta a. 1506 tlm, quo quid lucremur non intellego; pergit tamquam
coeperit cui ea possessio est, quae quo est maior quo* [d] A qd V
quod B maior et in exeunte pagina scriptum et in proxima ineunte, sed
in hac erasum B

tuendam an quae suis se uiribus sustinet? Sed quid ego de me 50
loquor, qui morum ac temporum uitio aliquantum etiam ipse for-
tasse in huius saeculi errore uerser? M'. Manilius patrum nostrorum
memoria, ne semper Curios et Luscinos loquamur, pauper tandem
5 fuit? habuit enim aedículas in Carinis et fundum in Labicano. 'Nos
igitur diuitiores qui plura habemus.' Vtinam quidem; sed non aesti-
matione census uerum uictu atque cultu terminatur pecuniae modus.
non esse cupidum pecuniast, non esse emacem uectigal est; conten- 51
tum uero suis rebus esse maximae sunt certissimaeque diuitiae.
10 Etenim si isti callidi rerum aestimatores prata et areas quas-
dam magno aestimant, quod ei generi possessionum minime quasi
noceri potest, quanti est aestimanda uirtus, quae nec eripi nec sub-
ripi potest, neque naufragio neque incendio amittitur, nec tem-
pestatum nec temporum perturbatione mutatur. qua praediti qui
15 sunt soli sunt diuites; soli enim possident res et fructuosas et sem- 52
piternas solique, quod est proprium diuitiarum, contenti sunt rebus
suis, satis esse putant quod est, nihil adpetunt nulla re egent nihil
sibi deesse sentiunt nihil requirunt; improbi autem et auari, quoniam
incertas atque in casu positas possessiones habent et plus semper
20 adpetunt nec eorum quisquam adhuc inuentus est quoi quod haberet
esset satis, non modo non copiosi ac diuites sed etiam inopes ac
pauperes existimandi sunt.

3 .(7). A .(1). V .m. B nrm corr nrm, ^udeinde nrm, in mg nrm V nrm A
nostrum B 4 memoria**sefemp, ne add A paupandum A
5 interrogari statuit Wytttenbachius, affirmari cum superioribus t 6 diui-
tiores V uitiores pr B nos . . . habemus interrogari uolunt ceteri, ego aduer-
sario dedi; cf p. 20,6 de nat. deor. III 31,78 7 uerō ft pr A uerōm rec V
cultu* [f] B et ut uid A 8 pecunia est VBtm paecunia ē A emacem,
em in ras, in mg rec emacē V uectigalein B 10 isti, ~1 in ras ex ~a A
11 magno superser rec t n1 V magno, o in | mutari coepta B quasi]
casu ci Gulielmius. cf de nat. deor. II 46,117 quibus formis minime noceri po-
test, ibid. 66,167 (ἀβλαβέστατον) 12 *est* [utrobique a ut uid] A est supra
add B 13 nec ui tempestatum dett Gernhardus, sed cf tum serenitas tum
perturbatio caeli de diu. II 45,94 (Gustafsson de Ciceronis I de finibus p. 76)
14 perturbationē ex ~nū pr B 17 est sed linea erasa V adpetunt ex
~pedunt A ulla regent pr B 19 possionef B 21 eet ex ee A
copiosiac, f add, 1 in ras A aeduitel rec B MAR TULL CI-
CERONIS PARADOXAS TOICE EXPLICATA FELICITER V INCIPIT LOCULLUS | A
M. TULLI | CICERON: PARADOXA STOICORU | EXPLIC: FELICITER | uersus
uacuis | INCIPIT LUCULLUS (hic uersus in ras) V M TULLI CICERONIS PA-
RADOXA STOICUS EXPLICITA | FELICITER INCIPIT LUCULLUS B. fuitne
olim PARADOXA CTΩIKΩC EXPLICITA ?

M. TVLLI CICERONIS
ACADEMICORVM RELIQVIAE
CVM LVCVLLO

ad Atticum xii 38,3 (38a1) *Non. Mai. Astura* si, qui me fractum esse animo et debilitatum putant, sciant quid litterarum et cuius generis conficiam, credo, si modo homines sint, existiment me, siue ita leuatus sim ut animum uacuum ad res difficiles scribendas adferam, reprehendendum non esse, siue hanc aberrationem a dolore delegerim quae maxime liberalis sit doctoque homine dignissima, laudari me etiam oportere.

ad Atticum xii 40, 2 vii *Id. Mai. Astura* Asturam sum a te profectus. legere isti laeti qui me reprehendunt tam multa non possunt quam ego scripsi — quam bene nihil ad rem, sed genus scribendi id fuit quod nemo abiecto animo facere posset. . . . nunc ipsum ea lego ea scribo, ut ii qui mecum sunt difficilior otium ferant quam ego laborem.

ad L. Lucceium v 15,4 *brevi ante Id. Mai. Astura* itaque sic litteris utor, in quibus consumo omne tempus, non ut ab iis medicinam perpetuam sed ut exiguam obliuionem doloris petam.

ad Atticum xii 45,1 (44,4) iii *Id. Mai. Astura* ego hic duo magna συντάγματα absolui; nullo enim alio modo a miseria quasi aberrare possum.

ad Atticum xiii 26,2 *prid. Id. Mai. Astura* equidem credibile non est quantum scribam, quin etiam noctibus, nihil enim somni.

ad Atticum xii 52,3 xii *K. Iun. e Tusculano* de lingua Latina se-
cui es animi. dices 'qui talia conscribis': ἀπόγραφα sunt, minore labore fiunt; uerba tantum adfero, quibus abundo.

ad Atticum xiii 32,3 iv *K. Iun. e Tusculano* Torquatus Romaest; misi ut tibi daretur. Catulum et Lucullum ut opinor antea. his libris noua prohoemia sunt addita, quibus eorum uterque laudatur. eas litteras uolo habeas, et sunt quaedam alia.

ad Atticum xiii 12,3 ix uel viii *K. Quint. ex Arpinati* quod ad me de Varrone scribis, scis me antea orationes aut aliquid id genus solitum scribere, ut Varronem nusquam possem intexere. postea autem quam haec coepi φιλολογώτερα, iam Varro mihi denuntiauerat magnam sane et grauem προσφώνησιν. biennium praeteriit, cum ille Καλλιπίδης ad-
siduo cursu cubitum nullum processerit; ego autem me parabam ad id quod ille mihi misisset ut αὐτῷ τῷ μέτρῳ καὶ λώιον, si modo potuissem — nam hoc etiam Hesiodus ascribit: αἶ' κε δύνῃαι. nunc illam περὶ

epistulae a. 709/45 scriptae omnes; dies adscripsi fere quos post Schichium constituit O. E. Schmidtus. in breui hac adnotatione M est Mediceus, Z Tor-naesianus, C Cratandrina, G eiusdem margo, Δ Mediceus cum Vrbinati, Σ reli-
qui codices Lehmanni 6 liberalis sit Ursinus liberalissima libri 18 qui

etiam Wesenbergus emend. 123 20 alia que scribis pr M talia rene (?) con-
scribis corr M 23 misi Z iussi M 24 litteras cf Reidus Hermathenae
x (xxv) 350 31 processerat m, cf Reidus ibidem 337

τελῶν σύνταξιν sane mihi probatam Bruto ut tibi placuit despondimus, idque tu eum non nolle mihi scripsisti. ergo illam Ἀκαδημαϊκὴν, in qua homines nobiles illi quidem sed nullo modo philologi nimis acute loquuntur, ad Varronem transferamus — etenim sunt Antiochia, quae iste ualde probat —, Catulo et Lucullo alibi reponemus, ita tamen si tu hoc 5 probas, deque eo mihi rescribas uelim.

ad Atticum XIII 13,1 VI uel V K. Quint. ex Arpinati commotus tuis literis, quod ad me de Varrone scripseras, totam Academiam ab hominibus nobilissimis abstuli, transtuli ad nostrum sodalem et ex duobus libris contuli in quattuor: grandiores sunt omnino quam erant illi, sed tamen 10 multa detracta. tu autem mihi peruelim scribas qui intellexeris illum uelle; illud uero utique scire cupio, quem intellexeris ab eo ζηλοτυπεῖσθαι — nisi forte Brutum: id hercle restabat; sed tamen scire peruelim. libri quidem ita exierunt, nisi forte me communis φιλοντία decipit, ut in tali genere ne apud Graecos quidem simile quicquam. tu illam iacturam 15 feres aequo animo, quod illa quae habes de Academicis frustra descripta sunt: multo tamen haec erunt splendoriora breuiora meliora.

ad Atticum XIII 14,2 (14/15,1) VI uel V K. Quint. ex Arpinati illud etiam atque etiam consideres uelim, placeatne tibi mitti ad Varronem quod scripsimus. etsi etiam ad te aliquid pertinet; nam scito te ei dialogo 20 adiunctum esse tertium. opinor igitur consideremus. etsi nomina iam facta sunt; sed uel induci uel mutari possunt.

ad Atticum XIII 16,1 IV K. Quint. ex Arpinati illam Ἀκαδημαϊκὴν σύνταξιν totam ad Varronem traduximus. primo fuit Catuli Luculli Hortensii. deinde, quia παρὰ τὸ πρόπον uidebatur, quod erat hominibus nota 25 non illa quidem ἀπαιδευσία sed in iis rebus ἀτροψία, simul ac ueni ad uillam, eosdem illos sermones ad Catonem Brutumque transtuli. ecce tuae litterae de Varrone: nemini uisa est aptior Antiochia ratio; sed tamen uelim scribas ad me primum placeatne tibi aliquid ad illum, deinde si placebit, hocne potissimum. 30

ad Atticum XIII 18 (17/18,2) III K. Quint. ex Arpinati ego interea admonitu tuo perfecti sane argutulos libros ad Varronem, sed tamen exspecto quid ad ea quae scripsi ad te: primum qui intellexeris eum considerare a me, cum ipse homo πολυγραφώτατος numquam me lacessisset; deinde quem ζηλοτυπεῖν nisi forte Brutum, quem si non ζηλοτυπεῖ multo 35 Hortensium minus aut eos qui de re publica loquuntur. plane hoc mihi explices uelim, in primis maneatne in sententia ut mittam ad eum quae scripsi, an nihil necesse putes. sed haec coram.

ad Atticum XIII 19,3 prid. K. Quint. ex Arpinati in Varrone ista causa me non moueret, ne uiderer φιλένδοξος; sic enim constitueram, 40 neminem includere in dialogos eorum qui uiuerent. sed quia scripseras et desiderari a Varrone et magni illum aestimare, eos confeci et absolui (nescio quam bene, sed ita accurate ut nihil posset supra) Academicam

2 tu Z, om M 5 ita] sic C 9 transtulique Ze 16 de Academicis del Reidus Hermathenae x (xxv) 339 24 primo ZC modo ΔΣ, quod Schmidtius inepte defendit cl p. 31,40 25 προπον non uidebatur M
26 illorum Schuetzius 35 nisi . . . ζηλοτυπεῖ Bosii decurtatus, om M; cf u. 13 36 plene M 40 constitueram Pius ~ebam M 41 scripseras addidi (cf u. 8), scribis alii

omnem quaestionem libris quattuor. in eis quae erant contra ἀκατα-
 ληψίαν praeclare collecta ab Antiocho Varroni dedi; ad ea ipse respondeo,
 tu es tertius in sermone nostro. si Cottam et Varronem fecissem inter
 se disputantes, ut a te proximis litteris admoneor, meum κωφὸν πρόσω-
 5 πον esset. ⁴ hoc in antiquis personis suauiter fit, ut et Heraclides in
 multis et nos vi de re publica libris fecimus. sunt etiam de oratore
 nostri tres mihi uementer probati: in eis quoque eae personae sunt ut
 mihi tacendum fuerit; Crassus enim loquitur Antonius Catulus senex
 C. Iulius frater Catuli Cotta Sulpicius: puero me hic sermo inducitur,
 10 ut nullae esse possent partes meae. quae autem his temporibus scripsi
 Ἀριστοτέλειον morem habent, in quo sermo ita inducitur ceterorum ut
 penes ipsum sit principatus. ita confeci quinque libros περὶ τελῶν, ut
 Epicurea L. Torquato Stoica M. Catoni Περιπατητικὰ M. Pisoni darem;
 ἀξιολοτύπητον id fore putaram, quod omnes illi decesserant. ⁵ haec Aca-
 15 demica ut scis cum Catulo Lucullo Hortensio contuleram. sane in per-
 sonas non cadebant, erant enim λογικώτερα quam ut illi de iis somniasse
 umquam uiderentur. itaque ut legi tuas de Varrone tamquam ἔρμαιον
 arripui (aptius esse nihil potuit ad id philosophiae genus quo ille ma-
 xime mihi delectari uidetur) easque partes ut non sim consecutus ut
 20 superior mea causa uideatur; sunt enim uehementer πιθανὰ Antiochia.
 quae diligenter a me expressa acumen habent Antiochi, nitorem orationis
 nostrum, si modo is est aliquis in nobis. sed tu dandosue putes hos
 libros Varroni etiam atque etiam uidebis. mihi quaedam occurrunt, sed
 ea coram.

25 ad Atticum xiii 21,4 (21a 1) K. Quint. aut pridie ex Arpinati Var-
 roni quidem quae scripsi te auctore ita propero mittere ut iam Romam
 miserim describenda. ea si uoles statim habebis; scripsi enim ad libra-
 rios ut fieret tuis, si tu uelles, describendi potestas. ea uero continebis
 quoad ipse te uideam.

30 ad Atticum xiii 22,1 iv Non. Quint. ex Arpinati de Varrone non sine
 causa quid tibi placeat tam diligenter exquirō: occurrunt mihi quaedam,
 sed ea coram. te autem ἀσμεναίτατα intexui, faciamque id crebrius, pro-
 ximis enim tuis litteris primum te id non nolle cognoui. . . . ³ . . . Varroni
 simul ac te uidero, si tibi uidebitur, mittam; quid autem dubitarim cum
 35 uidero te scies.

ad Atticum xiii 23,2 vi Id. Quint. ex Tusculano libri ad Varronem
 non morabantur; sunt enim effecti, ut uidisti, tantum librariorum menda
 tolluntur. de quibus libris scis me dubitasse, sed tu uideris. item quos
 Bruto mittimus in manibus habent librarii.

40 ad Atticum xiii 24,(1) v. Id Quint. ex Tusculano quid tibi ego de Var-
 rone rescribam? quattuor διφθέρα sunt in tua potestate; quod egeris id

4 ut olim additum 6 nos in sex Schuetzius 11 ita sermo cΣ
 14 ἀξιολοτύπητον Bosii codd ἀξιολοτύπον M 16 quam in utili demus om-
 nia et unquam M; corr C (his) 19 measque partes Bosii codd eaeque
 sunt partes Reidus Hermathenae x (xxv) 340 easque partes <ego mihi sumpsi>
 uel simile quid ci Bootius 23 etiam olim add 37 morabuntur Schuetzius
 effecti edd. nett. de defecti M detexti Lambinus m descripti mg Lambin de-
 faceati Mooneyus 'classical review' xvi 121 cl Sidon. Apollin. i 1,3 perfecti Schi-
 chius relat. syll. philol. Berolin. xxx 410 41 διφθέρα ZM

probabo. nec tamen αἰδέσθαι Τῶας — quid enim? —, sed ipsi quam res illa probaretur magis uerebar; sed quoniam tu suscipis, in alteram aurem.

epist. ix 8 v aut iv *Id. Quint. ex Tusculano* Cicero Varroni. Etsi munus flagitare, quamuis quis ostenderit, ne populus quidem solet nisi concitatus, tamen ego expectatione promissi tui moueor ut admoneam te, non ut flagitem. nisi autem ad te quattuor admonitores non nimis uerecundos: nosti enim profecto os huius adulescentioris Academiae; ex ea igitur media excitatos misi: qui metuo ne te forte flagitent, ego autem mandauī ut rogarent. expectabam omnino iam diu meque sustinebam ne ad te prius ipse quid scriberem quam aliquid acceperissem, ut possem te remunerari quam similimo munere; sed cum tu tardius faceres, id est ut ego interpreter diligentius, teneri non potui quin coniunctionem studiorum amorisque nostri quo possem litterarum genere declararem. feci igitur sermonem inter nos habitum in Cumano, cum esset una Pomponius; tibi dedi partes Antiochinas, quas a te probari intellexisse mihi uidebar, mihi sumpsi Philonis. puto fore ut cum legeris mirere nos id locutos esse inter nos quod numquam locuti sumus; sed nosti morem dialogorum. ² Posthac autem mi Varro quam plurima si uidetur, et de nobis inter nos — sero fortasse; sed superiorum temporum fortuna rei publicae causam sustineat, haec ipsi praestare debemus. atque utinam quietis temporibus atque aliquo si non bono at saltem certo statu ciuitatis haec inter nos studia exercere possemus. quamquam tum quidem uel aliae quaequam rationes honestas nobis et curas et actiones darent; nunc autem quid est sine his cur uiuere uelimus? mihi uero cum his ipsis uix, his autem detractis ne uix quidem. sed haec coram et saepius. Migrationem et emptionem feliciter euenire uolo tuumque in ea re consilium probō. Cura ut ualeas.

ad Atticum xiii 25,3 iv *Id. Quint. ex Tusculano* sed quid est tandem quod perhorrescas quia tuo periculo iubeam libros dari Varroni? etiam nunc si dubitas, fac ut sciamus. nihil est enim illis elegantius. uolo Varronem, praesertim cum ille desideret, sed est ut scis δεινὸς ἀνὴρ τέχῃ καὶ ἀναιτίον αἰτιόφρο: ita mihi saepe occurrit uultus eius querentis fortasse uel hoc, meas partes in iis libris copiosius defensas esse quam suas; quod mehercule non esse intelleges, si quando in Epirum ueneris — nam nunc Alexionis epistulis cedimus. sed tamen ego non despero probatum iri Varroni, et id, quoniam impensam fecimus in macrocolla, facile patior teneri. sed etiam atque etiam dico, tuo periculo fiet; quare, si addubitas, ad Brutum transeamus, est enim is quoque Antiochius. o Academiam uolaticam et sui similem, modo huc modo illuc. sed quaeso epistula mea ad Varronem ualdene tibi placuit? male mi sit si umquam quicquam tam ἐν παρόργῳ; at ego ne Tironi quidem dictaui, qui totas περιόχας persequi solet, sed Spintharo syllabatim.

ad Atticum xiii 35,2 iii *Id. Quint. ex Tusculano* Varroni scribis te

7 huius *Lambinus* eius *Mediceus* illius *Harleianus* et *Palatinus*, del *Ernestus* 19 nobis et inter *Manutius* 34 non esse intelliges *ZcΣ* int. non esse J 41 enitar ergo at ego *ZM* enitar. *Εγὼν*. At ego *decurtatus Bosii* at ego *del Bootius*; ἐν παρόργῳ; at ego *Buechelerus* mus. *Rhen.* LVII 326 s ingeniose, nisi quod sic potius intellego, *Ciceronem* quamuis occupatum tamen summa cura epistulam edolasse

simul ac uenerit: dati igitur iam sunt nec tibi integrum est, hui si scias quanto periculo tuo. aut fortasse litterae meae te retardarunt, si eas nondum legeras cum has proximas scripsisti. scire igitur aueo quo modo res se habeat.

5 *ad Atticum* XIII 44,2 XIII uel XII Kal. Sext. ex *Tusculano* tu tamen ausus es Varroni dare: exspecto quid iudicet; quando autem pelleget?

Tuscul. disp. II 2,4 nos autem uniuersae philosophiae uituperatoribus respondimus in Hortensio, pro Academia autem quae dicenda essent satis accurate in Academicis quattuor libris explicata arbitramur.

10 *de nat. deor.* I 5,11 qui autem admirantur nos hanc potissimum disciplinam secutos, his quattuor Academicis libris satis responsum uidetur . . . ¹² . . . nec tamen fieri potest ut qui hac ratione philosophentur hi nihil habeant quod sequantur. dictum est omnino de hac re alio loco diligentius. . .

15 *de diuin.* II 1,1 quod genus philosophandi minime adrogans maximeque et constans et elegans arbitramur quattuor Academicis libris ostendimus.

de offic. II 2,7 occurritur autem nobis et quidem a doctis et eruditis quaerentibus satisne constanter facere uideamur qui cum percipi nihil
20 posse dicamus tamen et aliis de rebus disserere soleamus et hoc ipso tempore praecepta officii persequamur. quibus uellem satis cognita esset nostra sententia. non enim sumus ii quorum uagetur animus errore nec habeat umquam quid sequatur. quae enim uellet ista mens uel quae uita potius non modo disputandi sed etiam uiuendi ratione sublata? nos
25 autem, ut ceteri alia certa alia incerta esse dicunt, sic ab his dissidentes alia probabilia, contra alia dicimus. ⁸ quid est igitur quod me impediat ea quae probabilia mihi uideantur sequi, quae contra improbare, atque adfirmandi arrogantiam uitantem fugere temeritatem, quae a sapientia dissidet plurimum. contra autem omnia disputatur a nostris,
30 quod hoc ipsum probabile elucere non posset nisi ex utraque parte causarum esset facta contentio. sed haec explanata sunt in Academicis nostris satis ut arbitror diligenter.

ad Atticum XIII 21,3 IV K. Sext. *Astura* nunc ad rem ut redeam, inhibere illud tuum, quod ualde mihi adriserat, uehementer displicet; est
35 enim uerbum totum nauticum. quamquam id quidem sciebam, sed arbitrabar sustineri remos cum inhibere essent remiges iussi. id non esse eius modi didici heri cum ad uillam nostram nauis appelleretur. non enim sustinent sed alio modo remigant; id ab ἐποχῇ remotissimum est. quare facies ut ita sit in libro quem ad modum fuit; dices hoc idem
40 Varroni, si forte mutauit. nec est melius quicquam quam ut Lucilius: 'sustineas currum ut bonus saepe agitator equosque'; semperque Carneades προβολὴν pugilis et retentionem aurigae similem facit ἐποχῇ. inhibito autem remigum motum habet et uehementiorem quidem remiga-

2 si] sed *Manutius* etsi *Klotzius* scilicet *Schmidtus philol.* LVII 188 nisi m. 'si meas litteras, cum has proximas scripsisti, nondum legeras, scriptis et datis illis proximis fortasse meae illae allatae et lectae te retardarunt' 36 cf *Lucull.* 18,59. 32,104 40 *Lucilius Malaspina Osannus anal.* p. 15 (u. 1305 *Marx.*)

Lucillus codd

41 sustineas *Lambinus* cum codice, pr *M* at cett

42 *Lucull.* 18,57

tionis nauem conuertentis ad puppin. uides quanto hoc diligentius curem quam aut de rumore aut de Pollione.

Quintilianus inst. or. III 6, 64 M. Tullius non dubitauit aliquos iam editos libros aliis postea scriptis ipse damnare, sicut Catulum et Lucullum . . .

5

Plinius nat. hist. XXXI 6 *de aquis* capiti auribus priuatim medentur, oculis uero Ciceronianae. dignum memoratu, uilla est ab Auerno lacu Puteolos tendentibus inposita litori . . . quam uocabat M. Cicero Academicam ab exemplo Athenarum, ibi compositis uoluminibus eiusdem nominis . . . ⁷ huius in parte prima . . . eruperunt fontes calidi . . . celebrati carmine Laureae Tulli . . . ponam enim ipsum carmen . . . ⁸ ' . . . nimirum locus ipse sui Ciceronis honori hac dedit, hac fontes cum patefecit ope, ut, quoniam totum legitur sine fine per orbem, sint plures oculis quae medeantur aquae.'

Plutarchus Lucullo 42 φιλοσοφίαν δὲ πᾶσαν μὲν ἡσπάζετο καὶ πρὸς 15 πᾶσαν εὐμενὴς ἦν καὶ οἰκτιρῶν, ἴδιον δὲ τῆς Ἀκαδημείας ἐξ ἀρχῆς ἔρωτα καὶ ζήλον ἔσχεν, οὐ τῆς νέας λεγομένης, καίπερ ἀνθούσης τότε τοῖς Καρνεάδου λόγοις διὰ Φίλωνος, ἀλλὰ τῆς παλαιᾶς πιθανὸν ἄνδρα καὶ δεινὸν εἶπεν τότε προστάτην ἐχούσης τὸν Ἀσκαλωνίτην Ἀντίοχον, ὃν πάσῃ σπουδῇ ποιησάμενος φίλον ὁ Λούκουλλος καὶ συμβιωτὴν ἀνέτατε τοῖς Φίλωνος 20 ἀκροαταῖς (cf *Lucull.* 4, 11 s). ὧν καὶ Κικέρων ἦν, καὶ σύγγραμμά γε πάγκαλον ἐποίησεν εἰς τὴν αἴρεσιν, ἐν ᾧ τὸν ὑπὲρ τῆς καταλήψεως λόγον Λουκουύλλῳ περιτέθεικεν, αὐτῷ δὲ τὸν ἐναντίον Λούκουλλος δ' ἀναγράφεται τὸ βιβλίον.

CODICES ACADEMICI I

Classis A

meliores π (*Parisinus* 6331, *Halmi* P)

$\left. \begin{array}{l} \pi_1 \\ \pi_2 \\ \varrho \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{horum cum } \pi \text{ consensus fere non notatus; de locis rasis quae ad-} \\ \text{notantur ea semper ad unum } \pi \text{ pertinere intellegendum. } \varrho \text{ si-} \\ \text{milis Halmi V} \end{array}$

deteriorum genera αβδεζηθκ

(*Balliolensis* ex β est, *Burneianus* ex δ, *Halmi* A ex ε, *Lincolnensis* et liber *Poggii* ex ζ, *Bodleianus* ex κ)

omnia genera ω

aliquot codices ex uariis generibus ε

Classis Γ

genus corruptum σ (p. 43,9—47,14. 50,7—57,6)

$\left. \begin{array}{l} \mu \\ \nu \\ \nu_1 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{fere non commemoratus} \end{array}$

genus interpolatum γ (*Gedanensis*, *Halmi* G)

$\left. \begin{array}{l} \gamma_1 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{raro commemoratus; de correctionibus et notis margi-} \\ \text{ginalibus quae adnotantur omnia ad unum } \gamma \text{ pertinent} \end{array}$

$\left. \begin{array}{l} \varphi \\ \varphi_1 \\ \varphi_2 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{fere non commemorati} \end{array}$

ACADEMICVS I

In Cumano nuper cum mecum Atticus noster esset, nuntiatum¹
 est nobis a M. Varrone uenisse eum Roma pridie uesperī et nisi de
 uia fessus esset continuo ad nos uenturum fuisse. quod cum au-
 dissemus, nullam moram interponendam putauimus quin uideremus
 hominem nobiscum et studiis eisdem et uetustate amicitiae coniunc-
 tum. itaque confestim ad eum ire perreximus. paulumque cum ab
 eius uilla abessemus ipsum ad nos uenientem uidimus; atque illum
 complexi ut mos amicorum est (satis enim longo interuallo **) ad suam
 uillam reduximus. hic pauca primo, atque ea percunctantibus nobis 2
 ec[si]quid forte Roma noui.

Tum Atticus «Omitte ista quae nec percunctari nec audire sine
 molestia possumus quaeso» inquit «et quaere potius ecquid ipse noui.
 silent enim diutius Musae Varronis quam solebant, nec tamen istum
 cessare sed celare quae scribat existimo.»

«Minime uero» inquit ille; «intemperantis enim arbitror esse

1 de inscriptione uide praefationem 7 ab om Δ 9 enim Γ (corr
 eum γ) π_1 eum $\pi\alpha_2\theta,\omega$, quo recepto reliqua pro sanis habet r, pro corruptis tbn
 et recte quidem; illud enim satis longo interuallo siue de tempore intellegitur siue
 de loco, aegre persuadetur cadere in eos qui 'paulum' a uilla abessent; quare ex
 Dausii coniectura ut mos amicorum est se uisentium longo interuallo t (ut scri-
 bit ad Att. I 4,1 nos longo interuallo uiseris), in quo nihil est ἀπολογισμοῦ quem
 ueretur r. Maduigii inuentum (edit. Turic. II p. 854) satis tum l. i., quod proba-
 uit b, minus placet uel propter collocationem. mihi Reitzensteinus persuasit enim
 uerum esse et intercidisae aliquid uelut non uideramus inter nos 8—11 cf
 de orat. II 3,13 qui cum inter se, ut ipsorum usus ferebat, amicissime consalu-
 tassent, 'quid uos tandem,' Crassus 'numquidnam' inquit 'nouī?', Brut. 3,10, de
 toto exordio epist. XI 27,1 10 ea om $\theta\zeta$ Rom, cum Durando del tb, atque ea
 cruce signauit m; post ea quaedam intercidisae suspicatur Stammerius nou. ann.
 cxxxvii (1888) 179, quae qualia fuisse dicam non reperio. καὶ ταῦτα confert r;
 pluralem numerum posuit propter pauca, cf de sen. 7,22 10 et 12 percunctan-
 tibus uel ~cunt~ fere libri ~cont~ tbnr 11 ecquid e Manutii coniectura
 Lambinus et si quid $\Gamma\Delta$ Romae $\gamma\zeta$, ut ci Ernestus. Roma casu recto po-
 situm non recte existimat r 12 tum add r Atticus autem ci Lambin. cf
 de fin. I 5,14 pauca primo inter nos de litteris ..., deinde Torquatus ... inquit,
 de fato 1,2; tum ille de fin. III 3,10, tum Piso v 1,2, tum Furius de re p. I 11,17,
 tum Philus 13,19, et ita passim 13 quaere $\mu\zeta$ quare ceteri, sed $\pi\theta$ in mg
 uel te qu(a)ere -po- (uel q) etiam ecquid Asc i et quid $\Gamma\Delta$ 16 Hiero-
 nymus apol. adu. libros Rufini I 1 t. II col. 457 B Vall. olim pueri legimus 'in-
 temperantis esse arbitror scribere quidquam quod occultari uelis'

scribere quod occultari uelit; sed habeo magnum opus in manibus, quae iam pridem; ad hunc enim ipsum» me autem dicebat «quaedam institui, quae et sunt magna sane et limantur a me politius».

3 Et ego «Ista quidem» inquam «Varro iam diu expectans non audeo tamen flagitare; audiui enim e Libone nostro, cuius nosti studium, (nihil enim eius modi celare possumus) non te ea intermittere 5 sed accuratius tractare nec de manibus umquam deponere. illud autem mihi ante hoc tempus numquam in mentem uenit a te requirere. sed nunc postea quam sum ingressus res eas quas tecum simul didici mandare monumentis philosophiamque ueterem illam a 10 Socrate ortam Latinis litteris illustrare, quaero quid sit cur cum multa scribas genus hoc praetermittas, praesertim cum et ipse in eo excellas et id studium totaque ea res longe ceteris et studiis et artibus antecedit.»

2 Tum ille: «Rem a me saepe deliberatam et multum agitatam 15 requiris. itaque non haesitans respondebo, sed ea dicam quae mihi sunt in promptu, quod ista ipsa de re multum ut dixi et diu cogitavi. nam cum philosophiam uiderem diligentissime Graecis litteris explicatam, existimaui si qui de nostris eius studio tenerentur, si essent Graecis doctrinis eruditi, Graeca potius quam nostra lecturos, 20 sin a Graecorum artibus et disciplinis abhorrerent, ne haec quidem curaturos, quae sine eruditione Graeca intellegi non possunt. itaque ea nolui scribere quae nec indocti intellegere possent nec docti legere curarent. Vides autem eadem ipse; didicisti enim non posse 5 nos Amafinii aut Rabirii similes esse, qui nulla arte adhibita de 25

1 occultare ϑ uelis Hieronymus Walkerus b; cf Tim. 2,6 opus magnum *Atbmr* 2 quae uel que $\Gamma\Delta$, nisi quod qui pr γ quo ς ; quod *Asc* i quia ei *Danisius*; idque *Christio* auctore *tbnr*. cf *Iuc.* 26,82 qui ne nunc quidem, de domo 9,21 qui in ipso Catone, ad Att. xiii 22,4 quippe qui omnia. de plurali conferre licet *Lucull.* 40,126 id . . . quae, *Tusc.* i 3,6 aliquid . . . illa, de orat. i 52,226 quae . . . hoc enim Γ eum Δ , om *Asc* i 6 enim Δ eum Γ enim eum ex *Christii* coniectura *Halmio* probata *bm*. cf *Symmachus* epist. i 31,2 nam facilius est arduas fauillas ore comprimere quam luculenti operis seruare secretum 11 uereor ne fuerit cum tam multa 12 hoc genus *vgy tbn* 13 res] ars ς b; rebus pro artibus *Bentleius*. cf de diu. ii 1,3 in. m ad uol. i p. 254,37 16 sed] et *Bakius* ad legg. p. 305; 'quae enim' inquit 'adiunguntur satis ostendunt omnia in promptu habuisse Varronem, quae responderi necesse esset' 16—18 quod ista . . . cogitavi *de Schuetzius*, etiam sed ea . . . promptu *Goerenzius*. uide quae attuli ad p. 4,3, cf p. 37,20 21 hoc Γ praeter *vv*, ς 22 possent π 23 uolui Γ praeter unum γ , κ possunt $\gamma\varphi$ (put γ i. e. pollut, ut in *mg* scriptum est) 24 eadem om ϑ . uidet autem ipse — didicisti enim eadem — *Christio* auctore *t*, u. a. — eadem enim ipse didicisti — ex *Danisi* coniectura *bmr* u. a. — didicisti enim eadem ipse — *ci t* (cf u. 10); quorum ego uehementer dubito quicquamne aut ab oratione requiratur aut ab sententia: *Lycurgus* eadem uidit fere de re p. ii 23,42, quod idem tu *Lentule* uidisti de domo 27,71; 'didicisti' autem *Cicero* etiam illud quod ait p. 36,3 ss, sibi uerbis nouis utendum 25 Amafinii ϑ \sim fanii fere ceteri Δ et Γ (\sim fanii φ), cf p. 36,9; Amafinium libri uocant *Tusc.* iv 3,7 epist.

rebus ante oculos positis uulgari sermone disputant, nihil definiunt nihil partiuntur nihil apta interrogatione concludunt, nullam denique artem esse nec dicendi nec disserendi putant; nos autem praeceptis dialecticorum et oratorum etiam, quoniam utramque uim uirtutem esse nostri putant, sic parentes ut legibus uerbis quoque nouis cogimur uti, quae docti ut dixi a Graecis petere malent, indocti ne a nobis quidem accipient, ut frustra omnis suscipiatur labor. Iam uero physica, si Epicurum id est si Democritum probarem, 6 possem scribere ita plane ut Amafinius. quid est enim magnum, 10 cum causas rerum efficientium sustuleris, de corpuseulorum (ita enim appellat atomos) concursione fortuita loqui? nostra tu physica nosti; quae cum contineantur ex effectione et ex materia ea quam fingit et format effectio, adhibenda etiam geometria est; quam quibusnam quisquam enuntiare uerbis aut quem ad intellegendum poterit adducere? 15 Haec ipsa de uita et moribus et de expetendis fugiendisque rebus illi simpliciter, pecudis enim et hominis idem bonum esse

xv 19,2, Amifinium *Tusc.* iv 3,6. *Hieronymus comm. in Osee lib. ii praef. t. vi p. 53 Vall.* Amatinios (sic codices Vallarsii) ac Rabirios nostri temporis Rabarii γφ

1 definiunt fere libri 3 disserendi] scribendi φ, pr γ 4 oratorum] rhetorum ci Pearcius ad 1 de orat. cap. 62 (p. 120 ed. ii), contra quem r attulit orat. 32,113 disputandi ratio et loquendi dialecticorum sit, oratorum autem dicendi et orandi etiam Γπ et ω (om ε) utramque uim unam esse Manutius b utramque unam uirtutem esse ci t, qui uirtutem recte defendit cl de orat. iii 18,65 (adde i 11,48), cf Helmius philol. xiv 499 Maduigijs de fin. iii 21,72; Quintil. inst. or. ii 20,1 an sit (rhetorice), ut compluribus etiam philosophorum placet, uirtus; ibid. 9 cur non tam in eloquentia quam in ratione uirtutem eius (hominis) esse credamus, recteque hoc apud Ciceronem (de orat. iii 14,55) dixerit Crassus 'est enim eloquentia una quaedam de summis uirtutibus' (pergit quamquam sunt omnes uirtutes aequales et pares, sed tamen est specie alia magis alia formosa et iulustris, sicut haec uis, ut etiam de ui constet) et ipse Cicero a sua persona cum ad Brutum in epistulis tum aliis etiam locis uirtutem eam appellet. Cicero uim eloquendi dixit de nat. deor. ii 59,148, orationis de leg. i 9,27 5 quoque Γ (qq pr μ) ε quamquam fere Δ

6 malent v, ε mallent plerique malunt Manutius 7 accipient ex Dauiisii coniectura t accipiunt ΓΔ labor ω, in mg γ, om ceteri, sed π in mg omnis opera in scribendis illis susciperetur frustra, unde t ci frustra omnis scribendi labor (uel opera) suscipiatur. cf Tim. 10,37 pro Mil. 34,94 ad Att. x 4,1; possis etiam cura uel opera (de off. i 39,141 Tusc. v 1,2 al.) 9 possum ε ε posse μ Amafinius ε ~fanius plerique ~franius pauci, cf p. 35,25

10 efficienteis Lambinus ~tis tlm. 'causas rerum efficientium, id est, uim rerum efficientium, causas efficientes' Turnebus, et Faber assert top. 14,58 proximus est locus rerum efficientium, quae causae appellantur. cf de orat. ii 15,63 causae explicentur omnes uel casus uel sapientiae uel temeritatis, m ad part. iii uol. ii p. 526,14 11 appellant γ, η θ ε physica Γδ θ ε ~cam ceteri 12 cum om ω contineatur ε ~eant θ ~entur unus continuantur (om cum) Lambinus conficiantur Moserus symb. crit. spec. iv 7 s; ex utrumque del Kayserius forsitan aliquid interciderit uelut et iungantur, cf p. 53,24 13 etiam Γ (et μ) enim Δ quam Γ s quoniam Δ plerique 16 enim post illi collocatum in Δ, quo positu conseruato uaria docti temptauerunt: post rebus lacunam signant tb praedicatum uelut quam uarie tractantur intercidissee rati; in principio sententiae peccatum esse censent Durandus r, ille iam uero scribens pro haec ipsa, hic ecce addens ante haec. uerum uidit m

censent; apud nostros autem non ignoras quae sit et quanta subtilitas. siue enim Zenonem sequare, magnum est efficere ut quis intellegat quid sit illud uerum et simplex bonum quod non possit ab honestate seiungi (quod bonum quale sit negat omnino Epicurus *se* sine uoluptatibus sensum mouentibus ne suspicari *quidem*); si uero 5 Academiam ueterem persequemur, quam nos ut scis probamus, quam erit illa acute explicanda nobis, quam argute quam obscure etiam contra Stoicos disserendum. Totum igitur illud philosophiae studium mihi quidem ipse sumo et ad uitae constantiam quantum possum et ad delectationem animi, nec ullum arbitror, ut apud Platonem est, 10 maius aut melius a diis datum munus homini. sed meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto id est ad Graecos ire iubeo, ut ex [a] fontibus potius hauriant quam riuulos consecretentur. quae autem nemo adhuc docuerat nec erat unde studiosi scire possent, ea quantum potui (nihil enim magnopere meorum miror) feci 15 ut essent nota nostris; a Graecis enim peti non poterant ac post L. Aelii nostri occasum ne a Latinis quidem. et tamen in illis ueteribus nostris, quae Menippum imitati non interpretati quadam hilaritate conspersimus, multa admixta ex intima philosophia, multa dicta dialectice, quae quo facilius minus docti intellegent, iucun- 20

1 autem *Lambinus* enim $\Gamma\Delta$ 3 uerum] unum *Walkerus* *cl* p. 52,1; *uide de fin.* iv 15,40 *ex.* 4 omnino negat $\gamma\phi$ *m*; *cf de nat. deor* i 12,29

5 *se add Lambinus* (non *tr*), et sane *Cicero* in hac sententia adferenda semper pronomem posuit ne et quidem *Durandus* nec $\Gamma\Delta$ nec intellegere nec suspicari δ sentire nec suspicari *ci Christius*. in eadem sententia ne suspicari quidem *Cicero de fin.* ii 7,20. 10,30 *Tusc.* iii 20,47, saepe ne intellegere quidem, *uide Vseneri Epicurea fr.* 67; *cf Maduigi* *de fin. exc.* iii p. 806 *ed. iii*, contra quem qui dixerunt, ut nuper *C. P. Schulzius* 'Beiträge zur Erklärung der römischen Elegiker' ii (progr. gymn. Frid.-Werder. Berol. 1898) 4 et *Frederkingus philol.* LVIII 628, *Ciceronianum quidem unum particulae* nec ita positae probabile attulerunt exemplum, *top.* 4,23 de si uero *Maduigi* *de fin.* i 6,20; siue *Turnebus Lambinus* 6 persequemur $\pi, \gamma\phi$ ~quimur μ suspicamur ν persequamur π, ω *tbmr.* res dubia nos γ in *mg*, ς non ceteri 7 erit Γ (erat γ) Δ , 'Academia scilicet, id est Academiae ratio' *Turnebus*, *cf p.* 56,20 *cum* 55,10; erunt *Ernestus tbm* de obscuro *cf uelut de fin.* iv 1,1s *de orat.* ii 14,61. 32,137

de re p. i 24,38 (quem locum temere quidam interpolant) 8 illud igitur $\mu\gamma\phi$ 9 quantum Γ quantam Δ 10 apud Platonem *Tim.* 47 B, *cf Cic. Tim.* 14,52 12 in quibus id est *Durandus* id est om γ ; id est ad Graecos ire iubeo *Lambino auctore del tbm.* *uide ad p.* 44, *Brut.* 46,172 sed domum redeamus id est ad nostros reuertamur 13 ex f. ci t *ex usu Ciceronis* ea a f. $\Gamma\Delta$ *thr* ea e f. ci *Lambin*, *m* hauriant riuulos quam sec-

tentur $\pi\pi, \rho$, sed in π η in *ras* 15 $\acute{o}\rho\epsilon$ $\acute{\iota}\nu\alpha\acute{\gamma}$ (corr *pr ut uid*) μ magno-
pere fere ceteri magno opere *thr* 17 L. Aelii Camerarius Lelii uel Laelii $\Gamma\Delta$

18. imitari *pr* γ , $\phi, \beta\varsigma$ *menippum* μ $\mu\tau\alpha\tau\iota$ (in um nescio quid corr aut red) μ i *enmpu* imitati ν non] ut $\delta\eta\kappa\varsigma$, quo non abutendum $\acute{\iota}\tau\pi\tau\alpha\tau\iota$ ut *uid* μ 19 intuma $\mu\nu\phi$, 20 dicta sunt dialectice tacite ν quae cum *Fabro et Bernhardio* ('Grundr. der röm. Litteratur' p. 870 *ed. v*) *del tb*; mihi intellegendum uidetur inuitati sunt, adici autem haec nec abundanter hoc quidem loco — declaratur enim his demum cur Menippeo more Varro scripserit — nec

ditate quadam ad legendum inuitati; in laudationibus, in his ipsis antiquitatum prohemiiis philosophiae more scribere uoluimus, si modo consecuti sumus.»

Tum ego «Sunt» inquam «ista Varro. nam nos in nostra urbe
5 peregrinantis errantisque tamquam hospites tui libri quasi domum
deduxerunt, ut possemus aliquando qui et ubi essemus agnoscere.
tu aetatem patriae tu descriptiones temporum, tu sacrorum iura tu
sacerdotum, tu domesticam tu bellicam disciplinam, tu sedum re-
gionum locorum tu omnium diuinarum humanarumque rerum no-
10 mina genera officia causas aperuisti; plurimum quidem poetis nostris
omninoque Latinis et litteris luminis et uerbis attulisti atque ipse
uarium et elegans omni fere numero poema fecisti, philosophiamque

si tamen praeter consuetudinem Ciceronis, de qua uide ad p. 35,16—18 quo
facilius . . . inuitati post conspersimus u. 19 Kaysero auctore traiecit b; cum
pro quo r peruerse haec cum sequentibus usque ad consecuti sumus uno inciso
comprehendens

1 inuitati sunt intellego. inuitati γ, unde ~uimus Werthus p. 38. post inui-
tati quaedam intercidis post suspicionem Turnebi statuit Casaubonus de satyrica
Graecorum poesi et Romanorum satira II 2 (p. 232 ed. Hal. 1774), cui et Ritscheliuss
assensus est mus. Rhen. VI (1848) 496 (opusc. III 435) adn. logistoricorum comme-
morationem requirens p. 556 (484) adn. et m, cf Roepers philol. XVIII 431 s
in his ipsis recentibus 2 prohemiiis Δ plerique proemiis uel prooemiis (ita
tbrmr) ε premiis uel praemiis Γ philosophiae uel ~phie (sic cum cruce m)
plerique ~phice ε Manutius ~phe tb ~phis r (cf 'Classical Review' XI 350; phi-
lologis M. Seyffertus comm. crit. in Tusc. p. 118). adieci more et p. 31,18 de fin.
IV 9,22 philosophia quae communi more in foro loquitur in libellis suo, de orat.
I 29,133 II 16,68 de leg. II 4,9; ante philosophiae nescio quid intercidisae putabat
Casaubonus l. d. uolumus π, φ₁, ε 4 sunt uera inquam ista Varro μν

s. u. (bene φ₂) ista inquam V. γφ sunt inquam ista V. fere Δ (s. ista inquam V.
uel s. inquam V. ε). uera quamquam potuit in ista sententia addi (cf de diu. II
13,32), tamen neutrum illorum uerum esse ipse positus sunt uera (expectes uera
sunt) arguere uidetur, ut dubitari possit insititumne sit illud uera (cf Lact. 2,6)
an ex uero corruptum (cf de leg. II 3,7 est uero ita), quod per compendium scrip-
tum facile in Δ potuerit intercidere 4—10 Augustinus de ciu. Dei VI 2
med. in primo autem libro (Academico) cum eiusdem Varronis litteraria opera
praedicaret 'nos' inquit 'in nostra . . . aperuisti'. inde Braulio praenotat. libro-
rum D. Isidori (Isid. Arcual. tom. I p. 9) et Boethius qui fertur de diis et prae-
sensionibus p. 392,10 Orell.

6 reduxerunt ε Augustinus tbrmr addux~ π₂.
apte contulit r de leg. I 14,41 in deserto quo loco nactus . . . inbecillum atque
solum . . . in uiam deducet, adde pro Mur. 31,66 possum de L. Philo de C. Galo
dicere haec eadem, sed te domum iam deducam tuam: quemquamne existimas
Catone proauo tuo commodiorem . . . fuisse 7 discriptiones Augustini Lug-
dunensis l, mr, sed cf Vahlenus de leg. p. 173,9 Lactantius diu. inst. VII 3,25
temporum constans ac mira descriptio; circumscriptionem temporum habes de
nat. deor. I 9,21 8 sacerdotem π, pr μ, rφ bellicam] publicam Au-
gustinus (dom. publicamque Braulio). de off. I 22,76 haec quidem res non so-
lum ex domestica est ratione, attingit etiam bellicam sedum corr sedium

Augustini Corbeiensis, et alterum utrum inferioris eius libri praeter unum uel
duo, qui sedem cum ΓΔ tbrmr, quod quo modo ferri posset nemo dixit, et m ci
situm; sedes autem i. e. domicilia saepe cum locis copulantur 10 plurimum
quidem Γ et plerique Δ plurimum φ plurimumque ε Manutius plurimumque
idem Gruterus tbrmr (cf p. 49,4. 54,11 Lucull. 23,73) a poetis Δ praeter φε

12 de poemate uide Roepers philol. XVIII 433 ss. omnigeno carmine satiras
suas expolierat Probus in Verg. ecl. 6,31 p. 336,23 Hag. de Menippo

- multis locis inchoasti, ad impellendum satis, ad edocendum parum.
- 10 Causam autem probabilem tu quidem affers: aut enim Graeca legere malent qui erunt eruditi, aut ne haec quidem qui illa nescient. sed ea mihi non sane probas; immo uero et haec qui illa non poterunt, et qui Graeca poterunt non contemnent sua. quid enim causae est 5 cur poetas Latinos Graecis litteris eruditi legant, philosophos non legant? an quia delectat Ennius Pacuvius Accius multi alii, qui non uerba sed uim Graecorum expresserunt poetarum — quanto magis philosophi delectabunt, si ut illi Aeschylum Sophoclem Euripidem sic hi Platonem imitentur Aristotelem Theophrastum. oratores qui- 10 dem laudari uideo si qui e nostris Hyperidem sint aut Demosthenem
- 11 imitati. Ego autem Varro (dicam enim ut res est), dum me ambitio dum honores dum causae, dum rei p. non solum cura sed quaedam etiam procuratio multis officiis implicatum et constrictum tenebat, animo haec inclusa habebam et ne obsolescerent renouabam cum licebat 15 legendo; nunc uero et fortunae grauissimo percussus uulnere et administratione rei p. liberatus doloris medicinam a philosophia peto et otii oblectationem hanc honestissimam iudico. aut enim huic aetati hoc maxime aptum est, aut his rebus si quas dignas laude gesimus hoc in primis consentaneum, aut etiam ad nostros ciues eru- 20 diendos nihil utilius, aut si haec ita non sunt nihil aliud uideo quod
- 12 agere possimus. Brutus quidem noster excellens omni genere laudis sic philosophiam Latinis litteris persequitur nihil ut isdem de rebus Graeca desideres; et eandem quidem sententiam sequitur quam tu, nam Aristum Athenis audiuit aliquam diu, cuius tu fratrem 25

1 inchoasti *pr* μ , $\nu\gamma_1\phi_1\beta_5$ inchoasti $\delta\epsilon\varsigma$ implendum $\gamma\phi$ impellendum
v 3 malent $\nu\varsigma$ mallent *ceteri* haec $\pi,\delta\varsigma$ hoc *ceteri* (*h' ambigue* $\mu\nu$);
cf p. 35,21 nesciunt Δr ; *cf* poterunt *u.* 4 s 4 ea mihi non sane Γ da
mihi nunc satisne Δ (nunc *ex parte in ras* π) *r* (*hic dic interpretatus cum aliis*)
ea mihi non satis *Darandus* t. eam *Turnebo auctore Lambinus tbm* *fi recte*.
de sane *cf* p. 3,8. 29,1 *Tusc.* in 10,22 haec et *Kayseri* *suasu* b. ad et
haec *ut supra* ad ne haec quidem *intellegendum* legent *uel* legere uolent
poterunt ς potuerunt *ceteri* 5 potuerunt $\Gamma\beta_5$ contemnent ϕ con-
tem(p)nant *ceteri* 7 Accius π,ς Actius $\Gamma\phi,\varsigma$ Attius *tmr* 8 debebat *per-*
gere philosophi non delectant, *sed spem significaturus mutauit orationem*
9 ut illi Δ (si ut illi ... euripidem *in ras* π) fuerint Γ (\sim runt μ) Aeschylum
(\sim i \sim) Γ (*as* \sim ν) Aeschinem Δ Sophoclem Euripidem *r*, et ita *is in talibus*
semper 10 mirentur Γ 11 sunt *tb* 12 autem Δ *tbmr* uarro Γ
(uaro ν); *coniunxi*, *cf* de re p. i 10,15 de fin. ii 8,23 14 animo *om* Δ *tbmr*;
cf *Tusc.* i 1,1 ea studia quae retenta animo remissa temporibus longo intervallo
intermissa reuocaui 16 percussus *ex Lambinus* et *om* Γ 19 his
 $\pi,\gamma\phi_1\phi_2$, *plerique* ω hiis $\phi_2,\mu\phi$ iis ς *tbmr* 23 nihil ut Δ , *ex* nihil ϕ_2 ; nihil in
 $\mu\nu\phi_1$ ut nihil in γ_1 (*del* in γ) isdem ς his $\pi,\gamma\phi,\varsigma$ hiis \sim ϕ_2 iis \sim $\mu\phi_2,\varsigma$
24 Graecia Δ desideres *Aldus Nepos* desideret $\Gamma\Delta$ (\sim retur ς) \sim ren-
tur *ci t* Graecia desideret *defendas* *cl* p. 29,15 (*et de Graecia orat.* 8,25),
sed tamen illud quod posui aptius uidetur huic omni orationi; *cf* de *din.* ii 2,5
25 athetus π (*non* ϕ) fratrem tu Γ

Antiochum. quam ob rem da quaeso te huic etiam generi litterarum.»

Tum ille «Istuc quidem considerabo, nec uero sine te. sed de ⁴/₁₃ te ipso quid est» inquit «quod audio?»

5 «Quanam» inquam «de re?»

«Relictam a te ueterem *Academiam*» inquit «tractari autem nouam.»

«Quid ergo» inquam «Antiocho id magis licuerit nostro familiari, remigrare in domum ueterem e noua quam nobis in nouam ¹⁰ e uetere? certe enim recentissima quaeque sunt correcta et emendata maxime. quamquam Antiochi magister Philo, magnus uir ut tu existimas ipse, negaret in libris, quod coram etiam ex ipso au- ¹¹ diebamus, duas Academias esse erroremque eorum qui ita putarent coarguit.»

¹⁵ «Est» inquit «ut dicis; sed ignorare te non arbitror quae contra Philonis Antiochus scripserit.»

«Immo uero et ista et totam ueterem *Academiam*, a qua absum ¹⁴ tam diu, renouari a te nisi molestum est uelim», et simul «adsidamus» inquam «si uidetur.»

²⁰ «Sane istuc quidem» inquit, «sum enim admodum infirmus. sed uideamus idemne Attico placeat fieri a me quod te uelle uideo.»

«Mihi uero» ille; «quid est enim quod malim quam ex Antiocho iam pridem audita recordari et simul uidere satisne ea commode dici possint Latine?»

3 istud ξ r te] re $\theta, \beta \kappa \varsigma$ 6 ueterem *Academiam* *Bentleius* ueterem iam $\Delta \Gamma$ (ne rem tam ν iherem iam ϕ) ueterem illam *Maduigi* emend. 115 r tractari *intellego non scribendo explicari sed cognosci legendo et commentando* 8 quid? ergo *thm* id *del Ernestus* 10 correpta θ , ω praeter $\epsilon \delta$ 11 *pholo* $\mu \nu \phi$ 12 *estimas uel ext~ uel exst~* Γ negat (uel negauit) *Dauisius thmr* negarat *Asc* i. *ft* fuit negare solet, ut persaepe in opinionibus philosophorum 13 putarent $\Gamma \pi$ \sim runt ω *thmr.* cf *Maduigi* de fin. iii 20,67 16 Philonem in *mg* $\pi \pi$, supra add θ , ξ Philonia *Maduigi* emend. 116 b; Philonis 'non expunxit sed secluit' m; Philonis sententiam t, rationem Ph. *Nettleshipius* 'Academy' viii 607, ea Ph. r. modum loquendi post alios (et ipsum *Maduigium* de fin. iv 25,69) nuper copiose illustrauit *Vahlenus* prooem. 1899/1900,5 ss; cf maxime ad Att. xii 23,2 ex *Apollodori* . . . inuenire, *ibid.* xiii 32,3 eum uideo in Libonis praetorem, *orat.* 70,233 sume de Gracchi apud censores illud, *Lucull.* 44,136; *Varro* r. r. i 1,10 de *Magonis* dempsit scripsit $\gamma \phi$, ξ *lb* 17 ista ξ istam ceteri absum tam *Iohannes Arretinus* in *mg* cod. *Monac.* 763, aut in textu aut in *mg* β absum iam e corr γ (quod nescio cur *thmr* praetulerint: te afuisse a nobis tam diu dolui *epist.* ii 1,2) absuntam ν assumptam $\pi, \mu \nu$, assumptam *pr* γ et fere ceteri (aqua plerique) 18 reuocari operarum culpa, quamquam non inepte, *Goerenzius* (cf *Lucull.* 22,70 de *orat.* ii 48,199) 20 istuc $\mu \nu \phi$ istud ceteri, r. cf *Seyffertus* ad *Laclium* p. 93 ed. ii quid est $\pi, \alpha \zeta$ 22 inquit ille *Manutius*, sed uide *Maduigium* de fin. i 3,9 *Stangelium Tullian.* 17

Quae cum essent dicta, in conspectu consedimus omnes.

15 Tum Varro ita exorsus est: «Socrates mihi uidetur, id quod
constat inter omnes, primus a rebus occultis et ab ipsa natura in-
uolutis, in quibus omnes ante eum philosophi occupati fuerunt, auo-
cauisse philosophiam et ad uitam communem adduxisse, ut de uir-
tutibus et de uitis omninoque de bonis rebus et malis quaereret, 5
caelestia autem uel procul esse a nostra cognitione censeret uel, si
16 maxime cognita essent, nihil tamen ad bene uiuendum. hic in om-
nibus fere sermonibus, qui ab is qui illum audierunt perscripti uarie
copioseque sunt, ita disputat ut nihil adfirmet ipse refellat alios, 10
nihil se scire dicat nisi id ipsum, eoque praestare ceteris, quod illi
quae nesciant scire se putent, ipse se nihil scire id unum sciat, ob
eamque rem se arbitrari ab Apolline omnium sapientissimum esse
dictum, quod haec esset una hominis sapientia, non arbitrari sese
scire quod nesciat. quae cum diceret constanter et in ea sententia 15
permaneret, omnis eius oratio tantum in uirtute laudanda et in ho-
minibus ad uirtutis studium cohortandis consumebatur, ut e Socra-

1 essent γς coniectura sed recte puto; sunt ε Lambinus sint ceteri propter
possint puto p. 40,24. quae cum dicta Gulielmius tñm hexametrum quaerentes (cf
Helmius 'Lucian und Menipp' p. 150 n. 1), cuius etiam exitum fugiens omnes cum
Durando del r. de fin. v exit in perreximus omnes (Varronis i rer. rust. in fac-
tum discedimus omnes). certe omnes de tribus dictum non debuit quemquam
offendere: Hortens. fr. 16 M. cum uterque nostrum adnuissent omnesque ...
uenissemus, Lucull. 44,135 med. Min. Fel. 4,1; etiam de duobus Lucull. 19,63 de
fin. II 32,105 2 qđ gñat inter in ras π; id quod constat inter omnes del m,
quem contra uide Valerium prooem. 1899/1900, 4s Brut. 23,90 3 ab ex
'Msto.' del Ursinus; cf Tim. 1,1 4 omnibus Δ fuerant ci Ernestus

6 de ante uitis om Jtmr. cf de fin. IV 25,71 ad uirtutes et ad uitia nihil
interesse, quamquam usus Ciceronis inconstans est, ut p. 36,15 et 43,7 scribit de
uita et moribus, idem in re eadem de uita et de moribus de re p. I 10,16 et
Tusc. III 4,8, et similiter uariat in aliis 7 censet ex Balliolensi Dausius
censere Walkerus 8 conferre post uiuendum add libri Poggiani corrector,
item Rom, adferre Drechslerus ephem. gymn. Austriac. XXXVII 724, ualere post
tamen t. facere deesse putabat Klotzius. intellege potius esse (τινι φωνήν θεω-
ρίαν μὴδὲν εἶναι πρὸς ἡμᾶς Diog. Laert. II 21, rectene an secus nihil ad nos,
aut si ad nos nihil ad hoc tempus in Pis. 28,68). figuram post Gronouium ex-
plicuit r 9 iis v hiis φ his fere ceteri 10 copioseque Γδεθς et co-
piose ε Lambinus (poterat utrumque, cf r) copiose ceteri 11 prestare se μ
πῆτρε* [m], deinde ceteris in ras, π 12 putant μγφ 13 se rem Γ

hominum ci Dausius (μὴδὲν Plato apol. 21 A, μὴδὲν ἀνθρώπων Xen.
apol. 14, ἀνθρώπων πάντων uersus notus) 14 dictum] iudicatum de Lambini
coniectura Schmetzius, cf de sen. 21,78 Lael. 2,7. 10. 4,13 Val. Max. III 4 ext. 1

hominis Γ omnis Jtmr omnino ci Ernestus. cf Plato apol. 23 A ἀνθρώ-
ποις ... τῷ ὄντι ὁ θεὸς σοφὸς εἶναι καὶ ἐν τῷ χρησμῷ τοῦτο τοῦτο λέγειν ὅτι
ἡ ἀνθρώπων σοφία ὀλίγον τινὸς ἀξία ἔστιν καὶ οὐδενός se γφ, ε tñm
16 tantum Dausius ad Lactant. epit. cap. 37, cf de re. I 10,16 tantum de uita
et de moribus solitum esse quaerere, Diog. Laert. II 45 Sext. adu. math. VII 8;
tamen (ita ex Gruteri coniectura r) uel tum ε tam plerique hominibus om-
nibus fere Δ positu a Ciceronis consuetudine alieno omnibus hominibus ε Ma-
nutius 17 e] et γφ ex Asc i t

tiorum libris maximeque Platonis intellegi potest. Platonis autem 17
 auctoritate, qui uarius et multiplex et copiosus fuit, una et consen-
 tiens duobus uocabulis philosophiae forma instituta est Academico-
 rum et Peripateticorum, qui rebus congruentes nominibus differebant.
 5 nam cum Speusippum sororis filium Plato philosophiae quasi here-
 dem reliquisset, duo autem praestantissimo studio atque doctrina
 Xenocratem Calcedonium et Aristotelem Stagiritem, qui erant cum
 Aristotele Peripatetici dicti sunt, quia disputabant inambulantes in
 Lycio, illi autem qui Platonis instituto in Academia, quod est al-
 16 terum gymnasium, coetus erant et sermones habere soliti e loci uo-
 cabulo nomen habuerunt. sed utrique Platonis ubertate completi
 certam quandam disciplinae formulam composuerunt et eam quidem
 plenam ac refertam, illam autem Socraticam dubitanter de omnibus
 rebus et nulla adfirmatione adhibita consuetudinem disserendi reli-
 15 querunt. ita facta est, quod minime Socrates probabat, ars quaedam
 philosophiae et rerum ordo et descriptio disciplinae. Quae quidem 18
 erat primo duobus ut dixi nominibus una; nihil enim inter Peri-
 pateticos et illam ueterem Academiam differebat. abundantia qua-
 dam ingenii praestabat, ut mihi quidem uidetur, Aristoteles, sed
 20 idem fons erat utrisque et eadem rerum expetendarum fugiendarum-
 que partitio.

Sed quid ago» inquit «aut sumne sanus qui haec uos doceo? 5
 nam etsi non sus Mineruam, ut aiunt, tamen inepte quisquis Mi-
 neruam docet.»

1 max. Xenophontis intell. ci *Dauisius cl memor.* i 1,11 (iv 7,6), sed uide
Tusc. v 4,11 *Quintil. inst. orat.* v 7,28 3 instituta Δ (~tutione ξ) consti-
 tuta *I.* aegre dicas utrum aptius 6 duo $\Gamma\pi$, sed γ et π ab altera manu,
 ϕ a prima corr. duos, ut reliqui (etiam $\pi_1\pi_2\phi$) et r praestantissimos $\mu\nu$, ξ
 tbn ft recte (uide *Stangelii Tulliana* 49), sed cf *Tusc.* iv 1,2 praestanti sa-
 pientia et nobilitate Pythagoras, de fin. ii 16,51 praestantissimis ingeniis ho-
 mines, similiter alias, in *Anton.* xi 9,23 tuum istuc praestantissimum studium
 7 Calchedonium bmr Chalc~ Asc ii t Calcedonium ut $\Gamma\Delta$ (~nichu v
 ~nicum ξ) ita *Abrincensis de orat.* iii 32,128 Stagiritem $\pi, v_1\gamma\phi$ ~ten $\mu(r)$
 Stagiritem v Stageritem uel ~rytem uel ~ridem uel Strageritem ceteri
 9 quia (ita ci r) uel qui a $\pi\pi_1\phi, \mu\nu_1\gamma\phi$; illi qui autem ϕ_2 10 gignasium π
 gynn~ γ, ξ ginn~ ϕ, ξ 11 complecti pr γ, ϕ, δ complexi δ (ubertatem unus
 ex his, ut *Kraffertus progr. Auric.* 1883,12) 12 formam *Burneianus*, 'fortasse
 recte' ait r 13 dubitanter b cl de inuent. ii 3,10 sine ulla adfirmatione simul
 quaerentes dubitanter unum quidque dicemus; dubitantem Γt dubitationem Δ (sed
 tionē π in ras) r 14 adhibita consuetudinē in ras π ; consuetudine $\mu\nu$
 15 ante quod iteratum disserendi Δ (sed in ras paulo maiore, sub qua agnos-
 cebam . . . ff. . . d. o. π), idem ut uid in mq olim add, nunc del γ 16 dis-
 scriptio m, cf p. 38,7 19 mihi om ξ Rom quidem om ξ *Goerenzius* mihi
 uidetur quidem ceteri, sed signis transponendi pr additis μ , qdem in ras π . usi-
 tatum ordinem etiam *Lambinus* restituerat; cf. p. 54,1. 55,19 s; *Tusc.* iii 34,84
 uerum quidem haec haec tenus libri 20 fugiendarumque om π 23 non
 sum Minerua γ_1 , pr γ sam $v_1\phi, \xi$ *non* ful mineruam (non in ras, uid fuisse
 ñ (sum ful m~) π

Tum Atticus «Tu uero» inquit «perge Varro; ualde enim amo nostra atque nostros, meque ista delectant cum Latine dicuntur et isto modo.»

«Quid me» inquam «putas, qui philosophiam iam professus sim populo nostro me exhibiturum.»

19 «Pergamus igitur» inquit «quoniam placet. Fuit ergo iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex, una de uita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo et quid uerum quid falsum quid rectum in oratione prauumue quid consentiens quid repugnet iudicando.

Ac primum illam partem bene uiuendi a natura petebant eique parendum esse dicebant, neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum quo omnia referrentur, constituebantque extremum esse rerum expetendarum et finem bonorum, ad-
eptum esse omnia e natura et animo et corpore et uita. corporis 15
autem alia ponebant esse in toto alia in partibus, ualetudinem uires pulchritudinem in toto, in partibus autem sensus integros et prae-
stantiam aliquam partium singularum, ut in pedibus celeritatem, uim in manibus, claritatem in uoce, in lingua etiam explanatam uocum
20 impressionem; animi autem quae essent ad comprehendendam ingeniis 20

4 professus iam Γ sum $\mu\gamma\phi,\theta\varsigma$ 5 me iam v me om Δr , post
sim addiderat Lambinus 6 inquit om $\Gamma\theta$, quod quidem abesse potest, cf
p: 46,16. 51,1. 22 Brut. 35,133 al. 6. 7 a Platone accepta Rom. cf Augustinus
de ciu. Dei viii 4 Plato . . philosophiam perfecisse laudatur, quam in tres partes
distribuit, c. Acad. iii 17,37 Diog. Laert. iii 56 Sextus adu. math. vii 9 Apoll. Sid.
c. 15,100 7 ratio philosophandi, transpositum a correctore, π una
pars de ci r cl de fin. v 4,9, sed cf de off. ii 14,48 9 uerum et quid Δ
uerum sit quid ex *Dauisii coniectura* r consentiens] consequens sit *Kri-*
schius stud. Gotting. 1845,178 (55) adu. 1, sine sit b , cl Tusc. v 24,68 orat. 32,115
Lucull. 28,91 de leg. i 24,62, adde de diu. ii 72,150 de fin. i 19,63 de leg. i 17,45;
sed tamen in eadem re posuit consentaneum esse Lucull. 7,22. 9,28, et consen-
tanea et consequentia copulauit de fin. iii 15,48, cf de off. ii 5,18 Tim. 3,8; de fin.
iii 3,10 ratio nostra consentit, pugnat oratio 10 repugnat σ . aequabilitatis
causa uaria moliti sunt docti: consentiat nescio quis teste Goerenzio, consentiens
sit Goerenzius cl orat. 32,115 Tusc. v 24,68 (Lucull. 7,22), repugnans σ Manutius
tbr repugnans esset m 11 primam Δ praeter ς , quod uereor ut recte teneat
 r cl p. 46,4. 49,7 partem illam ς Rom r artem ci r , cf p. 46,3;
de diu. i 29,60 illa tertia pars rationis et mentis, de fin. v 4,9 repetebant
 r ; cf de fin. iv 17,47 v 11,33 12 (nisi) in] a μ , om θ 13 summum illud
 π (non q ut uid), quv , sed illud alterum magis uidetur esse ex usu Ciceronis,
qui illud summum bonum habet de fin. iii 1,2, hoc s. b. *ibid.* iv 6,15, sua summa
bona *ibid.* 16,45 referentur qup,ς reff~ v 15 omnia e natura om Γ
(omnia add γ) omnia a natura $\varepsilon\varsigma$ bm , sed recte Turnebus 'secundum naturam:
id enim e significat in hoc genere'; cf de fin. v 9,26 ut aliud equo sit e natura
aliud boui, de leg. i 21,56 16 ualitudinem fere libri 17 pulcritudinem
nonnulli uelut $\pi,\mu v$ 18 singularium $\pi,\mu\phi,\varsigma$ 20 expressionem $\alpha\beta\varsigma$,
nonnulli adscripto altero, idque ci Manutius, scripsit Schuetzius. contulerunt
de orat. iii 48,185 numerosum est in omnibus sonis atque uocibus quod habet
quasdam impressiones et quod metiri possumus interuallis aequalibus; $\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu$
uel $\tau\acute{\upsilon}\pi\omega\sigma\iota\nu$ dicit' Turnebus ingenii $\Gamma\varsigma$, cum Manutio aliisque del tbm ,

nirtutem idonea, eaque ab his in naturam et mores diuidebantur. naturae celeritatem ad discendum et memoriam dabant, quorum utrumque mentis esset proprium et ingenii; morum autem putabant studia esse et quasi consuetudinem, quam partim assiduitate exercitationis
 5 partim ratione formabant, in quibus erat philosophia ipsa. in qua quod inchoatum est neque *absolutum* progressio quaedam ad uirtutem appellatur, quod autem absolutum, id est uirtus, quasi perfectio naturae omniumque rerum quas in animis ponunt una res optima. ergo haec animorum; uitae autem (id enim erat tertium) adiuncta 21
 10 esse dicebant quae ad uirtutis usum ualerent. iam uirtus in animi bonis et in corporis cernitur et in quibusdam quae non tam naturae quam beatae uitae adiuncta sunt. hominem enim esse censebant quasi partem quandam ciuitatis et uniuersi generis humani, eumque esse coniunctum cum hominibus humana quadam societate. ac de
 15 summo quidem atque naturali bono sic agunt; cetera autem pertinere ad id putant aut adaugendum aut [ad] tenendum, ut diuitias

sed Lambin ingenii recte interpretabatur: 'nam qui docilitate et memoria praestant, ingeniosi dicuntur, facileque comprehendunt ea, quae sunt ad bene uiuendum idonea'; cf de re p. III 3,4 de leg. I 17,46 de nat. deor. II 2,5 Tusc. III 1,2; ingenii tertio casu positum putat r

1 iis ξ Rom tbrm hiis π_1, σ_{uv} et in mores ex Halmi coniectura b. uide m, qui confert de fin. IV 7,16 diuiserunt naturam hominis in animum et corpus alia, et supra ad p. 41,6 morem $\gamma\phi$ 2 et ad memoriam $\gamma\phi$

3 esse ci Orellius probante Halmio

4 exercitationis assiduitate Δtbr

(affiduitate* excisionis, prior e e corr, u); cf pro S. Roscio 53,154 assiduitate molestiarum, Tusc. II 17,40 de consuetudine exercitationis, de off. II 15,53 consuetudine beneficentiae (cf ibid. 18,63) 5 ipsa philosophia Γm

6 inchoatum $\gamma\varsigma$ inchoatum ν inchoatum ξ r absolutum $\delta\epsilon\theta\varsigma$ (inchoatum est neque credo desit absolutum Lincolnensis) perfectum non deterius ξ Rom, om ceteri

7 id est del Krahnerus de Varrone ex Marciani Capellae saturae supplendo cap. I (progr. Friedland. 1846) p. 2, absolutum, uirtus, id est quasi Christio auctore bm, et probabat t, absolutum, ipsa uirtus, quasi Kayserus eodem consilio sed prauo illo quidem, ut mihi uidetur cum r, si quidem hoc agitur ut illa moralis ratio intellegatur petita esse a natura; et cf p. 52,11 facta . . . prae id est peccata

10 nam Goerenzius tbrm. apparet Ciceronem disputationis Graecae capita ponere parum accurate excerpta; quare etiam quidquid in his est $\tau\alpha\nu\tau\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\alpha\varsigma$ ferendum non abiciendum cum Dobraeo aduers. II 372

uirtus animi bonis et corporis cernitur in quibusdam Δ , et in quidem ante animi et corporis abesse potest, ut om r; et autem ante in tertium cum certe tenendum sit (nisi malis cum Bentleio praeterquam inserere ante animi), in illis quoque malui alterius codicum generis auctoritatem sequi

12 enim om Δtr , autem ci m, sed enim perapertum est, quoniam illa quae beatae uitae adiuncta sunt, i. e. patria parentes liberi amici alia, humana societate continentur; cf Sextus adu. math. XI 45 esse post quandam u. 13 σ_{uv}

14 hominibus] omnibus ex Ernesti coniectura b humana] communi ci

I. F. Gronouius obseru. III 6, bm. cf de fin. V 23,65 nihil est . . . quod latius pateat quam conuinctio inter homines hominum, ibid. III 19,62 IV 2,4 de off. III 6,28. consulto ea significari uidetur societas quae homini cum homine sit

$\kappa\alpha\theta' \ \delta\omicron\sigma\omicron\varsigma \ \alpha\nu\theta\omicron\omega\pi\omicron\varsigma$, ut ait Aristoteles eth. VIII 13. 1161^b 8; cf Augustinus de ciu. Dei XIX 3 sub fin. (ex Varronis de philosophia) gentes quas ei societas humana coniungit

15 atque de naturali $\gamma\phi$

16 aut ad agendum $\Delta\nu$

aut tenendum ξ aut ad tuendum ξ Rom aut tuendum cum codice Mem-

ut opes ut gloriam ut gratiam. ita tripartita ab his inducitur ratio
 6 bonorum. Atque haec illa sunt tria genera, quae putant plerique
 22 Peripateticos dicere. id quidem non falso, est enim haec partitio
 illorum; illud imprudenter, si alios esse Academicos qui tum appel-
 larentur alios Peripateticos arbitrantur. communis haec ratio, et
 utrisque hic bonorum finis uidebatur. adipisci quae essent prima in
 natura quaeque ipsa per sese expetenda aut omnia aut maxima; ea
 sunt autem maxima, quae in ipso animo atque in ipsa uirtute uer-
 santur. itaque omnis illa antiqua philosophia sensit in una uirtute
 esse positam beatam uitam, nec tamen beatissimam, nisi adiungeren-
 10 tur etiam corporis et cetera quae supra dicta sunt ad uirtutis usum
 23 idonea. ex hac descriptione agendi quoque aliquid in uita et officii
 ipsius initium reperiabatur, quod erat in conseruatione earum rerum
 quas natura praescriberet. hinc gignebatur fuga desidia uolupta-
 tumque contemptio, ex quo laborum dolorumque susceptio multorum
 15 magnorumque recti honestique causa et earum rerum quae erant
 congruentes cum praescriptione naturae; unde et amicitia exsistebat

miano Lambinus r (quia Graeci soleant in hac re ponere $\phi\upsilon\lambda\alpha\tau\tau\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$) aut ad
 tenendum fere ceteri. aut ad augendum (hoc cum Victorio) aut ad tenendum
 commendat Deiterus progr. Auric. 1892,21 cl p. 50,7 et de fin. II 13,40 cum ad-
 notatione Maduigii, quae non satis apta sunt

1 tripartita an triperitita in archetypo fuerit ambiguum: triptita compendio
 dubio $\pi\epsilon\tau\tau\alpha\tau\tau\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$, 5 ~part~ v cum aliis iis s Rom tbnr hiis $\pi\epsilon\tau\tau\alpha\tau\tau\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$

4 tum Asc i dum $\Gamma\Delta$; appellantur $\gamma\phi$ m. uerendum est ut qui tum appella-
 rentur recte emendatum sit; expectares saltem q. tum appellabantur t, unde b
 eam coniecturam recepit, m uerbis qui dum crucem praefixit. at quod oratione
 recta esset qui tum appellabantur, id si oblique enuntiare uolebat scriptor (id
 quidem non necessario sed certe non falso), appellarentur ponendum erat nihil
 aliud: tum cum uidebantur quo modo uiderentur id quaeritur est in Lucullo
 27,88, uideo igitur causas esse permultas quae istum impellerent pro S. Rosc.
 33,92, cum absolute esset multae causae istum impellebant, similiter accus. IV
 6,11 ueri simile non est ut ille . . . religioni suae . . . pecuniam anteponeret,
 et sunt propinqua quaedam alibi; cf de nat. deor. I 27,77 ex. qui ita tum
 ci r

6 uidebatur Asc i uidetur $\gamma\phi$, 5 uideatur ceteri prima in $\Gamma\delta\epsilon\theta\varsigma$
 in prima ceteri prima (om in) tbnr auctore Dausio cl de fin. II 11,33 quae
 prima data sint natura; prima naturae ci Bremius de fin. I. d. mihi non in-
 credibile uidetur Ciceronem, cum sibi $\tau\alpha\ \pi\rho\omega\tau\alpha\ \kappa\alpha\tau\alpha\ \phi\upsilon\sigma\iota\nu$ primum dicenda es-
 sent Latine, ea esse uoluisse prima in natura, quem ad modum iis quae prima
 secundum naturam nominentur similia esse dicit prima in animis de fin. V 7,18

9 antiqua illa Γ (om plura turbans v, illa ant. $\nu\phi\varsigma$); cf de re p. II 10,18
 omnique illo antiquo . . . errore sublato 11 etiam $\Gamma\alpha$ et ω tbnr; cf de re
 p. III 3,5 de fin. III 21,72 12 descriptione m, cf p. 38,7 13 conicias

fuisse in conseruatione sui et in appetitione earum rerum, cf de fin. V 9,24
 omne animal . . . id agit ut se conseruet, quod hic ei primus . . . appetitus a
 natura datur, se ut conseruet atque ita sit affectum ut optime secundum natu-
 ram affectum esse possit. hanc initio institutionem confusam habet et incertam,
 ut tantum modo se tueatur . . . cum autem processit paulum . . . tum
 . . . coepit atque ea quae naturae sentit apta appetere et propulsare contraria;
 ibid. III 6,20 IV 10,25. 13,34. 28,78 15 contentio $\phi\varsigma$ 16 que ω soli.
 possis etiam m. et magnorum 17 descriptione $\Delta\tau$. uide u. 14 Lucull. 46,140

adpetitus siue adpetitio uel simile substantiuum, quod sit contrarium su-

et iustitia atque aequitas, eaeque et uoluptatibus et multis uitae commodis anteponebantur.

Haec quidem fuit apud eos morum institutio et eius partis quam primam posui forma atque descriptio. de natura autem (id 24
5 enim sequebatur) ita dicebant ut eam diuiderent in res duas, ut altera esset efficiens, altera autem quasi huic se praebens, eaque efficeretur aliquid. in eo quod efficeret uim esse censebant, in eo autem quod efficeretur tantum modo materiam quandam; in utroque tamen utrumque: neque enim materiam ipsam cohaerere
10 potuisse si nulla ui contineretur, neque uim sine aliqua materia; nihil est enim quod non alicubi esse cogatur. sed quod ex utroque, id iam corpus et quasi qualitatem quandam nominabant — dabitis enim profecto ut in rebus inusitatis, quod Graeci ipsi faciunt a quibus haec iam diu tractantur, utamur uerbis interdum
15 inauditis.» «Nos uero» inquit Atticus; «quin etiam Graecis licebit utare cum uoles, si te Latina forte deficient.» «Bene sane facis; sed enitar ut Latine loquar, nisi in huiusce modi uerbis, ut philosophiam aut rhetoricam aut physicam aut dialecticam appellem, quibus ut aliis multis consuetudo iam utitur pro Latinis. quali-

7
25

periori fugas, aut post rerum u. 16 aut post naturae intercidisse censet t, quod satis probabile dicit m; at uerissime Helmius continuari monet recti honestique et earum rerum

1 eaeque t ea eque $\mu\gamma\phi$ eaeque σ ea que r haeque uel heque Δ (haeaeque π , h(a)ecque ς) haec Lambinus et prius tacite om r [multis] cunctis ci Dauisius 2 an|ponebant* σ 3 partis Walkerus artis $\Gamma\Delta$; cf p. 43,11. 49,7 4 descriptio m, cf p. 38,7 5 docebant Γ (\approx bat μ), quod quamquam singulare est cum ita coniunctum tamen uerum esse non posse haud contenderim 6 ea quae $\sigma\gamma\phi$, ς t; eaque (ita uel ea que libri plerique) uolo esse et ea res, ut statim in eo quod efficeretur et p. 53,22 simillime; ea qua Manutius b ex qua Turnebus Lambinus, idem uel eaque ex qua uel ea ex qua uel ex eaque probans ex eaque scripsit m, idem ex sua coniectura r 7 efficerentur Γ , pr q \approx ret ς 8 tantum modo om Δ thmr, sed t dubitans, et certe non propter ea reiciendum est quae proxime secuntur, praesertim cum ea ipsa non satis accurate expressa uideantur e Graecis, quae talia fuerint οὐδέτερον δ' ἐνεν θάτερον εἶναι δυνατόν. cf Lactantius diu. inst. vii 3,1 Stoici naturam in duas partes diuidunt, unam quae efficiat, alteram quae se ad faciendum tractabilem praebeat: in illa prima esse uim sentiendi, in hac materiam, nec alterum sine altero posse (esse posse Parrhasius quicquam posse Brandtius) 10 uim esse sine Christio auctore b, quod intellegendum potius quam scribendum 11 nihil . . . cogatur ex Lambini suspitione del Huelsemannus; cf Plato Tim. 52 AB quod ex utroque constaret, id corpus ci m. τὸ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἡδὴ σώμα καὶ ποιότης ἐκείνου. de ellipsi cf m uol. i p. 238,13 de off. (a. 1882) p. 16,9 Plutarchus de commun. notit. 50 p. 1085 E τὴν μὲν οὐσίαν καὶ τὴν ἐκτὴν ὁφειστέρα τοῖς ποιότησι λέγονται (Stoici) . . . τὰς δὲ ποιότητας αὐτὰς πάλιν οὐσίας καὶ σώματα ποιοῦσαι ταῦτα δὲ πολλὰν ἔχει παραχρῆν etiam apud Ciceronem, cf p. 48,3. 11. 13 13 habitis Γ (cum ras corr γ , \approx tus ϕ_2) habetis uel habebitis ς 17 enitar inquit Durandus, cf ad p. 43,6 1 ut in sed ut linea del π eiuscemodi $\Gamma\theta$ 18 ut rhetoricam ci t cl de fin. iii 2,5, at ibi est ut ipsa philosophia \approx cen uel \approx cem in tribus nominibus ς \approx cen Manutius

litates igitur appellauī quas ποιότητες Graeci uocant, quod ipsum apud Graecos non est uulgi uerbum sed philosophorum, atque id in multis; dialecticorum uero uerba nulla sunt publica, suis utuntur. et id quidem commune omnium fere est artium; aut enim noua sunt rerum nouarum facienda nomina aut ex aliis trans-
 ferenda. quod si Graeci faciunt, qui in his rebus tot iam saecula uersantur, quanto id nobis magis concedendum est, qui haec nunc
 26 primum tractare conamur.» «Tu uero» inquam «Varro bene etiam meriturus mihi uideris de tuis ciuibus, si eos non modo copia rerum auxeris, ut effecisti, sed etiam uerborum.» «Audebimus ergo»
 10 inquit «nouis uerbis uti te auctore, si necesse erit. — Earum igitur qualitatum sunt aliae principes aliae ex his ortae. principes sunt unius modi et simplices, ex his autem ortae uariae sunt et quasi multiformes. itaque aer (hoc quoque utimur enim pro Latino) et ignis et aqua et terra prima sunt; ex his autem ortae animantium
 15 formae earumque rerum quae gignuntur e terra. ergo illa initia et, ut e Graeco uertam, elementa dicuntur; e quibus aer et ignis mouendi uim habent et efficiendi, reliquae partes accipiendi et quasi patiendi, aquam dico et terram. quintum genus, e quo essent astra

1 ποιότητες in mg μγ,ς poeotetas σφ₁φ₂,ς poeotecas γφ poeothetas π,αζς
 poetjtas, j ex e μ poeticas v₁ poticas v, alii aliter uocant] appellant γm
 3 dialecticorum Γ praeter φ₂,ς 5 cf ad p. 53,25 Plutarchus cf Hieronymus
 comm. in epist. ad Galat. 3,26 t. vii 1 col. 516 C Vall. ut autem et nos nobis fingend-
 orum nominum licentiam praesumamus, rebus quippe nouis, ut ait quidam, noua
 fingenda sunt nomina (cf de fin. iii 1,3 de nat. deor. i 17,44 orat. 62,211 frg. K 10
 p. 412 m) Martianus Capella v 510 6 hiis σμν,ς iis s Rom s(a)ecla π,βες
 s(a)ecula ceteri 7 nobis magis γφ,θ ~maius σμν magis nobis fere Δ (et r),
 sed magis ex maius fit pr π. in simillima sententia scripsit de fin. iii 2,5 quanto
 id nobis magis est concedendum 9 meritis γφ₁φ₂,θς ~tis φ 10 ut fe-
 cisti s Lambinus uti (utei) ~ Klotzius bm; efficere laboris est 11 erit Γπ,θς
 fuerit liber Poggii Rom est ceteri Victorius 12 iis s Rom tbn hiis π₁,σμν,ς
 13 vni μοι ita scriptum ut legi possit hui~ μ hurus μοι non satis perspi-
 cue v iis s Rom tbn hiis π₁,σμν,ς uarie orte γ(m) uarie (om ortae)
 μ 14 hoc om Δr (hic aer quoque — utimur enim pro Latino — praeue)
 utimur (utuntur π₁) enim ΓΔ, nisi quod enim om liber Poggii et Rom;
 utimur iam cl p. 46,19 tbn enim utimur iam m (in adnotatione scribit 'poteram
 etiam hoc quoque utimur enim iam'), qui idem ad uol. i p. 164,26 cum Mad-
 uigio, obseruat Ciceronem nusquam quoque enim aut enim quoque scripsisse nisi
 forte minus diligenter de fin. ii 33,108; quo magis tenendum puto id quod libri
 praebent; nam in enim quarto loco posito non magis haerendum est quam in
 autem uelut de diu. ii 57,117 quid tam diuinum autem et quando ista uis au-
 tem, pro Cluent. 60,167 aut in igitur de diu. i 15,27 ille mihi uidetur igitur
 uere augurari et om Δ praeter Balliolensem 15 primae Burneianus
 Walkero auctore tb iis s Rom tbn hiis π₁,μν,ς 16 et om Bodleianus
 Mamutius, sed dicit ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα, cf Dielsius de elemento p. 69 18 reli-
 quia partis ex Halmi coniectura bm, ut partis quartus casus esset. apte r con-
 tulit Tusc. i 17,40 eam porro naturam esse quattuor omnia gignentium cor-
 porum, ut . . . terrena et umida . . . in terram et in mare ferantur, reliquae
 duae partes, una ignea altera animalis, . . . in caelestem locum subuolent;
 Tim. 5,16

mentesque, singulare eorumque quattuor quae supra dixi dissimile Aristoteles quoddam esse rebatur. Sed subiectam putant omnibus 27 sine ulla specie atque carentem omni illa qualitate (faciamus enim tractando usitatus hoc uerbum et tritius) materiam quandam, ex 5 qua omnia expressa atque effecta sint, quae tota omnia accipere possit omnibusque modis mutari atque ex omni parte eoque etiam interire, non in nihilum sed in suas partes, quae infinite secari ac diuidi possint, cum sit nihil omnino in rerum natura minimum quod diuidi nequeat. quae autem moueantur omnia interuallis moueri, quae 10 interualla item infinite diuidi possint. Et cum ita moueatur illa uis 28 quam qualitatem esse diximus, et cum sic ultro citroque uersetur, et materiam ipsam totam penitus commutari putant et illa effici quae appellant qualia; e quibus in omni natura cohaerente et continuata cum omnibus suis partibus unum effectum esse mundum, 15 extra quem nulla pars materiae sit nullumque corpus; partis autem esse mundi omnia quae insint in eo, quae natura sentiente teneantur, in qua ratio perfecta insit, quae sit eadem sempiterna (nihil enim 29 ualentius esse a quo intereat); quam uim animum esse dicunt mundi, eandemque esse mentem sapientiamque perfectam, quem deum appellant, omniumque rerum quae sunt ei subiectae quasi prudentiam 20 quandam procurantem caelestia maxime deinde in terris ea quae

1 singulare π_1 res ceteri quattuor π , alii 2 putant liber Pog-
gii Rom putat reliqui Δ putabant Γ 4 et tritius] contritius $\gamma\phi$ permuta-
tatis compendiis γ et ω . et contritius m ex] e $\gamma\phi\phi$, δ $t\theta m$ 5 effecta
Turnebo auctore Lambinus, quod non falsum iudico ut r , sed non satis certum
tota omnia cum cruce t tot formas Bentleius formas omnis ex *Dauisii*
coniectura b sola omnia *Ranconetus* apud *Guietum* una omnia m omnia (del
tota) *ci Heinii philol.* xxiv 484. de omnia *cf Lucull.* 37,118 ex materia in
se omnia recipiente, tota *cl u.* 12 de nat. *deor.* iii 39,92 aliis satis defendit r .
'*Plato . . pro hoc tota habet κατὰ πᾶν ἐκ τοῦ*' (*Tim.* 51 A) *Faber* possit
 $\delta\epsilon\theta$ possunt $\mu\gamma\phi$ possint ceteri 6 mutari ς ut uid, *Dauisius* mutare $\Gamma\Delta$,
cf u. 12 (*διασχηματίζοντες* *Plato Tim.* 50 C) eque Γ eamque *Christius* at-
que m eaque de *Dauisii* coniectura t eadem sententia qua etiam omnia interire
ci Lambinus, contra quem recte *Faber* 'de materia ipsa tutius fuerit opinor ac-
cipere'. eoque non atque adeo esse iudico ut r sed et ea re ut de fin. iii 5,16
nisi sensum haberent sui eoque se diligenter, de nat. *deor.* ii 11,30 11 qua-
litate *cf ad p.* 46,11 citroque Γ introque $\pi\phi$ que π_1 in utroque ω
12 et] etiam t materiam (iam add $\nu_2\gamma\phi$) totam ipsam Γ illa] ita
 ς ut uid, *Manutius* 13 in ex suspitione *Dauisii* del $t\theta m$, qui praeter m
etiam illa cum omnibus suis partibus a natura seiungunt cohercente $\pi\phi$
(sed in $m\phi$ coherente π choerente ϕ), ω praeter δ 14 unum om Δr ; *cf Tim.*
4,12. 5,16 de nat. *deor.* ii 33,84 15 quē, e in ras pr ut uid π qu(a)eque
 $\gamma\phi$ materiae (materia ϕ) pars Γm non praestantius opinor altero in hac
quidem sententia, qua non de certis quibusdam materiae partibus agitur sed nulla
pars ponitur ut nihil uel ne minimum quidem: *cf Tusc.* iii 20,49 uoluptatem . .
in qua uirtutis nulla pars insit, *ibid.* v 6,15 uitae beatae nullam partem re-
linquunt, *Tim.* 5,16 ut nulla pars huiusce generis excederet extra partes
 $\mu, \varsigma m$ 19 esse om Γ 20 post appellant non incidunt $t\theta$ sint m
prouidentiam *Lambinus*, sed uide de nat. *deor.* ii 22,58

pertineant ad homines; quam interdum eandem necessitatem appellant, quia nihil aliter possit atque ab ea constitutum sit, interdum ** quasi fatalem et immutabilem continuationem ordinis sempiterni; non numquam quidem eandem fortunam, quod efficiat multa improuisa et necopinata nobis propter obscuritatem ignorationemque causarum. 5

8
30 Tertia deinde philosophiae pars, quae erat in ratione et in disserendo, sic tractabatur ab utrisque. quamquam oriretur a sensibus tamen non esse iudicium ueritatis in sensibus. mentem uolebant rerum esse iudicem, solam censebant idoneam cui crederetur, quia sola cerneret id quod semper esset simplex et unius modi et tale 10 quale esset (hanc illi *ιδέα* appellabant iam a Platone ita nominatam, nos recte speciem possumus dicere). sensus autem omnis hebetes et tardos esse arbitrabantur nec percipere ullo modo res eas quae subiectae sensibus uiderentur, quod essent aut ita paruae ut sub sensum cadere non possent, aut ita mobiles et concitatae ut 15 nihil umquam unum esset et constans, ne idem quidem, quia continenter laberentur et fluerent omnia. itaque hanc omnem partem

1 pertineant $\pi\alpha$, ρ e corr, $\nu\gamma\varphi, \varsigma$ ~nent pr ρ , μ , fere ω 2 esse possit
Lambinus, cf paulo infra inter $\Gamma\Delta$ sed interdum π ; hoc idem et item, quod coniecerat *Benleius*, in *mg* habent $\pi\alpha, \rho$. inter cum cruce posuit *t*, delendum esse coniecit *Muellerus philol.* xix 629, tenet *r* eum usum loquendi agnoscens quo *Liuius* scribit uelut xxi 2,1 maxime tamen inter corrupta omnia licentia plebis et alii similiter, sed nemo cum singulari numero, nedum *Ciceronem* ita scripsisse credam; ad possit autem infinitiuus, quem docti ex illo inter effici uoluerunt (fieri ci *Manutius*, ire ci *Dauisius*, euenire *Turnebus* *bm*, interuenire ci *t*), non requiritur, cf *Lucull.* 26,82 *Maduigi* de fin. iv 18,48 v 28,84; itaque interdum uerum iudico, ut interdum . . . interdum . . . non numquam pariter posita sint (ut saepe . . . non numquam . . . interdum, quondam de diu. i 48,98) in commemorandis explicandisque nominibus ἀνάγκης εἰμαμένης τύχης, de quibus cf *r.* post interdum u. 2 interciderit fatum id est seriem (uel s. causarum), cf de nat. d. i 20,55 de diu. i 55,125. 56,127 de fato 9,19 fr. 2 *Aetius plac.* i 28,4 εἰκὸν αἰτιῶν τοῦτέστι τὰς καὶ ἐπισυνδένειν ἀπαράβατον, *Gell.* vii 2 in. 3 num

numquam $\pi\alpha$ 4 quidem om $\Gamma\theta\mu$; nonnumquamque idem conicio (cf p. 38,10) 4.5 *Lactantius diu. inst.* iii 29,2 s philosophi . . . fortunae sexum

mutant eamque non deam sicut uulgus sed deum esse dicunt. eundem tamen interdum naturam interdum fortunam uocant, 'quod multa' inquit Cicero 'efficiat inopinata nobis . . . causarum'. *ibid.* 18 stultitia igitur et error et caecitas et, ut Cicero ait, ignoratio rerum atque causarum naturae ac fortunae nomina induxit 4 et *Lambinus* (cf *Tusc.* iii 13,28. 19,45) haec uel hec $\Gamma\Delta$ ac *Halmio* auctore *r*

6 oratione $\nu, \varphi_1, \varphi_2$, ci *Lambin*; uide de fin. iv 7,18 7 ore-
retur $\theta\beta$ 8 $\tau\bar{\iota}$ $\bar{\iota}$ in ras π non om Γ 9 esse rerum $\nu\gamma\varphi, \varsigma$ $\theta\beta$

11 ideam μ ideam uel ydeam ceteri appellant π, γ $\theta\mu$ appellabantur pr μ iam om μ ; iam . . . nominatam del *m* ut quae 'non uideatur Cicero scripsisse', sed cf *Tusc.* i 24,58 orat. 3,10 12 omnes μ, ς *m* 13 percipi

ex *Christii* sententia *b*, 'quod perceptio sit mentis, non sensuum'; at id ipsum negatur eas] ulla $\gamma\varphi$ $\theta\mu$ 14 quod Γ quae Δr aut ita essent γ, φ $\theta\mu$ autem ita essent γ 15 sensu γ, ς 16 et add *t*, aut *r*, cf *Lucull.*

42,129 de har. resp. 9,18; nam nihil unum coniungenda esse, quod in adnotatione ait *r*, non credo ne idem *Manutius* eidem $\Gamma\Delta$ (eisdem φ_1, φ_2) et idem (del quidem) *Walkerus* 17 s *Nonius* p. 148 opinabile Cicero Academicorum lib. i 'itaque h. o. artem r. o. appellabat' (sic libri testibus superioribus: *Lindsayus* ~bant nulla adnotatione). cf *Tim.* 2,3

rerum opinabilem appellabant; scientiam autem nusquam esse cen- 32
sebant nisi in animi notionibus atque rationibus. qua de causa de-
finitiones rerum probabant et has ad omnia de quibus disceptabatur
adhibebant; uerborum etiam explicatio probabatur, id est qua de
5 causa quaeque essent ita nominata, quam *ἐτυμολογίαν* appellabant;
post argumentis quibusdam et quasi rerum notis ducibus utebantur
ad probandum et ad concludendum id quod explanari uolebant. in
qua tradebatur omnis dialecticae disciplina, id est orationis ratione
conclusae; huic quasi ex altera parte oratoria uis dicendi adhibe-
10 batur, explicatrix orationis perpetuae ad persuadendum accommo-
datae. Haec forma erat illis prima, a Platone tradita; cuius quas 33
acceperim dissipationes si uultis exponam.»

«Nos uero uolumus» inquam, «ut pro Attico etiam respondeam.»

«Et recte quidem» inquit «respondes; praeclare enim explicatur 15
Peripateticorum et Academiae ueteris auctoritas.»

«Aristoteles igitur primus species quas paulo ante dixi labe- 9

1 opinabilium Goerenzius 2 notionibus (i. e. *ἐννοίας*, cf. Tusc. I 24,57) ex 'codice uno uetere' Lambinus motionibus ΓΔ, quod Turnebus et Faber defendunt non apte ad persuadendum; nam Plato leg. x p. 897c non conferendus est definitiones fere libri 4 explicari Γ (corr γ)
probat fere ω 5 esset μ (sed pr corr essent), π, αβγ. fuitne quaeque res esset? ethymologiam uel ethim~ libri appellant ε Rom
6 quibusdam om Δr notis ducibus ΓΔ, nisi quod motis ~ γ, φ, pr γ. notis (om ducibus) Manutius notationibus t cl top. 2,10. 8,35, sed ibidem sunt uerba rerum notae; et rerum notis quasi ducibus Dausio auctore (cl de fin. III 15,49) bm (Vahlenus proem. 1899/1900,16 confert Tusc. IV 30,64 de nat. deor. I 15,40); mihi non satis certum est Ciceronem quasi uoluisse ducibus potius quam rerum notis adiungere: quasi signa quaedam et notas Lacl. 17,62, nomina tamquam rerum notas de fin. v 25,74 7. 8 in quo Manutius br denique m ibique ci Dausius itaque Huelsemannus ita Maduigijs emend. 117 in qua cum cruce t, quod mihi a Cicerone neglegenter scriptum uidetur cum alijs et referendum ad tertiam philosophiae partem, de qua his omnibus agit; cf p. 53,22, et quo referimus in qua p. 44,5? cf de nat. deor. I 8,20 in. 8 tractabatur σ dialectice uel dyal~ Γ dialectica uel dialetica uel dyal~ fere ω
9 conclusa ρ, fere ω oratoria del t, dicendi del Turnebus; cf p. 4,12 Brut. 75,261 cum ad hanc elegantiam uerborum Latinorum, quae etiam si orator non sis et sis ingenuus ciuis Romanus tamen necessaria est, adiungit illa oratoria ornamenta dicendi, de orat. III 21,80 quique ad eam (dialecticam) rationem adiungat hunc rhetoricum usum moremque exercitationemque dicendi, de fin. v 4,10 de inu. I 23,33 10 accomodate malebat Ernestus
11 forma cum Δ om docti praeter t prima] primum Krischius p. 197 (75) adn. t forma Maduigijs bm cl p. 42,3. 46,4 de fin. IV 8,19 in. v 4,9 Tusc. III 17,38 ex. disciplina praeunte Dausio Klotzijs prima forma r tradita disciplina Krischius cf de re p. II 29,51 quare prima sit haec forma . . tyranni inuenta nobis in ea re p. 12 dissipationes Baiterus (apud t), qui eandem corruptelam monstrauit de orat. III 54,207; disputationes ΓΔ immutationes (ita t) uel mut~ ci Dausius commut~ Krischius l. d.
14 quidem om Δbmr; cf. de re p. III 32,44 'sic plane iudico'. 'et rectissime quidem iudicis, de leg. I 5,16 inquit Atticus; cf de leg. I 13,35 ibique Vahlenus. deinde continuatur oratio Varronis nomine non addito, ut p. 46,16. 51,21 16 igitur om Δr; cf p. 47,11. 51,21 Brut. 35,133

factauit, quas mirifice Plato erat amplexatus, ut in iis quiddam diuinum esse diceret. Theophrastus autem, uir et oratione suauis et ita moratus ut prae se probitatem quandam et ingenuitatem ferat, uehementius etiam fregit quodam modo auctoritatem ueteris disciplinae; spoliavit enim uirtutem suo decore imbecillamque reddidit, 5
 34 quod negauit in ea sola positum esse beate uiuere. Nam Strato eius auditor quamquam fuit acri ingenio tamen ab ea disciplina omnino semouendus est; qui cum maxime necessariam partem philosophiae, quae posita est in uirtute et in moribus, reliquisset totumque se ad inuestigationem naturae contulisset, in ea ipsa pluri- 10
 mum dissedit a suis. Speusippus autem et Xenocrates, qui primi Platonis rationem auctoritatemque susceperant, et post eos Polemo et Crates unaque Crantor in Academia congregati diligenter ea quae a superioribus acceperant tuebantur. Iam Polemonem audierant 15
 35 assidue Zeno et Arcesilas. sed Zeno, cum Arcesilam anteiret aetate 15 ualdeque subtiliter dissereret et peracutely moueretur, corrigere conatus est disciplinam. eam quoque si uidetur correctionem explicabo, sicut solebat Antiochus.»

«Mihi uero» inquam «uidetur, quod uides idem significare Pomponium.»

10 «Zeno igitur nullo modo is erat qui ut Theophrastus neruos uirtutis inciderit, sed contra qui omnia quae[que] ad beatam uitam pertinerent in una uirtute poneret nec quicquam aliud numeraret in bonis idque appellaret honestum quod esset simplex quoddam et 36
 solum et unum bonum. cetera autem etsi nec bona nec mala essent 25

1 Nonii pars codicum p. 470 Cicero Academicorum lib. I 'quas mirifice Plato (uel Plauto) erat amplexari (amplexari lemma uid ad proxima pertinens, per quod interciderit amplexatus) iis Rom hiis $\pi_1, \sigma\mu\nu_1, 5$ his ceteri 3 prae se post quandam $\gamma\phi$ tbn. cf de leg. agr. II 2,4 uocem unam prae uobis indicem uestrarum erga me uoluntatum ac studiorum tulistis ferret Ernestus b 9 in ante moribus om $\mu\gamma\phi, 5$ tbnr; cf p. 41,6 10 se om $\gamma\phi, 5$

11 discedit $\nu, \epsilon\theta 5$ 12 Polemon Γ 13 Crantor ex Cratero γ , ex Crator π et ϕ_2 Crator $\pi_1, \sigma, \sigma\mu\nu, \phi\phi_1, 5$ eis $\pi, \epsilon\zeta 5$ 14 utebantur Δ . de mendo cf de leg. II 18,45 (p. 129,4 V.) audierant***, nt in ras π audierant $\nu, 5$ audierunt ϵ Rom 15 Archesilaus ζ ~las fere ceteri Archesilam $\pi_1, \nu, 5$,

e corr π et $\gamma\phi$ ~las pr $\gamma\phi, \phi_1, \phi_2$ arcesilla^h3 (corr pr) μ Archesilaum pr π, ϕ , ceteri 16 moueretur cum cruce^h b partiretur (et definiret pro dissereret) Bentleius; uide Vahlenum de leg. p. 130,2, qui confert epist. xv 21,4 ingenium eius . . extuli laudibus . . . quod ita indicabam: acute mouebatur (cf Lucull. 11,34. 15,47)

18 Antiochus uel Anthiochus uel Anthiochus nonnulli 21 neruis π 22 incideret primo Chisianus, Lambinus (ex 'ueteri codice') Dauisius bm ~rent ν . inciderit quamuis dubitans reliqui cl pro Sulla 11,32 equem tu horum . . . aut tam sceleratum statuis fuisse ut haec omnia perire uoluerit, aut tam miserum ut et se perire cuperet et nihil haberet quod saluum esse uellet, accus. II 46,113 (Lieuenus 'die consec. temp. des Cicero' p. 11 et 45) quae ϵ qu(a)equae ceteri quaecumque ci r p. VIII 25 omissa per negligentiam turpitudinis mentio de sequentibus cf Arius Didymus apud Stobaeum ecl. II 7,7* uol. II p. 79,18 W. $\alpha\lambda$

tamen alia secundum naturam dicebat alia naturae esse contraria; his ipsis alia interiecta et media numerabat. quae autem secundum naturam essent ea sumenda et quadam aestimatione dignanda docebat, contraque contraria; neutra autem in mediis relinquebat, in quibus ponebat nihil omnino esse momenti. sed quae essent sumenda ex iis alia pluris esse aestimanda alia minoris. quae pluris ea praeposita appellabat, reiecta autem quae minoris. atque ut haec non tam rebus quam uocabulis commutauerat, sic inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam, recte facta sola in bonis actionibus ponens, prae id est peccata in malis; officia autem conseruata praetermissaque media putabat ut dixi. cumque superiores non omnem uirtutem in ratione esse dicerent sed quasdam uirtutes quasi natura aut more perfectas, hic omnis in ratione ponebat; cumque illi ea genera uirtutum quae su-

τὰ μὲν (scil. τῶν ἀδιαφόρων) εἶναι κατὰ φύσιν τὰ δὲ παρὰ φύσιν τὰ δὲ οὔτε παρὰ φύσιν οὔτε κατὰ φύσιν. 7ⁿ p. 80,14 ἐτι δὲ τῶν ἀδιαφόρων τὰ μὲν πλείω ἀξίαν ἔχειν τὰ δ' ἑλάττω· καὶ τὰ μὲν καθ' αὐτὰ τὰ δὲ ποιητικὰ καὶ τὰ μὲν προηγμένα τὰ δ' ἀποπροηγμένα τὰ δ' οὐδετέρως ἔχοντα. προηγμένα μὲν ὅσα ἀδιάφορα ὄντα πολλὴν ἔχει ἀξίαν, ὡς ἐν ἀδιαφόροις· ἀποπροηγμένα δὲ ὅσα πολλὴν ἔχει ἀπαξίαν ὁμοίως· οὔτε δὲ προηγμένα οὔτε ἀποπροηγμένα ὅσα μῆτε πολλὴν ἔχει ἀξίαν μῆτε πολλὴν ἀπαξίαν. 7° p. 82,20 πάντα δὲ <τὰ> κατὰ φύσιν ληπτὰ εἶναι, καὶ πάντα τὰ <παρὰ> φύσιν ἀληπτα. 7ⁱ p. 83,10 πάντα δὲ τὰ κατὰ φύσιν ἀξίαν ἔχειν, καὶ πάντα τὰ παρὰ φύσιν ἀπαξίαν. 7^s p. 84,18 τῶν δ' ἀξίαν ἔχόντων τὰ μὲν ἔχειν πολλὴν ἀξίαν τὰ δὲ βραχείαν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀπαξίαν ἔχόντων ἃ μὲν ἔχειν πολλὴν ἀπαξίαν ἃ δὲ βραχείαν. τὰ μὲν <οὖν> πολλὴν ἔχοντα ἀξίαν προηγμένα λέγεσθαι, τὰ δὲ πολλὴν ἀπαξίαν ἀποπροηγμένα, Ζήνωνος ταύτας τὰς ὀνομασίας θεμελιον πρῶτον τοῖς πράγμασι. his, quae ex copiosa Didymi narratione excerpsti, accurate collatis elucet quo nomine Cicero errauerit, siue illa partitione τὰ μὲν προηγμένα τὰ δ' ἀποπροηγμένα (p. 80,16) perperam relata ad τὰ πλείω ἀξίαν ἔχοντα, cum deberet referri ad ἀδιάφορα, siue deceptus, quod Maduigijs statuit de fin. iii 15,50, 'a Graeco scriptore, qui minus accurate locutus esset, ut facit Sext. Emp. Pyrrh. Hypotyp. iii 191', qui quidem προηγμένα appellat τὰ ἱκανὴν ἔχοντα ἀξίαν, ἀποπροηγμένα autem τὰ μὴ ἱκανὴν ἔχοντα ἀξίαν, quae idem adu. math. xi 62 rectius τὰ ἱκανὴν ἀπαξίαν ἔχοντα; cf I. Lipsius manud. ad Stoic. philos. p. 102. aliter nec mihi quidem probabilius r. certe haec nec mutando expedienda sunt cum Dauisio, qui media ci pro sumenda u. 5, nec resecando cum Halmio, qui illa his ipsis . . . numerabat u. 2 etiam nescio quo modo de latinitate suspecta habet, nec transponendis eisdem post minoris u. 6 cum Christio, quae ratio ipsa per se reiectanea est. rectius haec Cicero exponit de fin. iii 15,51. cf Bonhoefferus 'die Ethik des Stoikers Epictet' p. 171

3 extimatione Γ (est ~ ν₁) ἀβξς dignanda, ~a in ras π, ex ~o γ dignando ceteri Γ digna ci Rathius eligenda ci Ernestus dicebat Lambinus, cf p. 46,5 5 esse ex Ernesti coniectura del b; cf p. 43,16. 48,11. 81,21 de nat. deor. ii 12,32 (i 30,83) Stangelius Tullian. 17s, de ponendi uerbo de leg. ii 3,6 Brut. 45,165 6 iis s Rom hiis π₁συνφ his fere ceteri extimanda

σμφ,θς existimanda γ,δς pleris μν, sed μ in mg pleris 9 quaedam del Walkerus 11 conseruata scripsi, cf de inu. ii 22,66 de off. i 18,59. 39,141, de mendo supra p. 48,4; et seruata ΓΔ seruata cum Lambino tbnr delet et, quod ferri non posse Maduigijs docet de fin. v 22,64 p. 718 ponebat ci Lambinus 12 diceret π,αβξ 13 quasi Γ que sed del manu altera π, om ceteri et tbnr. cf p. 44,7 14 omnes pr γ, θς m supra p. 44,10s

pra dixi seiungi posse arbitrarentur, hic nec id ullo modo fieri posse
disserebat, nec uirtutis usum modo ut superiores sed ipsum habitum
per se esse praeclarum, nec tamen uirtutem cuiquam adesse quin ea
semper uteretur; cumque perturbationem animi illi ex homine non
tollerent naturaque et condolescere et concupiscere et extimescere et
5 efferrī laetitia dicerent, sed ea contraherent in angustumque dedu-
cerent, hic omnibus his quasi morbis uoluit carere sapientem; cum-
que eas perturbationes antiqui naturales esse dicerent et rationis
expertes aliaque in parte animi cupiditatem alia rationem collocarent,
ne his quidem adsentiebatur. nam et perturbationes uoluntarias esse
10 putabat opinionisque iudicio suscipi et omnium perturbationum ma-
trem esse arbitrabatur immoderatam quandam intemperantiam. Haec
fere de moribus.

11 De naturis autem sic sentiebat, primum ut in quattuor initiis
rerum illis quintam hanc naturam, ex qua superiores sensus et men-
tem effici rebantur, non adhiberet; statuebat enim ignem esse ipsam
naturam quae quidque gigneret et mentem atque sensus. discrepabat
etiam ab isdem, quod nullo modo arbitrabatur quidquam effici posse
ab ea quae expers esset corporis, cuius generis Xenocrates et supe-
riores etiam animum esse dixerant, nec uero aut quod efficeret ali-
20 quid aut quod efficeretur posse esse non corpus.

40 Plurima autem in illa tertia philosophiae parte mutauit. in qua
primum de sensibus ipsis quaedam dixit noua, quos iunctos esse censuit
e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus, quam ille *φαντασίαν*,

1. 2 hic . . . disserebat *om* ω 4 perturbati *v* \sim tiones Walkerus *tb*; cf
Wesenbergus ad *Tusc.* iv 31,65, de *fin.* iii 10,35 de *orat.* ii 84,343 5 naturaque
eum condolescere *ci* *Dauisius* 6 ea *om* *v*,5 eam Ernestus eas Walkerus *tb*
adducerent *ci* *Lambinus*, et sane ita *Cicero* pro *Quinctio* 5,19 *part. or.*
30,104 *Lael.* 5,20, sed uide de *nat. deor.* ii 65,164 de *orat.* ii 17,71 7 morbis
cf *Tusc.* iii 4,7. 5,10 9 in alia *Lambinus* *tbm*; cf *r* 10 hiis $\pi_1, \sigma\mu\phi$ iis
5 *Rom* 11. 12 matrem esse arbitrabatur $\pi\pi_1 \Gamma$ (\sim arbitrantur ϕ_1, ϕ_2) a. m. e.
9, ω (arbitratur \sim 5) *r* a. e. m. *Ald* 14 in *om* *liber* *Vrsini* *Asc* i m (*hic*
ex iv *ortum* *ratus*), item *b* scribens uti et *Dauisius* adderet *posito* u. 16 pro
adhiberet 16 ipsam eam naturam *Christii* *suasu* *tb*; cf *Maduigi* de *fin.*
ii 28,93 m ad *part.* iii uol. i p. 100,7 17 quae cuique gigneret mentem
Maduigio auctore (*ed. Turic.* ii p. 854) *b.* recte m interpretatur 'quae in sin-
gulis rebus quae gignerentur ea esset natura quae gigneret' *cl* de *fin.* i 6,18 quae
uis sit quae quidque efficiat (*Diog. Laert.* vii 134 τοῦτον γὰρ (τὸν θεόν) . . . διὰ
 $\pi\acute{\alpha}\sigma\eta\varsigma$ αὐτῆς (τῆς ὕλης) δημιουργεῖν ἕκαστα); sed etiam pro et *r* *ft* uere
18 isdem γ hiis \sim π_1 hiis \sim $\pi_1, 6$ iis \sim ceteri fere arbitrabantur Γ (*corr*
in $\sigma\gamma$) 5 19 ab ea 'natura scilicet' *Turnebus*; a re ea *ci* *Dauisius*
20 dixerunt $\gamma\phi, 5$ *Rom* 21 τὸ ποιοῦμενον i. e. $\pi\acute{\alpha}\sigma\chi\omicron\nu$: *Zeno* fr. 85 *Arn.*
22 autem] aut *v* et *ft* pr μ etiam $\gamma\phi$ *tbm* 23 iunctos $\pi, \phi, 5$ inuictos σ
24 'durissimam et tamen certissimam dissolutionem membrorum, quae eidem
praepositioni subici debebant' (uide p. 54,2), explicuit *Maduigi* de *fin.* p. 798 s
phantasiam uel \sim libri *Plutarchus* *Cic.* 40 ἐκείνος γὰρ ἐστίν, ὥς
 $\phi\alpha\sigma\iota\nu$, ὁ καὶ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν (p. 54,3) καὶ τὴν ἐποχὴν
(p. 57,7 *Lucull.* 18,59 *al.*) καὶ τὴν κατάληψιν (p. 54,9 *Lucull.* 6,17. 10,31. 47,145

nos uisum appellemus licet, et teramus quidem hoc uerbum, erit enim utendum in reliquo sermone saepius — sed ad haec quae uisa sunt et quasi accepta sensibus adsensionem adiungit animorum, quam esse uult in nobis positam et uoluntariam. uisis non omnibus adiunge-
 5 bat fidem, sed iis solum quae propriam quandam haberent declarationem earum rerum quae uiderentur; id autem uisum cum ipsum per se cerneretur, comprehendibile — feretis haec?» «nos uero» inquit; «quonam enim alio modo καταληπτὸν diceres?» — «sed cum acceptum iam et adprobatum esset, comprehensionem appellabat, si-
 10 milem iis rebus quae manu prenderentur; ex quo etiam nomen hoc duxerat [at], cum eo uerbo antea nemo tali in re usus esset, plurimisque idem nouis uerbis (noua enim dicebat) usus est. quod autem erat sensu comprehensum id ipsum sensum appellabat, et si ita erat comprehensum ut conuelli ratione non posset scientiam, sin aliter inscientiam nominabat; ex qua existebat etiam opinio, quae esset inbecilla
 15 et cum falso incognitoque communis. sed inter scientiam et in- 42

al.) . . . ἐξονομάσας πρῶτος ἢ μάλιστα Ῥωμαίοις, τὰ μὲν μεταφοραῖς (cf p. 47,5) τὰ δ' οἰκειότησιν ἄλλαις γνώριμα καὶ προσήγορα μηχανησάμενος. Caelius Aurelianus acut. morb. iii 13 omnis phantasia, cuius diuersitates Latini uisa uocauerunt ut Tullius, siue illa naturalia siue contra naturam fuerint, animi non corporis esse noscuntur. cf Macrobius in somn. i 3,2 (ad Lucull. 27,88)

1 appell^om' [a ut uid] π appellamus ceteri teramus μφ, pr γ t'ramus v t'ran^o σ teneamus Δ, e corr γ, t'bm. cf p. 48,4 Luc. 6,18 uisum, iam enim hoc pro φαντασία uerbum satis hesterno sermone triuimus, de fin. iii 4,15 de nat. d. i 34,95 hoc quidem uerbum σ et Halmio auctore br hoc uerbum quidem ceteri codices, cum cruce in coniciens h. u.; idem erit enim utendum. cf p. 42,19 3 ascensionem Γ (corr in γ) 5 iis ε Lambinus hiis π₁,ον his ceteri habebant γφ ~bat φ₁φ₂ 6 uidentur γφ,ης 7 comprehendibile π,σμφ₂, plerique ω ~prendibile π in mg, νγ (corr ex ~ε) φφ, tm ~prehensibile uel ~prensibile δθς ferebat in mg π hoc Dausio auctore t'bm, cf Lucull. 29,95

8 inquit Atticus opinor (Pomponius i. Lallemandus Atticus i. ci Goerenzius i. Atticus Durandus), qui etiam p. 46,15 Varroni respondet similiter interroganti, cf p. 50,13. inquam Ald t'bm quoniam ν, pr γ, ε quam π₁ qnā

enī m captalempton diceres? | praeter q̄ in ras ft pr, deinde | Sed in ras r uel r litt pr ut uid π; alio, quod plane de more ponitur, om Δν r catalēpton μ catalepton σ cathalēton ν calepton γφ captalempton π ~tor ρ, uaria ω (cf Guil. Schulzii orthographica in ind. lect. Marburg. 1894) καταληπτικὸν ci Ritterus et Prellerus hist. phil. Gr. p. 396 ed. viii 9 probatum Γς compren- sionem γφ. cf ad p. 53,24 Plutarchus 10 iis ε Rom hiis π₁,σν his ceteri prehenderentur uel praeh~ μ,ε r 11 ac γφ, del Manutius in re]

iure μ, ω plerique 13 comprehensum π 9πλφ σ comprehensum ρ, ceteri, t'br τήν δὲ δι' αἰσθητηρίου κατάληψιν αἰσθητὴν ἐκάλεε Arnimius Zenon. fr. 62 cl Diog. L. vi 52 comprehensum π ~prehensum ρ, ceteri, t'br 14 si ν sui π₁,φ ἀμετάπτωτον uel ἀμετάθετον ὑπὸ λόγον: Arius Didymus ap. Stob. ecl. ii 7,11^m uol. ii p. 112,13 W. Sextus adu. math. vii 151 15 existebat scripsi ~erat π ~eret ρ,ω extiterat Γ (extitit φ); cf p. 45,14. 17 post inbecilla putauerim intercidisse adsensio, cf Tusc. iv 7,15 opinationem . . . uolunt esse inbecillam adsensionem, Sextus ibid. vii 151 δόξαν δὲ τήν αἰσθεῖν καὶ ψευδοῖ συγκατάθεσιν. Arius l. d. p. 111,20 ss τήν γάρ ἄγνοιαν μεταπτωτικὴν εἶναι συγκατάθεσιν καὶ αἰσθεῖν . . . διὸ καὶ μηδὲ δοξάζειν τὸν σοφόν. διττὰς γάρ εἶναι δόξας, τήν μὲν ἀκαταλήπτω συγκατάθεσιν τήν δὲ ὑπόληψιν αἰσθεῖν 16 fuitne et uero

scientiam comprehensionem illam quam dixi collocabat, eamque neque in rectis neque in prauis numerabat, sed soli credendum esse dicebat. e quo sensibus etiam fidem tribuebat, quod ut supra dixi comprehensio facta sensibus et uera esse illi et fidelis uidebatur, non quod omnia quae essent in re comprehenderet, sed quia nihil quod cadere in eam posset relinqueret, quodque natura quasi normam scientiae et principium sui dedisset unde postea notiones rerum in animis inprimerentur; e quibus non principia solum sed latiores quaedam ad rationem inueniendam uiae reperiuntur. errorem autem et temeritatem et ignorantiam et opinionem et suspicionem et uno nomine omnia quae essent aliena firmae et constantis assensionis a uirtute sapientiaque remouebat. Atque in his fere commutatio constitit omnis dissensioque Zenonis a superioribus.»

¹²₄₃ Quae cum dixisset [et], «Breuiter sane minimeque obscure exposita est» inquam «a te Varro et ueteris Academiae ratio et Stoicorum. horum esse autem arbitror, ut Antiocho nostro familiari placebat, correctionem ueteris Academiae potius quam aliquam nouam disciplinam putandam.»

Tum Varro «Tuae sunt nunc partes» inquit «qui ab antiquorum ratione desciscis et ea quae ab Arcesila nouata sunt probas, docere quod et qua de causa discidium factum sit, ut uideamus satisne ista sit iusta defectio.»

cum? ignotoque γφ 16ss *Sextus ibid.* κατάληψιν δὲ τὴν μεταξὺ τούτων (ἐπιστήμης καὶ δόξης) ... τὴν δὲ κατάληψιν κοινὴν ἀμφοτέρων (τῶν σοφῶν καὶ τῶν φαύλων) εἶναι καὶ ταύτην κριτήριον ἀληθείας καθιεστάναι
1 cōpñionē σ 2 prauis Γ (corr in γ) soli t uerebatur ut sanum esset, solum ei *Christius; uide Zellerum de philos. Graec.* III 1 p. 83 adn. 2 ed. III

4 cōpñio σ 5 qd in ras ft pr π, om Γ cōprender& σ 6 in eam comprehensionem quodque eam natura ci *Manutius* q. n. eam *Faber* 9 munientdam γ intuendam φ₁ reperirentur ci *Gruterus* aperiantur ci *Manutius* aperirentur ex *Dauisii coniectura tbm.* cf p. 45,13 *Val. Max.* v 1 ext. 6 med. *Verg. Aen.* ix 195 10 ignorationem *Burneianus*, quod ft recte commendat r; cf de nat. deor. i 1,2 ex. pro *Cluent.* 39,109 suspitionem Γπ,ς tb 12 hīs π₁,σμν,ς iis σ Rom 13 'constitit i. e. substitit, non ultra progressa est' *Maduigi* emend. 120; loquitur enim ex *Antiochi sententia.* consistit γ,ηθ constitit φ 14 et del *Manutius* 16 uerum esse autem cum libris plerisque (u. a. e. θ) r, quod mihi non probatur, non quod putandum sine esse stare posse non putem sed quia aegre desideratur subiecti apud infinitium significatio; quam assequor accepto a *Goerenzio* et *Mueller*o (progr. *Landsberg.* 1865,18) horum (eam ci *Ernestus*); intellegitur enim horum disciplinam breuitate nota, de qua cf p. 16,17, de re p. III 35,48 tibi ... *Rhodiorum* ... nullane uidetur esse res p., in *Pis.* 18,42 nullum est supplicium putandum, quo affici casu aliquo etiam boni uiri fortesque possunt. autem cum x del *Orellius* t, corruptelam signauit b ut σμ et v at φφ₁,θ, add γ ac φ₂ ab x at et σ ut ab π₁ at ab ceteri 17 nouam aliquam γφ tbm 19 tum σ tunc ceteri, tb du(a)e Δ nunc] non φ modo γ 20 ratione nunc Δ prater σ descistis μ (sed corr pr) vφφ₁ (φ₂ ambigue), σ desistis γ deciscis π₁ *Archisila* μ e corr, σγφ,ππ₁,ς arte sua v docere sed re del π doce π₁θ, ω prater σ 21 dissidium μγφ,σ desidium σν

Tum ego «Cum Zenone» inquam «ut accepimus Arcesilas sibi 44
 omne certamen instituit, non pertinacia aut studio uincendi, ut mihi
 quidem uidetur, sed earum rerum obscuritate quae ad confessionem
 ignorationis adduxerant Socratem et [uel ut] iam ante Socratem
 5 Democritum Anaxagoram Empedoclem omnes paene ueteres, qui
 nihil cognosci nihil percipi nihil sciri posse dixerunt, angustos sen-
 sus imbecillos animos breuia curricula uitae et ut Democritus in
 profundo ueritatem esse demersam, opinionibus et institutis omnia
 teneri, nihil ueritati relinqui, deinceps omnia tenebris circumfusa esse
 10 dixerunt. itaque Arcesilas negabat esse quicquam quod sciri posset, 45
 ne illud quidem ipsum quod Socrates sibi reliquisset, ut nihil scire
 se sciret; sic omnia latere censebat in occulto neque esse quicquam
 quod cerni aut intellegi posset; quibus de causis nihil oportere ne-
 que profiteri neque adfirmare quemquam neque assensione approbare,
 15 cohibereque semper et ab omni lapsu continere temeritatem, quae

1 Archesilas γφ, π, 5 2s quidem mihi Γπ, cf p. 42, 19 3—10 cf
Lactantius diu. inst. III 4, 11. 28, 12s Anaxagoras pronuntiat circumfusa esse tene-
 bris omnia, Empedocles angustas esse sensuum semitas queritur... Democritus
 quasi in puteo quodam sic alto ut fundus nullus sit ueritatem iacere demersam;
 cf 30, 6. Empedocles fr. 2 D. (Sext. adu. math. VII 123) στενωποὶ μὲν γὰρ πα-
 λάμαι κατὰ γνῶα κέχρηται; Democritus fr. 117 D. (Diog. L. IX 72) ἐτεῖ δὲ οὐδὲν
 ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια, cf Lucull. 10, 32; Anaxagorae de tenebris nihil
 alibi traditum, ad quem potius illud imbecillos animos referas cum Pappenheimio
 'der angebliche Heraclitismus des Skeptikers Ainesidemos' (Berol. 1889) 13 n. 2
 propter fr. 21 D. (Sext. ibid. 90) ὅτι ἀφανρότητος αὐτῶν (sensuum) οὐ δυνατοὶ
 εἶμεν κρίνειν τῶν ἀληθῆς, ut illud opinionibus omnia teneri conicias ad Xenophanis
 illud (fr. 34 D. Sext. ibid. 49, 110) redire δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται. breuia cur-
 ricula uitae Pappenheimius l. d. ad illam Hippocrateam uocem refert et Diog. L. IX 73;
 Protagoras ibid. βραχὺς ὢν ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου 3 ne quis ea coniciat, cf de re
 p. I 3, 5 eorum multorum pestes quae . . secutae sunt, Maduigijs de fin. II 13, 39
 m ad part. III uol. I p. 205, 33 4 et iam ante Dausius ad Lactantii epit.
 cap. 32 et ueluti amantes ΓΔ uelut iam ante Muretus uar. lect. IX 14 So-
 cratem] Hippocratem ci Pappenheimius l. d. 5 Empedoclem π Enpod~ μ
 6 uide ad u. 10 7 imbecilles γφ, π, 5 et om γφ 8 demersam
 γφ, εδς dim~ μν, 5, in mg π diuersam π, ceteri ω diuersa omnia in mg π
 9 ueritate Γ intellegas ἐφεξῆς πάντα; denique Bentleius tñm densis Heus-
 dius Ciceronis φιλοπλάτωνος p. 263 n. 1; cf Lucull. 39, 122 10 dixerunt aut
 hic aut u. 6 abiciendum esse Mamutius suspicatus est, cui hic obtemperarunt tñm,
 illic Ernestus aliiq; cf diceret similiter iteratum de fin. IV 17, 47, dicebant
 Lucull. 44, 135, dicitur de orat. II 18, 75 (cf 3, 13), demonstrabit de inu. II 35, 107,
 cognoscunt de nat. deor. II 58, 145, differemus ibid. III 7, 18, m ad p. III uol. II
 p. 14, 27 Archesilas π, μ e corr, γφ, 5 possit v 11. II ut . .
 sciret habent Γ praeter v, nisi quod se scire sciret γ reliquisset. Vt nihil se
 scire se sciret. Ne illud quidem reliquisset. Sic (se del pr, Ne
 reliquisset del corrector) μ; eadem om Δv tñm; quae si interpolator addidit,
 praeclare is quidem Ciceronis morem obseruauit, qui saepe pronominiibus ἐπεξηγη-
 τικῶς addit quae abesse possunt, ut ne ea quidem iterare dubitet quae proxime
 ante dixerit, cf de nat. deor. III 10, 26 alia; quo minus nunc, cum respiciat ad
 p. 41, 12, cf Lucull. 9, 28 s 23, 74 12 censebat s Lambinus ~bant ceteri,
 del Goerenzius 13 possit Δr 14 quamquam σμ sed quem~ in mg σ
 quēquam, e in ras, fuit quā~ aut quic~ π assertione Δ praeter s
 15 ne quae breui uocali adiungatur, decere contra cohibere ci Hauetus albi gra-
 tulatorii in honorem Herwerdeni scripti p. 88

tum esset insignis cum aut falsa aut incognita res approbaretur, neque hoc quidquam esse turpius quam cognitioni et perceptioni assensionem approbationemque praecurrere. huic rationi quod erat consentaneum faciebat, ut contra omnium sententias disserens de sua plerosque deduceret, ut cum in eadem re paria contrariis in partibus 5 momenta rationum inuenirentur facilius ab utraque parte assensio sustineretur. Hanc Academiam nouam appellant — quae mihi uetus uidetur, si quidem Platonem ex illa uetere numeramus, cuius in libris nihil affirmatur et in utramque partem multa disseruntur, de omnibus quaeritur nihil certi dicitur; sed tamen illa quam exposui 10 uetus, haec noua nominetur. quae usque ad Carneadem perducta, qui quartus ab Arcesila fuit, in eadem Arcesilae ratione permansit. Carneades autem nullius philosophiae partis ignarus et, ut cognoui ex iis qui illum audierant maximeque ex Epicureo Zenone, qui cum ab eo plurimum dissentiret unum tamen praeter ceteros mirabatur, 15 incredibili quadam fuit facultate et to

*

quid autem stomachatur Mnesarchus, quid Antipater digladiatur cum 17 Carneade tot uoluminibus?

*

1 tum ξ Asc II, corr ex cum π cum ceteri cum corr tum σ tum ϑ , in mg γ 2 esse ξ Manutius $\epsilon\epsilon\tau$ in ras π esset ceteri pr(a)ceptioni $\nu, \beta\theta\xi$ assensionem φ assertionem Δ 4 disserens de sua Γ dies iam Δ ; cf Brut. 25,97 Tusc. II 25,60 de orat. I 8,30 III 18,67 (non quid ipse sentiret ostendere, sed contra id quod quisque se sentire dixisset disputare) August. c. Acad. III 17,38 ex. dicens in eam Gesnero praeeunte Maduigius emend. 121, r dicens eo iam Helmius 5 plerosque $\sigma\mu, \xi$, e corr γ pleresque pr $\gamma, \gamma_1\varphi$ plerumque ν plenos ξ pleros ceteri Δ post deduceret aliquid interciderit uelut atque efficeret 6 ascensio $\mu\nu\varphi$ assertio Δ 7 appellabant $\gamma\varphi, \xi$ 10 exposuisti Durandus Krischius p. 176 (50) adn. tbmr, cf p. 55,14. nec tamen satis mihi exploratum est non ipsum Ciceronem peccasse negligentia, qui similiter de diu. I 39,87 Quintum ea dicentem faciat se dixisse excepisse adiunxisse quae non is ipse sed Marcus et in prooemio quidem (3,5 s) dixerat 11 producta $\mu\nu, \xi$ pducta, p in ras π 12 Archesila μ e corr, $\nu\gamma\varphi, \pi, \xi$ Arcesille μ Archesila ν \sim lae $\gamma\varphi, \pi, \xi$, del m, ut solent talia, si quae abundare uidentur, infestare, uelut nomina Cleanthis Tusc. III 32,77, Eudemi de diu. I 25,53, Epicuri Lucull. 14,45 Antiochi ibid. 34,111, Aristippi de fin. II 12,35, Metelli post red. in sen. 10,25 (de quo Vahlenius prooem. 1901,8 adn.), Memmii ad Att. IV 17,3 (16,6), Laidos epist. IX 26,2 14 iis φ, ξ hiis $\sigma\nu\nu\gamma\varphi_2, \pi_1, \xi$ his $\pi\sigma, \gamma_1, \xi$ illis ξ Epicureo μ, ξ Epicuro uel Epyc~ ceteri 16 fuit $\imath\sigma$ facultate γ doctrina sed etrina a correctore add μ fuit facultate et to $\sigma\gamma\gamma_1\varphi\varphi_1\varphi_2$ fuit facultate $\Delta\nu$ r f. f. et copia dicendi de Christii coniectura tbm probabiliter, cf pro Quinct. 2,8 summam copiam facultatemque dicendi, in Verr. act. I 4,10 quae tanta facultas dicendi copia, epist. V 12,3, de Carneade Lucull. 18,60 de orat. I 11,45 II 38,161 III 18,68 (Krischius p. 179 (53) adn. 1). facultate dicendi ei r de subscriptionibus codicum uide praefationem 17.18 (fr. 1) Nonius p. 65 digladiari dictum est dissentire et dissidere, dictum a gladiis. Cicero Academicorum lib. I 'quid . . . uoluminibus'. idem tertio (p. 62,4s). de Antipatro cf Lucull. 6,17. 9,28. 34,109 17 Mnesarchus Iunius m+n*sarcus Harl mnsarcus ceteri, ex mensarcus Wolf stomachetur Sigonius digladiatur pr Flor \sim etur ceteri

ACADEMICVS II

*

2 atqui si id crederemus, non egeremus perpendiculis non normis
non regulis

*

4 quid lunae quae liniamenta sint potesne dicere [ne], cuius et nascentis
et insenscentis alias hebetiora alias acutiora videntur cornua

*

6 quid tam planum uidetur quam mare; e quo etiam aequor illud
poetae uocant

*

8 in aqua remum integrum quasi fractum uidemus

*

9 quid mare nonne caeruleum? at eius unda cum est pulsa remis, purpurascit, et quidem aquae tinctum quodam modo et infectum

*

11 alius adultis, alius ualentibus alius aegris, alius siccis alius uinulentis

*

12 furiosis et ebriis omnia duplicia videntur

*

2—p. 59,3 ex disputatione a Cicerone contra sensuum ueritatem habita, cf p. 64,7
2.3 (fr. 8) *Nonius* p. 162 perpendiculi (~la *Quicheratus*) et normae. Cicero
Academicorum lib. II 'atqui ... regulis' id scil. oculos uera nuntiare
non egeremus om *Leid* 4.5 (fr. 6) *Nonius* p. 121 hebes (habes *Leid*) positum
pro obscuro aut obtuso. Cicero Academicorum lib. II 'quid ... cornua'
4 sint *Iunius* sunt libri potest ne *Wolf* ne del *Iunius*
5 et insenscentis *Wolf*, om *Leid* et senescentis *Iunius* tbnr habetiora *Leid*
6.7 (fr. 3) *Nonius* p. 65 aequor ab aequo et plano Cicero Academicorum
lib. II uocabulum accepisse confirmat: 'quid ... uocant'. cf *Varro* de l. L. VII 23
6 e quo] ego *Leid* ab aequo *Quicheratus* 8 *Seruius* in *Verg. ecl.*
2,27 'si numquam fallat imago': nulla enim res ita decipit quem ad modum
imago; nam et in speculo contraria ostendit uniuersa, et in aqua remum integrum
quasi fractum uidemus, quod etiam Cicero in Tusculanis plenius docet.
error scholiastae unde natus sit non apparet. de remo fracto cf Lucull. 7,19. 25,79;
de speculo res dubia, cf Sextus hypot. I 48 9.10 (fr. 7) *Nonius* p. 162 purpurascit
Cicero Academicorum lib. II 'quid ... infectum' aut lib. IV legendum,
quae uidetur etiam *Klotzii* sententia fuisse, aut *Ciceronem* hos libros retractantem
plura mutasse censet r cl *Lucull. 33,105*; quod mihi nulla necessitate
statui uidetur 9 at eius] adius pr *Leid* 10 aqui etinctum quod ad modo
pr *Leid*; aqua *Iunius* aquae tinctae ... et infectae *Guictus*, quae *Quicheratus* *Nonii*
esse existimat; aquae tinctu quodam [modo] et infectu ci *L. Muellerus*. sententia
Nonii culpa truncata; intellege uelut infectum esse colorem uidemus
11 (fr. 9) *Nonius* p. 394s siccum dicitur et sobrium madidum (sic uel madidum
plerique aditum *Leid* non madidum *Mercerus* modicum *Goetzius*) ... Cicero Academicorum
lib. II 'alius ... uinulentis' praecessit ut puta; alius pueris'
L. Muellerus alius ad. *Bern* alios ~ ceteri ualentibus *Quicheratus* lentibus
libri senibus *Pius* aegris *Bern* eugris ceteri al. ad. al. adulescentibus,
al. aegris alius sanis (al. s. add ed. *Non. a.* 1511) alius siccis tbr
12 *Lactantius* de opificio Dei 9,1 libet hoc loco illorum reprehendere uanitatem,
qui dum uolunt ostendere sensus falsos esse multa colligunt in quibus oculi
fallantur, inter quae illud etiam quod furiosis ... uideantur. cf *Barthelius* p. 14

si quando enim nos demersimus ut qui urinantur, aut nihil superum 1
aut obscure admodum cernimus

*

quibus etiam alabaster plenus unguenti putre esse uidetur 3

*

error . . . falsi pro uero approbatio 4

*

nihil ab homine percipi posse, nihilque remanere sapienti nisi diligentis- 5
simam inquisitionem ueritatis propterea quia si incertis rebus esset assensus
etiam si fortasse uerae forent liberari errore non posset, quae maxima
est culpa sapientis

*

quae cum similitudine ueri concinere maxime sibi uideretur 9

*

probabile uel ueri simile . . . , quod nos ad agendum sine adsensione 10

1. 2 (fr. 10) *Nonius* p. 474 urinantur Cicero in Academicis lib. II 'si . . . cer-
nimus' 1 demisimus *Signonius* 3 (fr. 11) *Nonius* p. 545 alabaster Cicero
Academicorum lib. II 'quibus . . . uidetur'. *barbaros aliquos dicit, cf Herodot. III 22 s*
Plut. adu. Col. 4 p. 1109 B putrer (putret) esse dett puter esse tbr putris esse
ci Gerlachius putere *Pius m* putrere *L. Muellerus* uideatur *Aldina Nonii m*
4 *Augustinus c. Acad. I 4, 11* «audi ergo» inquit (*Licentius*) «quod heri etiam
nisi intercessisses protulissem: error (cf p. 55, 9 *Lucull. 20, 66*) mihi uidetur esse
falsi pro uero approbatio; in quem nullo pacto incidit qui ueritatem quaeren-
dam semper existimat. falsum enim probare non potest qui probat nihil; non
igitur potest errare, beatus autem esse facillime potest. cf *ibid. 9, 24* (*Augustinus*
in recapitulatione) ubi enim arcem locauerunt Academici . . . nisi in erroris de-
finitione? 5 ss *Augustinus c. Acad. I 3, 7* placuit . . . Ciceroni nostro beatum
esse qui ueritatem inuestigat etiam si ad eius inuentionem non ualeat perue-
nire . . . quis ignorat eum affirmasse uehementer nihil *eqs. cf II 5, 11. ad Acade-*
micos ea quae supra posui redire cum Hirzelio 'Untersuch. zu Cic. philos. Schriften'
III 297 adn. 2 statui de Hortensio dialogo 81 s; aduersatus est Ohlmannus de S.
Augustini dialogis in Cassiciaco scriptis (diss. Argent. 1897) 36 ss 9 (fr. 2)
Nonius p. 43 concinnare est facere . . . recte autem concinnare et consentire
intellegi potest quasi concennare (*sic pr Leid*: concinere *Wolf* concentrare *ci*
Lindsayus), ut multis diuerse canentibus unus efficitur modus. *Plautus asinaria*
(216) . . . M. Tullius de finibus bonorum et malorum lib. IV (22, 60) 'cum is cum
quibus re concinebat uerbis discrepare'. idem in Academicorum (*naeadamii*
Leid) lib. II (*sic Leid*: I *Wolf*) 'quae . . . uideretur'. *fragmentum ad Antiochi sen-*
tentiam de uetere Academia et Stoicis inter se consentientibus referens libro I tri-
buebat Krischius p. 180 (54) tbrm; intellege potius Carneades docebat sapientem
eam uisionem secuturum quae . . . uideretur, cf Lucull. 31, 99. 34, 107. 11, 36
p. 32, 12. 27 Augustinus c. Acad. II 5, 12 III 1, 1. 18, 40 qui cum *Wolf tbr*
quicum ex *Halmi sententia m* ueri *ci Lindsayus* uerbi libri *tbrm* con-
cinnere *Leid* concinere *Wolf*, ex concinnare *Harl* maxime om *Leid*
10 ss (fr. 33 tbr 19 m) *Augustinus c. Acad. II 11, 26* probabile uel ueri simile
Academici uocant, quod . . . agamus tamen. ut uerbi causa utrum hesternae
nocte tam liquida ac pura hodie tam laetus sol exort[ur]us esset si nos quis-
piam rogaret, credo [quod] id nos scire negaremus, diceremus tamen ita uideri.
'*talia*' inquit Academicus 'mihi uidetur . . . sapientem.' quid putatis
inquam Ciceronem, cuius haec uerba sunt, inopem fuisse Latinae linguae, ut
minus apta rebus quas sentiebat nomina imponeret? cf *ibid. 10, 24* (*Alypius*)
uideamus quae prius ne per hanc quaestionem . . . in uerbi controuersiam de-
cidamus, quod te ipso insinuante et (ex *edd*) auctoritate illa Tulliana turpissi-
mum esse saepe confessi sumus; 11, 25 (*Licentius*) saepe abs te audiui turpe
esse disputantibus in uerborum quaestione immorari, cum certamen nullum de
rebus remanserit. cf p. 63, 16 s

potest inuitare; sine adensione autem dico ut id quod agimus non opinemur uerum esse aut nos id scire arbitremur, agamus tamen. . . talia mihi uidentur omnia quae probabilia uel ueri similia putauit nominanda; quae tu si alio nomine uis uocare, nihil repugno; satis enim mihi est te iam bene accepisse quid dicam, id est quibus rebus haec nomina imponam; non enim uocabulorum opificem sed rerum inquisitorem decet esse sapientem.

*

8 frangere auaritiam, scelera ponere, uitam suam exponere ad imitandum iuuentuti

*

10 qui enim serius honores adamauerunt, uix admittuntur ad eos nec satis commendati multitudini possunt esse

*

12 Academico sapienti ab omnibus ceterarum sectarum, qui sibi sapientes uidentur, secundas partes dari, cum primas sibi quemque uindicare necesse sit; ex quo posse probabiliter confici eum recte primum esse iudicio suo qui omnium ceterorum iudicio sit secundus. ¹⁶fac enim uerbi causa Stoicum adesse sapientem; nam contra eos potissimum Academicorum exarsit ingenium. ergo Zeno uel Chrysippus si interrogetur qui sit sapiens respondebit eum esse quem ipse descripserit; contra Epicurus uel quis alius aduersariorum negabit suumque potius peritissimum uoluptatum aucupem sapientem esse contendet. inde ad iurgium. clamat 20 Zeno et tota illa porticus tumultuatur hominem natum ad nihil aliud esse quam honestatem, ipsam suo splendore ad se animos ducere nullo prorsus commodo extrinsecus posito et quasi lenocinante mercede, uoluptatemque illam Epicuri solis inter se pecoribus esse communem, in quo-

2 nos *Cas non Fris Par tbr* exemplum aliquod etiam apud Ciceronem fuisse puta 4 nihil] non n 8. 9 (fr. 5) *Nonius* p. 104 exponere pro exempla boni ostentare. Cicero Academicis lib. II 'frangere . . . iuuentuti'. cf de leg. III 13,31 8 ponere ex poni pr *Leid*, unde poenire uel punire *Guietus Lindsay*; sed uitia ponemus scripsit de orat. III 12,46, suscipere scelera saepe mitandum pr *Leid* 10. 11 (fr. 4) *Nonius* p. 69 adamare Cicero Academico- rum (=eo pauci) lib. II 'qui . . . esse' 12 ss (fr. 34 tbr 20 m) *Augustinus* c. *Acad.* III 7,15 s est in libris Ciceronis quos in huius causae patrocinium scripsit locus quidam, ut mihi uidetur mira urbanitate conditus, ut non nullis autem etiam firmitate roboratus. difficile est prorsus ut quemquam non moueat quod ibi dictum est, Academico Epicuro. ita peraeque prope de omnibus sectis copiosissime Cicero incundissimum legentibus quasi spectaculum praebet, uelut ostendens nullum illorum esse qui non, cum sibi primas partes dederit, quod necesse est, secundas ei dicat dare quem non repugnare sed dubitare conspexerit. in quo ego nihil aduersabor nec eis ullam auferam gloriam. uideatur sane quibuslibet Cicero hic non iocatus, sed inania et uentosa quaedam, quod ab ipsorum Graeculorum leuitate abhorreret, sequi et colligere uoluisset. etsi probabile est *Augustinum* nonnulla in his suo more 'propter faciliorem intellectum uel praetermisisse uel paululum commutasse' ut ait ipse de ciu. Dei II 9 (cf III 15 XIX 1 med.) uel ad suum loquendi usum accommodasse (ut quam pro nisi u. 22, qui pro uter p. 61,10; cf *Tim.* 11,40 de nat. d. I 11,26 II 28,70), tamen etiam illa quae proponit u. 15 ss ita mihi uisa sunt Ciceronianum leporem prae se ferre, ut ea non putauerim omittenda cum r; libro II adscripsi cum eodem 14. 15 suo iudicio m 17 interrogetur *Cas* ~entur *Fris Par tbr* quis edd 22 quam ad tb

rum societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse. contra ille conuocata de hortulis in auxilium quasi Liber turba temulentorum quae-
rentium tamen quem incomptis unguibus bacchantes asperoque ore dis-
cerpant uoluptatis nomen suauitatem quietem teste populo exaggerans
instat acriter ut nisi ea beatus nemo esse posse uideatur. in quorum 5
rixam si Academicus incurrerit, utrosque audiet trahentes se ad suas
partes, sed si in illos aut in istos concesserit, ab eis quos deseret in-
sanus imperitus temerariusque clamabitur. itaque cum et hac et illac
aurem diligenter admouerit, interrogatus quid ei uideatur dubitare se
dicet. roga nunc Stoicum qui sit melior, Epicurusne qui delirare illum 10
clamat, an Academicus qui sibi adhuc de re tanta deliberandum esse
pronuntiat: nemo dubitat Academicum praelatum iri. rursus te ad illum
conuerte et quaere quem magis amet, Zenonem a quo bestia uocatur, an
Arcesilan a quo audit 'tu fortasse uerum dicis sed requiram diligentius':
nonne apertum est totam illam porticum insanam, Academicos autem 15
prae illis modestos cautosque homines uideri Epicuro?

*

(Academicis) morem fuisse occultandi sententiam suam nec eam cuiquam 17
nisi qui secum ad senectutem usque uixissent aperire consuesse.

*

ACADEMICVS III

*

in tanta animantium uarietate homini ut soli cupiditas ingeneraretur 20
cognitionis et scientiae

*

3 tantum *Patricius m*; *fuitne Penthea?* 10 quis *edd* 17. 18 (*fr.*
35 *tbr* 21 *m*) *Idem ibid.* III 20,43 quisquis autem putat hoc sensisse Academicos
(non posse ab homine inueniri ueritatem), ipsum Ciceronem audiat. ait enim illis
morem ... consuesse. quae sit autem ista Deus uiderit, eam tamen arbitror
Platonis fuisse. *ibid.* III 18,41 (*dubito an non ex Cicerone*) Metrodorus (*cf Lucull.*
6,16. 24,78) ... primus dicitur esse confessus non directo (decreto *edd*) placuisse
Academicis nihil posse comprehendi, sed necessario contra Stoicos huiusmodi
eos arma sumpsisse. *libro II adscripsi cum r*; Varronis in III *disputationi* tribuit
Krischius p. 186 (60). *cf Lucull.* 18,60 *Tusc.* V 4,11 *Sextus hypot.* I 234 *Ohlmannus*
de *S. Augustini dialogis in Cassiciaco scriptis* (*diss. Argent.* 1897) 75 s

20 quae secuntur usque ad p. 62,8, quae Varronis orationi omnia aut ple-
raque adscribit *Krischius* p. 185 (59) s et r, prooemii potius arbitror esse, de quo
Cicero VIII K. *Sext. a.* 710/44 *Vibone* scribit ad *Atticum* XVI 6,4 nunc negligentiam
meam cognosce. de gloria librum ad te misi. at in eo prohoemium id (*idem*
ex Wesenbergi coniectura m) est quod in Academico tertio. id euenit ob eam
rem quod habeo uolumen prohoemiorum; ex eo eligere soleo, cum aliquod
σύγγραμμα institui. itaque iam in Tusculano, qui non meminisses me abusum
isto prohoemio, conieci id in eum librum quem tibi misi. cum autem in naui
legerem Academicos, adgnoui erratum meum. itaque statim nouum prohoemium
exaraui et tibi misi; tu illud desecabis, hoc adglutinabis. *secundo quoque Aca-*
demico et quarto sua prooemia fuisse hinc non recte colligitur 20. 21 (*fr.* 14)
Nonius p. 123 ingeneraretur ut innasceretur Cicero Academicorum lib. III 'in
... scientiae'. *cf Lucull.* 10,31 de leg. I 7,22

1 quod si liceret ut iis qui in itinere deerrauissent sic uitam deuiam
secutos corrigere errorem paenitendo, facilius esset emendatio teme-
ritatis

*

4 digladiari autem semper, depugnare in facinorosis et audacibus quis
non cum miserrimum tum etiam stultissimum dixerit?

*

6 aliqua potestas sit, uindicet se in libertatem

*

7 mihi autem non modo ad sapientiam caeci uidemur sed ad ea ipsa
quae aliqua ex parte cerni uideantur hebetes et obtusi

*

9 disputationem se habuisse cum M. Varrone
homine omnium facile acutissimo et sine ulla dubitatione doctissimo

*

11 fixus

*

Reliqua librorum III et IV fragmenta suis locis Lucullo subscribuntur

1—3 (fr. 16) *Lactantius diu. inst.* vi 24,1 nec tamen deficiat aliquis aut de se ipse desperet, si aut cupiditate uictus aut libidine impulsus aut errore deceptus aut ui coactus ad iniustitiae uiam lapsus est; potest enim reduci ac liberari, si eum paeniteat actorum et ad meliora conuersus satis Deo faciat. quod fieri posse Cicero non putauit, cuius haec in Academico tertio uerba sunt 'quod si . . . temeritatis'. *sententiam cum Luculli cap. 43 confert Barthelius p. 5 non probabiliter; immo cf Luc. 3,9 et cum eodem Lact. III 7,9* 2 secutos uel ~tus *codices* ~tis *editiones Lactantii, Patricius tb* 4.5 (fr. 12) *Nonius p. 65* digladiari dictum est dissentire et dissidere, dictum a gladiis. Cicero Academicorum lib. I (p. 57,17s) . . . idem tertio 'digladiari . . . dixerit'. *de sententia cf de re publ. I 5,9* 4 et depugnare *Quicheratus m* in] cum *Iunius tbr* facinorosis *mg Harl r* 6 (fr. 21 tbr 15 m) *Nonius p. 419* uindicare trahere liberare . . . Cicero Academicorum lib. III 'aliqua . . . libertatem'. *cf de re publ. I 5,9* si sit *Aldina Nonii* 7.8 (fr. 32 tbr 18 m) *Lactantius diu. inst. III 14,15* cedo igitur quid didiceris aut in qua secta ueritatem deprehenderis. in Academia scilicet, quam secutus es quam probasti. at haec nihil docet nisi ut scias te nihil scire. tui ergo te libri arguunt quam nihil a philosophia disci possit ad uitam. haec tua uerba sunt: 'mihi . . . obtusi (ita *codd*)'. *Academicis Sigonius adscripsit, libro II Krischius p. 183 (57), III ego (cf consol. fragm. ap. Lact. III 14,20), quae omnia ambigua esse apparet* 9.10 (fr. 36 tbr 22 m) *Augustinus de ciu. Dei VI 2* denique et ipse Tullius huic (*M. Varroni*) tale testimonium perhibet, ut in libris Academicis dicat eam quae ibi uersatur disputationem se habuisse cum Marco Varrone 'homine' inquit 'omnium . . . doctissimo'. non ait eloquentissimo uel facundissimo, quoniam re uera in hac facultate multum inpar est, sed 'omnium' inquit 'facile acutissimo', et in eis libris, id est Academicis, ubi cuncta dubitanda esse contendit, addidit 'sine ulla dubitatione doctissimo'. *cf August. c. Acad. II 9,23* acutissimis ac doctissimis uiris, et sic uel similiter saepe Varronem appellat de ciuitate Dei. *ex Augustino Claudianus Mamertus de statu animae II 8* 11 (fr. 17) *Diomedes I*

DE CATVLO INDICIA EX LVCVLLO EXCERPTA
CERTIORA

3,9 in Hortensii ulla quae est ad Baulos, cum eo Catulus et 3
Lucullus nosque ipsi postridie uenissemus quam apud Catulum
fuissemus. cf 25,80 Catuli Cumanum, *Augustinus c. Acad.* III 16,35

*

4,11 isti libri duo Philonis, de quibus heri dictum a Catulo est 6
4,12 illa dixit Antiochus quae heri Catulus commemorauit a patre 7
suo dicta Philoni

7,18 Philo autem dum noua quaedam commouet... et aperte 9
mentitur, ut est reprehensus a patre Catulo, et... cf 4,12 is
(*Philo*) qui ista quae sunt heri defensa negat Academicos omnino
dicere. etsi enim mentitur...

*

10,32 uolunt enim — et hoc quidem uel maxime uos animad- 13
uertebam moueri — probabile aliquid esse et ueri simile, eaque se
uti regula et in agenda uita et in quaerendo ac disserendo. cf
Acad. II p. 59,9ss *Lucull.* 11,33—36. 17,54

18,60 Carneadem... etiam heri audiebamus solitum esse eo delabi 17
interdum ut diceret opinaturum id est peccaturum esse sapientem.
cf 21,67. 24,78. 35,112. 48,148 (*Catulus*:) ad patris reuoluoꝛ senten-
tiam, quam quidem ille Carneadeam esse dicebat, ut percipi nihil
putem posse, adsensurum autem non percepto id est opinaturum
sapientem existumem, sed ita ut intellegat se opinari sciatque nihil
esse quod comprehendi ac percipi possit.

*

4,10 Catulus «Etsi heri... id quod quaerebatur paene explicatum 24
est... tamen expecto ea quae te pollicitus es Luculle ab Antiocho
audita dicturum.» «Equidem» inquit Hortensius «feci plus quam uellem;
... a me... ea quae in promptu erant dicta sunt...

9,28 postulabat Hortensius ut id ipsum saltem perceptum a 28
sapiente diceretis, nihil posse percipi

*

p. 377,13 *K.* figor ambigue declinatur apud ueteres tempore perfecto; reperimus
enim fictus et fixus: Scaurus de uita sua 'sagittis' inquit 'confictus', Varro ad
Ciceronem tertio 'fixum', et Cicero Academicarum (*sic codices ~micarum editiones
interpolatae, t ~micorum Keilius bmr*) tertio malcho in opera adfixa' et Ver-
gilius (*Aen.* IV 15) 'si mihi non animo fixum' *adscribit Keilius* 'fixum
dixit Cicero in Lucullo 9,27, stabile fixum ratum esse debeat;... itaque lacunam'
(ante malcho) 'indicaui. nam ea quae secuntur ex alio scriptore, cuius nomen uel
excidit uel in corrupto uocabulo malcho... latet, citata esse uidentur'. malleo
et opere hariolatur *r*, idem a *Diomede Varronianum exemplum cum Ciceroniano
permutatum suspicatus* *Incertum adscribo hoc: Nonius p. 433 sensus et
sensa hoc separantur. sensus enim sunt qui sentiunt, sensa quae sentiuntur.
Cicero de oratore (I 8,32) 'et quod exprimere dicendo sensa possumus *** nam
primum manifestum est et sapere nos cum incitatio sit uel sensus'; scilicet haec
posteriora cum eiusdem Ciceronis esse suspicatus sit Rothius conicias fuisse in
Academicis. pergi potuit uel mentis, et agere aliquid cum animus motus sit
ad appetendum; cf Lucull. 8,24. 10,30. 11,34*

- 1 4,12 (*Philo*) ista quae sunt heri defensa negat Academicos omnino dicere
- 3 7,17 fabricemur ... uerba, ne hic (*Cicero*) sibi ... hoc licere putet soli. cf *Acad.* I p. 46,14 ss. 7,18 uisum ... hoc pro παντασία uerbum satis hesterno sermone triuimus (cf *Acad.* I p. 54,1). 8,22 ἐν-voίας .. notitias appellare tu uidebare
- 7 25,79 (*Cicero*) heri non necessario loco contra sensus tam multa dixeram. 13,42 haec ... concidunt etiam minutius. ut enim de sensibus hesterno sermone uidistis item faciunt de reliquis. cf 7,19 *Acad.* II p. 58,2—59,3
- 11 4,10 causa (*Antiochi*) ... hesterno sermone labefacta est

*

- 12 4,10 etsi heri .. id quod quaerebatur paene explicatum est ... tamen exspecto ea quae te pollicitus es Luculle ab Antiocho audita dicturum.

CODICES LVCVLLI

A Vossianus 84

F Florentinus Marcianus 257

M Monacensis 528

V Vindobonensis 189 (deficit inde a 32,104)

N Nostradamensis Parisinus 17812, adhibitus ubi deficit *V*

B Vossianus 86

LVCVLLVS

¹
¹ Magnum ingenium Luci Luculli magnumque optimarum artium
 studium, tum omnis liberalis et digna homine nobili ab eo percepta
 doctrina quibus temporibus florere in foro maxime potuit caruit om-
 nino rebus urbanis. ut enim [urbanis] admodum adulescens cum ⁵
 fratre pari pietate et industria praedito paternas inimicitias magna
 cum gloria est persecutus, in Asiam quaestor profectus ibi permultos
 annos admirabili quadam laude prouinciae praefuit; deinde absens
 factus aedilis, continuo praetor (licebat enim celerius legis praemio):
 post in Africam, inde ad consulatum; quem ita gessit ut diligentiam ¹⁰
 admirarentur omnes ingenium agnoscerent. post ad Mithridaticum
 bellum missus a senatu non modo opinionem uicit omnium quae de
² uirtute eius erat sed etiam gloriam superiorum; idque eo fuit mira-
 bilius quod ab eo laus imperatoria non admodum expectabatur, qui
 adulescentiam in forensi opera, quaesturae diuturnum tempus Murena ¹⁵
 bellum in Ponto gerente in Asiae pace consumpserat. sed incredi-
 bilis quaedam ingenii magnitudo non desiderauit indocilem usus
 disciplinam. itaque cum totum iter et nauigationem consumpsisset
 partim in percontando a peritis partim in rebus gestis legendis, in
 Asiam factus imperator uenit, cum esset Roma profectus rei militaris ²⁰

¹ de inscriptione uide p. 26,21. 28,23. 33,4. 23. 65,20 et praefationem, de
 prooemio p. 28,23 ² luenluculli, quinta littera et sexta cum parte septimae
 in ras, sexto loco uid l fuisse V attium pr A ³ omif, 1f in ras rec, A
 per accepta V ⁴cepta B ⁴ qui quibus Huelsemannus ¹caruit
 rec A, item ut uid B ⁵ rebus humanis ut enim urbanis admodum AB, sed
 urbanis rec A rebus humanis uteni admodum V. corr dett Ven 11; mendi ori-
 ginem explicauit Davisius ⁶ et add V ⁷ profector pr A per
 multos cum aliis maluerunt tibi praeter usum Ciceronis ⁸ pfuit ex pfuit A
 praefuit, efui in ras, a et t red B ¹⁰ ita, i rec in ras ampliore A ista pr
 V ut add V ¹¹ ing. prudentes agn. ci Reitzensteinus cl Tac. Agric.
⁴⁰ ex. ¹² missis pr AVB ¹⁴ expectabatur dett Rom spect AVB
¹⁵ adulescentia ex sa AV ad ulescentia B ¹⁶ alia Vtr Asiam dett,
 unde in Asia in pace Gulielmus m in [Asiae] pace b. cf pro Cluent. 69,195 in
 communi Italiae pace ¹⁷ ufum pr B ¹⁹ pcontendo A p contenda
 pr V percontanda B legendis, d aliquando fuit deleta V ²⁰ pfect
 ex ps A scholiasta Gronouianus ad orat. pro lege Manilia 10,28
 p. 441,10 Orell. constat Lucullum usque ad tempora consulatus expertem fuisse

rudis. habuit enim diuinam quandam memoriam rerum — uerborum maiorem Hortensius; sed quo plus in negotiis gerendis res quam uerba prosunt, hoc erat memoria illa praestantior. quam fuisse in Themistocle, quem facile Graeciae principem ponimus, singularem
 5 ferunt, qui quidem etiam pollicenti cuidam se artem ei memoriae, quae tum primum proferebatur, traditurum respondisse dicitur obliuisci se malle discere, credo quod haerebant in memoria quaecumque audierat et uiderat. tali ingenio praeditus Lucullus adiunxerat etiam illam quam Themistocles spreuerat disciplinam; itaque ut litteris
 10 consignamus quae monimentis mandare uolumus sic ille in animo res inculptas habebat. tantus ergo imperator in omni genere belli
 3 fuit, proeliis oppugnationibus naualibus pugnis totiusque belli instrumento et adparatu, ut ille rex post Alexandrum maximus hunc a se maiorem ducem cognitum quam quemquam eorum quos legisset
 15 fateretur. in eodem tanta prudentia fuit in constituendis temperandisque ciuitatibus, tanta aequitas, ut hodie stet Asia Luculli institutis seruandis et quasi uestigiis persequendis. Sed etsi magna cum utilitate rei p. tamen diutius quam uellem tanta uis uirtutis atque ingenii peregrinata afuit ab oculis et fori et curiae. quin etiam cum
 20 uictor a Mithridatico bello reuertisset, inimicorum calumnia triennio tardius quam debuerat triumphauit; nos enim consules introduximus paene in urbem currum clarissimi uiri. cuius mihi consilium et auctoritas quid tum in maximis rebus profuisset dicerem, nisi de me ipso dicendum esset, quod hoc tempore non est necesse; ita
 25 priuabo potius illum debito testimonio quam id cum mea laude communice.

bellorum, post in consulatu historiis studuisse ut bella destituta (descripta ei *Dauisius*; bellica instituta *Madwigius emend.* 123) cognosceret. hunc (hoc *Graeuus*) in illo dialogo qui scribitur (inscribitur *Dauisius*) Lucullus Cicero docet, unde et in Hortensio Lucullus historiam laudauit. cf *Sall. Jug.* 85,12

1 **enī [et, add ut uid] V diuinā ex ~a V 5 ej*, j ex 1
 [hasta] A & V ei* cum ras ex & B 7 malle, prior l add B hārebant
 ex har~ B 8 et V, corr añ A; aut B. in re ambigua tamen illud praetuli: de fin. v 19,52 res gestas audire et legere uelle, de sen. 6,20 quod si legere aut audire uoletis externa prēdictus, in mg t p dñt V 11 inculptas B
 12 instrumenti V 14 quamquē quam, e ex a B legisset ex
 ~ffe V. legisset cum quarto casu ut cognoscere 16 hodie ft& sed ft& in
 ras ampliore A h. odieftet&, et add V hodie *ft_ [e] B 17 fed punctis
 ut uid erasis V 18 u+if [i] B 19 afuit rec A affuit V 20 uertiff&
 pr V a calumnia A 22 urbē ex ~e AVB clarissimumiri corr clarissimumiri (sic) B
 24 ita^q Vm; cf de diuin. II 9,24 Tusc. v 23,66
 25 illum potius dett Ven r cūmea ex cumea AV cūp̄a B

2
4 Sed quae populari gloria decorari in Lucullo debuerunt, ea fere
sunt et Graecis litteris celebrata et Latinis. nos autem illa externa
cum multis, haec interiora cum paucis ex ipso saepe cognouimus.
maiore enim studio Lucullus cum omni litterarum generi tum philo-
sophiae deditus fuit quam qui illum ignorabant arbitrabantur, nec 5
uero ineunte aetate solum sed et pro quaestore aliquot annos et in
ipso bello, in quo ita magna rei militaris esse occupatio solet ut
non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur. cum autem
e philosophis ingenio scientiaeque putaretur Antiochus Philonis auditor
excellere, eum secum et quaestor habuit et post aliquot annos impe- 10
rator, quique esset ea memoria quam ante dixi ea saepe audiendo
facile cognouit quae uel semel audita meminisse potuisset. delecta-
batur autem mirifice lectione librorum de quibus audiebat.

5 Ac uereor interdum ne talium personarum cum amplificare uelim
minuam etiam gloriam. sunt enim multi qui omnino Graecas non 15
ament litteras, plures qui philosophiam, reliqui qui etiam si haec non
inproben tamen earum rerum disputationem principibus ciuitatis
non ita decoram putent. Ego autem cum Graecas litteras M. Catonem
in senectute didicisse acceperim, P. autem Africani historiae loquantur
in legatione illa nobili, quam ante censuram obiit, Panaetium unum 20
omnino comitem fuisse, nec litterarum Graecarum nec philosophiae
6 iam ullum auctorem requiro. Restat ut iis respondeam, qui sermo-
nibus eius modi nolint personas tam graues inligari. quasi uero
clarorum uirorum aut tacitos congressus esse oporteat aut ludicos
sermones aut rerum conloquia leuiorum. etenim si quodam in libro 25
uere est a nobis philosophia laudata, profecto eius tractatio optimo

1 populari pr A poculari pr B decorare pr V 4 generi dett
Ven genere AVB 6 7 h. e. et add B proquestore V aliquot
ex ~quid V, ex ~quod B aliqd A 11 quiq; rad corr cuiq; B quicque V
cumque, cum in ras (spatio conuenit quic) A quoiq; F effe pr A ee pr V
e& corr ee* B ea memoria corr eā ~ā B qua Bentleius (cf idem ad
Horat. serm. i 6,15 Maduigijs de fin. i 8,29 R. Foersterus ann. philol. suppl. xxvii
178) tbm probabiliter non ut certum sit ea corr eā B 12 meminiff&
B potuiffe pr A 13 audierat ci Ernestus 14 at Durandus bm; cf
Brut. 49,181 thes. l. L. ii 1077 uel minuā V 15 gloriā, g e corr et lori
in ras ft pr B 16 plural pr V qui add A, om dett Ernestus r (iidem
u. 18 putant); aliqui qui Bentleius adsentiente Davisio (qui ci etiam reliquique);
cf p. 83,14 18 decorem pr B 20 legione V, pr A a censura Dueb-
nerus in Muelleri frg. hist. Graec. ii p. xx c c. Ed. Schwartzius coniectan. (ind.
lect. Rostoch. 1889) 4. cf de re p. vi 11 cum autem . . . censorque fueris et obieris
legatus Aegyptum Syriam Asiam Graeciam, deligere iterum consul; Marx ad
Lucil. 464 p. 172 cenfurā ^{obnt} panē ti*um, lineola add, uid ~tuum fuisse A
21 quomitē pr B comitē, com in ras angusta, reliqua red ut uid A
ne ph~ pr AV 24 tacita pr V congressiof A, inter scribendum corr
sul B 26 laudatam V. Hortensium significat

atque amplissimo quoque dignissima est. nec quicquam aliud [ut]
uidendum est nobis, quos populus R. hoc in gradu conlocauit, nisi
ne quid priuatis studiis de opera publica detrahamus. quod si cum
fungi munere debebamus non modo operam nostram umquam a po-
5 pulari coetu remouimus sed ne litteram quidem ullam fecimus nisi
forensem, quis reprendet otium nostrum, qui in eo non modo nosmet
ipsos hebescere et languere nolumus sed etiam ut plurimis proximis
enitimur. Gloriam uero non modo non minui sed etiam augeri arbi-
tramur eorum quorum ad populares inlustrisque laudes has etiam
10 minus notas minusque peruolgatas adiungimus.

Sunt etiam qui negent in iis qui in nostris libris disputent 7
fuisse earum rerum de quibus disputatur scientiam. qui mihi uidentur
non solum uiuis sed etiam mortuis inuidere.

Restat unum genus reprehensorum, quibus Academiae ratio non 3
15 probatur. quod grauius ferremus, si quisquam ullam disciplinam phi-
losophiae probaret praeter eam quam ipse sequeretur; nos autem quo-
niam contra omnes qui se scire arbitrantur dicere quae uidentur
solemus, non possumus quin alii a nobis dissentiant recusare. quam-
quam nostra quidem causa facilis est, qui uerum inuenire sine ulla
20 contentione uolumus idque summa cura studioque conquirimus. etsi
enim omnis cognitio multis est obstructa difficultatibus eaque est et

1 aliud ut uidendum AVB, sed ut erasum A, expunctum supra addito
z h. e. est V, praeterea in hoc supra primam d erasa littera aut signum (/.)? et
expunctis den supra add rec tan (ut esset uitandū), in intercolumnio erasum /.t
ut uid; aliut olim fuisse ci t 2 R. add B 3 de add B tum
quum de Goerenzii coniectura Klotzius cumfungi ex co f~ uel eo f~ B

3.4 eo ~ debebamur non (h. e. et non) rec V, in eodem post nrām (u. 4)
in extremo uersu appicta rec a, ante uersus ab umquā et a fed (u. 5) incipientes
item b et c, credo ut significaretur debebamus et remouimus, quae in uersibus
a et b sunt, correcta esse ad facimus, quod in c est 4 numquam dett Ven
tbmr, quod dubito an non necessarium sit in hac similitudine praedicatorum;
Luii quidem non dissimile hoc est xxxii 20,7 haec adhortatio praetoris non modo
quemquam unum elicit ad suadendum sed ne fremitum quidem aut murmur
contentionis ... mouit (cf xxv 26,10) 5 coeture mouimul ut uid corr coe-
tu*remouemul AV, sed in A etiam prima e nescio quo modo ex corr et ~imul

radendo restitutum; cae ture|mouim pr B illam pr V facimul ex fac~
A facim VB 7 **pimul ex promimul, sequitur fed (u. 8) additis in mg
inferiore quae omissa erant B 8 entimur, in e nescio quid corr A entitur
pr V minui*fed ex minui*et A minui & pr V 11 in add Asc

12 disputetur ei Ernestus 17 omf quidicere quae^{aliis}uidentur (aliis add rec) A
omf quidicere | quae^{***}uidentur punctis sub quae erasis (ita omnes quidicere quae-
uidentur Fr), in mg q t qui scire | sibi uident (et sic omnes dicere qui scire
sibi uidentur Rom) V omnes qui scire sibi uidentur dicere quae uidentur dett
~ qui se scire arbitrantur ~ ex Halmi coniectura b, cf p. 69,7 18 alia B
dissentient B 19 nrām V nrā*, a e corr ut uid A nrā* [m] B

or
facihē corr facihēft, in mg t* facihor V

in ipsis rebus obscuritas et in iudiciis nostris infirmitas, ut non sine causa antiquissimi et doctissimi inuenire se posse quod cuperent diffusi sint, tamen nec illi defecerunt neque nos studium exquirendi defatigati relinquemus. neque nostrae disputationes quicquam aliud agunt nisi ut in utramque partem dicendo et audiendo eliciant et 5 tamquam exprimant aliquid quod aut uerum sit aut ad id quam s proxime accedat; nec inter nos et eos qui se scire arbitrantur quicquam interest, nisi quod illi non dubitant quin ea uera sint quae defendunt, nos probabilia multa habemus, quae sequi facile, adfirmare uix possumus. hoc autem liberiores et solutiores sumus, quod integra 10 nobis est iudicandi potestas nec ut omnia quae praescripta [et quibus] et quasi imperata sint defendamus necessitate ulla cogimur. nam ceteri primum ante tenentur adstricti quam quid esset optimum iudicare potuerunt; deinde infirmissimo tempore aetatis aut obsecuti amico cuidam aut una aliquoius quem primum audierunt oratione capti de 15 rebus incognitis iudicant et ad quaecumque sunt disciplinam quasi 9 tempestate delati ad eam tamquam ad saxum adhaerescunt. nam quod dicunt omnia se credere ei quem iudicent fuisse sapientem, probarem, si id ipsum rudes et indocti iudicare potuissent (statuere enim qui sit sapiens uel maxime uidetur esse sapientis); sed ut po- 20 tuerint, aut, ut debuerunt, omnibus rebus auditis cognitis etiam reliquorum sententiis iudicauerunt, aut re semel audita ad unius se auctoritatem contulerunt; sed nescio quo modo plerique errare malunt eamque sententiam quam adamauerunt pugnacissime defendere quam sine pertinacia quid constantissime dicatur exquirere. 25

Quibus de rebus et alias saepe nobis multa quaesita et disputata

2 inuere pr V 3 dif filii* sint ex ~ffif int B 5 uti in B
et audiendo om Vtbr; cf de nat. d. i 20,56 eliciant M eliceant AVB
8 quidefendunt pr A 9 seque pr A 11 perscripta pr V
et quibus om Rom; ab aliquibus ci Schuetzius a quibusdam dett r 12 &
B hec in ras rec A 15 cuipiam Lambinus m (cf Reisigii scholae III 65 ed.
III) recte, nisi forte ipsam illorum orationem Cicero imitatur 18 omnia-
fa, cre dere, in intercolumnio † ònino | sec. (ita r) V 19 id add A
rudenl V rudel radendo ex rudal B Statuere in ras A statuere enim in
ras paulo capaciore V; fuerit in utroque stat uere uel statu uere 20. 21 ut
potuerunt omnibus AVB. ut potuerint, potuerunt o. r. a., c. e. r. s. Nunc autem
• iudicauerunt (postea At iud. uel iud. autem, et sic tbr) re semel audita, atque
ad u. s. a. c. Lambinus tbr, quod parum cum iis conuenit quae secuntur; cum
enim hoc enuntiat omnes dici uideantur leuiore illa ratione iudicare, qui potest
per sed addi plerosque ita iudicare; in eodemque uitio aliorum coniecturae sunt
uelut C. F. Hermann philol. VII 467. quare praestat certe illud quod posui: duabus
iudicandi rationibus propositis per sed adiungitur earum plerosque non eam sequi
quam debeant. minus apte sed tamen rectius Lambino Muretus uar. lect. VII 18
sic ut potuerint: o. r. a., c. e. r. s. iudicarunt, an, re semel audita, ad u. s. a. c.?
similiterque Weidnerus philol. XXXVIII 90 24 ea+m quae ex enim ~ A
25 qd V 26 alafape pr B nobis om V a nobis Lambinus; uide
Maduigium de fin. I 4,11

sunt et quondam in Hortensi uilla quae est ad Baulos, cum eo Catulus et Lucullus nosque ipsi postridie uenissemus quam apud Catulum fuisset. quo quidem etiam maturius uenimus, quod erat constitutum si uentus esset Lucullo in Neapolitanum mihi in Pompeianum nauigare. cum igitur pauca in xysto locuti essemus, tum eodem in spatio consedimus.

Hic Catulus «Etsi heri» inquit «id quod quaerebatur paene explicatum est, ut tota fere quaestio tractata uideatur, tamen expecto ea quae te pollicitus es Luculle ab Antiocho audita dicturum.»

«Equidem» inquit Hortensius «feci plus quam uellem; totam enim rem Catule Lucullo integram seruata oportuit. et tamen fortasse seruata est; a me enim ea quae in promptu erant dicta sunt, a Lucullo autem reconditiora desidero.»

Tum ille «Non sane» inquit «Hortensi conturbat me expectatio tua, etsi nihil est iis qui placere uolunt tam aduersarium; sed quia non laboro quam[quam] ualde ea quae dico probaturus sim, eo minus conturbor. dicam enim nec mea nec ea, in quibus non, si non fuerint, uinci me malim quam uincere. sed mehercule ut quidem nunc se causa habet, etsi hesterno sermone labefacta est, mihi tamen uidetur esse uerissima. agam igitur sicut Antiochus agebat. nota enim mihi res est; nam et uacuo animo illum audiebam et magno studio, eadem de re etiam saepius, ut etiam maiorem expectationem mei faciam quam modo fecit Hortensius.»

Cum ita esset exorsus, ad audiendum animos ereximus.

At ille «Cum Alexandriae pro quaestore» inquit «essem, fuit Antiochus mecum, et erat iam antea Alexandriae familiaris Antiochi

1 hortēⁱuilla (i add rec) ex hortē uilla A quā . . fuisset in mg
superiore add V 4 Inneapolitanum ex meop~ A meop~ pr V pompo
lanū pr A 8 tota^{fere} [d] B expecta pr B 9 te add B

11 catulo AVB Lucullo dett Ven II thmr Catule Lucullo scripsi seruata^r F

15 ē^hntⁱ ex et^hnt ut uid A 16 quam Rom quamquā AV quāquam ft ex
quā~ B |ea euanidum A fī^heo ex fīneo A fīm~ |eo, e in ras, ex
fīme |bo ut uid B 17 *****dicā [dicā] V nec ea om V, add B

non fī . fuerint B si non fuerint AV sed post si supra add rec vā h. e.
uera V. si (uera add Lambinus) non fuerint, non uinci me m. Ven r ~ uinci
non m. t non, si falsa fuerint, u. me m. m; et ea, in q., si non fuerint, u.
me m. b 18 uincē uincere V meereulā B 19 caulā V

labefacta^{ta} VB thmr, e quibus r omnino negat Cicronem labefaciendi uerbo
usum esse, iniuria: labefecit est pro Sestio 47,101, labefacta consentientibus
libris de har. resp. 27,60 21 magnolⁱ V 22 ex^{*} expectationē mei ex
~nē mei V 24 anim^{of}, fueritne ~m' incertum B 25 essem Rom
iffem AVB

Heraclitus Tyrius, qui et Clitomachum multos annos et Philonem audierat, homo sane in ista philosophia quae nunc prope dimissa reuocatur probatus et nobilis; cum quo et Antiochum saepe disputantem audiebam — sed utrumque leniter; et quidem isti libri duo Philonis, de quibus heri dictum a Catulo est, tum erant allati Alexandriam tumque primum in Antiochi manus uenerant; et homo natura lenissimus (nihil enim poterat fieri illo mitius) stomachari tamen coepit. mirabar; nec enim umquam ante uideram. at ille Heracliti memoriam inplorans quaerere ex eo uiderentur illa Philonis, aut ea num uel e Philone uel ex ullo Academico audiuisset aliquando. negabat, Philonis tamen scriptum agnoscebat; nec id quidem dubitari poterat, nam aderant mei familiares docti homines P. et C. Seli et Tetrilius Rogus, qui se illa audiuisset Romae de Philone et ab eo ipso duo illos libros dicerent descripsisse. tum et illa dixit Antiochus quae heri Catulus commemorauit a patre suo dicta Philoni et alia plura; nec se tenuit quin contra suum doctorem librum etiam ederet, qui Sosus inscribitur. tum igitur et cum Heraclitum studiose audirem contra Antiochum disserentem et item Antiochum contra Academicos, dedi Antiocho operam diligentius, ut causam ex eo totam cognoscerem. itaque conplures dies adhibito Heraclito doctisque conpluribus et in istis Antiochi fratre Aristo et praeterea Aristone et Dione, quibus ille secundum fratrem plurimum tribuebat, multum temporis in ista una

1 qui*, 1 in ras, fuit quae A clito* machum ex ~tuf m~ A
 phil*onem [1] A ~l~ V filonem B 3 & (post quo) B, add A, om Vibmr;
 particulam pendentem agnosco, de qua Maduigi^{us} de fin. exc. 1 p. 788 ss Antionius
 'Studien zur latein. Gramm.' 139 ss; poterat enim pergere et quondam ex Antiocho
 causam totam cognoui, quod nunc multis interiectis posuit aliis uerbis u. 19
 4 leniter dett Ven; cf u. 7 quidest pr B 5 phil*onif [1] A
 alexandriā, ā e corr, nescio an in ras A 6 anthiochi* [a ut uid] A an-
 tiochiā V 7 ille pr V 8 † h. e. enim add B id ante umquam
 potuisse excidere monet r, requiritur non magis quam uelut de re p. 130,46 scio
 tibi ita placere, saepe enim ex te audiui 9 uiderent^r nec B 10 uel
 e] uelle AB, pr V fil*onē [1] AB philonem V au* diuiffe* [t bis]
 A audiuit se ex ~uif f (h. e. set uel sed) B 11 phil*onif [1] A f~ B
 ne ci r non recte dubitare pr A ~ri corr re, dein 1 litura restitutum
 B 12 omf AVB, sed † homines mg V, uariae lectionis indicium: supra o
 appictum B 13 tetrilius V. nomen reliqui quamuis singulare, cf Guil. Schul-
 zius de nomin. propr. Lat. (comment. societ. litt. Gotting. n. s. v 5) 242; Tetrilius
 dett Vrsini Crepereius Rocus ci r (cf denarius CIL 1482). metrilii codd epist. vii
 18,3, ubi M. Aemilii Mamutius cl Asconio p. 32,13 K. au*diuif—f* e, romae
 ex autdiuif feromae A (rom B) fil*one [1] AB philone V 14 duo^r
 V, rec A illos duos Ven ~ duo ttm; usus utrumque recipit illa ex illi
 AV, ex ille B antiochof pr B 15 philoni AVB sed media 1 erasa AB;
 insititium esse temere ci r 16 nec**fe [ef] V 17 cf p. 33,21 cum
 et Goerenzius m, et sane similia exempla praesto multa, compar nullum
 hera_chlytum, y ex 1 pr, B 18 antiochū[†] contra, in mg add † diffe-
 rentē | & item antiochum A differentē pr V 20 conpl*erel [u] A

disputatione consumpsimus. sed ea pars quae contra Philonem erat praetermittenda est; minus enim acer est aduersarius is qui ista quae sunt heri defensa negat Academicos omnino dicere; etsi enim mentitur, tamen est aduersarius lenior. ad Arcesilan Carneademque ueniamus.»

Quae cum dixisset, sic rursus exorsus est: «Primum mihi uide-
mini» (me autem nomine appellabat) «cum ueteres physicos nominatis
facere idem quod seditiosi ciues solent cum aliquos ex antiquis claros
uiros proferunt quos dicant fuisse populares, ut eorum ipsi similes
esse uideantur. repetunt i a P. Valerio qui exactis regibus primo anno
consul fuit, commemorant reliquos qui leges populares de prouoca-
tionibus tulerint cum consules essent; tum ad hos notiores, C. Fla-
minium, qui legem agrariam aliquot annis ante secundum Punicum
bellum tr. pl. tulerit inuito senatu et postea bis consul factus sit,
L. Cassium Q. Pompeium. illi quidem etiam P. Africanum referre
in eundem numerum solent; duo uero sapientissimos et clarissimos
fratres P. Crassum et P. Scaeuolam aiunt Tib. Graccho legum auc-
tores fuisse, alterum quidem ut uideamus palam, alterum ut suspicantur
obscurius. addunt etiam C. Marium; et de hoc quidem nihil menti-
untur. horum nominibus tot uirorum atque tantorum expositis eorum
se institutum sequi dicunt. similiter uos cum perturbare ut illi rem
p. sic uos philosophiam bene iam constitutam uelitis, Empedoclen

1 philonem [1] AB philonem V 2 p̄termittenda pr ex ~mittin~
aut ~mittan~ B acer, ace in ras, r red A 4 lenior dett Ven
carnedemq. pr V 6 dixit* B 7 noatit, min ex parte in ras, fuerit
noatit, B 10 reptunt pr A (ii) a Dausius iam AVB iam a dett
Lambinus bm enim a r. cf de tota hac enumeratione Tusc. I 48,116 ualerio
AB 11 leg B 12 tum ad hos notiores scil. ueniunt, quod ipsum
intercidisse uidebatur Kaysero (cf p. 115,14. 151,15 Tusc. I 48,116 ueniunt inde
ad propria, similia multa), sed uide Vahlenum ann. gymn. Austr. xxiv 243 s,
qui confert de diu. II 70,144 post idem ad Antiphontem, Acad. p. 60,20 inde
ad iurgium; cf p. 105,17 Maduigius de fin. p. lxxix ad p. 316 13 agrar-
riam [g] A ant B 15 l. cassium quae pompeiu A ~cassiumq.~ VB
16 eundem A duouero V, pr ut uid A 17 de permutatione in
B facta uide praefationem aiunt tib; graccho, tum v litura deletum et in
exitu add f B aiuntib; gracchof, f add V anst. tib. gracchof, f. tib. in ras
sex fere litt, f add A aiunt Ti. Graccho tbmr auctores legum Ven mr
18 ut uideamus et ut suspicantur ex Gruteri et Guetii sententia del tb, de-
fendit r: nam quod de Mario illi dicuntur nihil mentiri, non est cur putentur
mentiri de reliquis omnibus 19 metuntur, prior t ex c pr ut uid A
m&untur V 21 simile*, e ex i [ft t] A (similiter dett Ven II) simile VB si-
miles dett probante Dausio. apparet peccatum ab eo qui iungeret institutum
simile 22—p. 73,8 cf p. 56,3—10. 83,13. 107,1—7 22 uos del ci Lambin,
cf de leg. III 2,5 utuof A empedoclen AB ~clem V

Anaxagoran Democritum Parmeniden Xenophanem, Platonem etiam et Socratem profertis. sed neque Saturninus, ut nostrum inimicum potissimum nomen, simile quicquam habuit ueterum illorum nec Arcesilae calumnia conferenda est cum Democriti nrecundia. et tamen isti physici raro admodum, cum haerent aliquo loco, exclamant 5 quasi mente incitati, Empedocles quidem ut interdum mihi furere uideatur, abstrusa esse omnia, nihil nos sentire nihil cernere nihil omnino quale sit posse reperire; maiorem autem partem mihi quidem omnes isti uidentur nimis etiam quaedam adfirmare plusque 15 profiteri se scire quam sciant. Quod si illi tum in nouis rebus quasi 10 modo nascentes haesitauerunt, nihilne tot saeculis summis ingeniis maxumis studiis explicatum putamus? nonne cum iam philosophorum disciplinae grauissimae constitissent tum exortus est ut in optuma re p. Tib. Gracchus qui otium perturbaret sic Arcesilas qui constitutam philosophiam euerteret et in eorum auctoritate delitisceret qui 15 negauissent quicquam sciri aut percipi posse. quorum e numero tollendus est et Plato et Socrates, alter quia reliquit perfectissimam disciplinam, Peripateticos et Academicos, nominibus differentes re congruentes, a quibus Stoici ipsi uerbis magis quam sententiis dissenserunt, — Socrates autem de se ipse detrahens in disputatione plus 20 tribuebat is quos uolebat refellere; ita cum aliud diceret atque sentiret, libenter uti solitus est ea dissimulatione quam Graeci εἰρωνείαν uocant; quam ait etiam in Africano fuisse Fannius, idque propterea uitiosum in illo non putandum quod idem fuerit in Socrate.

1 ana*xagoran [g] x red ut uid, A parmeniden, in priore n nescio
quid cum ras corr B Xenophanem Platonem Victorius xeno platonem
AVB, sed xeno/ et in mg add / phontē V 2 uñm V 3 ueterem pr
AVB 4 arcefilē uel ~le B, pr AV 5 herentalquo^halico [i] ex he-
rentalico V 6 incūptati AV furere uideat, e uid e corr et, praeter
e ut uid, in ras; e quae sequitur ft ex t B 8 reperire corr ~riri B
mihi quidem omnes a reliquis seiungit r speciose non uere, nam maiorem partem
apparet esse plerumque non plerosque, et opponitur raro admodum u. 5
10 se om V 10—12 cf p. 109,1—3 13 exortus dett Rom exorful
AVB ut post tum add V, post est dett Ven II 14 tib. rad ex
tib; B, ex tibi A tibi V Ti. tōmr perturbat^{ur} V si pr V
15 meorū ft rad ex me~ A auctoritatē A ~tem V delitesceret^h
Ven m 16 aut ex ut B 21 tribuebat hñf AV tribu~e batif [a] (h pr)
B aliud atq., in mg A cognofcē^{ferat} V dicer^{et} ex ~re B 22 est
dett Rom ~et. A e& VB graeciIronian, prior i red ut uid, I e corr
uel add A greci ironian corr grē~ V graeci* ironian ex ~cu ron~ B in
omni oratione simulatorem, quem εἰρωνία Graeci nominarunt, Socratem acce-
pimus de off. I 30,108; cf Hirzelius quaest. II 1,365 23 a~it ex aut A
fan^pmul B. cf de orat. II 67,270 Brut. 87,299

Sed fuerint illa uetera si uoltis incognita: nihilne est igitur ⁶
actum, quod inuestigata sunt, posteaquam Arcesilas Zenoni ut pu- ¹⁶
tatur obtrectans nihil novi reperiendi sed emendenti superiores in-
mutatione uerborum, dum huius definitiones labefactare uolt, conatus
5 est clarissimis rebus tenebras obducere. cuius primo non admodum
probata ratio (quamquam floruit cum acumine ingeni tum admirabili
quodam lepore dicendi) proxime a Lacyde solo retenta est, post
autem confecta a Carneade. qui est quartus ab Arcesila; audiuit
enim Hegesinum, qui Euandrum audierat, Lacydi discipulum, cum
16 Arcesilae Lacydes fuisset. sed ipse Carneades diu tenuit, nam no-
naginta uixit annos, et qui illum audierant admodum floruerunt. e
quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit (declarat multitudo
librorum), ingenii non minus in Hagnone, in Charmada eloquentiae,
in Melanthio Rhodio suauitatis; bene autem nosse Carneaden Stra-
15 toniceus Metrodorus putabatur. iam Clitomacho Philo uester operam 17
multos annos dedit; Philone autem uiuo patrociniū Academiae non
defuit. Sed quod nos facere nunc in[e]gredimur, ut contra Academicos
disseramus, id quidam e philosophis et ii quidem non mediocres fa-
ciundum omnino non putabant, nec uero esse ullam rationem dispu-
20 tare cum iis qui nihil probarent, Antipatrumque Stoicum qui multus
in eo fuisset reprehendebant; nec definiri aiebant necesse esse quid
esset cognitio aut perceptio aut, si uerbum e uerbo uolumus, con-

1 ueteribus *Bentleius tñm, sed incognita sunt quae non certa ratione sunt
perquisita, significatione ducta ab usu iudiciario; cf p. 54,16. 57,1. 76,5. 99,1. 6.
103,19. 146,7. 148,10 de diu. ii 14,33 al. uetera de nat. d. iii 32,80* 2 inuesti-
gatum est *Ven; uide Maduigium emend. 127 ss* acerfilaf A 3 ob-
tractant V noui e corr manu antiquissima (x dimidia cum o et u dimidia
cum i in ras) A emendandis superioraf pr B 3 inmutatione corr
~nef AB 4 dum ex in pr ut uid A 6 cum corr tum V 7 sole
pr V 8 confecta dett Mamutius conficta AVB 9 hegeffin*ũ ex ~imũ
B egeffinum V 11 quillũ A 13 Hagnone *Christius, cf Academicorum
index Herculaniensis 23,4 p. 84 Mekleri Zellerus de philos. Graec. iii 1,525 n.*

quam
ed. iii hac ~~nonne~~ B hac nonne V hacquam, quam in ras vi uel vii litt A Aeschine
r cum *Dauisio cl de orat. i 11,45, ubi quod Hagnon non commemoratur, ne Mel-
lanthius quidem* in**|char mada (ex charmada cum ras pr) eloquentiae V
in carmade loquentiae corr in carneade eloquentiae A 14 melanthio, ut
ft ex m, hio in ras A rodio AB, pr V carneadem V carneades, lex
in ras paulo amplior A carneadenf tratomeenf corr ~den* ltr~ B 15 chi-
tomacho sed prima litterae m hasta del ut uid A phil*o [i] B 16 phi-
lone sed posterior i paene erasa B uiuo ex ~in A 17 qudĩ pr nisi
fallor A inegredimur corr megr~ B, m*gr~ A ^{ag} inegredimur V et
pr AV 18 quidam [fuerit e] ex quadam A et red uid A hi V
faciundũ** ex faciunt dũ ut uid, certe fuit ~nt~ A faciunt dum ex facium
dum ut uid V 19 uero*, o e corr A uerũ VB uerum enim Ven enim dett
Goerenzius; cf p. 53,20 Tusc. i 24,57 ex. 20 cũ*jal, ũ et i red ut uid, j add
A cum hif, h lineola transuersa deleta, postea ipsa lineola erasa V 21 fuiffe
pr B agebant pr B neceffe esse in ras x fere litt A 22 aut prius add B

prehensio, quam *κατάληψιν* illi uocant; eosque qui persuadere uellent esse aliquid quod comprehendere et percipi posset inscienter facere dicebant, propterea quod nihil esset clarius *ἐναργεῖα* — ut Graeci, perspicuitatem aut euidentialiam nos si placet nominemus fabricemurque si opus erit uerba, ne hic sibi» (me appellabat iocans) «hoc licere soli putet — sed tamen orationem nullam putabant inlustriorem ipsa euidentialia reperiri posse, nec ea quae tam clara essent definienda censebant. alii autem negabant se pro hac euidentialia quicquam priores fuisse dicturos, sed ad ea quae contra dicerentur dici oportere putabant, ne qui fallerentur. plerique tamen et definitiones ipsarum etiam euidentialium rerum non improbant: et rem idoneam de qua quaeratur et homines dignos quibuscum disseratur putant. Philo autem dum noua quaedam commouet, quod ea sustinere uix poterat quae contra Academicorum pertinaciam dicebantur, et aperte mentitur ut est reprehensus a patre Catulo, et ut docuit Antiochus in id ipsum se induit quod timebat. cum enim ita negaret quicquam esse quod comprehendere posset (id enim uolumus esse *ἀκατάλημπτον*), si illud esset, sicut Zeno definiret, tale uisum (iam enim hoc pro *φαντασίᾳ* uerbum satis hesterno sermone triuimus) — uisum

ACADEMICVS III

4 *Quintilianus inst. or. vi 2,32* insequitur *ἐνέργεια*, quae a Cicerone inlustratio et euidentialia nominatur. cf *Krischius p. 185 (59)*, de inlustratione u. 6 part. or. 6,20 16ss *Augustinus c. Acad. ii 5,11* sed uerum non posse comprehendere ex illa Stoici Zenonis definitione arripuisse uidebantur, qui ait id uerum percipi posse quod ita esset animo impressum ex eo unde esset ut esse non posset ex eo unde non esset

1 quā**catalempfin*jlī ex quāquatalempfimillī B; catalempfin etiam AV, cf p. 54,8 2 aliquod A aliqd VB, cum ras corr ~qd F 3 clariuf fenerge aut pr AVB, corr ~gea*ut A ~ge_a*ut B, similiter V, sed in hoc correctionis signa erasa; enarigia Ven ii 4 euunden_tiam B 5 ne dett Rom Ven nec AVB 6 putet soli Rom mr rationem Dumesnilus nou. ann. cxv 760; uide p. 89,13 de re p. i 24,38 7 reperire A

8 censebant, c in ras pr ex el uel d ut uid, b ex r V cenferant AB negebant pr B proaceuidentialia, h add pr, p cum ras ex b B 9 ad om V dicerentur], r extrema red opinor A 10 *nequi*fallerent**, ne in ras iv litt [p ut uid] f incertum ex f corr an red [ur] A nequifallerentur, 1 red uid, f ex f V 11 euidentialiū corr ~tiā, sed illud restitutum radendo V 15 Catuli ex 'antiquo libro' Mamutius, et solet sane Catulus pater dicere, nam p. 8,9 suam rationem habet 17 aca*talēpton A acatalepton VB (cf u. 1) *κατάληπτόν* Ald Turnebus aduers. vii 1 b. scribit quasi posuerit omnia incomprehensibilia esse, fere ut de nat. d. iii 39,92 nihil esse quod deus efficere non possit, et quidem sine labore ullo quasi scripserit omnia deum efficere posse, uel ut de re p. ii 4,9 nulli erant antea maritimi praeter Etruscos et Poenos, alteri mercandi causa latrocinandi alteri haec extrema non congruunt cum prioribus nisi sic fere conformatis soli maritimi erant Etrusci et Poeni 19 fantasia AVB Diog. Laert. vii 50 (cf 46) *νοεῖται δὲ ἡ φαντασία ἡ*

igitur impressum effictumque ex eo unde esset quale esse non posset ex eo unde non esset (id nos a Zenone definitum rectissime dicimus; qui enim potest quicquam comprehendi, ut plane confidas perceptum id cognitumque esse, quod est tale quale uel falsum esse
 5 possit) — hoc cum infirmat tollitque Philo iudicium tollit incogniti et cogniti; ex quo efficitur nihil posse comprehendi. ita imprudens eo quo minime uolt reuoluitur. Quare omnis oratio contra Academiam suscipitur a nobis, ut retineamus eam definitionem quam Philo noluit euertere; quam nisi optinemus, percipi nihil posse concedimus.
 10 Ordiamur igitur a sensibus; quorum ita clara iudicia et certa sunt, ut, si optio naturae nostrae detur et ab ea deus aliqui requirat contentane sit suis integris incorruptisque sensibus an postulet melius aliquid, non uideam quid quaerat amplius. nec vero hoc loco expectandum est dum de remo inflexo aut de collo columbae respon-
 15 deam; non enim is sum qui quidquid uidetur tale dicam esse quale uideatur; Epicurus hoc uiderit et alia multa. meo autem iudicio ita est maxima in sensibus ueritas si et sani sunt ac ualentes et omnia remouentur quae obstant et impediunt. itaque et lumen mutari saepe uolumus et situs earum rerum quas intuemur, et interualla
 20 aut contrahimus aut diducimus, multaque facimus usque eo dum aspectus ipse fidem faciat sui iudicii. quod idem fit in uocibus in odore in sapore, ut nemo sit nostrum qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius. adhibita uero exercitatione et arte, 20 ut oculi pictura teneantur aures cantibus, quis est quin cernat quanta

ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη καὶ ἐναποτετυπωμένη καὶ ἐναπεσφραγισμένη, οἷα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος; cf Sextus hypot. II 4 adu. math. VII 248. 426 al., infra p. 109, 13 ss (Zeno 59 Arn.)

1 effectumque dett Ven II effectum que A ~ quae V ~ q; B, quod etsi nonnumquam rectene corrigatur ambigi potest (uelut p. 48, 5 Caes. de b. G. VII 22, 1, cf de nat. d. I 23, 65 Bonelli lexicon Quintilianicum s. u.), tamen et hoc loco et p. 109, 14 Graecum exemplum uix sinit dubitari, uide Tim. 10, 34 unde cē B, corr ~ cēt AV 1 et 2 quod pro unde Lambinus cl p. 109, 13. 16 s; sed uide Augustinum supra, itaque Ciceronem ait Maduigijs de fin. V 26, 76 id scribere debuisset, non scripsisse, quod Lambinus posuit, r autem partem tantum definitionis posuisse; mihi uid ὑπάρχον intellexisse quasi esset τὸ ὑποκείμενον

3 pcepta corr ~ tv non deleta a V 6 et *cogniti, c in ras A 8 reteneamul pr AV re * teneamul [ft c] corr ~ tjn ~ B 10 quarū pr A

13 ne A 14 inflexū V 15 non * e — nī * f sum ex sonne nimf sum

(N red) A non enim * f, sum [m] B 1 add A undeatur B uidetur A; cf p. 14, 13 16 * Epicurul [punctum opinor] E ex e A me pr V

17 * jta ex ista ut uid A ista V 20 aut deducimul. multaq; facimul in mg add V eodem pr V 22 qui in F 23 cuius quae, j in ras, fuit c

uel o, etiam prior hasta litterae u ft add, ut fuerit cuof ~ A 24 & oculi V et ~ A & B; an si ei oculi? pictu[ra] teneantur, a tenea red A ut oculi . . . cantibus ex Dauisii suspicione del tbn, defendit post Ernestum r qui * cernat, n e corr, fuisse uid quincernat A quin cernet corr qui n ~ rec V

uis sit in sensibus. quam multa uident pictores in umbris et in
 eminentia quae nos non uidemus; quam multa quae nos fugiunt
 in cantu exaudiunt in eo genere exercitati, qui primo inflatu tibi-
 cinis Antiopam esse aiunt aut Andromacham, cum id nos ne suspi-
 cemur quidem. nihil necesse est de gustatu et odoratu loqui, in
 quibus intelligentia etsi uitiosa est quaedam tamen. quid de tactu
 et eo quidem quem philosophi interiorem uocant aut doloris aut uo-
 luptatis, in quo Cyrenaei solo putant ueri esse iudicium, quia sen-
 (21) tiatur — potestne igitur quisquam dicere inter eum qui doleat et inter
 eum qui in uoluptate sit nihil interesse, aut ita qui sentiet non
 21 apertissime insaniat? Atqui qualia sunt haec quae sensibus percipi
 dicimus talia secuntur ea quae non sensibus ipsis percipi dicuntur
 sed quodam modo sensibus, ut haec: 'illud est album, hoc dulce,
 canorum illud, hoc bene olens, hoc asperum': animo iam haec tene-
 mus comprehensa non sensibus. 'ille' deinceps 'equus est, ille canis'.
 cetera series deinde sequitur maiora nectens, ut haec quae quasi
 expletam rerum comprehensionem amplectuntur: 'si homo est, animal
 est mortale rationis particeps'. Quo e genere nobis notitiae rerum
 imprimuntur, sine quibus nec intellegi quicquam nec quaeri nec dis-
 22 putari potest. quod si essent falsae notitiae (ἐννοίας enim notitias
 appellare tu uidebare) — si igitur essent eae falsae aut eius modi

1 multi *V*, *pr B*; multa uident pictores *praeter* mul *red*, ut incertum sit
 fueritne primitus multa an multi *A* 2 nos prius om *V* ^{giunt} *fuant* (uel fuerit
 fuum, non fuit fuui neque fuum) *B* 3 inflatu+*tj* bicinif (posterior t ex
 parte in ras) nisi fallor ex inflatu+*u* uicinif *B* inflatu+*u*ti bicinif, prior u add,
 1^l in ras, rec *V* 4 antiopam punctum nescio an casu factum *V* 5 qui-
 denihil *pr B* degultau& *pr B* loqui***in *B* 6 uitiosa] obtusior
Schuetzius uilior *b*. cf de nat. d. II 58,146 quide *pr A* 8 cui assen-
 tiantur *Guictus* cui assentiamur *Dauisius* cui adsentiat *passius* (cf p. 87,8)
Mudwigius emend. 31 *bm* quia sentiat (scil. tactus) *ci Faber*. nihil mutandum
 iudico cum *Orellio* et *r*, siue cum hoc interpreteris δι' αὐτὸ τὸ πεπονθέναι siue
 sentiri intellegas dolorem aut uoluptatem; quamquam dubites an interciderit id unum
 uel solo illo, cf p. 108,11. 150,19 *Sextus adu. math.* VII 191 φασὶν οὖν οἱ Κυρηναῖοι
 κριτήρια εἶναι τὰ πάθη καὶ μόναι καταλαμβάνεσθαι καὶ ἀδιάφροστοι τυγχάνειν,
 τῶν δὲ πεποιηκότων τὰ πάθη μηδὲν εἶναι καταληπτῶν μηδὲ ἀδιάφροστον
 9 qui doleat et inter eū in *mg* add *V* 10 ita qui* [Γ] *AB* ~quis *V*
 sentient *B* sentiat dett *Ald* *m*. simile de fato 8,15 med. 14 olenf* [1] *B*
 hoc sperum *pr A* 15 illa d~ *pr B* 16 fer*nef ex senief ut uid
B ut haec post amplectuntur transponebat *Walkerus* 17 rerū com-
 prehensionem amplectuntur, lineola add, uerbum medium in ras paulo ampliore,
 a *red A* 18 rationif in *mg* add *V* 19 disputari^{ue} *ABtōmr* aut[dis-
 putari, aut in *mg* add *V*. nec addidi *cl* de nat. d. I 16,43 20 noticiæ*
 /appellare]*tu, æ ex a [f corr e ut uid] [ci uel ei], in *mg* /ennoeaf enim] no-
 titiaf *B* ennaeaf (posterioris e pars superior utrum e corr an *red* in-
 certum in loco paene euanido; certe o non uidetur fuisse) *A* enno eaf *V*
 21 essent* eae fallē, ea in ras *A* ~ea efallāe *V* essent* eae ~ ex ~nte ae ~ *B*
 essent hae ~ *Ven r*

uisis impressae qualia uisa a falsis discerni non possent, quo tandem
his modo uteremur, quo modo autem quid cuique rei consentaneum
esset quid repugnaret uideremus? Memoriae quidem certe, quae non
modo philosophiam sed omnis uitae usum omnesque artes una maxime
5 continet, nihil omnino loci relinquitur. quae potest enim esse me-
moriam falsorum, aut quid quisquam meminit quod non animo con-
prehendit et tenet? Ars uero quae potest esse nisi quae non ex una
aut duabus sed ex multis animi perceptionibus constat; quam si
subtraxeris qui distingues artificem ab inscio: non enim fortuito
10 hunc artificem dicemus esse illum negabimus, sed cum alterum per-
cepta et comprehensa tenere uidemus alterum non item. cumque
artium aliud eius modi genus sit ut tantum modo animo rem cernat,
aliud ut moliatur aliquid et faciat, quo modo aut[em] geometres cernere
ea potest quae aut nulla sunt aut internosci a falsis non possunt,
15 aut is qui fidibus utitur explere numeros et conficere uersus; quod
idem in similibus quoque artibus continget, quarum omne opus est
in faciendo atque agendo. quid enim est quod arte effici possit nisi
is qui artem tractabit multa perceperit?

Maxime uero uirtutum cognitio confirmat percipi et comprehendere
20 multa posse. in quibus solis inesse etiam scientiam dicimus, quam
nos non comprehensionem modo rerum sed eam stabilem quoque et
immutabilem esse censemus, itemque sapientiam artem uiuendi, quae
ipsa ex sese habeat constantiam; ea autem constantia si nihil habeat
percepti et cogniti quaero unde nata sit aut quo modo. quaero etiam
25 ille uir bonus, qui statuit omnem cruciatum perferre, intolerabili

1 discern ex ~ne B; discern n̄possent, n̄ n̄ e corr, quid fuerit incertum in
loco euanido A q* tandem, o add, t e corr aut red, puto fuisse qd t~ A

2 iis t̄bmr aut ex aut B re+1 [g] B consentaneū, li-
neola add, post u ft l̄ erasa A 3 uidemus V, pr AB quae ex qua

AV 4 omnis uitae AVB nisi quod l̄ add uid in V; omnem uitae usum
Walkerus tm omnes (uel ~nis, sed ut sit quartus casus) uitae usus Bremius br.
omnem uitam tam saepe dicit Cicero, ut uix liceat dubitari om̄s qui A,
omnis qui V, omnes qui B, in omnibus corr que; ft fuit omnisque uno

V 8 aut ex usu Ciceronis B et Vtb, corr aet A aut ex duabus
Ven n, cf p. 41,6 quam perceptionem dici (cf u. 10) recte scripsit Ma-
duigius emend. 139, cf idem de fin. n 19,61, cui non recte obloquitur r, p. 53,4;
quas Walkerus b 10 dicem ex ~m B negaumus pr AVB

11 uidebimus Lambinus 13 aliquo & V aut* [e] A autem V aut B,
cf u. 2 geom&ref ex ~rif V geometrif AB (in hoc l̄ et c quae sequitur e corr

pr) 14 aut prius ex ut A falsif, lf ft e corr V 17 posset AB,
pr V 19 uirtutū, n̄ in ras rec, uid fuisse ~rif A 20 in quibus i. e.

in percipiendo et comprehendendo; eo enim quae sequitur disputatio spectat omnis
20—22 cf p. 54,14 21 non add rec A 21.22 &immutabilem ex

&immut~ B Sextus hypot. n 214 ἡ μὲν γὰρ ἐπιστήμη βέβαιόν τι καὶ ἀμετά-
πρωτον πρᾶγμα εἶναι δεῖται; cf Tim. 3,8 23 sese AB se V 24 p̄cepti

media euanida, ut fueritne p incertum sit A nacta AB necta V

dolore lacerari potius quam aut officium prodat aut fidem, cur has sibi tam graues leges inposuerit, cum quam ob rem ita oporteret nihil haberet comprehensi percepti cogniti constituti: nullo igitur modo fieri potest ut quisquam tanti aestimet aequitatem et fidem, ut eius conseruandae causa nullum supplicium recuset, nisi is rebus adsensus
 24 sit quae falsae esse non possint. Ipsa uero sapientia si se ignorabit sapientia sit neque, quo modo primum obtinebit nomen sapientiae? deinde quo modo suscipere aliquam rem aut agere fidenter audebit, cum certi nihil erit quod sequatur? cum uero dubitabit quid sit extremum et ultimum bonorum, ignorans quo omnia referantur, qui
 poterit esse sapientia? atque etiam illud perspicuum est, constitui necesse esse initium quod sapientia cum quid agere incipiat sequatur, idque initium esse naturae accommodatum. nam aliter adpetitio (eam enim uolumus esse *ὁκύν*, qua ad agendum impellimur et id adpetimus quod est uisum) moueri non potest. illud autem quod mouet
 25 prius oportet uideri eique credi; quod fieri non potest, si id quod uisum erit discerni non poterit a falso. quo modo autem moueri animus ad adpetendum potest, si id quod uidetur non percipitur adcommodatumne naturae sit an alienum? itemque, si quid officii sui sit non occurrit animo, nihil umquam omnino aget, ad nullam rem
 umquam impelletur, numquam mouebitur. quod si aliquid aliquando acturus est, necesse est id ei uerum quod occurrit uideri.

26 Quid quod, si ista uera sunt, ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenque uitae: tamenne in ista prauitate perstabitis? nam quaerendi initium ratio attulit, quae perfecit uirtutem, cum esset
 ipsa ratio confirmata quaerendo; quaestio autem est adpetitio cogni-

4 aestimat V, pr AB 5 nisi hñ AV ^{nñ} ex nñ B 6 possunt
 Ven lifeignorabit | sapientia in mg add A 7 primum quo modo
 ci Lambin, sed cf de off. iii 33,117 nam ubi primum prudentiae locus dabitur?
 accus. ii 18,44 quare enim primum ille adesse noluit . . . deinde tu cur . . . indices
 alios sortitus es? nomen, me in ras, x ex e, fuisse uid nomine B
 8 deim B 9 dubitauit V, pr AB extremum, t in ras paulo maiore,
 quid fuerit obsecrum B 12 necesse, ef in ras A 19 offici A offici
 VB 20 nihil*ūquā [l] A 21 nū mouebitur? (om quam) V
 23 quidqđ, sed quid linea del rec, V quid si, si ci Wichertus 'die lateinische
 Stillehre' p. 72, quia id usu Ciceronis flagitetur; qui usus mihi non is uidetur
 esse qui exceptionem non admittat. post uitae u. 24 lenius incidunt tb ista
 non quae modo dixit Lucullus sed quae aduersarios fecit statuere 24 dux
 lumenque Bentleius, quoddam decus lumenque ei r non melius; rationem dici
 arbitror et uitae lucem adferre et ipsam quam maxime in uita lucere
 p*stabitil [e ut uid] A p*stabitil [ae] B 25 perficit prior 1 corr e,
 posterior primum corr e, deinde cum ras restituta l V perficit uirtutem,
 cum est ipsa Christus 26 ratio ut p. 80,3 addendum ita hic delendum
 censet Reitzensteinus ē* [&?] B ^{quae ē} cognitionil.*quaestionilq. ÷ finil
 superscripta paene erasa, illa quaeli et reliqua e corr atque praeter ~l in ras

tionis quaestionisque finis inuentio; at nemo inuenit falsa, nec ea quae incerta permanent inuenta esse possunt, sed cum ea quae quasi inuoluta ante fuerunt aperta sunt, tum inuenta dicuntur: sic et initium quaerendi et exitus percipiendi et comprehendendi tenet. itaque
 5 argumenti conclusio, quae est Graece ἀπόδειξις, ita definitur: ratio quae ex rebus perceptis ad id quod non percipiebatur adducit. quod
 si omnia uisa eius modi essent qualia isti dicunt, ut ea uel falsa esse possent neque ea posset ulla notio discernere, quo modo quemquam aut conclusisse aliquid aut inuenisse dicemus, aut quae esset
 10 conclusi argumenti fides? ipsa autem philosophia, quae rationibus progredi debet, quem habebit exitum? sapientiae uero quid futurum est, quae neque de se ipsa dubitare debet neque de suis decretis (quae philosophi uocant δόγματα), quorum nullum sine scelere prodi poterit; cum enim decretum proditur lex ueri rectique proditur, quo
 15 e uitio et amicitiarum prodiones et rerum publicarum nasci solent; non potest igitur dubitari quin decretum nullum falsum possit esse sapientis neque satis sit non esse falsum sed etiam stabile fixum ratum esse debeat, quod mouere nulla ratio queat. talia autem

(agnoscebam I inter a et e, et ab altero I usque ad x haec Iq finis, ut coniciam primo fuisse quae scripsi cum A) B cognitionis quae I ftionis que est finis (I in initio uersus add) V

1 necta pr V 2 pmanent*[1] B 3 inuoluptate fuerunt, in inter-

columnio .f. Iun V inuoluta** fuerunt, ta in ras, in qua extrema agnoscebam e, in prima potest fuisse p Atbm inuoluta*fuerant****, inde a t priore ita partim in ras partim add B, ut post u mediam agnoscat p, in extremo erunt et credi possit fuisse olim inuoluptate añ fuerunt recipiendumque duxerim quod ci t

4 percipiendi&cōprehendenten&, & ... ^{δ1} _{hen} N a corr, cōpr et hender in ras, fuit & p dendi, nisi quod & incertum B compdendi A conphen|dendi, hen add V

ten&.⁷ itaq; argumti B tenet; argumenti A tenet argūmenti V. et itaque recepi cum r, quod pacne necessarium est ad nexum sententiarum, et tenet tenui cum Gueto, et rationem tenere puto satis intellegi in hoc loco quo de ipsa ratione agitur; quod cui secus uideatur is ratio inserat post sic cum Walkero (nam exitum scribere cum Lambino uix necesse est); tenetur. argumenti Bentleius tbmr comprehendendi facultate tenetur. ~ Arnimius Chrysipp. fr. 103 5 apodixil AVB

6 ex ex et A percipiebatur ratio adducit, ur e corr pr B 7 isti rad ex ~a A ista V, pr B 8 notio|ratio Arnimius Chrysipp. fr. 111; uide p. 83,22 9 diceremus dett Rom tbmr temere ut opinor, quoniam nunc iudicandum est qui olim fieri potuerit ut quisquam inueniret aliquid, si uera uisa a falsis nulla posset notio discernere, et poterat pergere aut quam esse conclusi argumenti fidem uel rursus ad haec conformare illa sic quo modo quisquam aut conclusisset aliquid aut inuenisset, sed maluit uariare orationem, ut uariavit deinceps cum quem habebit exitum posuit et reliqua, non haberet nec habere

dicemus eet ex ee A 11 debet ex ~t B 12 quam oneq. pr V 13 dogmata AB doc~ V; cf p. 81,13; 146,6. 8 de fin. II 32,105 14 uera sed rad a in i mutari coepta B 16 Non* ex Nom V 17 sapientis neq; neq; in ras r fere litt rec A sapientisq. V sapientis quae B latit pr V

neque esse neque uideri possunt eorum ratione qui illa uisa e quibus
 28 omnia decreta sunt nata negant quicquam a falsis interesse. Ex
 hoc illud est natum quod postulabat Hortensius, ut id ipsum saltem
 perceptum a sapiente diceretis, nihil posse percipi. sed Antipatro
 hoc idem postulanti, cum diceret ei qui adfirmaret nihil posse per- 5
 cipi [consentaneum esse] unum tamen illud dicere percipi posse
 consentaneum esse, ut alia non possent, Carneades acutius resistebat.
 nam tantum abesse dicebat ut id consentaneum esset, ut maxime
 etiam repugnaret. qui enim negaret quicquam esse quod percipi-
 retur, eum nihil excipere; ita necesse esse ne id ipsum quidem, quod 10
 29 exceptum non esset, comprehendere et percipi ullo modo posse. Antiochus
 ad istum locum pressius uidebatur accedere. quoniam enim id habe-
 rent Academici decretum (sentitis enim iam hoc me *δόγμα* dicere),
 nihil posse percipi, non debere eos in suo decreto sicut in ceteris
 rebus fluctuari, praesertim cum in eo summa consisteret: hanc enim 15
 esse regulam totius philosophiae, constitutionem ueri falsi cogniti
 incogniti; quam rationem quoniam susciperent docereque uellent quae
 uisa accipi oporteret quae repudiari, certe hoc ipsum, ex quo omne
 ueri falsique iudicium esset, percipere eos debuisse; etenim duo esse
 haec maxima in philosophia, iudicium ueri et finem bonorum, nec 20
 sapientem posse esse qui aut cognoscendi esse initium ignoret aut
 extremum expetendi, ut aut unde proficiscatur aut quo perueniendum
 sit nesciat; haec autem habere dubia nec is ita confidere ut moueri
 non possint abhorrere a sapientia plurimum. hoc igitur modo potius

1 ratione qui, illa uisam aequib; V ratione q¹ illa uisa equib; , duo q red ut
 uid, interiecta in ras x fere litt, ¹ add A ratione quilla uisa****e quib; ex
 ratione quilla uisqub; quib; ut uid B 2 negant* [a?] B 3 utidipū
 praeter plū in ras A 4 diceret huf V ante patro pr A. cf p. 129,15
 (fr. 21 Arn.) 5 qui corr que AVB pol polle, om percipi B
 6 consentaneum esse hoc loco, ubi om M, anticipatum puto cum tbr ex u. 7
 propter proximorum similitudinem, posse percipi et percipi posse; alterum del
 Manutius dicere corr ~ret rec V 7 acciul pr A 8 utei, con|fenta-
 neum V, unde ut id ei Lambinus, utei delete id t; sed mente aberrasse uidetur
 librarius ad u. 5 ee B 10 qdceptū B 11 polle corr pollet V pollem
 B 13 dogma V, ex ~mē ft pr A, ex docma B; cf p. 80,12 15 fluc
 |ctuari, c add V. actium praetulit r, deponenti enim primum Liuium usum esse,
 quae ratio admodum incerta est; Cicero fluctuat scripsit ad Att. II 12,3
 eo* [f] B 17 docereque et quae secuntur suo more uituperat Hauetus albi
 Herwerdeniani p. 88 17.18 quae uisa accipi t quae uis accipi* [o ut uid] A
 ~pio V ~pi B 18 et quae N Ven t sed hic dubitans ipse ex**quo
 [in] B 21 ee posterius erasum A, del bm; cf p. 52,5 Stangelius Tullian. 58
 initium cum ras ex mittum ut uid V 22 expetenti pr B
 23 dubia|necqul ex dubi|anecul uel ~ul ut uid B; huf A ¹.lf V 24 possunt
 sed prior hasta litterae u eradi coepta B possit scil. sapiens Walkerus, sed uide
 p. 80,18

erat ab his postulandum ut hoc unum saltem, percipi nihil posse, perceptum esse dicerent. Sed de inconstantia totius illorum sententiae — si ulla sententia cuiusquam esse potest nihil adprobantis — sit ut opinor dictum satis.

5 Sequitur disputatio copiosa illa quidem sed paulo abstrusior — ¹⁰₃₀ habet enim aliquantum a physicis, ut uerear ne maiorem largiar ei qui contra dicturus est libertatem et licentiam; nam quid eum facturum putem de abditis rebus et obscuris, qui lucem eripere conetur? — sed disputari poterat subtiliter quanto quasi artificio natura fa-
10 bricata esset primum animal omne deinde hominem maxime, quae uis esset in sensibus, quem ad modum prima uisa nos pellerent, deinde adpetitio ab his pulsa sequeretur, tum ut sensus ad res percipiendas intenderemus. Mens enim ipsa, quae sensuum fons est atque etiam ipsa sensus est, naturalem uim habet, quam intendit ad ea
15 quibus mouetur. itaque alia uisa sic arripit ut iis statim utatur; alia quasi recondit, e quibus memoria oritur; cetera autem similitudinibus construit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum, quas Graeci tum *ἐννοίας* tum *προλήμψεις* uocant; eo cum accessit ratio argumentique conclusio rerumque innumerabilium multitudo, tum et per-
20 ceptio eorum omnium apparet et eadem ratio perfecta his gradibus ad sapientiam peruenit. ad rerum igitur scientiam uitaeque constan- ³¹tiam aptissima cum sit mens hominis amplectitur maxime cognitionem et istam *κατάληψιν*, quam ut dixi uerbum e uerbo exprimentes

2 fede in constantia V 3 sit] est *Ernestus tb*, sed cf *mr*, *Muellerus nou. ann. cvii* (1873) 351 n. 11, ad *Seyfferti Laelium* p. 346; *Tim.* 10,37 4 uictū
pr B 6 largiarei ex ~re A largiar*ei ex ~r& B 7 quidem^v B
8 &*obscure] [t] B conet ex coner A lucem in rebus clarissimis eripere *Passeratius*, possis addere soli uel diei, cf *Otto de prouerbis* n. 1663; sed *Faber attulit de nat. d.* i 3,6 eam philosophiam quae lucem eriperet et quasi noctem quandam rebus offunderet et uide p. 79,24. 100,3. 126,17 11 sentib; pr B
12,33. 19,49 *Seneca de benef.* i 11,1 prima demus necessaria, deinde utilia, deinde iocunda, utique mansura, ubi item primum edunt cum uno codice non optimo; uide etiam *epist.* vii 16,1 eos *Lambinus*, cf *Vahlenus de leg.* p. 100,2
14 ipse *Ernesto auctore* (qui etiam est debebat) r. *Sextus adu. math.* vii 350 οἱ δὲ αὐτὴν (τὴν διάνοιαν) εἶναι τὰς αἰσθησεις ea add A 15 statim utatur
praeter stat e corr aut red, fuit ut uid statimmitatur A 16 alia quasi *Faber* (cf *Madvigius de fin.* iii 19,63) aliqua sic AVB nisi quod aliqua red in A; hiare orationem post recondit ei *Manutius* (<ut ea cum opus sit depromat> ei *Lambin*)
recondit pr A cetera (corr cet~) in mg add V cetera, supra e prius nescio quid litum B. cetera ea sunt quae dixit 7,21 17 confruit, ruit in
ras et maculis A constituit dett Ven ennoeal BV enoeal A; cf p. 77,20
18 prolempfif AB plem perflif V; cf p. 54,8 20 profecta Rom progressa
Weidnerus philol. xxxviii 125, hoc quidem non contra usum *Ciceronis*, cf p. 89,11
Tusc. ii 21,47 de fin. v 15,43; sed cf p. 79,25 s cum leg. i 9,27 1f A
23 catalempfin B catalēpfis, s in ras, fuerit m A; catellempfinquam, p add
(non in ras), n in ras (uid fuisse primo p, deinde s, denique n) V; cf p. 54,8
ut dixi p. 74,22, et hac remittendi formula defenditur dicemus p. 83,1, quod

comprehensionem dicemus, cum ipsam per se amat (nihil enim est ei ueritatis luce dulcius) tum etiam propter usum. quocirca et sensibus utitur et artes efficit quasi sensus alteros et usque eo philosophiam ipsam corroborat ut uirtutem efficiat, ex qua re una uita omnis apta sit. Ergo hi qui negant quicquam posse comprehendi haec 5 ipsa eripiunt uel instrumenta uel ornamenta uitae, uel potius etiam totam uitam euertunt funditus ipsumque animal orbant animo, ut difficile sit de temeritate eorum perinde ut causa postulat dicere.

32 Nec uero satis constituere possum quod sit eorum consilium aut quid uelint. interdum enim cum adhibemus ad eos orationem 10 eius modi, si ea quae disputentur uera sint tum omnia fore incerta, respondent: 'quid ergo istud ad nos? num nostra culpa est? naturam accusa, quae in profundo ueritatem ut ait Democritus penitus abstruserit.' alii autem elegantius, qui etiam queruntur quod eos insimulemus omnia incerta dicere, quantumque intersit inter incertum 15 et id quod percipi non possit docere conantur eaque distinguere. cum his igitur agamus qui haec distinguunt, illos, qui omnia sic incerta dicunt ut stellarum numerus par an impar sit, quasi desperatos aliquos relinquamus. Volunt enim (et hoc quidem uel maxime uos animaduertebam moueri) probabile aliquid esse et quasi ueri simile, 20 eaque se uti regula et in agenda uita et in quaerendo ac disserendo. 11 33 Quae ista regula est ueri et falsi, si notionem ueri et falsi propterea quod ea non possunt internosci nullam habemus. nam si habemus, interesse oportet ut inter rectum et prauum sic inter uerum et fal-

dicamus esse, quamuis Ciceroni in talibus coniunctiuus familiaris fuerit, tamen hoc loco, si quid sentio, ne potuit quidem; dicimus Lambinus

1 Tū in ras rec A propter se Lambinus; usus utrumque recipit
est enim Ven r 2 delucul^{di} V 4 corroborat, tertia o in ras A
& ex & V u+na [a] A 5 est tbn; res ambigua 8 difficile*lit
ex ~lef|ic B temeritatē ex ~tē B 9 Nec, N in ras, e red uid A

11 disputent Manutius tb disputentur ab eis Kayserus; cf p. 68,12 uera^ñ sint
B. cf p. 79,23 13 Democritus cf p. 56,7 abstulerit pr B 15 inter-
~n|certū, 1 posterior in ras, x add, fuisse puto interin| A int certum pr B

16 conatur pr B 18 dicunt[†] ex ~tē, deinde ut om B pa an impar ut uid
corr paran impar, deinde rec ~an|impar V quasi, q in ras, ft fuit quasi
A 19 aliqd pr B quidē V 20 probabile, le in ras, fuit proba-
biq; B ueri* ex ~re aut ~ro A uerj ex ~re VB 21 eaq; uti pr B;

eaquefenti regula corr eaquefenti regulā V et in agenda uita et In in ras
pr A; uita* [e] B 22 ueri et falsi priore loco del Lambinus tbn, quibus mihi
cum Wernsdorffio spec. II 6 et r 'sententiae uis et perspicuitas conciliari' uidetur,
cf de fin. I 7,22; de loquendi genere, lex dicitur iuris atque iniuria regula
(κἀνὼν) de leg. I 6,19 notationē V 23 internofullā pr B nullum
pr A 24 oportē, prior o ex a ut uid B prauū, ū red uid A int,
lineola incertum add an red B

sum. si nihil interest, nulla regula est, nec potest is cui est uisio
 ueri falsique communis ullum habere iudicium aut ullam omnino
 ueritatis notam. nam cum dicunt hoc se unum tollere, ut quicquam
 possit ita *uerum* uideri ut non eodem modo falsum etiam possit [ita]
 5 uideri, cetera autem concedere, faciunt pueriliter. quo enim omnia
 iudicantur sublato reliqua se negant tollere; ut si quis quem oculis
 priuauerit dicat ea quae cerni possent se ei non ademisse. ut enim
 illa oculis modo agnoscuntur sic reliqua uisis, sed propria ueri non
 communi ueri et falsi nota. quam ob rem siue tu probabilem
 10 uisionem siue [in]probabilem et quae non inpediatur, ut Carneades
 uolebat, siue aliud quid proferes quod sequare, ad uisum illud de
 quo agimus tibi erit reuertendum. in eo autem si erit communitas 34
 cum falso, nullum erit iudicium, quia proprium in communi signo
 notari non potest. sin autem commune nihil erit, habeo quod uolo;
 15 id enim quaero quod ita mihi uideatur uerum *ut* non possit item
 falsum uideri. Simili in errore uersantur cum conuicio ueritatis
 coacti perspicua a perceptis uolunt distinguere et conantur ostendere
 esse aliquid perspicui, uerum illud quidem et inpressum in animo
 atque mente, neque tamen id percipi ac comprehendere posse. quo enim
 20 modo perspicue dixeris album esse aliquid, cum possit accidere ut id
 quod nigrum sit album esse uideatur, aut quo modo ista aut per-
 spicua dicemus aut inpressa subtiliter, cum sit incertum uere inani-

1 |Si in ras V 2 uera pr A 4 uerum ante possit add Manutius
 ex 'antiquo libro', ante uideri bm, nec uidetur id in hac disputatione posse
 abesse (non habent tr), cf u. 15 ut... possit in ras pr A ita del Lam-
 binus 5 concidere pr AVB pueriliter ex pueriliter B 6 sic po-
 tius distinguendum (cum Maduigio de fin. iv 12,30) ut, si quis quem o. p., dicat
 quam sic ut si quis, quem o. p., dicat; nam quid huc uerbi priuauerit tempus
 facere dicatur me fugit oculi priuauerit, f add, priua in ras, u red, uid
 fuisse oculi spauerit B 7 possent se ei ademisse, in intercolumnio: n V
 8 uixit pr B uiri pr A 10 siue probabilem Faber cl Sexto adu.
 math. vii 166 προσλαβάνων (ὁ Καρνεάδης) τὴν τε πιθανὴν φαντασίαν καὶ τὴν
 πιθανὴν ἑμα καὶ ἀπερίσπαστον καὶ διεξωδημένην, Galeno de plac. Hipp. et
 Plat. ix p. 778 K.; uide infra p. 124,10. in illo abusus tu etiam secundo loco po-
 nebat Dauisius contra usum sermonis 11 proferens B, pr AV (in A ft
 corr pr) lequa quare V 12 quod A quo, vo in ras, ex qd B
 post autem incidit r, ut sit in eo nullum iudicium, non probabiliter, cf u. 1ss
 13 in del Manutius ibm; intellego in communione signi comune B
 14 abeo V, pr A *ha|beo, h in ras, ex au|eo B 15 uerum non V
 uerūne* ex uerūnon ut uid A uerūne, ne in ras ex n B 16 conuicio ueri-
 tatis Maduigius emend. 145 conuicio ueritatif V conuinit* ueritate* ex con-
 uinitio ueritatif ut uid A conuinitio ueritatif sic B 17 uolant pr ut uid A
 18 quidem & interpret- sum V quidē** inpraeflu Atmr quidē** ~ [ft] (corr
 pr ut uid) B inpressum subtiliter in animo cl u. 22 ci Dauisius
 19 ac] aut Lambinus atque r, sed uide thes. l. L. ii 1048,84 20 accedere V
 22 aut menti inpressa Dauisius b aut in animo inpressa Guictus m, omnes
 quaerentes quod moueri diceretur, et recte dicitur utrumque, sed ambigo utrum

terne moueatur: ita neque color neque corpus nec ueritas nec argu-
 35 mentum nec sensus neque perspicuum ullum relinquitur. Ex hoc
 illud iis usu uenire solet ut quicquid dixerint a quibusdam inter-
 rogentur 'ergo istuc quidem percipis?' sed qui ita interrogant ab
 iis inridentur. non enim urgent ut coarguant neminem ulla de re 5
 posse contendere nec adseuerare sine aliqua eius rei quam sibi
 quisque placere dicit certa et propria nota. Quod est igitur istuc
 nestrum probabile? nam si quod cuique occurrit et primo quasi
 36 aspectu probabile uidetur id confirmatur, quid eo leuius; sin ex
 circumspectione aliqua et accurata consideratione quod uisum sit id 10
 (36) se dicent sequi, tamen exitum non habebunt, primum quia is uisus
 inter quae nihil interest aequaliter omnibus abrogatur fides; deinde,
 cum dicant posse accidere sapienti ut cum omnia fecerit diligentis-
 simeque circumspexerit existat aliquid quod et ueri simile uideatur
 et absit longissime a uero, ne si magnam partem quidem, ut solent 15
 dicere, ad uerum ipsum aut quam proxime accedant confidere sibi
 poterunt. ut enim confidant, notum iis esse debebit insigne ueri,
 quo obscuro et oppresso quod tandem uerum sibi uidebuntur attingere?
 quid autem tam absurde dici potest quam cum ita locuntur: 'est hoc
 quidem illius rei signum aut argumentum, et ea re id sequor, sed 20
 fieri potest ut id quod significatur aut falsum sit aut nihil sit om-

'impersonale' dicam moueatur cum *r* (ut sentiatur p. 77,8) an uniuerse dictum
 de quouis homine (cf. *Tim.* 2,6), inpressa autem puto satis per se intellegi nullo
 uerbo addito inaniterne *Ald* inanit̄ ue *AVB*

1 moueamur *Faber* *t* ~antur *Manutius* 1555, animus moueatur *idem* 1560 ex
 'antiquo libro' cl p. 90,22, mens ~ *Lambinus*; cf ad p. 84,22 neq. color add
B 2 *necensius* praeter ul manu altera, incertum in ras an red in labe
 membranae *A* nullum *V* ex hoc inde uidelicet quod eorum perspicuum
 nullum esse apparet. qua re non intellecta *Hirzelius* quaest. III 254 adn. 2 haec
 omnia usque ad illa propria nota u. 7 ab interpolatore profecta esse censuit uso
 illo quidem eis quae supra disputata sunt p. 81,2 ss; quae his diuersa esse in-
 telleget qui illa quicquid dixerint quid sibi uelint recte aestimauerit: sunt enim
 cauillantium eos quibus nihil liceat statuere male constituto perspicuo. a responso
 autem Academicorum illis quod eqs u. 7 exorsus, quoniam illi certa et propria nota
 opus esse negauerunt, denuo in eorum probabile inuehitur 3 *inl [h] *A* hif *V*
 dixerint, *r* red uid, 1 in ras, fi ex u *A* dixerit *V*, pr *B*; cf p. 14,13

4 percipisset pr *AV* ~fl & pr *B* 5 ut*coarguan, t eo in ras *A* utquoarguant pr
V 8 probale pr *B* 9 aspecto pr *B* id*cfirmatur, c add *V* fin* [t]
B ex ex eo *A* 10 accu*rata [r] *A* 14 ueri*fmile [f] *B* 15 a

add *AVB* ne add *Maduigi*us emend. 148 magnā partē ex ~ā ~ē *AB*
 16 autuerū *A* at ~ *V* autquā *V* accedant *V* 17 potuerunt
A 18 quo* [d] *A* obscurato cum 'u. c.' *Lambinus* *r* obruto malebat
Dauisius, cf soluto liberoque de diu. I 18,34, incuruum et ... inflexum *ibid.*
 17,30 (sed inflexum et incuruatum de fin. II 11,33), confecto et saucio in *Catil.*

II 11,24, al. uero pr *A* t*adtingere [&] *B* 19 adfurde pr *B*
 21 sit post nihil add manu uetustissima *A*, qua re abusi del tb; cf de diu. II
 53,109 de orat. II 80,328. III 37,150 *Wesenbergus* ad *Tusc.* I 25,60 II 31,76, m ad
 uol. III part. I p. 317,23

nino.' Sed de perceptione hactenus; si quis enim ea quae dicta sunt labefactare uolet, facile etiam absentibus nobis ueritas se ipsa defendet.

- His satis cognitis quae iam explicata sunt nunc de adsensione ¹²/₃₇
 5 atque adprobatione, quam Graeci *συγκατάθεσιν* uocant, pauca dice-
 mus, non quo non latus locus sit, sed paulo ante iacta sunt funda-
 menta. nam cum uim quae esset in sensibus explicabamus, simul
 illud aperiebatur, comprehendi multa et percipi sensibus, quod fieri sine
 adsensione non potest. deinde cum inter *inanimum* et animal hoc
 10 maxime intersit, quod animal agit aliquid (nihil enim agens ne
 cogitari quidem potest quale sit), aut ei sensus adimendus est aut
 ea quae est in nostra potestate sita reddenda adsensio. et uero 38
 animus quodam modo eripitur iis quos neque sentire neque adsentiri
 uolunt. ut enim necesse est lancem in libram ponderibus inpositis
 15 deprimi sic animum perspicuis cedere. nam quo modo non potest
 animal ullum non adpetere id quod adcommodatam ad naturam ad-
 pareat (Graeci id *οικετον* appellant), sic non potest obiectam rem
 perspicuam non adprobare. Quamquam si illa de quibus disputatum
 est uera sunt, nihil attinet de adsensione omnino loqui; qui enim
 20 quid percipit adsentitur statim. sed haec etiam secuntur, nec me-

2 tacentibus *Walkerus*; absentibus *usu forensi declarat r* 4 iāex[pli-
 cata]unt.nunc ex iā nunc manu uetustissima A; explicat² it ex explicat l V
 5 graeci*|lincathe lin** (e fin in ras) ex graecif| incat athelin B (lincata thelin
 AV). cf p. 53,24 *Plutarchus* 6 antejecta, j e corr, primo fueritne t an tantum
 uisa sit esse correctori incertum B fundamena pr B 7 unq; corr uimq;

B; cūq. corr cūq., om uim V; quē ex qui A e& corr e& nescio quo consilio V

9 cū, c et lineola e corr, ft fuit tū A inter inanimū Ven ii int animū
 AVB 10 quod inanimū nihil agit, animal agit aliquid Ven ii, sed illis nihil
 agens satis de inanimū significatur, cf Terent. ad. 74—76 11 cogitari, gītar in
 ras paulo ampliore sed puto pr V 12 quae non est *Walkerus*, sed *Stoice loquitur*,
 cf p. 54,4; quae sit ei t redenda pr ut uid A reddenda V; sita **redenda

ex sit adredenda B et ut uid corr At A & VB. at tenuerunt omnes, sed et
 uerum est; adiunguntur enim haec illis ei sensus adimendus est; unde simul ap-
 paret non recte prius neque u. 13 delendum uisum esse *Christio* 13 adlen-
 tire pr A 14 lacē pr A librā A liberam V libram B tbr; casu sexto
 nusquam Cicero usus esse uidetur; nam de domo 52,134 ut uiui etiam et spirantis
 capiti bustum suis manibus inponeret scribendum est ex *Arusiani* memoria (vii
 p. 484,1 K.) et ut in in codicibus Ciceronianis aut ex uti effectum putandum aut
 in interpolando additum; alienum est de nat. d. i 20,54, ubi uide adnotata
 15 perspicuis, per in ras ampliore rec, sed p prior fuit etiam ante A prespicuis
 pr V non om V 17 idoection, ido manu altera, d certe red A idoection, e
 ex c, cion e corr et praeter extremam hastam in ras V id oction, supra t ap-
 pecta ft pr littera quam x Graecum esse puto B post potest add anim M

18 perspicuam non adprobare om V fi V 19 attinent, in mg t
 attingenf V attinent B omniloqui AV omniloqui F; omniloqui***quj*eni,
 qui in ras, ex ~lo..quicquideni B

39 moriam sine adsensione posse constare nec notitias rerum nec artes. idque quod maximum est, ut sit aliquid in nostra potestate, in eo est in ipsis nobis? maxime autem absurdum uitia in ipsorum esse potestate neque peccare quemquam nisi adsensione, hoc idem in uirtute non esse, cuius omnis constantia et firmitas ex is rebus constat quibus adsensa est et quas adprobauit. omninoque ante uideri aliquid quam agamus necesse est eique quod uisum sit adsentiat. quare qui aut uisum aut adsensum tollit is omnem actionem tollit e uita.

13
40 Nunc ea uideamus quae contra ab his disputari solent. Sed 10 prius potestis totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere. Componunt igitur primum artem quandam de his quae uisa dicimus, eorumque et nim et genera definiunt, in his quale sit id quod percipi et comprehendere possit, totidem uerbis quot Stoici. deinde illa exponunt duo quae quasi contineant omnem hanc quaestionem: quae 15 ita uideantur ut etiam alia eodem modo uideri possint nec in is quicquam intersit, non posse eorum alia percipi alia non percipi; nihil interesse autem non modo si omni ex parte eiusdem modi sint sed etiam si discerni non possint. quibus positus unius argumenti conclusione tota ab his causa comprehenditur. composita autem ea 20 conclusio sic est: 'eorum quae uidentur alia uera sunt alia falsa, et quod falsum est id percipi non potest; quod autem uerum uisum est, id omne tale est ut eiusdem modi falsum etiam possit uideri'; et quae uisa sint eius modi ut in is nihil intersit, non posse accidere

1 notia^rerū B 3 quire nulli V quirej nulli, ej in ras paulo maiore
A qui rei *nulli, j in ras, ex ~ re in nulla B adfenti*etur [a ut uid] A
4 adfurdū pr B 7 quasi V idque ci r p. ix cl p. 83,20 adpbabit
pr A 8 assentiri Lambinus, sed de mutata structura dixit Maduigiū emend.
131 s de fin. v 9,25 (cl de nat. d. iii 14,36); qui quod adsentiat passiuē dictum
uult, contra dixit r ad p. 296,4, cf m ad uol. iii part. ii p. 192,28, nec mihi per-
suadet ille sed uniuersē dictum puto adsentiat: scilicet is cui aliquid uisum
erit uel uirtus; assentiamur dett Asc, sed de mutata persona cf pro Cluent.
58,159 est hominis magni . . . atque sapientis . . . non se reputare solum esse . . .
maximique aestimare conscientiam mentis suae quam a dis immortalibus acce-
pimus; quae si . . . nobis erit, sine ullo metu . . . uiuemus, etiam Vahlenus
de leg. p. 130,3 10 euideamul pr V 11 in potestis primus offendit t,
qui ci oportebit uel opus erit; crucem appinxit b; oportet uos 'ut esset quod
intellegi posset' m; et est sane illud singulare rationef pr VB
12 iis Manutius tbm 13. 14 percipi*&, & in ras, ex percipiac B, cf p. 84,
19; et posuit p. 78,11. 24. 80,4 15 conteneant pr AB 16 iis Rom
hul AVB 17 interfit nonomnes polle B int fit | polle corr ~fit nonomf | ~
A interfitpolle V. non Ald recte recepit, sed omnes unde natum sit non in-
tellego 19 polfitif, prima f uid eradi coepta B 20 iis Rom m
autem om Vt 21 et 23 et in adsumptione positum ut de nat. d. i 40,110
alibi, quod frustra euitare studuit t interpungendo 22 pcipi, lineola e corr
A 23 etiam falsum Ven t; cf p. 84,4 24 sunt et potest tbm, illud cum
Rom Ven, hoc cum Ald, sed uariatur oratio, cf p. 91,3 Tim. 12,43 ss de fato 11,23

ut eorum alia percipi possint alia non possint; 'nullum igitur est
uisum quod percipi possit'. quae autem sumunt ut concludant id 41
quod uolunt, ex his duo sibi putant concedi (neque enim quisquam
repugnat). ea sunt haec: quae uisa falsa sint ea percipi non posse;
5 et alterum: inter quae uisa nihil intersit, ex is non posse alia talia
esse ut percipi possint alia ut non possint. reliqua uero multa et
uaria oratione defendunt, quae sunt item duo: unum, quae uideantur
eorum alia uera esse alia falsa; alterum, omne uisum quod sit a uero
tale esse quale etiam a falso possit esse. haec duo proposita non 42
10 praeteruolant sed ita dilatant ut non mediocrem curam adhibeant et
diligentiam. diuidunt enim in partes et eas quidem magnas, primum
in sensus, deinde in ea quae ducuntur a sensibus et ab omni con-
suetudine, quam obscurari uolunt; tum perueniunt ad eam partem,
ut ne ratione quidem et coniectura ulla res percipi possit. haec
15 autem uniuersa concidunt etiam minutius. ut enim de sensibus
hesterno sermone uidistis item faciunt de reliquis, in singulisque
rebus, quas in minima dispertunt, uolunt efficere iis omnibus quae
uisa sint ueris adiuncta esse falsa quae a ueris nihil differant; ea
cum talia sint non posse comprehendere.

20 Hanc ego subtilitatem philosophia quidem dignissimam iudico 14
43
sed ab eorum causa qui ita disserunt remotissimam. definitiones
enim et partitiones et horum luminibus utens oratio, tum similitu-
dines dissimilitudinesque et earum tenuis et acuta distinctio fidentium
est hominum illa uera et firma et certa esse quae tutentur, non
25 eorum qui clament nihilo magis uera illa esse quam falsa. quid
enim agant, si cum aliquid definierint roget eos quispiam num illa
definitio possit in aliam rem transferri quam lubet: si posse dixerint,

2 fumum *pr* V 5 alterum *del Walkerus; cf accus. iv 53,118 sunt aedes*
sacrae . . . duae quae longe ceteris antecellant, Dianae et altera . . . Minervae

iis *Rom huf AVB* 6 alia *ut [a] AB ~ aut V multa tuaria, a prima
in ras, fuit multetū~ B 7 unū^{cozu} quae uideantur*** alia [eo] agnoscebam

in B] AB 8 auaro *corr auaro V* 11 et om V 12 ducuntur [i]
rec A dic~ V dic~ B 13 quae obscurare uolunt *ex Davisii coniectura b,*
in quibus certe obscurare nullo modo erat necesse, uide r, de nat. d. ii 9,23 de
orat. i 14,61 14 narratione *corr narratione, in mg t narratione V*

15 unauersa *pr V* sensibus, buf. fi red A 18 aucta, c uid lineola
del pr, n add pr A aucta V adiuncta, ad in ras, ex aucta B 21 quj*,
i in ras, fuit quae B 22 harum *Lambinus rhetorum uel oratorum ci*
t; cf de nat. deor. ii 5,15 de leg. ii 11,27 similitudinesq; B, idem eraso q;
A, uterque om dissimilitudines 23 et om V tenuel V, pr A; tenuill&
acuta B 24 sunt malit t; cf de fin. v 12,35 de orat. i 60,257 26 defi-
nient B 27 alia ex ~a V quā rub& V, pr AB

quid [enim] dicere habeant cur illa uera definitio sit; si negauerint, fatendum sit, quoniam uel illa uera definitio transferri non possit in falsum, quod ea definitione explicetur id percipi posse; quod
44 minime illi uolunt. eadem dici poterunt in omnibus partibus.¹ si enim dicent ea de quibus disserent se dilucide perspicere nec ulla 5 communione uisorum impediri, comprehendere ea se fatebuntur; sin autem negabunt uera uisa a falsis posse distingui, qui poterunt longius progredi: occurreretur enim, sicut occursum est. nam concludi argumentum non potest nisi is quae ad concludendum sumpta erunt ita probatis ut falsa eiusdem modi nulla possint esse. ergo si rebus 10 comprehensis et perceptis uisa et progressa ratio hoc efficiet, nihil posse comprehendi, quid potest reperiri quod ipsum sibi repugnet magis; cumque ipsa natura accuratae orationis hoc profiteatur, se aliquid patefacturam quod non appareat, et quo id facilius adsequatur adhibituram et sensus et ea quae perspicua sint, qualis est istorum 15 oratio qui omnia non tam esse quam uideri uolunt. maxime autem conuincuntur cum haec duo pro congruentibus sumunt tam uehementer repugnantia, primum esse quaedam falsa uisa, quod cum uolunt declarant quaedam esse uera, deinde ibidem inter falsa uisa et uera nihil interesse. at primum sumpseras tamquam interesset: ita 20 priore posterius, posteriore superius conuincitur.

45 Sed progrediamur longius et ita agamus ut nihil nobis adsentati

1 enim ex p. 88,26 *illatum del dett Asc II* sin ci *Dauisius*
2 fatendum est ei t sine causa uel illa| uero corr ~|a uero V. uel del dett *Dauisius t*, uel illa del *Kayserus bm*, uera om *Ven*, uel uera ab aliquo librario
ad illa adscriptum esse suspicatur t, iure ut arbitrator non V 3 falsum^{AVT}
qd B falsum^t qd V definitione A definitione corr def~ B 4 potuerint V
~tuer~ A ~ter~ B, pr M par~itibul (hasta ante t ex primitiua n superest)
ex parentibul ut uid A. partes intellego orationis eius quam dixit p. 88,22;
partibus del *Goerenzius*, in omnibus pariter rebus C. F. *Hermannus philol.*
VII 468 5 disserant ci *Ernestus*, b 6 se posse fatebuntur dett *Ven m*
8 occurreretur, enī. sicut, tur, enī. in ras VII litt V 9 potes pr B
11 uisa dett *Manutius (cl Tusc. II 21,47)* uisa AVB 13 rationis et 16 ratio
'docti quidam' apud *Lambinum*, sed nec accurata ratio satis recte dicitur et cf
Tim. 3,8 de fin. I 9,29 ratione et uia (i. e. accurate) procedat oratio, de nat. d.
II 7,20 *Tusc. I 30,73 ex. omninoque saepe Graecorum λόγος* utramque interpreta-
tionem admittit, cf *Tusc. IV 28,60* ratio et oratio, in eadem re ibid. 27,59 oratio,
sed III 24,58 ratio, de re p. II 39,66 14 pate facturā, u cum ras ex o, a ex
u A appareat V 15 et sensus et, ante posterius et fit aliquid erasum,
certe non I A eque pr V 16 maxime ex ~m ut uid in loco euanido A
19 declarā quaedā inde ab r in ras V ibidem F; cf *Maduignus de*
fin. I 6,19 21 priore cum ras corr ~r A, corr ~r B priori Vtbr poste-
riore corr ~r AB ~r Vtbr conuincitur scripsi coniungitur AB cōn~
Vtbr; cf p. 130,17 *Tim. 3,8 de fin. II 31,99* redarguitur ipse a sese conuincuntur-
que scripta eius probitate ipsius ac moribus, de nat. d. I 32,91 *Tusc. I 6,11*
22 adsentati, a posterior in ras, 1 add, fuit nisi fallor adsentati B

- esse uideamur, quaeque ab iis dicuntur sic persequamur ut nihil in praeteritis relinquamus. Primum igitur perspicuitas illa quam diximus satis magnam habet uim, ut ipsa per sese ea quae sint nobis ita ut sint indicet. sed tamen ut maneamus in perspicuis firmius et constantius, maiore quadam opus est uel arte uel diligentia, ne ab is quae clara sint ipsa per sese quasi praestrigiis quibusdam et captionibus depellamur. nam qui uoluit subuenire erroribus Epicurus iis qui uidentur conturbare ueri cognitionem dixitque sapientis esse opinionem a perspicuitate seiungere nihil profecit; ipsius enim opinionis errorem nullo modo sustulit. Quam ob rem cum duae causae perspicuis et euidentibus rebus aduersentur, auxilia totidem sunt contra comparanda. aduersantur enim primum quod parum defigunt animos et intendunt in ea quae perspicua sunt, ut quanta luce ea circumfusa sint possint agnoscere; alterum est quod fallacibus et captiosis interrogationibus circumscripti atque decepti quidam cum eas dissoluere non possunt desciscunt a ueritate. oportet igitur et ea quae pro perspicuitate responderi possunt in promptu habere, de quibus iam diximus, et esse armatos ut occurrere possimus interrogationibus eorum captionesque discutere, quod deinceps facere constitui.
- Exponam igitur generatim argumenta eorum, quoniam ipsi etiam illi solent non confuse loqui. Primum conantur ostendere multa posse uideri esse quae omnino nulla sint, cum animi inaniter moueantur, eodem modo rebus iis quae nullae sint ut is quae sint. nam cum

1 huf V, pr A *nif [h] B his Ven m hic, e in ras V 3 magnam ex
 ~um V ut] & V 5 maiora quaedā V 6 praestigif** gulf in ras, ex
 praest rigul B praestigul praeter gulf in ras ampliore A praest** gulf ft ex praestri~
 Vtbr. cf de nat. d. iii 29,72 corp. gloss. v 323,8 Buechelerus nou. ann. cv (1872)
 109 7 Epicurus ut 'e margine prauo loco insertum' del bm, tutatur Vahlenus
 prooem. 1894,21n., cf p. 57,12 G. Schraderus de Ciceronis nominum propriorum
 usu (diss. Berolin. 1902) 18. lusum Graecanicum (ἐπιχονογήσαν ὁ ἐπιχονογός, cf
 in Anton. xi 6,14) agnouit Lescalooperius in humanitate theologica (de nat. deor.
 i 7,17) 8 *nif qui uidentur [h] superser rec .f. erroref A huf qui uidentur
 V. cf Maduigijs emend. 150 s 9 pfecit V, ex pfecit AB fecit F et de
 V errans t cl Tusc. v 5,13 12 aduersatur Ald cum 'ueterē' C. Stephani
 tbr, sed uide Maduigium de fin. exc. i 7 p. 797; de domo 55,140 in.
 14 sint Dauisius sunt A f VB. quidquid de alijs iudicatur (cf Maduigijs de
 fin. iv 20,67 cum Schmalzio synt. p. 359 ed. iii, m ad part. iii uol. ii p. 32,11),
 in ista dupliciter pendenti sententia istaque alterius sunt propinquitate indica-
 tiuus probabilitatem habet nullam non possint Lambinus. si quid adden-
 dum sit, malim quam ante ut 15 quidem pr V; qdā. cū eaf in ras A
 16 possint malit m cum O. T. Keilio quaest. Tull. spec. ii (progr. Lignit. 1846) ix;
 cum ὅταν non ὅτι 17 respondere possint pr A impruptu corr ~to B
 20 igitur B igitur igitur V argumenta in a extrema nescio quid corr
 A 21 illi pr ut uid B 22 omnino nulla pr A omni non nulla V
 inaniter ~ewōs cf p. 84,22, quod quale sit explicatur illis eodem modo ... quae
 sint 22—p. 91,1 moueant inquirunt in ras duorum uersuum extre-
 morum paginae V 23 ut huf A ~.nif in ras V ~ huf corr ~ *jif B

dicatis' inquit 'uisa quaedam mitti a deo, uelut ea quae in somnis uideantur quaeque oraculis auspiciis extis declarentur' (haec enim aiunt probari a Stoicis, quos contra disputant) — quaerunt quonam modo falsa uisa quae sint ea deus efficere possit probabilia, quae autem plane proxime ad uerum accedunt efficere non possit, aut si 5 ea quoque possit, cur illa non possit quae perdifficiliter internoscantur tamen, et si haec, cur non inter quae nihil sit omnino. 48 'Deinde, cum mens moueatur ipsa per sese, ut et ea declarant quae cogitatione depingimus et ea quae uel dormientibus uel furiosis uidentur non inquam ueri simile sit sic etiam mentem moueri, ut non 10 modo non internoscat uera illa uisa sint anne falsa, sed ut in is nihil intersit omnino', ut si qui tremerent et exalbescerent uel ipsi per se motu mentis aliquo uel obiecta terribili re extrinsecus, nihil ut esset qui distingueretur tremor ille et pallor, neque ut quicquam interesset *inter* intestinum et oblatum. 'Postremo si nulla uisa sunt 15

1 somnis iam *Dauisius* defenderat *fomn*¹ *f* *t* 3 a om *Vibmr* et ita sane scribit p. 149,15 et saepe similiter, sed cf p. 31,15. 103,5. 110,5 de fin. iv 8,19 de diu. i 50,113 quaerunt ergo quonam ci r 4 deof pr *AV* 5 ex plane proxime alterum utrum del *Durandus* accedant *Lambinus* *tbmr* probabiliter, cf *Hirzelius* quaest. iii 261 n. 5. 6 aut si ... non possit om *V*

6 per difficulter corr ~dificulter *V* quae perdifficiliter internoscantur, internoscantur tamen ci r, sed loqui uidetur quemadmodum *Plautus* *epid.* 426 sine tuo labore quod uelis actumst tamen uel ipse de nat. deor. i 20,54 quae interiecto inani cohaerescunt tamen inter se 7 post tamen intercidisse talia aut quae ne internoscantur quidem cl p. 92,15. 20 ci *Bentleius*, sed uide p. 92,2 et cum ras ex at *A* quem ex quem *A* q. ex q. *V* intersit *Lam-*

binus, cf p. 92,16. 24. 93,3 8 edeclarant *V* 9 furiosif ex ~sul *B*

10 non inquam *BV*, corr non inquam *A* nonne (uel non) inquit *Ald* t; nonnumquam *Maduigi* de fin. iii 17,58 p. 444 et deinde uerisimile est, quae receperunt *bmr*; et certe qui 'forma interrogatiua et modus coniuunctiuus cum membrorum aequabilitate tum pertinacia instantis philosophi magis commendetur', ut ait t, non sentio; possis etiam fit, ut loquitur *Terentius* *Andriae* 225 mihi quidem hercle non fit ueri simile, cf *Tim.* 3,8; sed tamen aegre fero istud nonnumquam quod neque cum de his rebus locutus est unquam posuit *Cicero*, et cur in dormientibus potius furiosisque poneretur quam in cogitationibus nihil erat; itaque suspicio nascitur orationem mancam potius esse quam corruptam et talem fuisse interrogationem non (uel non? inquit?) intellegitis (uel non uidetis) quam ueri simile sit, ut scripsit de nat. deor. i 27,77 sed tu hoc .. non uides quam blanda conciliatrix ... sit .. natura et saepe similiter montem pr *B* 11 iis *Rom* hif *AVB* 12 & add *A* 13 motu* [*f*] *B*, item *A* sed ut quid fuerit incertum sit tribile pr *A* 14 ut utrumque deleri malebant *Lambinus* et *Dauisius*, ut esset ea oratio quam attigit *Maduigi* de fin. iv 12,30; ego puto utroque quasi reuocari uim illius quod fuit u. 11, et ea de causa artius has sententias inter se conexas esse significau; nam si illa inde ab ut si (u. 12) per se stent, quod uolunt ceteri, qui illud 'nihil ut sit qui distinguatur tremor ille et pullor' efficiatur aegre dicas. sed tempus commutatum quasi haec aduersarii non ipsi dicant sed dixisse dicantur (cf p. 126,15. 150,7 *Tim.* 42,22 ss) pallor, o ex a ut uid, erasum quid sit nescio *A* 15 inter om *AVB*, sed in *A* add inter, in *B* in uifaf~int [duae ut uid hastae] 1 red *A*

probabilia quae falsa sint, alia ratio est; sin autem sunt, cur non etiam quae non facile internoscantur, cur non ut plane nihil intersit, praesertim cum ipsi dicatis sapientem in furore sustinere se ab omni adsensu, quia nulla in uisis distinctio appareat.

5 Ad has omnes uisiones inanes Antiochus quidem et permulta 16
dicebat et erat de hac una re unius diei disputatio. mihi autem 49
non idem faciundum puto sed ipsa capita dicenda.

Et primum quidem hoc reprehendendum, quod captiosissimo
genere interrogationis utuntur, quod genus minime in philosophia
10 probari solet, quom aliquid minutatim et gradatim additur aut demi-
tur: soritas hoc uocant, qui acruum efficiunt uno addito grano, ui-
tiosum sane et captiosum genus. sic enim ascenditis: 'si tale uisum
obiectum est a deo dormienti ut probabile sit, cur non etiam ut
15 ualde ueri simile; cur deinde non ut difficiliter a uero internoscatur,
deinde ut ne internoscatur quidem, postremo ut nihil inter hoc et
illud intersit.' huc si perueneris me tibi primum quidque concedente,
meum uitium fuerit, sin ipse tua sponte processeris, tuum. quis 50
enim tibi dederit aut omnia deum posse aut ita facturum esse si
possit? quo modo autem sumis ut si quid cui simile esse possit
20 sequatur ut etiam difficiliter internosci possit, deinde ut ne inter-
nosci quidem, postremo ut eadem sit. et si lupi canibus similes,
eosdem dices ad extremum; et quidem honestis similia sunt quae-
dam non honesta et bonis non bona et artificiosis minime artifi-
ciosa: quid dubitamus igitur adfirmare nihil inter haec interesse? ne

1 fin* [t] B 2 pro ut Lambinus coniciebat inter quae uel eiusmodi
ut, sed eodem breuiloquentiae genere scripsit u. 20 sequatur ut etiam difficiliter
internosci possit, cum explicare deberet sequatur ut etiam sit quod d. i. possit
3 sapientē ex ~te AV ~tē* ex ~tis B 9 interrogationis ex ~nel pr

B in AB a V 10 pbarnaol& B Cū in ras A cum V quom B
11 hoc genus (cf p. 118,8); hos dett Asc, cf Brut. 12,46 ex. orat. 61,204

quia cer uū A quia ceruum VB quia acruum dett Lambinus tbmr non necessario
ut opinor, cf p. 42,9. 79,14 Tim. 6,17 grano ex ~nu ut uid B 12 ui* fū ex
uafū ut uid A 13 &ia corr ~ā ut uid V 14 uerj* simple ex uerissime

B non ut h. e. a correctore transpositum V anuero B uero

Intnoscatur, o Int in ras A 16 concedente, m eū A concedente m eum V
18—21 ita ft red, deinde | facturū ... &ia inter| in ras, tum infra hunc uersum,
qui debebat paginae esse extremus, add | nosci difficiliter possit ... similef; tur-
batum erat ft propter possit breuibus interualis recurrens A 20 possint
Dauisius b nulla necessitate, cf u. 14 p. 114,16. ceterum uide ad u. 2
21 eadem sed linea transversa del et in priore uersu superser idem B; eadem
sint dett Asc tbmr, sed ft intellegitur eadem res &fi B et e corr A (cf ad

u. 18) & fi VFtbmr, quae correctio uerane sit ambigo; solet enim Cicero in tali-
bus coniunctiuo uti, et apte possunt haec superioribus per et subiungi, praesertim
cum illorum uis interrogatiua in exitu sententiae admodum tenuis relinquatur;
ita si ci Dauisius
sint similes Lambinus similes sunt Maduigijs de fin.
iv 12,30, b 22 eodem A, pr VB

repugnantia quidem uidemus? nihil est enim, quod e suo genere in aliud genus transferri possit; at si efficeretur ut inter uisa differentium generum nihil interesset, reperirentur quae et in suo genere essent et in alieno; quod fieri qui potest?

- 17
52 Omnium deinde inanium uisorum una depulsio est, siue illa 5 cogitatione informantur, quod fieri solere concedimus, siue in quiete siue per uinum siue per insaniam. nam ab omnibus eiusdem modi uisis perspicuitatem, quam mordicus tenere debemus, abesse dicemus. quis enim, cum sibi fingit aliquid et cogitatione depingit, non simul ac se ipse commouit atque ad se reuocauit sentit quid intersit inter 10 perspicua et inania? eadem ratio est somniorum. num censes Ennium, cum in hortis cum Seruio Galba uicino suo ambulauisset, dixisse 'uisus sum mihi cum Galba ambulare'? at cum somniauit ita narrauit 'uisus Homerus adesse poeta', idemque in Epicharmo 'nam uidebar somniare med ego esse mortuum'. itaque simul ut experrecti 15 sumus uisa illa contemnimus neque ita habemus ut ea quae in foro gessimus. 'At enim dum uidentur, eadem est in somnis species eorum quae uigilantes uidemus.' Primum interest, sed id omittamus; illud enim dicimus, non eandem esse uim neque integritatem

ACADEMICVS III

7.8 (fr. 18) *Nonius* p. 139 mordicibus et mordicus pro morsu pro moribus . . . Cicero Academicorum lib. III 'perspicuitatem . . . dicamus'

- 1 repugnantiam *Kayserus*; cf *de diu.* II 72,150 *de fin.* I 19,63 *orat.* 4,16
quo de *V*, corr quod de *A* quōde *Btbr.* usus utrumque recipit 2 polff&
at *B* polffet. dt, t. dt in ras *A* polffjt | dat ex polffe | dat *V* 3 int. eet ** | re-
perirentur [p et littera nescio quae] re add *A* 6 cogitationē informant ex
~nē for~ *A* fieri pr *A* 7 pulnū ex pumū *A* abōnib; , ō ft red
A abhominib; *V* 9.10 ~simul acle cōmouit, ō ex o, quae antecedunt in ras
xii litt (om ipse) *A*. commonuit ei *Lambinus*; *de orat.* II 44,186 commouere lan-
guentem 11 eodem pr *V* ratio~ē & [n aut it] *B* cenfel ~ennū ex
cenfe fen ~*A*, idem sed enūm *B* 12 ābulauit fet, lineola add, fet in ras
A 13 fūmihī ex fūm~ *A* *Ennius ann.* 6 *Vahl.* cf p. 115,23
14 uif ex uif *B* idēq; ut uid ex ideq; *A* inepichar mo~nā *A* inepio
harmo;nam *V* inepi char mo~nā *B* *Ennius uar.* 45 *Vahl.* 15 med ego
Manutius me et ego *A* me & ego *VB* memet (sed omissio praeter necessitatem
ego) *Gulielmius* me decesse *Vseneri* coniectura a *Vahleno* commemorata
simul ut cf *r* et *Maduigius* de *fin.* II 11,33 17 cum *V* *~adē
ex ē adē *A* in somniis *Rom Ven t*, cf p. 91,1 18 eorū quae *AV*
eorūq; *B* horum et eorum quae *Lambinus* eorumque quae *C. F. Hermannus*
philol. VII 468 *tbr.* cui *Lambini* commentum ea de causa praeferas quod *Cicero*
post idem non posuit que; sed sic potius intellexerim: ἡ αὐτῇ ἐστὶ καὶ ὁ ἴσους
ἡ τῶν ὅπαρ ὁραμένων φαντασία, eadem manet, non mutatur primū, in mg
† plurimū *V*

dormientium et uigilantium nec mente nec sensu. ne uinulenti quidem quae faciunt eadem adprobatione faciunt qua sobrii: dubitant haesitant reuocant se interdum iisque quae uidentur inbecillius ad-
 5 tellegunt. quod idem contingit insanis, ut et incipientes furere sentiant et dicant aliquid quod non sit id uideri sibi, et cum relaxentur sentiant atque illa dicant Alcmeonis 'sed mihi ne utiquam cor consentit cum oculorum aspectu'. 'At enim ipse sapiens sustinet 53 se in furore ne adprobet falsa pro ueris.' Et alias quidem saepe,
 10 si aut in sensibus ipsius est aliqua forte grauitas aut tarditas, aut obscuriora sunt quae uidentur, aut a perspicendo temporis breuitate excluditur. Quamquam totum hoc, sapientem aliquando sustinere ad-
 sensionem, contra uos est. si enim inter uisa ** *nihil interesset*, aut semper sustineret aut numquam. Sed ex hoc genere toto perspicui
 15 potest leuitas orationis eorum qui omnia cupiunt confundere. quae-
 rimus grauitatis constantiae firmitatis sapientiae iudicium, utimur exemplis somniantium furiosorum ebriosorum: illud attendimus, in hoc omni genere quam inconstanter loquamur? non enim pro-
 ferremus uino aut somno oppressos aut mente captos tam absurde,
 20 ut tum diceremus interesse inter uigilantium uisa et sobriorum et sanorum et eorum qui essent aliter adfecti, tum nihil interesse. Ne 54 hoc quidem cernunt, omnia se reddere incerta, quod nolunt? (ea dico

1 fenfu* [f] B ne^e AB quidem om V 4 edormiuerunt AV tbnr
 5 furore pr V iunge incipientes furere (ut cum relaxentur) et sentiant
 et dicant, eodemque modo u. 7 intellege sentiant aliquid quod non sit id uideri
 sibi, nisi quod id deinde exemplo confirmatur 6 id del Lambinus; uide
Maduigium de fin. v 8,22 uiderisibi&cū, sibi& in ras (ft additurus in mg
 erat ÷ effe) A 7 sentiant ex ~ent V alcmeonis^f semper AVB Alc-
 maeonis Asc n tbnr Ennius scen. 34 Vahl. cf p. 115,24 sed mihi, lmihi
 in ras A 8 atenī, ate in ras A, fuerit adenī (ad etiam pr VB)
 sustinet se in furore cf p. 92,3 10 in om V ipsis ci r ipsius esse
ratus 'non aliorum hominum'; sed cf de fin. i 19,63 exiguum dixit fortunam
 interuenire sapienti maximasque ab eo . . res consilio ipsius et ratione admini-
 strari, de leg. i 16,45 quis . . prudentem . . non ex ipsius habitu sed ex aliqua
 re externa iudicet .11 pspicendo AV 12 excluditur sic V quasi cor-
 rigendum 13 nihil iñffet in mg add V; si enim interesset nihil inter
 uisa ci t non probabilis uerbis collocatis. sed plura uidentur deesse uelut diffe-
 rentium generum (p. 93,2) 14 ho pr A toto, prior t red puto A
 tota V 15 potest ex ~el rec V 16 firmitatis ex ~ti ut uid V
 sapientiae iudiciū. utimur, iudiciū. add in mg, r in ras ex m ut uid A
 17. 18 interrogari uidit Guictus; illud non ab attendimus sed a loquamur pendere
 ait r, uereor ut recte 18 proferremus Ven pferemus AV, ex ~ram ~ cum ras
 pr B 19 captus pr B 20 tū ex cū A 20. 21 int. eo. (nter)|
 uigi(lantiū uisa et sobriorū) et (sanorū eteorū qui) eēt seclusa in ras pr A
 22 fereddere, fere red opinor A interrogari malui cum r quam ut
 ceteri adfirmari

incerta quae ἄδηλα Graeci.) si enim res se ita habeant ut nihil intersit utrum ita cui uideatur ut insano an sano, cui possit exploratum esse de sua sanitate? quod uelle efficere non mediocris insania est.

Similitudines uero aut geminorum aut signorum anulis in-
 pressorum pueriliter consecretantur. quis enim nostrum similitudines
 negat esse, cum eae plurimis in rebus appareant. sed si satis est
 ad tollendam cognitionem similia esse multa multorum, cur eo non
 estis contenti, praesertim concedentibus nobis, et cur id potius con-
 tenditis quod rerum natura non patitur, ut non suo quidque genere
 sit tale quale est, nec sit in duobus aut pluribus nulla re differens
 * ulla communitas? ut sibi sint et oua ouorum et apes apium
 simillimae: quid pugnas igitur aut quid tibi uis in geminis? con-
 (55) ceditur enim similes esse, quo contentus esse potueras; tu autem uis
 eosdem plane esse non similes, quod fieri nullo modo potest. 15

55 Dein confugis ad physicos eos qui maxime in Academia inri-
 dentur, a quibus ne tu quidem iam te abstinebis, et ais Democritum
 dicere innumerabiles esse mundos, et quidem sic quosdam inter sese
 non solum similes sed undique perfecte et absolute ita pares ut

1 adela AV ad aela B habeat Goerenzius (de fin. I 7,25) et ita solet
 Cicero, nec illum refutauit C. F. Hermannus philol. VII 469; cf Tim. 12,44

2 ut V an ut sano Lambinus bm; ego ambigo propter inconstantem in
 similibus usum; uide p. 53,9 Maduigium de fin. IV 9,22 4 infania ē AB

~est corr infaniae est Vtōmr; cf de inu. I 6,8. 9,12 II 41,120 orat. 71,236 Tusc. III
 32,77 de nat. deor. III 34,84 de diuin. II 26,56 5 anulif corr ~ll~, deinde

~ll~ V 8 cognitionem, sit in ras, fuit nisi fallor nat B 9 pre-
 fertum corr prē~ V curid cum ras ex ~it B 10 in ante genere add

Lambinus t, ante suo ex Halmi sententia m, qui item de fin. V 9,26 scribi uult
 ut in suo genere perueniant ad extremum, ubi in libri non habent; et certe

scripsit Cicero quod in suo genere expletum atque cumulatam est Tusc. V 13,39,
 ut omnia floreat et in suo quaque genere pubescant de nat. deor. II 15,41,

nam illud ut in suo quaque genere permaneat ibid. 47,121 et talia conferri
 non debent 11 fitale pr A sic pr VB different pr V 12 nulla

communitas Ven Lambinus b, quod falsum esse demonstraui Maduigius emend.
 154 s idemque adu. crit. II 242 his uerbis: 'ii quorum hic sententia defenditur

contendebant suo quidque genere esse tale quale esset, nec esse in duobus nulla
 re differentem ullam communitatem. itaque sequitur ut dicant naturam non pati

ut non ita sit, pertinetque prima illa negatio ut non ad totum hunc complexum
 sententiae ex affirmatiuo membro et negatiuo (nec sit — ulla) constantem,

comunita A ut [sibi] sint Goerenzio auctore t at tibi sint Lambinus ut tibi sint
 Christius etiam si sint ci t ut si sint Muellieri (coni. Tull. 24) suasu br, quamquam

contra dixerat Maduigius l. d. et olim in Turicensi altera p. 854 ulla communitas
 uisi. sint et oua, quoniam non nunc de uisis agitur sed de rebus ipsis. at si

uis sint ci Dauisius non male ut opinor, cf de diuin. II 15,34 de fato 4,8, nisi
 quod ut in adiungendis exemplis uerum uidetur. plura deesse uidentur Vahleno

14 simile pr A q̄ cum ras ex q̄d A q̄d ex q̄d V Democritum
 A 81 D. 18 siquofdā A inter. ēē V int. fe B 19 ita auctore

inter eos nihil prorsus intersit, et eo quidem innumerabiles ** itemque homines. deinde postulas ut, si mundus ita sit par alteri mundo ut inter eos ne minimum quidem intersit, concedatur tibi ut in hoc quoque nostro mundo aliquid alicui sic sit par ut nihil differat nihil
 5 intersit. 'cur enim' inquires 'ex illis indiuiduis, unde omnia Democritus gigni adfirmat, in reliquis mundis et in iis quidem innumerabilibus innumerabiles Quinti Lutatii Catuli non modo possint esse sed etiam sint, in hoc tanto mundo Catulus alter non possit effici?' 18

Primum quidem me ad Democritum uocas, cui non adsentior potius 18
 10 qua re fallor potest id quod dilucide docetur a politioribus physicis, * singularum rerum singulas proprietates esse. fac enim antiquos illos Seruilios, qui gemini fuerunt, tam similes quam dicuntur, num

Christio del t; confert r ad Att. xiv 13,6 quam dissolute quam turpiter quamque ita perniciose ut non numquam Caesar desiderandus esse uideatur nec dissimile est hoc memoria ita fuit nulla ut Bruti 60,217

1 eo AB eo ex & ut et nunc desit V eos dett Asc; et eos q. innumerabiles Manutio auctore del Lambinus tbnr; et eos quoque (hoc cum dett) i. sed deletis it. hom. Bootius Mnemos. xxiii (1895) 211. a sententia non absone eoque innumerabiles item homines ci Danisius, sed putauerim quaedam intercidisse, ut haec fere fuerint et eo quidem innumerabiles etiam soles lunas maria terras (cf Lucret. ii 1085), singulas denique res, itemque homines; sic enim et apte transitus paratur ad id argumentum quo aduersarius utitur u. 5 ss et tegitur quodam modo fraus quae isti argumentationi subest: nam cum modo quosdam dixerit mundos absolute esse inter se pares, infra eos ipsos esse uult innumerabiles

3 hoquoq; pr A 5 cum ex Ven ii m indiuiduis unde, uinduis ux in ras

B 7 quinti, ti in ras A quinqti V luctati ex ~ti V 8 & B tant* ex ~tū A 9. 10 potius quare fallar cum ras corr ~quere—fellā* A

potius quā, re| falloī (in mg nihil nisi q) V potius quālefallor, tic in ras, supra haec et proxima litura r litterarum capax, sub qua cognoscere uidebar manu in-

solita scriptum svm; ante q olim fuisse uidebatur at B; potest AB potest V. potiusque refello propter id cum V correcto tbr; sed de propter iam t dubitauit (potiusque † refallor potest id m; cf Reissingerus de ob et propter, diss. Erlang. 1897,68 n., qui ci priusquam refelli potest id), et de potest nihil mouendum esse recte scripsit Deiterus philol. Lii 159 a sententia ille quidem aberrans cum coniecit potiusque refello, si potest, id; apparet enim Lucullum politiorum quos dicit physicorum (cf p. 114,13 Chrysipp. 114 Arn.) auctoritate uti ad profligandum Democritum, cui rei haec uerba apta erant cui non adsentior, potiusque refellere potest id et reliqua, in quibus que si opus est uindicabit Deiterus. uerum scrupulum inicit cum Vossiani B dubia memoria tum quod duo membra refutationis, quae fuisse testatur primum u. 9, ita parum inter se discernuntur ut prius ne quale fuerit quidem satis appareat. fuit autem ut opinor tale ut Lucullus Democriti se auctoritate negauerit in illa causa commoueri; cui deinde alterum adiunxit, id quod ex Democriti sententia efficit aduersarius refelli politiorum physicorum auctoritate. quare defectu haec laborare credas, fuerintque olim talia fere cui non adsentior potius quam re fallar minime perspicua; inde autem quod efficit id ipsum redarguere atque refellere potest id 10 dī-

lucide [u] V 11 singulas add A antiquo pr AV ~co corr ~qof

B 12 illo pr V feruial pr B similes fuisse quam dett Lam-

binus 12—p. 97,1 nūcenfel, x red ut uid, lineola e corr, etiam in c nescio quid corr (fuit cum fuisse uideretur cui enfel) A

censes etiam eosdem fuisse? 'non cognoscebantur foris': at domi;
 'non ab alienis': at a suis. an non uidemus hoc usu uenire, ut quos
 numquam putassemus a nobis internosci posse eos consuetudine ad-
 hibita tam facile internosceremus *uti* ne minimum quidem similes
 57 uiderentur. Hic pugnes licet, non repugnabo, quin etiam concedam
 illum ipsum sapientem, de quo omnis hic sermo est, cum ei res si-
 miles occurrant quas non habeat dinotatas, retenturum adsensum nec
 umquam ulli uiso adsensurum nisi quod tale fuerit quale falsum esse
 non possit. sed et ad ceteras res habet quandam artem qua uera a
 falsis possit distinguere, et ad similitudines istas usus adhibendus 10
 est: ut mater geminos internoscit consuetudine oculorum, sic tu
 internosces si adsueueris. uidesne ut in prouerbio sit ouorum inter
 se similitudo: tamen hoc accepimus, Deli fuisse complures saluis
 rebus illis qui gallinas alere permultas quaestus causa solerent; ii
 cum ouum inspexerant quae id gallina peperisset dicere solebant. 15
 58 Neque id est contra uos; nam uobis satis esset oua illa non inter-
 noscere; nihilo enim magis adsentirer hoc illud esse quam si inter

ACADEMICVS III

13—15 (fr. 19) *Nonius* p. 117 gallinas Cicero Academicorum lib. III
 'qui gallinas ... solerent libro II (sic libri plerique, quod ex huius natum adnotat
Lindsay; idem libro II *Wolf* cum cognatis) cum ... quae gallina ... solebant'.
cf. Plinius nat. hist. x 155 traditur quaedam ars gallinarii (p. 114,23) cuiusdam
 dicentis quod ex quaque esset

1 dignoscebantur *ci* *Dauisius* intern~ *Walkerus*; *cf.* p. 114,24 adomi
 pr AV ad domi pr B 2 uenisse *Dauisius* 4 uti ne minimum quidem
 dett Ald nimium quidem corr^{ne} ^mmi~nium quidem V ^{utiminimum}utimi quidē, utimi in ras,
erasarum prima fuit n uel m, supra hanc + ut uid A ^{utiminimum}minū quidē B. uti an
 ut posuerit Cicero incertum, incertius quod t coniecit ut ii ne min. q.
 fimihf h. e. falsus exitus cum uero coniunctus, deinde corr fimiliffesse B, unde
 fimilef^{ee} Am 7 occurrent *Mamutius* habeant AVB 8 adfēū, n
 pr ut uid, lineola e corr A 9 fed&|c&eral corr fed&ad|~ V fed ad|
 ceteraf, fed in ras, ad add A fedadceteraf B 10 polfil pr V
 11 geminuf pr B eooculo~ B 13 accipimuf pr B cōpluref, lineola
 ft red in loco euanido A cōpluref ex cū p~ V foluif B 14 gallinaf
 falere ex ~na fal~ (prima l deleta erat lineola, sed haec deinde erasa) V gallina-
 f~alere inde ab f in ras A quae|~tuf [i] B 15 q~ ex qī ut uid V
 in gallina mutatum ut u. 14 V 16 idem V idē A, corr idē. B
 nol AMVB (cf p. 94,13) nol F tbmr, quod mihi non satis certum est: potest
 enim similiter disputare ac p. 95,8. 14, ut, quamuis concedatur res similes usu
 posse distinguere, tamen affirmet sapientem in iis retenturum adsensum, id quod
 modo (u. 5) se dixit aduersario concedere, et ita pergere ut doceat quid ipse si de
 ouis iudicandum esset faceret a similitudine profectus nobis dett Rom Ven
 tbmr esset (e&) oua scripsi (an esse posset o.?) ē exoua ABtbr est exoua
 ex ~ exouo V forsitan fuerit illa nos non 17 nihilo *Lambinus* nihil
 AVBtbr, quod aegre defendas sceptico illo οὐδὲν μᾶλλον, cf p. 88,25, m ad
 part. II uol. III p. 143,32 III uol. I p. 74,32 adsentirer hoc scripsi (cf p. 142,7)
 adsentirephoc A ad|fenti rep. hoc corr ~rj* hoc, in mg q̄ potest V adfentire
 Cicero ed. Plasberg

illa omnino nihil interesset. habeo enim regulam ut talia uisa uera iudicem qualia falsa esse non possint; ab hac mihi non licet transuersum ut aiunt digitum discedere, ne confundam omnia; ueri enim et falsi non modo cognitio sed etiam natura tolletur, si nihil erit
 5 quod intersit. Vt etiam illud absurdum sit, quod interdum soletis dicere, cum uisa in animos inprimantur, non uos id dicere, inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum. quasi uero non specie uisa iudicentur; quae fidem nullam habebunt sublata ueri et falsi nota. Illud uero perabsurdum, quod
 10 dicitis probabilia uos sequi si nulla re inpediamini. primum qui potestis non inpediri, cum a ueris falsa non distent; deinde quod iudicium est ueri, cum sit commune falsi? Ex his illa necessario nata est ἐποχή id est adsensionis retentio, in qua melius sibi constitit Arcesilas, si uera sunt quae de Carneade non nulli existimant.
 15 si enim percipi nihil potest, quod utrique uisum est, tollendus adsensus est; quid enim est tam futile quam quicquam adprobare non

phoc, p ex p B. adsentiri potest hoc correctam Vindobonensis lectionem Maduigiū emend. 132 cum aliis ita probat, ut sensu passiuo acciperetur (cf p. 87,8); adsentiri par est hoc Dauisius tñmr quasi Maduigiū emend. 160 tñr. sic interpretor: 'nam nobis, si illa oia non internosceremus, satis esset, nec ideo adsentiremur hoc ouum illud esse, sed, id quod uultis, adsensionem retineremus; qui ne tum quidem, si inter oia omnino nihil interesset, adsentiremur hoc illud esse i. e. eadem plane esse non similia, quod fieri nullo modo potest' (p. 95,15). nec opponi potest noluisse Stoicos inter duas res nihil interesse (p. 98,4), quoniam id fieri non posse ipsa oratione perspicue indicatur, fitque haec comparatio quo magis illud quod se facturum negat absurdum esse intellegatur atque pueriliter aduersarios similitudines illas rerum consectari. sed illis non magis quam apparet rationi parum satisfieri; nam magis adsentiendum erat eadem esse si nihil interesset quam si tantum non internoscerentur, rectiusque erat multo minus quam. sed illa formula loquendi non magis quam, cum idem fere ualeret non aliter ac uel itidem ac, non nunquam minus accurate ueteres usi sunt, ut Valerius Max. II 1,7 Alexander de fato 9 p. 175,17 Br. (cf 21 p. 191,3), et similiter haud minus quam praeter rationem posuit Apuleius apol. 24 p. 27,26 H. inter illa] in terra, posterior r e corr ut uid V interea Ven

1 int eē corr ~eēt AV, ~ēā B 2 iudicem om V 3 nen ex non
 A ne* ex nec V; confundam ex confundam B 6 uiafjxanimof ex uife
 animof B animof etiam AV praeter usum Ciceronis, uide p. 55,8. 84,18 de nat.
 deor. I 16,43 de fato 19,43 de leg. I 10,30; animo ci m animis dett Lambinus
 7 et quasi formas Walkerus ut species et quasi figura orat. I 2, et sane
 solet Cicero pronomem quidam in talibus aut priori nomini adiungere aut si
 posteriori postponere; tamen cf pro Cluent. 28,76 scrupulus et quaedam dubitatio.
 formam quandam et speciem deorum scripsit de nat. deor. I 14,37. Graecum
 ιδέα uel εἶδος, cf p. 49,12 formel pr A 10 fedqui A re add A;
 re nulla Ven tñr 11 distant V 13 epoche id ē, lineola red puto
 A epochei—dem corr ~|dem V epochei idē B. cf ad p. 53,24 Plutarchus, p. 32,42
 id est ads. ret. suspecta erant Manutio et Lambino; quod genus totum recte
 aestimatum est ab E. V. E. Vogelo observationum ad aliquot Ciceronis locos (progr.
 Bipont. 1830) 12, cf r p. 138,3, de nat. deor. I 8,20; nec in eo hacendum quod
 uideatur idem uocabulum iam ante fuisse explicandum; nam et bis unum uoca-
 bulum eodem libro interpretatur de nat. deor. I 19,50 et 39,109 et περιόδον orat.
 61,204 eas interpretationes commemorat quibus iam ante usus est 14. 15 ex-
 timant le pr V 15 p *eipi [p ut uid] A utiq. V

cognitum. Carneadem autem etiam heri audiebamur solitum esse eo delabi interdum ut diceret opinaturum id est peccaturum esse sapientem. mihi porro non tam certum est esse aliquid quod comprehendere possit, de quo iam nimium etiam diu disputo, quam sapientem nihil opinari id est numquam adsentiri rei uel falsae uel
60 incognitae. Restat illud quod dicunt ueri inueniendi causa contra omnia dici oportere et pro omnibus. uolo igitur uidere quid inuenierint. 'Non solemus' inquit 'ostendere'. Quae sunt tandem ista mysteria, aut cur celatis quasi turpe aliquid sententiam uestram? 'Ut qui audient' inquit 'ratione potius quam auctoritate ducantur'.
10 Quid si utrumque, num peius est? unum tamen illud non celant, nihil esse quod percipi possit. an in eo auctoritas nihil obest? mihi quidem uidetur uel plurimum. quis enim ista tam aperte perspicueque et peruersa et falsa secutus esset, nisi tanta in Arcesila, multo etiam maior in Carneade et copia rerum et dicendi uis fuisset.
15 Haec Antiochus fere et Alexandreae tum et multis annis post multo etiam adseuerantius, in Syria cum esset mecum paulo ante quam est mortuus. Sed iam confirmata causa te hominem amicissimum me autem appellabat «et aliquot annis minorem natu non dubitabo monere. Tunc cum tantis laudibus philosophiam extuleris
20 Hortensiumque nostrum dissentientem commoueris, eam philosophiam sequere quae confundit uera cum falsis, spoliatur nos iudicio, priuat adprobatione omni, orbat sensibus? et Cimmeriis quidem, quibus

1 audebamur pr AV ēē delabi AVB sed e media cum ras ex o ut uid
pr V. huc sol. esse del. ci Lambin; s. esse eo labi *Dauisius* s. eo delabi ci *Ernestus*
s. esse eo d. *Goerenzius* 2 id. ē. A, ex idē B idem V 3 ē add A

conpēdi^{h n} ex conpēdi ut uid A 4 qō* A qō V qō* B, omnes ex qd IānImū* & iā,

Imū in ras, ex iamnimūetiā ut uid A 5 idēst ex idem ut uid A idem V
uelincognite (corr ~tē), n prior e corr, puto ex m A 7 omnia *dicio
portere, c in ras, ex omni additio p~ ut uid B uidere pr V inuenierit

VB, pr F, ex ~mirat A 8 tadē AV, fueritne tā~ in utroque ualde dubium;
tā*ⁿ dem|istamysteria ex tā de|mysteria B 9 qualitur pe, aliquid V

10 quid B ratione^{ne}, n litura del, nec uid fuisse primitus B *q

h. e. quam rec [q nescio quo signo distincta] A auctoritati pr V

11 utroque dett *Dauisius* thr utraque *Vaucherius*; cf *Maduignus de fin.* III 17,56
Lucil. 418 *Marx.* *Plaut. cist.* 149 pei ex pei ut uid V est add A

celam corr celam V celamur *Gulielmius*, 'satis probabiliter' ait r; cf u. 9

12 possēt pr A 15 carneadē A ~dem V carneadē m' &, m ft deleri
coepit B rerū ē & sed ē ut uid eradi coepit B uif **** fuisset [fuit
ut uid] A 16 alexandreae corr ~drie V 18 fedetiā A 21 signi-

ficat *Hortensii exitum* philosophā pr A 22 sequere q; ere in

ras, fuisse uid sequa req; B 23 omni^{b;} Vtr nec dubium est *Ciceronem* om-

nibus orbat sensibus potuisse scribere, sed omni adprobatione non sine ui po-

aspectum solis siue deus aliquis siue natura ademerat siue eius loci quem incolebant situs, ignes tamen aderant quorum illis uti lumine licebat: isti autem quos tu probas tantis offusis tenebris ne scintillam quidem ullam nobis ad dispiciendum reliquerunt; quos si sequamur
 5 iis uinclis simus astricti ut nos commouere nequeamus. sublata 62 enim adsensione omnem et motum animorum et actionem rerum sustulerunt; quod non modo recte fieri sed omnino fieri non potest. Prouide etiam ne uni tibi istam sententiam minime liceat defendere. an tu, cum res occultissimas aperueris in lucemque protuleris iura-
 10 tusque dixeris ea te conperisse (quod mihi quoque licebat qui ex te illa cognoueram), negabis esse rem ullam quae cognosci conprendi percipi possit? uide quaeso etiam atque etiam ne illarum quoque rerum pulcherrimarum a te ipso minuatur auctoritas.»

Quae cum dixisset ille finem fecit. ¹ Hortensius autem uehe- 63
 15 menter admirans (quod quidem perpetuo Lucullo loquente fecerat, ut etiam manus saepe tolleret: nec mirum; nam numquam arbitror contra Academiam dictum esse subtilius) me quoque, iocansne an ita sentiens (non enim satis intellegebam), coepit hortari ut sententia desisterem. tum mihi Catulus «Si te» inquit «Luculli oratio flexit,
 20 quae est habita memoriter accurate copiose, taceo neque te quo minus si tibi ita uideatur sententiam mutes deterrendum puto. illud uero non censuerim, ut eius auctoritate moueare. tantum enim te [non] modo monuit» inquit adridens «ut caueres ne quis inprobis

suit, quoniam aliquando etiam Antiochus retineri adsensionem uoluit; cf p. 107,3. 126,1. omnino ei t cimmeri huf V cimmeri B

1 natura ///// ademerat; in litura II uel III litterarum capaci nescio litteraene fuerint olim (de?) uene; prior e in ras, fuit adhuc B ademerat pr A I

2 quē lineola add, sub e litura B uti+lumine-licebat, me in ras, ex

utillum melicebat B; uti, lumine ex utillum ne V 3 qd in ras, uid fuisse qd A 4 addispiciendū ex addelp~ V adasp~ ex adelp~ AB (hic t pro c); cf Tusc. I 19,45 5 cōmeuere A sublata enim] sublatent V 6 ad-

fel]hone corr affel]fione V adfelfione posterioris d lunula ft eradi coepta B affenfione ... rationem (sic pro actionem) in mg add A 10 dixerit-

*eate, if et e in ras, uid fuisse dixer if ate uel ~ficate A conperisse cf in Catil. I 4,10 (quamquam iusiurandum ibi nullum) Reitzensteinus Herm. xxxiii 97 n. 4

liquebat duo dett Goerenzii cum detrimento sententiae, quamquam neque ille improbavit nec r et recepit Klotzius 11 rē+ullā ex remillā ut uid A

rem,ollam ex remo|lam V 12 illa| rerū quoq. rerū V q̄q* ex qd B

16 nec add B nānūquā, nān in ras, lineola supra u add A 17 me ex ne B 18 hortari, ri e corr, euanuerant ut uid ri B 20 habita,

ita red uid A quom inuhtibi (' add) V 22 confuerim pr V auctoritatē lineola uid crasa B tenmodo AB tenon|modo V quae seruauit r interrogandi signo post dixisses p. 101,3 posito non probabiliter, et dubitat ipse; non te modo ex Dausii et Maduigi (emend. 160) coniectura t inusitata Ciceroni formula dicendi; cum Ald bm deleui non ut librariū alicuius socordia illatum qui non modo ex usu uellet iuncta ut modo post non insertum est pro Sulla 10,29

tr. pl., quorum uides quanta copia semper futura sit, arriperet te et in contione quaereret qui tibi constares cum idem negares quicquam certi posse reperiri idem te conperisse dixisses. hoc quaeso caue ne te terreat. de causa autem ipsa malim quidem te ab hoc dissentire; sin cesseris, non magnopere mirabor. memini enim Antiochum ipsum, cum annos multos alia sensisset, simul ac uisum sit sententia destitisse.»

20
64

Haec cum dixisset Catulus, me omnes intueri. tum ego non minus conmotus quam soleo in causis maioribus huius modi quadam oratione sum exorsus: «Me Catule oratio Luculli de ipsa re ita mouit ut docti hominis et copiosi et parati et nihil praetereuntis eorum quae pro illa causa dici possent, non tamen ut ei respondere posse diffiderem; auctoritas autem tanta plane me mouebat, nisi tu opposuisses non minorem tuam. adgrediar igitur, si pauca ante quasi de fama mea dixerō.

15

65

Ego enim si aut ostentatione aliqua adductus aut studio certandi ad hanc potissimum philosophiam me adplicauī, non modo stultitiam meam sed etiam mores et naturam condemnandam puto. nam si in minimis rebus pertinacia reprehenditur, calunnia etiam coercetur, ego de omni statu consilioque totius uitae aut certare cum aliis pugnaciter aut frustrari cum alios tum etiam me ipsum uelim? itaque nisi ineptum putarem in tali disputatione id facere quod cum de r. p. disceptatur fieri interdum solet, iurarem per Iouem deosque penates me et ardere studio ueri reperiendi et ea sentire quae dicerem.

epist. ix 16,6, post quoque de domo 10,25, quam post aliud ad Att. iii 15,5, post magis ibid. xiii 1,1; cf Stangelius Tullian. 21s. tantum adridens est ('nicht mehr und nicht weniger'), neque in eo haerendum quod Lucullus non ea ipsa dixit (p. 100,8) quae eum dixisse ait Catulus. modo delere maluit Crat., sed tantum non Tullianum non est

2 contentione B non male, si significetur quam dicit ad Att. i 16,9 de off. i 38,137, sed uide p. 151,10 (14) pro Mil. 3,8 in Vat. 10,24; cf de nat. d. i 23,63,

m ad part. iii uol. i p. 31,27 3 Idēte lineola ft red A 4 nete|reat ex

net|reat A ip|ā ex ~ā A ip|am VB malim|* ex mal| m uel ~|in V

equidem mg Lambin probabiliter; cf pro Tull. 12,29 (30), m ad part. iii uol. ii p. 76,14 Iordanus symb. crit. ad hist. ling. Lat. p. 317. 319 6 alia corr

talia F ac] atque aliud ci r est Halmio auctore b sententiā A

9 quandam orationem Lambinus ab huius modi quadam oratione ci r; cf Brut. 34,128 L. Bestia bonis initiis orsus tribunatus 10 catulle A, pr V

11 ut**docti [ut uel et] A homines pr VB 12 respondere me

posse Lambinus, cf p. 69,2 orat. 1,3 responderi posse dett Dauisius bm, cf de nat. d. i 4,8; cf Maduigi de fin. v 11,31 18 naturā ex ~ra AVB

19 nā in ras paulo ampliore A 20 ego Veni ergo AVB omni* [f] A

21 frustrari tum ex frustrar|cum ut uid V 21. 22 uelim itaque dett

Rom itaque uelim AVB 23 de*r.p. ex d.er.p. (post d quid fuerit incertum) B disceptur pr A iurarē* ft lineola in ras pr A; iurarem

prouem corr iurare, me, p, iouem V

qui enim possum non cupere uerum inuenire, cum gaudeam si simile 66
 ueri quid inuenerim? sed ut hoc pulcherrimum esse iudicem, uera
 uidere, sic pro ueris probare falsa turpissimum est. Nec tamen ego
 is sum qui nihil umquam falsi adprobem qui numquam adsentiar
 5 qui nihil opiner; sed quaerimus de sapiente. ego uero ipse et magnus
 quidam sum opinator (non enim sum sapiens) et meas cogitationes
 sic dirigo, non ad illam paruulam Cynosuram, qua 'fidunt duce
 nocturna Phoenices in alto', ut ait Aratus, eoque directius gubernant
 quod eam tenent 'quae cursu interiore breui conuertitur orbe', sed
 10 Helicen et clarissimos Septem triones id est rationes has latiore
 specie non ad tenue limatas; eo fit ut errem et uager latius. Sed
 non de me, ut dixi, sed de sapiente quaeritur. uisa enim ista cum
 acriter mentem sensumue pepulerunt accipio iisque interdum etiam
 adsentior, nec percipio tamen: nihil enim arbitror posse percipi.
 15 non sum sapiens; itaque uisis cedo nec possum resistere. sapien-
 tis autem hanc censet Arcesilas uim esse maximam Zenoni adsentiens,

ACADEMICVS IV

5.6 *Augustinus c. Acad. III 14,31* clamat Cicero se ipsum magnum esse
 opinatorem sed de sapiente se quaerere

1 uero^v V 2 inuenirim B, pr A iudico Ernestus tbmr, sed
 nescio an subaudiatur si uideam 3 fallat peffimū pr B egois*flū,
 fū in ras ampliore A ego,if,fum, iffu in ras, m add V; in utroque ut opinor
 distinguendi causa corr^p 4 adpdem sic B 5 opinor pr A
 6 quidam Manutius quidem AVBtbr, quod non uidetur ferri posse nisi aut
 deleto priore et aut ordine sic mutato sum opinor et magnus quidem
 fum add A opinatur pr B 7 derigo m n* ex nū V illā
 paruulam
 **cynofyram, cin in ras, fuit illā amienofyram uel ~mve~ B; cūnofyrā A cū-
 nofyram ex ~fyr~ ut uid V 7 et 9 uide de nat. d. II 41,106, ubi hac fidunt
 et nam cursu congruenter cum Arato 8 foenicef V pho|nicef B di-
 rectuf pr A derectius m 9 conuer.^{tur} B conu&itur V fedelhen V, corr
 ad ad
 fed.el~ rec A; fed.helcen ***** &clariflū|mufl [&clarif] B. praepositio omissa ut
 pro Q. Rosc. 2,5 non ex tuis tabulis sed aduersariis, pro Balbo 28,64 non de
 suo peccato sed huius ... uiri facto, orat. 12,38 non ... ad iudiciorum certamen
 sed uoluptatem aurium; accedit quod intercessit tenent 10 septentrione
 VBib id.e. ex idē B 10.11 id est ... elimatas del Bootius Mnemos.
 xxiii (1895) 211 10 latiores ci r 11 attenuē limataf V adtenuae|limataf
 (uel primo scriptum erat hu) corr adtenuae,elim~ Atbmr; natte nuelmataf corr
 n~atte nuelim~ B. elimare Cicero numquam scripsit, limare aliquotiens (limatam
 quandam ... tenuitatem de fin. III 12,40). ad tenue limatas singulare, sed tamen
 cf de opt. gen. or. 3,9 se ipse ... ad minutarum causarum genera limauerit, Quint.
 inst. or. XII 2,13 (dialectica) sectas ad tenuitatem suam uires ipsa subtilitate
 consumet; λόγους κατ' ἐρότερα οὐ κατὰ λεπτόν ἐροινμένους 12 de,m,ut
 V dixi*led [f] A, idem sed ~d in ras ex t B 14 per cipo, per in
 ras paulo ampliore A 15 neque Ven m 16 arcef i*laf, c in ras, ex
 artef illaf B Zenoni cf eth. 548ss Arn.

cauere ne capiat, ne fallatur uidere; nihil est enim ab ea cogitatione, quam habemus de grauitate sapientis, errore leuitate temeritate diiunctius.

Quid[quid] igitur loquar de firmitate sapientis? quem quidem nihil opinari tu quoque Luculle concedis. quod quoniam a te probatur, ut praepostere tecum agam iam (mox referam me ad ordinem), haec primum conclusio quam habeat uim considera: 'si ulli rei sapiens adsentietur umquam, aliquando etiam opinabitur; numquam autem opinabitur; nulli igitur rei adsentietur.' hanc conclusionem Arcesilas probabat; confirmabat enim et primum et secundum. Carneades non numquam secundum illud dabat, adsentiri aliquando; ita sequebatur etiam opinari, quod tu non uis, et recte ut mihi uideris. sed illud primum, sapientem si adsensurus esset etiam opinaturum, falsum esse Stoici dicunt et eorum adstipulator Antiochus; posse enim eum falsa a ueris et quae non possint percipi ab iis quae possint distinguere. Nobis autem primum etiam si quid percipi possit tamen ipsa consuetudo adsentiendi periculosa esse uidetur et lubrica. quam ob rem cum tam uitiosum esse constet adsentiri quicquam aut falsum aut incognitum, sustinenda est potius omnis adsensio, ne praecipit si temere processerit. ita enim finitima sunt

ACADEMICVS IV

14 (fr. 20) Nonius p. 69 adstipulari positum est adsentiri. Cicero in Academicis libro iv 'falsum esse Stoici ... Antiochus'

1 *abea [h] B 4 quid**** [q...] A quidquid V ^{eni}quid sic, c in ras ex d B 5 loculle A 6 agam iam ^{eni}iammox Vlbmr agā. Iammox A agam. iāenimox B. iam quamuis facile errore scribi potuerit post agam tamen non satis tuto abicitur (de collocatione cf de diu. I 31,67); enim autem isto quidem loco ferri nequit, quare aut transponendum est mox enim aut ei enim tribuendum qui falso ante iam distingueret, cf p. 104,2, unde iam enim huc adscriptum uidetur Vahleno. iam enim (del mox) Victorius 7 haec ... habeat in mg add A 7—9 Sextus adu. math. vii 157 εἰ τῶν συγκατατιθεμένων ἐστὶν ὁ σοφός, τῶν δοξαστῶν ἐστὶν ὁ σοφός. οὐχὶ δὲ γε τῶν δοξαστῶν ἐστὶν ὁ σοφός... οὐκ ἄρα τῶν συγκατατιθεμένων ἐστὶν ὁ σοφός. εἰ δὲ τοῦτο, περὶ πάντων αὐτὸν δεῖξει ἀσυγκαταθετεῖν 9 de lacuna quae post opinabitur est in V uide praefationem 10 arceffilaf B 11 non numquam del m, sed cf p. 99,2. 110,5. 131,5. 153,13 secundum del dett Davisius bm. secundum illud dabat non cum Arcesila sed contrarie illi, ut in conclusione illa primum i. e. τὸ λήμμα (cf u. 13) maneret, secundum autem i. e. πρόσληψις fieret sapiens adsentietur alibando. non congruenter iis quae secuntur adsentiri et opinari locum mutare iubebat Manutius 12 ita sequebatur Manutius id adsequebatur ^{-que}AV idafēbat B 14 ēē&fioici [t] Amr ēē & ftoici V ēē&fioici, & in ras, ex e& ftoici ut uid B, cf p. 104,19. esset natum puto ex eo quod prope antecedit; cf Nonius 15 a add ft pr A; a*uerif [d] B possint ex ~funt A 15.16 possint* distinguere, om percipi ab iis quae possint, in mg add / percipi V possint* A 19 adsentiri cum casu quarto ut adprobare, nisi forte id ipsum intercidit, cf p. 142,7 20 adlenfioxepercipit&fitemere,

falsa ueris eaque quae percipi non possunt iis quae possunt (si modo ea sunt quaedam; iam enim uidebimus), ut tam[en] in praecipitem locum non debeat se sapiens committere. Sin autem omnino nihil esse quod percipi possit a me sumpsero et quod tu mihi das accepero, sapientem nihil opinari, effectum illud erit, sapientem adsensus omnes cohibiturum, ut uidendum tibi sit idne malis an aliquid opinaturum esse sapientem. 'Neutrum' inquires 'illorum [nitamur]'. Nitamur igitur nihil posse percipi; etenim de eo omnis est controuersia.

Sed prius pauca cum Antiocho, qui haec ipsa quae a me de-
fenduntur et didicit apud Philonem tam diu ut constaret diutius
didicisse neminem, et scripsit de iis rebus acutissime, et idem haec
non acrius accusauit in senectute quam antea defensitauerat. quam-
uis igitur fuerit acutus, ut fuit, tamen inconstantia leuatur auctoritas.
quis[quam] enim iste dies inluxerit quaero, qui illi ostenderit eam
quam[quam] multos annos esse negitauisset ueri et falsi notam.
excogitauit aliquid? eadem dicit quae Stoici. paenituit illa sensisse?
cur non se transtulit ad alios, et maxime ad Stoicos; eorum enim
erat propria ista dissensio. quid eum Mnesarchi paenitebat, quid
Dardani; qui erant Athenis tum principes Stoicorum. numquam a
Philone discessit nisi postea quam ipse coepit qui se audirent habere.
Vnde autem subito uetus Academia reuocata est? nominis dignita-
tem uidetur, cum a re ipsa descisceret, retinere uoluisse. quod erant

se et hasta ac lineola quae secuntur e corr, & in ras, fi add A adfenho/ne p
cypit & fi, temere, j ex e V adfenho ne pcpit & fi, temere, & et fi in ras, ex
~pit & littemere ut uid B pcel ferit, Jta, rit in ras, Jt red uid, supra
ferit ras A

1 iis quae possunt add Lambinus 2 enī uidebimul, i ui utrum in
ras an red ambigebam, supra enī ui ras cohaerens fere cum ea quam modo
dixi A tam in A tamen in B, pr V. cf Maduigijs de fin. v 9,26 p. 651

3 se cum ras ex fa A 4 positame *sumpsiero [e] B melūmy fero
sic ex melumy fero (ambigebat opinor corrector inter me sumsero et me summi-
sero) V 6 an cum ras ex al pr V 7 nitamur; Nitamur V et priore
nt~ eraso AB 10 dicit V, pr A 11 dixisse in ras, potuit esse didi-
cisse V nī ut uid corr hīf Vibmr 13 inconstanta pr AB

14 quis Lambinus quisquā VB Q~ A Quisquā F quisnam ci Gruterus

15 quam*** [quā] A quāquam V ***quā [quā] B neg~auisset [it] A

nega~uiff~& ex negita~uiff& ut uid B 16 penituit. illa AB 18 qui-
deū inefarchi ex quideū~, cavit scil. corrector ne quis qui deum legeret; m si
fides puncto non pro i sed ante i posita A quid. inefarchi ex quideū~
(corrector uoluisse uid quid eumne Sarci) V quideū inefarchi B quid enim
Mnesarchi dett Rom penitabat pr V 19 adhenif~tū, t in ras, ex
~niftū B princeps~toicorū [e] B 20 phylone ex phol~ A phil~one
[i] B auderent V 21 renouata Mamutius, cf Tim. 1,1 (aliter p. 39,15.
40,18 de diu. ii 2,7), sed uide de fin. ii 1,2 (aliter p. 71,3 Tusc. i 1,1) et de
orat. ii 48,199

qui illum gloriae causa facere *dicerent*, sperare etiam fore ut ii qui se sequerentur Antiochii uocarentur; mihi autem magis uidetur non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum. etenim de ceteris sunt inter illos non nulla communia; haec Academicorum est una sententia quam reliquorum philosophorum nemo probet. itaque cessit, et ut ii qui sub nouis solem non ferunt item ille cum aestuaret ueterum ut maenianorum sic Academicorum umbram secutus est.

71 quoque solebat uti argumento tum cum ei placebat nihil posse percipi, cum quaereret, Dionysius ille Heracleotes utrum comprehendisset certa illa nota qua adsentiri dicitis oportere, illudne quod multos annos tenuisset Zenonique magistro credidisset, honestum quod esset id bonum solum esse, an quod postea defensitauisset, honesti inane nomen esse, uoluptatem esse summum bonum — qui ex illius commutata sententia docere uellet nihil ita signari in animis nostris a uero posse quod non eodem modo possit a falso, is curauit quod 15 argumentum ex Dionysio ipse sumpsisset ex eo ceteri sumerent. Sed cum hoc alio loco plura; nunc ad ea quae a te Luculle dicta sunt.

ACADEMICVS IV

1 *Augustinus c. Acad.* ii 7,15 Antiochus . . , ut nonnullis uisus est, gloriae cupidior quam ueritatis 6.7 (*fr.* 21) *Nonius p.* 65 Maeniana ab inuentore eorum Maenio (moenio *e corr* Wolf moenia uel menia uel monia *cett*) dicta sunt, unde et columna Maenia. Cicero Academicorum lib. iv 'interim ille... Academicorum uiam secutus est'

1 hinc Plutarchus Cic. 4 de Antiocho facerent. Sperare etiam corr
 ~Speraret etiam A ~sperare^t & ñ B fecerunt | sperare & ñam V. facere dicerent
 ex Camerarii coniectura Lambinus fecisse dicerent dett Dauisius t; cum spe-
 raret iam t cum speraret etiam b sperantem m sperare (uel potius sperasse)
 enim Dauisius for* e [t] A uti A ut ii corr ut hi V 2 se add B
 Antiochei Asc ~ii Ald antiochi AVB Ohi, 1 prior e corr, erasa lineola -, quid
 fuerit nescio A 6 & ut V sub Nouis Faber sub nubel AV ~f M sub nubel
 B; ft fuit sub noueis. cf de orat. ii 66,266 Varro de l. L. vi 59 f*er [u] V
 7 moenianorū A menianorum V menianoꝝ ex ~ano B 8 tum ex cum
 ut uid V 9 queret A dionius B eracele o*tes ex eracelo oftes
 A eracleotes V 10 quae V dic* f [i] A oportere ex opert~ ut
 uid A 11 tenuit f& add A eet * id [d ut uid] A 12 idonū pr B
 defensita*ussit ex ~sit aumisset A defensitaum f& punctum pr ut uid V
 15 posita ex posita B posset m. quamquam possit et posset saepe
 inter se permutata esse et constat et consentaneum est, tamen uide p. 110,2. 114,2.
 129,21 de nat. d. iii 4,9 uelis, 4,10 regantur Maduigium de fin. i 7,25 Wetzelium
 'selbständiger und bezogener Gebrauch der Tempora' 35 curauit ut quod Lam-
 binus tb praeter necessitatem, uide Muellerum progr. Landsberg. 1865,12 et ad
 part. iii uol. ii p. 452,6 16 fumerent B 17 cum hoc V alio loco
 35,113. 43,133 te^{lu} culle B

Et primum quod initio dixisti uideamus quale sit, similiter a nobis de antiquis philosophis commemorari atque seditiosi solerent claros uiros sed tamen populares aliquos nominare. illi cum res non bonas tractent similes bonorum uideri uolunt; nos autem ea dicimus nobis uideri quae uosmet ipsi nobilissimis philosophis placuisse conceditis. Anaxagoras niuem nigram dixit esse. ferres me si ego idem dicerem? tu ne si dubitarem quidem. at quis est; num hic sophistes (sic enim appellabantur ii qui ostentationis aut quaestus causa philosophantur): maxima fuit et grauitatis et ingeni gloria. Quid loquar de Democrito: quem cum eo conferre possumus non modo ingenii magnitudine sed etiam animi, qui ita sit ausus ordiri 'haec loquor de uniuersis': nihil excipit de quo non profiteatur, quid enim esse potest extra uniuersa; quis hunc philosophum non anteponit Cleanthi Chrysippo reliquis inferioris aetatis, qui mihi cum illo collati quintae classis uidentur. atque is non hoc dicit quod nos, qui ueri esse aliquid non negamus, percipi posse negamus: ille esse uerum plane negat [esse]; sensus quidem non obscuros dicit sed tenebricosos (sic enim appellat eos). Is qui hunc maxime est admiratus Chius Metrodorus initio libri qui est de natura 'nego' inquit 'scire nos sciamusne aliquid an nihil sciamus, ne id ipsum quidem nescire aut scire nos, nec omnino sitne aliquid an

ACADEMICVS IV

5 cf *Lactantius diu. inst.* III 23,11 *epit.* 34,2

1 initio p. 72,6 ss 2 atq. corr at,q. rec V 4 non add dett Asc II;
bona A nouas Faber tm speciose sed parum apte ut puto orationis tenori, propter
quem etiam tractent posuit non tractant; cf p. 72,21 4. 5 dicimus ea Ven r
5 ipfi* [f] VB ip|ipfi* [f] A 6 Anaxagoras (A 97 D.) cf p. 124,7
me* [f] B 7 tunifi corr tūnifi V 8 num hic t nunc hic AVB hic? num
Ald m fophistef, e ex 1, f extrema red uid A appellantur dett Ven II
9 philosophabantur dett Goerenzius tbnr, quod necessarium non uidetur in
definitione de qua cf Xenophon memorab. I 6,13 Aristot. soph. cl. I. 165 a 21
10 demicrото corr democrito sic V. Democr. B 165 D. 11 sit] est t
14 reliqui corr ~quisq. AB 15 quintæ***|claffif ex quintahoc|laffif B
hif A if in ras, fuitne fi V 17 negat. esse in ras viii litt A prius esse del
Dauisius tnr, posterius ex Halmi coniectura b sensusque idem Dauisius
tbr, cf p. 38,10 18 sed Guictus nec AVB Democritus B 11 D. (Sextus
adu. math. VII 139) γνώμης δὲ δύο εἶναι ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη ἡ δὲ σκοτίη· καὶ
σκοτίης μὲν τὰδε σύμπαντα, ὅψις ἀκοῇ ὁδυ γένεσις ψαύσις eos del Madui-
gius emend. 165 tb ante is primus distinxit Rosa; isque qui Dauisius
19 Metrodorus B 1 D.: Eusebius praep. euang. XIV 19,5 γράφων γέ τοι περὶ
φύσεως εἰσβολῇ ἐχρήσατο τοιαύτη· οὐδεὶς ἡμῶν οὐδὲν οἶδεν, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο
πότερον οἶδαμεν ἢ οὐκ οἶδαμεν'; Diog. Laert. IX 58 ἔλεγε μὴδ' αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι
οὐδὲν οἶδε; Sextus adu. math. VII 88 οὐδὲν ἴσμεν, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ἴσμεν ὅτι
οὐδὲν ἴσμεν; cf Philodemus rhet. fr. inc. 3,1 20 sci*re, 1 ex r ut uid [ft 1] A
sci*re B sciamuf, c1 in ras, fuit ft suamuf B 21 sci*re. nol ABtbnr post

74 nihil sit'. Furere tibi Empedocles uidetur: at mihi dignissimum rebus is de quibus loquitur sonum fundere. num ergo is excaecat nos aut orbat sensibus, si parum magnam uim censeat in is esse ad ea quae sub eos subiecta sunt iudicanda? Parmenides Xenophanes minus bonis quamquam uersibus sed tamen illi uersibus increpant⁵ eorum adrogantiam quasi irati, qui cum sciri nihil possit audeant se scire dicere. Et ab iis aiebat remouendum Socraten et Platonem. cur, an de ullis certius possum dicere? uixisse cum iis equidem uideor, ita multi sermones perscripti sunt e quibus dubitari non possit quin Socrati nihil sit uisum sciri posse; excepit unum tantum,¹⁰ scire se nihil se scire, nihil amplius. quid dicam de Platone, qui certe tam multis libris haec persecutus non esset nisi probauisset; ironeam enim alterius, perpetuam praesertim, nulla fuit ratio perse-
²⁴
⁷⁵ qui. Videorne tibi non ut Saturninus nominare modo inlustres homines, sed etiam imitari numquam nisi clarum nisi nobilem? atqui¹⁵ habebam molestos uobis sed minutos, Stilbonem Diodorum Alexinum,

ACADEMICVS IV

10 cf Lactantius de ira Dei 1,6.7

quidem distinguentes, ut id sit nescire aut scire quod sequitur. multo planius id referemus ad id quod ante negauit et nescire aut scire dictum putabimus noto genere abundantiae quod apud Graecos nuper persecutus est E. Kemmerus Schanzii symbolarum uol. xv, apud Latinos F. Leo analect. Plaut. de figuris sermonis II 36 ss (cf Vahlenus opuse. I 77) quoque Terentius Phorm. 809 scribit una omnis aut scire aut nescire hoc uolo (^{i. e. quacunque ratione scire} Ruhnkentius); nam nescire aut scire hoc ordine aptum uideatur cum a nesciendi affirmatione perfectus sit (nego scire i. e. dico nescire)

1 amhil pr B furere*** tibi, rere in ras, ti red uid; agnoscere
 uidebar fut tibi B. impedoclef pr AVB 1—7 cf p. 72,22 ss
 2 iis Rom hlf AVB 3 adeoque corr adeoque, deinde adeoque

A 4 parmeniⁱ de xenophanes B Parmenides B 6 D. Xenophanes
 B 34 D. (Sext. adu. math. VII 49 Diog. L. IX 72) 5 illi corr illif AVB
 increpant AB, sed in A correctionis signa ut uid coepta deleri 7 di-

cire B, pr A aiebaⁿt B aiebas Ald tbmr, sed uide p. 24,16 (110,17)

125,5. 132,17. aiebat p. 73,17 8 illif pr B 10 scire pr A

11 scire, r prior corr J, i erasa uid B le prius ex fi V cf p. 41,12. 56,11

12 certe* ex ~t& B 13 Ironeam corr ~jam Atbmr 1~eā corr ~jā B

iroⁿeam V nulla ex nulla B 15 etiam om Vtr imitari? num

quem ex Manutii coniectura b imitari neminem ci Dausius, sed ne imitari quidem philosophum quemquam nisi clarum ci m; qui iniuria dubitant omnes siue de numquam, cui sua uis manet (cf de leg. I 14,41), siue de totius membri forma siue de numquam et nisi compositis (cf pro Mil. 21,55 de nat. d. I 34,93). clarum et nobilem pro substantiuis posita si quis auersetur, is scribat licet numquam quemquam, cf de fin. III 8,29 16 molestif pr A Stilbonem e corr Cantabrigiensis Rom filibonē AV; minutos* filibonem ex minutos filibonem B. Stilponem mg Lambin tbmr, sed uide Croenertum 'Kolotes und Menedemos' (Wesselyi stud. palaeogr. VI) 19 n. 106

quorum sunt contorta et aculeata quaedam sophismata (sic enim appellantur fallaces conclusiunculae). Sed quid eos colligam, cum habeam Chrysippum, qui fulcire putatur porticum Stoicorum: quam multa ille contra sensus, quam multa contra omnia quae in consuetudine probantur. 'At dissoluit idem.' Mihi quidem non uidetur, sed dissoluerit sane: certe tam multa non collegisset quae nos fallerent probabilitate magna, nisi uideret is resisti non facile posse. Quid Cyrenaei uidentur, minime contempti philosophi, qui negant 76 esse quicquam quod percipi possit extrinsecus, ea se sola percipere 10 quae tactu intumo sentiant, ut dolorem ut uoluptatem, neque se quo quid colore aut quo sono sit scire sed tantum sentire adfieri se quodam modo.

ACADEMICVS IV

1 cf Augustinus de beata vita 2,14 contortum hoc et aculeatum Seneca epist. 111,1 quid uocentur Latine sophismata quaesisti a me. multi temptauerunt illis nomen imponere, nullum haesit... aptissimum tamen uidetur mihi quo Cicero usus est: cauillationes uocat. cf Krischius p. 188 (62) 3 Lactantius diu. inst. vii 23,3 Chrysippus quem Cicero ait fulcire porticum Stoicorum

1 contor & pr B acu enucleata A. Otto arch. lexicogr. vi 338 (de prouer. Rom. p. 4) cl pro Scauro 10,20, sed uide p. 122,16 de fin. iv 3,7, supra Augustinum; λόγους ἀκωνθώδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκους Lucianus dial. mort. 10,8 Aristoteles top. viii 11. 162 a 16 σόφισμα δὲ συλλογισμὸς ἐριστικός, Galenus de animi peccatis ii 3 (v p. 72 K.) τὰ καλούμενα σοφίσματα, λόγοι τινὲς ὄντα ψευδεῖς εἰς ὁμοιότητα τῶν ἀληθῶν πεπαινεγμένοι 4 Diog. Laert. vii 183 καὶ κατὰ τῆς συνήθειας καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπεχειρήσει, cf fr. 109 Arn., infra p. 115,17 5 at dissoluit Davisius addidit V *** dissoluit, potuit esse addidit A addidit sed ad linea del B 6 fane^{7 certe} [tte sic] B tam, t ft red A collegisset ex ~hg~ AVB 7 probabilitatem, agniti^m uideret* refitit sic, m red uid [a (potius quam ti) et i] omnia corr rec V; magna niuideret* refitit, f prima in ras, ex ~ mtiuderet* ~ A ~ niuideret* t** refitit, f prima in ras, ex ~ mtiuderet* B (uideret* f pr F) 8 cyrenei B cyrenaei A cyrenei V Cyrenaici m Lambin tbnr ut et Gracci et Cicero ipse p. 77,8. 144,8. 10. 150,19 alias. q. C.? uidentur mihi minime c. M Rom ~ uidentur tibi c. 'alii' a Lambino commemorati quid? Cyr. uid. min. c. Davisius quid Cyr.? [uid.] min. c. cum Grutero m; quid Cyr.? [uid. ... qui] negant t. quid ... uidentur satis defendit r (epist. ix 21,1 quid tibi ego uideor in epistulis nonne plebeio sermone agere tecum, ad Att. xiii 10,1 quid tibi Seruius quid uidetur), quamquam non tam idem quod qualis esse dixerim quid quam primo positum ad uniuerse inducendam quaestionem (ut epist. ix 21,1 uel Plat. Charm. 154 D τί σοι φαίνεται ὁ περὶ τοῦ οὐκ ἐμπρόσωπος;), inde liberius etiam sine illa quaestione: 'was meinst (sagst) du zu den Cyr.?' tibi ante uidentur add Durandus br praeter necessitatem ut opinor; urbana enim sic fere quaerit quid indicamus de Cyr.? cf p. 116,8 de nat. d. iii 26,66. 27,69 Schmalzsius 'Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen' xxxv 113 10 qd colore ex qdcolere A; colere pr B 11 fomno B, pr V fetantū pr ut uid A f& pr, deinde tam B ad-ficite, e in ras ut uid V adfici* se [f] B τὰ πάθη καταληπτά, οὐκ ἄφ' ὧν γίνεται Diog. Laert. ii 92

Satis multa de auctoribus. quamquam ex me quaesieras nonne
 putarem post illos ueteres tot saeculis inueniri uerum potuisse tot
 ingeniis tantisque studiis quaerentibus. quid inuentum sit paulo
 post uidero, te ipso quidem iudice. Arcesilan uero non obtrectandi
 causa cum Zenone pugnauisse sed uerum inuenire uoluisse sic in- 5
 77 tellegitur. nemo umquam superiorum non modo expresserat sed ne
 dixerat quidem posse hominem nihil opinari, nec solum posse sed
 ita necesse esse sapienti. uisa est Arcesilae cum uera sententia tum
 honesta et digna sapienti; quaesiuit de Zenone fortasse, quid futurum
 esset si nec percipere quicquam posset sapiens nec opinari sapientis 10
 esset. ille credo nihil opinaturum, quoniam esset quod percipi posset.
 quid ergo id esset. 'uisum' credo. 'quale igitur uisum?' tum
 illum ita definisse: ex eo quod esset sicut esset inpressum et signa-
 tum et effectum. post requisitum etiamne si eius modi esset uisum
 uerum quale uel falsum. hic Zenonem uidisse acute nullum esse 15
 uisum quod percipi posset, si id tale esset ab eo quod est cuius
 modi ab eo quod non est posset esse. recte consensit Arcesilas ad
 definitionem additum, neque enim falsum percipi posse neque uerum,
 si esset tale quale uel falsum; incubuit autem in eas disputationes

ACADEMICVS IV

3 cf *Lactantius diu. inst.* III 2,8 tot temporibus tot ingeniis in eius inquisi-
 tione contritis

1 deauctoribus in priore uersu multa red uid A quaesieras p. 73,10
 2 ueter^{el} [-] A inueni pr V 3 tantis studiis ei r et iam ante Phyl-
 gersius *Mnemos.* XI (1862) 62 4 uidero 36,116 ss obtractandi (b corr p,
 dein restitutum) V. cf p. 74,3 5 zeino B intelli^gitur [gr] A 6 ū. quā,
 ū. in ras, ex in quā rec A inquam V in quā B 7 differat pr B 9 sapienti
 AB, corr ~ti^e, dein ~tē Vt bmr, etiam in B agnoscitur corrigendi conatus; cf
 p. 12,15 10 quicquā, qu priores in ras, in cuius initio agnoscebam p; ft
 iam pr corr, dein red A pollet ex ~lit, t red uid A polle pr VB
 opinare pr A 11 opinaturum Asc II ~tur AVB 12 priore loco uisum pr V
 13 ss cf p. 75,21 ss sicut ~et, lineola et t red uid A 14 effectum
 Mamutius effectū AVB, cf p. 76,1 etiam neli ex etiam nli F etiā nli
 AVB eiusdem modi Dauisius t bmr (cf p. 124,15) praeter necessitatem,
 cf u. 16.19 p. 75,18 15 uerū uel quale⁺ falsū A 16 cuius scripsi (cf
 quale u. 19 p. 75,18. 76,1) eius AB^{ut} eius V ut eiusdem Dauisius t bmr
 17 ab eo quod non ut est pollet usque ad p in ras, of add A ab eo qd ū^{ut} pollet
 B recte cum additum iungendum esse significauit cum Lambino et r cl
 p. 76,2, et sic facilius intellegitur uter incubuisse dicatur; quamquam ipse r du-
 bitat proponitque cum Mamutio recte; c. A. (uel recte concessit A.); ad d. a.
 (est); et alii et t bmr post Arcesilas inciderunt; certe non quod sequitur sed quod
 antecedit ad definitionem additum est confenfit, l posterior in ras ex t A
 17.18 ad finitionē pr B 19 tale⁺ quale, uel falsum; in intercolumnio
 add t uerū non eadem manu qua prior t V *jneaf ex aeneaf B

ut doceret nullum tale esse uisum a uero ut non eiusdem modi etiam a falso possit esse. Haec est una contentio quae adhuc per- 78 manserit. nam illud, nulli rei adsensurum esse sapientem, nihil ad hanc controuersiam pertinebat. licebat enim 'nihil percipere et tamen 5 opinari'; quod a Carneade dicitur probatum: equidem Clitomacho plus quam Philoni aut Metrodoro credens hoc magis ab eo disputa- tum quam probatum puto.

Sed id omittamus. illud certe opinatione et perceptione sublata sequitur, omnium adsensionum retentio, ut si ostendero nihil posse 10 percipi tu concedas numquam adsensurum esse. Quid ergo est quod 25 79 percipi possit, si ne sensus quidem uera nuntiant. quos tu Luculle communi loco defendis. quod ne id facere posses, ideo heri non necessario loco contra sensus tam multa dixeram; tu autem te negas infracto remo neque columbae collo commoueri. Primum cur? nam 15 et in remo sentio non esse id quod uideatur, et in columba pluris uideri colores nec esse plus uno. Deinde nihilne praeterea diximus? 'Maneant illa omnia lacerat ista causa. ueracis suos esse sensus dicit *Epicurus*.' igitur semper auctorem habes, et eum qui magno suo periculo cau-

1 *ut [a] V *a [h] B ^{di} modiam V 2 a add B posset
Ernestus ibm, cf p. 105,15 ^{ee} red uid A 3 illud p. 103,9 ad-
hanc, n in ras, c add A 5 Carneade cf p. 103,11 equidē, *lincola red*
uid A 6 philoni V fil*oni [i] B metrodozo, 2 in ras ut uid ex l B.
^{&ceptione}
cf p. 74,15 *abeo [h] A 8 oppinationem sublata B 10 te ci
Dauisius, sed agitur de sapienti, et cf quae scripsi ad p. 87,8 adsensurum
sit necesse ci r temere, nec quid m putet in his illud certe . . . adsensurum esse
'ui recte se habere' uideo. redit enim his uerbis eo unde digressus erat, p. 104,3 ss,
ubi quod quasi optionem dedit aduersario utrum mallet de duobus, id nunc suo
iure neglegit 11 s,ne ex fene V 12 defendis p. 76,10 ss quod
Faber adnotauit 'ornatus causa hic adici' i. e. poni ut quod si, quod quoniam,
quod utinam, similia, idemque et *Reisigius* schol. p. 108 ed. iii sentit et r (cf
de nat. d. ii 37,93 de dia. ii 57,118. 62,127); id *Manutius* auctore del tb, tu mg
Lambin, quamquam ne id *Durandus*; si illud ferri non potest, ut est sane singu-
lare, scribendum quod ne ita cum m, qui confert *Maduigium* de fin. ii 6,17
13 negas p. 76,14 14 inflexo ut p. 76,14 ci *Bentleius*, cf p. 58,8 (refracta et re-
flexa in eadem re *Lucret.* iv 440. 442) infracto,remo ex infractorem V com-
mouerim B 15 in remo, post in in mg olim add fracto sed paene del litura B
16 necesse pr B 17 lacerat AV (cum cruce t) lecerat B; ita VB, cum
ras corr ilte A. inde lacerat iste causam, qui ueracis *Lambinus* *Epicurum*
intelligens, similiter *Wernsdorfius* spec. ii 12 *Lucullum*; lacera est ista causa ci
t, laceratur i. c. *Maduigio* auctore (ed. *Tur.* ii p. 854) b; latrat i. c. *Ase* ii, quod
mireris placuisse C. F. *Hermann* *philol.* vii 469; lateat dett *Heruag*; blaterat
iste tamen et ueraces uel blatero i. t. u. ci *Dauisius*; laborat ex *Ernesti* coniec-
tura m (adscribit 'poteram etiam labat, uacillat, claudicat, iacet'). iaceat *Can-*
tabrigiensis (et e corr regius *Dauisii*), quod etiam *Maduigius* commendat emend.
175 (iacebit ci *Faber*); manent et iacet maluit r. haereat *Reitzensteinus*, qui,
quidquid de uerbo indicatur, haec recte uidetur statuere, et aduersarium loqui nec
posse abesse nomen *Epicuri*, quod ante ueracis addi uoluit *Orellius*, cum ceteri
dicit de aduersario *Stoico* intellexisse uideantur (uos . . . dicitis *Maduigius* in ed.
Tur., b; dicis m.). de re cf p. 76,16 ueracis uol VB, corr ~cif uol, deinde
rec ~cef~ A. sanos pro suos m, sed cf p. 111,1s 18 et om VBm; habet eum
ci *Maduigius* emend. 176 (cf *Muellerus* cens. 130) habetis eum idem (ed. *Tur.*) et b

sam agat; eo enim rem demittit Epicurus, si unus sensus semel in
 80 uita mentitus sit, nulli umquam esse credendum. hoc est uerum
 esse, confidere suis testibus et inportata insistere. itaque Timagoras Epicureus negat sibi umquam cum oculum torisset duas ex
 lucerna flammulas esse uisas; opinionis enim esse mendacium non
 oculorum: quasi quaeratur quid sit, non quid uideatur. sic hic quidem,
 maiorum similis: tu uero, qui uisa sensibus alia uera dicas esse
 alia falsa, qui ea distinguis? Et desine quaeso communibus locis;
 domi nobis ista nascuntur. 'Si' inquis 'deus te interroget "sanis
 modo et integris sensibus num amplius quid desideras", quid re-
 10 spondeas?' Vtinam quidem roget: audies quam nobiscum male age-
 rent. ut enim uera uideamus, quam longe uidebimus? ego Catuli
 Cumanum ex hoc loco cerno; regionem uideo Pompeiani, ipsum Pompeianum
 non cerno, neque quicquam interiectum est quod obstat,

ACADEMICVS IV

8.9 Hieronymus contra Pelagianos 14 t. II col. 707 C Vall. uerum audi
 quid idem dicat orator tuus: 'desine communibus... nascuntur'. cf Augustinus
 de utilitate credendi 1,5 desinam talibus agere, ut, quemadmodum ille ait, se-
 paratis nugis locorum communium res cum re causa cum causa ratio cum ratio-
 ne confligat (uide pro Cael. 9,22)

1 demittit Asc dimittit AV dimittit* [e] B Epicurus cf p. 125,2
 de nat. d. 1 25,70 (fr. 251 Vs.) 2 nulli umquā ex nū | inquā ut uid A nul-
 hūq; q' in ras, fuit ~p B uirum Maduigius ad I. C. Orellium epist. crit.
 (Hau. 1828) 139 certum ci t 3 confidere pr B inportata AVB, cum
 cruce tm inportata F in porta Gulielmus in re probata b in prauitate (uel in
 peruersitate uel in importunitate, cl p. 79,24) r inff[itero ex ~fif[t~ V
 Itaque, I et e red uid A 5 uifa pr B 6 sic*quidē, c in ras paulo
 ampliore, quid fuerit nescio B; sit dett Goerenzius tbnr sed dett Ald (probat
 Maduigius emend. 178) 7 tuū ex tuū ut uid B senfibi B 8 qui
 ea distinguit V quiea*distinguit, i in ras ft ex a, e ex r ut uid, a red [ft d]
 A quie a*distinguit [d] B &define V **d~ [et] Ar *d~ [&] B sed
 desine Goerenzius tbn desiste ci r; intellege desine communibus locis sensus de-
 fendere, cf p. 110,12 (doce mercede pro Mur. 33,70, possum si uelim pluribus
 Apul. apol. 80); certe desinere cum casu sexto barbarum 9 inquis p. 76,11ss
 10 modi pr A integriffenfib; nū, rifle in ras, n add; in ras, fuisse uid
 integriffen (uel ~sem) sibi nū B quidefideraf, a ex e pr B quid desi-
 deres mq Lambin tbn 11 audiet (liber Vrsini) ... egerit (dett) bn (cf
 hic ad Seyfferti Laelium p. 454 et hoc loco) audiat ... agatur Manutius ~ egerit
 Goerenzius audias ... egerint Asc ~ egerit Ernestus audiret ... ageretur ex
 Dausii coniectura t ~ ageret r audies ... agi dicerem conicio (cf responderem
 ... dicit ... quereretur p. 112,5. 6.11 Maduigius de fin. iv 17,47 p. 551) ~ agere
 uoluerit Helmius ~ agi rear Reitzensteinus 12 uidebimul AVB uidemus
 liber Vrsini Lallemandus tbnr catuli corr catule V 13 cum anū V
 cum anū corr ~nā A cū anum corr cū^m anam B cerno AB regionem
 uideo del tbn ut 'glossama ad uerba Pompeianum non cerno adiectum', e re-
 gione uideo (deleto cerno) Lipsius epist. quaest. v 17 et e regione uideo r; mihi
 potius hiare uisa est oratio

sed intendi acies longius non potest. o praeclarum prospectum:
 Puteolos uidemus; at familiarem nostrum P. Auianium fortasse in
 porticu Neptuni ambulante[m] non uidemus. 'At ille nescio qui, qui
 in scholis nominari solet, mille et octingenta stadia quod abesset
 5 uidebat.' Quaedam uolucres longius; responderem igitur audacter
 isti uestro deo me plane his oculis non esse contentum. dicit me
 acius uidere quam illos pisces fortasse, qui neque uidentur a nobis
 (et nunc quidem sub oculis sunt), neque ipsi nos suspicere possunt;
 ergo ut illis aqua sic nobis aer crassus offunditur. 'At amplius non
 10 desideramus.' Quid talpam num desiderare lumen putas? Neque
 tam[en] quereretur cum deo quod parum longe quam quod falsum
 uiderem. uidesne nauem illam: stare nobis uidetur; at iis qui in naue
 sunt moueri haec uilla. quare rationem cur ita uideatur; quam
 ut maxime inueneris, quod haut scio an non possis, non tu uerum
 15 testem habere, sed eum non sine causa falsum testimonium dicere
 ostenderis. Quid ego de naue; uidi enim a te remum contemni:
 maiora fortasse quaeris. Quid potest sole maius, quem mathematici

ACADEMICVS IV

17s *Lactantius diu. inst.* III 23,12 Xenophanes dicentibus mathematicis orbem lunae duodeuiginti partibus maiorem esse quam terram stultissime credidit. cf p. 137,19 *Dielsius doxogr.* 121 n. 1 *Barthelius p.* 14

2 nrm *auianiũ [p] (supra priorem u ad laeuam ft inserta olim erat c, ut fieret Pacuanium, sed ex ea quod nunc uidetur superesse potest etiam macula esse) A nrm oauianiũ ex ~animũ ut uid V nrm auianũ B nostrum C. Auianium dubiis deteriorum indiciis usus Goerenzius tlmr. C. Auianium Flaccum frumentarium, quem Cicero epist. xiii 75,1 hominem familiarissimum uocat et ibid. 79 laudat mortuum, eundem fuisse atque hunc non necesse est 4 octoginta M, quod cum Harduino uerum esse censuit Dauisius aliique propter testimonium Plinii n. h. vii 85 in nuce inclusam Iliadem Homeri carmen in membrana scriptum tradit Cicero. idem fuisse qui peruideret cxxxv passuum. huic et nomen M. Varro reddit, Strabonem uocatum; at ne constat quidem hunc esse Ciceronis librum dicat Plinius an alium uelut admiranda. cf Muenzerus 'Beiträge zur Quellenkritik der Naturgeschichte des Plinius' (Berol. 1897) 173
 5 at quaedam ci m, qui haec recte a superioribus discreuit uidebat quaedã uolucref qd ab eã uidebat quaedam (corr rec quasdam) V 6 dicit dett Asc tlmr 7 illos dett Ven ullof AV, ex ~ul B mullos illos ci Orellius mullos C. F. Hermannus philol. vii 470 (del pisces uterque); uide Halmium nou. ann. lxxi (1855) 46, u. 12 p. 126,24. 142,9 8 fufp~cere ex fufcip ere A 9 offenditur V 9. 10 non**desideramul, de in ras A; desiderant Christo auctore t 10 talpam V 11 tam quaereretur A ~ qu~ereret [a] B tamen quaereretur V; tamen tam Dauisius; quereretur Ald 12 uiderem Ald uideret AVB Itaranoib pr AV (in A cum ras corr) nau, i in ras Amr nauã V naue corr -j B 14 *ut [a] A inuenirul pr AVB aut pr AVB non te uerum t. Lambinus non tu u. te t. Dauisio auctore n. uide Maduigium de fin. v 11,31 16 sed quid ex Ernesti coniectura b naue corr ~j AB 17 ~e post potest. add Vtlmr, quo non opus, cf p. 49,2. 136,12. 145,11 de nat. d. ii 18,48

amplius duodeuiginti partibus confirmant maiorem esse quam terram: quantulus nobis uidetur; mihi quidem quasi pedalis; Epicurus autem posse putat etiam minorem esse eum quam uideatur, sed non multo; ne maiorem quidem multo putat esse, uel tantum esse quantus uideatur, ut oculi aut nihil mentiantur [tamen] aut non multum — 5 mentiantur *tamen*: ubi igitur illud est 'semel'? — sed ab hoc credulo, qui numquam sensus mentiri putat, discedamus, qui ne nunc quidem, cum ille sol, qui tanta incitatione fertur ut celeritas eius quanta sit ne cogitari quidem possit, tamen nobis stare uideatur.

83 Sed ut minuat controuersiam, uidete quaeso quam in paruo 10 lis sit[is]. quattuor sunt capita quae concludant nihil esse quod nosci percipi comprehendere possit, de quo haec tota quaestio est. e quibus primum est esse aliquod uisum falsum, secundum non posse id percipi, tertium inter quae uisa nihil intersit fieri non posse ut eorum alia percipi possint alia non possint, quartum nullum esse uisum 15 uerum a sensu profectum cui non adpositum sit uisum aliud quod ab eo nihil intersit quodque percipi non possit. horum quattuor capitum secundum et tertium omnes concedunt; primum Epicurus non dat, uos, quibuscum res est, id quoque conceditis. omnis pugna 4 de quarto est. Qui igitur P. Seruilius Geminus uidebat, si Quin- 20 tum se uidere putabat, incidebat in eius modi uisum quod percipi non posset, quia nulla nota uerum distinguebatur a falso; qua dis-

1 numerum, quem fuerunt qui mutari uellent, tuctur Dielsius doxogr. p. 63 n. 2; cf Cicero p. 142,10 2 Epicurus ad Pythoclem apud Diog. Laert.

x 91, cf Vsenus Epic. p. 382 4 ne^c V quidē, lineola ft red A

quidē V quid ē B putat Asc II putant AVB 5 aut nihil men-

tiant tam (hoc linea del) aut n̄multū mentiantⁿ ubi B aut nihil mentiatⁿ *** aut non multū m̄tianturⁿ ubi Atbm (deleto etiam cum dett posteriore mentiantur r) aut nihil mentiant ubi corr aut n̄multū | aut, nihil ~ V, cuius primitiua scriptura nihil impedit quominus ad eandem redeat quae ante correctionem fuit in B et ut puta in A, in qua ipsa mihi uidetur turbatum esse uerbo tamen omisso et loco non suo inserto, quo transposito quaestioni quae sequitur ad p. 111,1 respiciens suum acumen redditur; cui melius etiam consulas si scribas est 'si semel' (cf p. 120,8)

7 Quine praeter O in ras paulo angustiore A qui ne VB ne 'doctus quidam' apud Lambinum quid? ne Dauisius m quin ne tb; qui ne n. q. putat Asc; uide p. 35,2 Maduigium de fin. v 20,56 10 controuerſiā ex

sa B in paruohf sitaf AVB (~uol~ ex ~uul~ V ~uul~ B) parua lis sit Dauisius in paruo lis sita (s. sit) Durandus ~ lis sit Goerenzius (Matthiae miscellan.

philol. II 2,83) 11 concludat^v (τ pr) A cognosci mq Lambin, cf p. 100,11

de fin. I 19,64 15 priore loco alia¹, 1 in ras, ex alla¹ ut uid et hoc ex alla V

·ahañpoffint⁷ | add A 16 asenſū [] A aliud falsum quod Lam-

binus 19 om̄f ex om̄f AB om̄nf ex ~el V 20 qui, q ut uid in ras,

in red V is si ci t si* quntū ex siq unctū A 22 posse* [hasta] V

nulla^{*} ex ~lū ut uid A notauero^v A

tinctione sublata quam haberet in C. Cotta, qui bis cum Geminio
 consul fuit, agnoscendo eius modi notam quae falsa esse non possit?
 negas tantam similitudinem in rerum natura esse. pugnas omnino,
 sed cum aduersario facili. ne sit sane: uideri certe potest; fallet
 5 igitur sensum. et si una fefellerit similitudo, dubia omnia reddi-
 derit; sublato enim iudicio illo quo oportet agnosci etiam si ipse erit
 quem uideris qui tibi uidebitur tamen non ea nota iudicabis qua
 dicis oportere ut non possit esse eiusdem modi falsa. quando igitur 85
 potest tibi P. Geminus Quintus uideri, quid habes explorati cur
 10 non possit tibi Cotta uideri qui non sit, quoniam aliquid uidetur
 esse quod non est?

Omnia dicis sui generis esse, nihil esse idem quod sit aliud.
 Stoicumst id[em] quidem nec admodum credibile, nullum esse pilum
 omnibus rebus talem qualis sit pilus alius, nullum granum. haec refelli
 15 possunt, sed pugnare nolo; ad id enim quod agitur nihil interest
 omnibusne partibus uisa re nihil differat, an internosci non possit
 etiam si differat. sed si hominum similitudo tanta esse non potest,
 ne signorum quidem? dic mihi: Lysippus eodem aere eadem tem-
 peratione, eodem caelo aqua ceteris omnibus centum Alexandrus eius-
 20 dem modi facere non posset? qua igitur notione discerneres? ¹ quid 86
 si in eius modi cera centum sigilla hoc anulo inpressero, eequae
 poterit in agnoscendo esse distinctio? an tibi erit quaerendus anu-
 larius aliqui, quoniam gallinarium inuenisti Deliacum illum qui oua
 cognosceret?

25 Sed adhibes artem aduocatam etiam sensibus: 'pictor uidet quae 27

1 in c. cotta corr m.* cotta B m. c. cotta in ras XII litt A in, cotta V
 quibuf, altera 1 in ras, ex ~buf A ~buf pr V cum P. Geminio dett

2 agnoscendum V posset dett Dauisius; cf p. 105,15

3 negas p. 95,10 4 uidere V; uideri * certe [p] B 6 iudicio, c in ras,

fuit t B 7 uidebit pr A uidetur V καὶ ἐν αὐτῷ ὁ ὁρώμενος ἢ ὁ

δοκῶν ὁρᾶσθαι 9 exploratu V 12 dicis p. 93,1. 95,10 13 Stoicum

est id Lambinus stoicum | fedē corr ~| fedest A ~fedem corr fed.ē m V stoicū

fedē corr ~ fed.ē B Stoicum fedest Ftb St. id est Dauisius St. est istud ex

Halmi coniectura r St. istuc m. uide Chrysipp. 112s Arn. 14 quale fit

pr AV quale fit pr B 15 possint pr V 16 re^f Vbmr res a re t; cf

p. 96,4 17 potest pr AB 18 ae*re [a] B 18. 19 aere χαλκῷ,

caelo τορεῖ; aqua βάσις significari iam Fabro uisa est, cf Bluemmerus techno-

logiae iv 333 ss 346 s; acu ci Orellius eadem caelatura (pro eodem caelo aqua)

C. F. Hermannus philol. vii 470, aequae t aequis Deiterus philol. xlv 176 atque r

19 centum Ald certū AVB alexandruf (Graeco exitu) corr ~drū

A, cum ras corr ~druf ut uid V ~drū B ~dros Ald tbnr 20 possit,

t in ras A 21 eiusdem modi Lambinus tbnr non magis necessario quam

hoc eodem anulo cera cum ras ex cena V anulo [l] B

inprefforo pr AVB (ae pro e A) eque Rom haec quae AV ~que corr

~que B 22 a*nu*|lariuf [n, l] B 23 gallinariū (lineola ft red) B,

ex ~rū A ~rum V. cf p. 97,13 24 dignosceret ci Dauisius; cf p. 97,1

25 adhibes p. 76,23 ss

nos non uidemus' et 'simul inflauit tibicen a perito carmen adnoscitur'. quid hoc nonne uidetur contra te ualere, si sine magnis artificijs, ad quae pauci accedunt, nostri quidem generis admodum, nec uidere nec audire possimus. Iam illa praeclara, quanto artificio esset sensus nostros mentemque et totam constructionem hominis fabri-
 87 cata natura — 'cur non extimescam opinandi temeritatem? etiamne hoc adfirmare potes Luculle, esse aliquam uim, cum prudentia et consilio scilicet, quae finxerit uel ut tuo uerbo utar quae fabricata sit hominem? qualis ista fabrica est, ubi adhibita, quando cur quo modo? tractantur ista ingeniose, disputantur etiam eleganter; denique uide-
 10 antur sane, ne adfirmentur modo. sed de physicis mox, et quidem ob eam causam, ne tu, qui id me facturum paulo ante dixeris, uideare mentitus.

Sed ut ad ea quae clariora sunt ueniam, res iam uniuersas profundam, de quibus uolumina inpleta sunt non a nostris solum sed
 15 etiam a Chrysippo (de quo queri solent Stoici, dum studiose omnia conquisierit contra sensus et perspicuitatem contraque omnem consuetudinem contraque rationem, ipsum sibi respondentem inferiorem
 88 fuisse, itaque ab eo armatum esse Carneadem); ea sunt eius modi, quae a te diligentissime tractata sunt. 20

Dormientium et uinulentorum et furiosorum uisa inbecilliora esse dicebas quam uigilantium siccorum sanorum. quo modo? quia cum expectatus esset Ennius non diceret se uidisse Homerum sed uisum esse, Alcmeo autem 'sed mihi ne utiquam cor consentit'; similia de uinulentis. quasi quisquam neget et qui expectatus sit
 25 eum non somnare, et cuius furor consederit putare non fuisse ea

1 tibicēna | pento ex ~cen~ A tibi_cen,a,pento V tibi_cjna.pento ex ~cen~ B adnoscit cum ras corr agn~ AVB 2 ualereh+fine, 1 prior e corr ut uid, f posterior fi red, quid fuerit non dispicio A mag+mf [1] A
 4 possumus dett Ven illa p. 82,9 ss 5 contractionē pr V
 6 temeritatem cf p. 83,8 7 potef+ [t] V 8 tuo uerbo p. 82,9

fabricata^{int}, fuisse uid ~ta ē A 9 fabrica est, est in ras paulo ampliore A
 10 ingeniose | fēd dif putantur ex ingenio | fed bīf ~ V elegant cum
 ras ex ~t A ~tūr V 11 fede phricif (punctum pr) B mox p. 133,13 ss

12 quid me B quidē me A qui idem me V dixeris p. 95,17. 96,5

14 quae ex qua AB qua corr quā, deinde rec quē V 15 fed B
 16 Chrysippo cf p. 108,4 17 conquehert B econtraq. V 18 Plutarchus de Stoic. repugn. 10 p. 1036 C βουλευθεῖς ἀνδρὶς συνεπειν τῇ συνεθείᾳ καὶ ταῖς αἰσθησεῖν ἐνδεέστερος γέγονεν ἑαυτοῦ ipfū corr ~ā V 20 adte AB tracta pr AB tractata sunt p. 90,12 ss 22 dicebas p. 93,19 ss
 23 Ennius cf p. 93,14 24 coniciebam uidere uisum esse, sed uide p. 93,14; an uisum esse adesse? Alcmeo cf p. 94,7 26 sommare V et ita Faber, ut putare esset ἀπὸ νομοῦ satis dure, nec minus somniasse Lambinus, somniasse se m; somnia rerī abhorrente uoce ab usu r; somnia sua uisa putare (ita b)

uera quae essent sibi uisa in furore. sed non id agitur; tum cum uidebantur quo modo uiderentur, id quaeritur. nisi uero Ennium non putamus ita totum illud auduisse 'o pietas animi', si modo id somniauit, ut si uigilans audiret. expectatus enim potuit illa uisa
 5 putare, ut erant, et somnia; dormienti uero aeque ac uigilanti probabantur. quid Iliona somno illo 'mater te appello' nonne ita credit filium locutum ut expectata etiam crederet? unde enim illa 'age asta, mane audi; iteradum eadem [et] istaec mihi': num uidetur minorem habere uisis quam uigilantis fidem?

10 Quid loquar de insanis? qualis tandem fuit adfinis tuus Catule Tuditanus: quisquam sanissimus tam certa putat quae uidet quam is putabat quae uidebantur? quid ille qui 'uideo uideo te uiuum Vlixes, dum licet' nonne etiam bis exclamauit se uidere, cum omnino non uideret? quid apud Euripidem Hercules, cum ut Eurysthei
 15 filios ita suos configebat sagittis, cum uxorem interemebat, cum conabatur etiam patrem, non perinde mouebatur falsis ut ueris moueretur? quid ipse Alceo tuus, qui negat cor sibi cum oculis consentire, nonne ibidem incitato furore 'unde haec flamma oritur' et illa

uel simile aliquid non inepte ci t, somnia fuisse scire Helmius; non addidi cum Manutius eiusque 'antiquo libro', quo etsi non acutior at certe acerbior fit oratio

2 uidebantur *Dauisius* uideant *AVB* Ennium *ann. 8 Vahl.*

5 falsa putare *Reitzensteinus*; et *del Lambinus Maduigius emend. 182 tbmr*; esse pro et *Dauisius*; sed *ft. id quod ait r*, uisa non *παρταγίας* nunc dicit sed *παρταγία* (cf *r*, *Macrobius in somn. 1 3,2* omnium quae uidere sibi dormientes uidentur quinque sunt principales et diuersitates et nomina. aut enim ... aut est *παρταγία*, quod Cicero quotiens opus hoc nomine fuit uisum uocauit), et uisa et somnia quae alibi uisa somniorum 6 Iliona *Pacuii fr. iv Ribb.* Iliona

7 Iono, ona in ras [ante f fuisse uid a] A; Iomna pr B ita *Dauisius* illa *AVB*, cf u. 3 credidit ex *Halni suspitione b nec improbat m*; certe ut expectata etiam crederet est ut crederet etiam si expectata esset 7 illa *ibidem fr. v*

8 mane in ras A audit-era, it. in ras, er red A audit-⁷era B istaec *Manutius* et ista A & ista VB (ec ista pro istaec *Plauti Palatini Pseud. 362*, ista et *decurtatus Bacch. 163*) ista ad *Att. xiv 14,1 Tusc. ii 19,44* tamquam suis uerbis usus *Cicero*, hoc loco m 9 uigilantis AB, corr ~tel *Vlbmr*; est opinor quam si uigilantis essent, ut scripsit u. 4 ut si uigilans audiret, 5 aeque ac uigilanti, 7 ut expectata etiam crederet 10 tuul praeter t in ras A

catule V 12 uidebat¹? praeter ui in intercolumnio add, deinde quid ... uiuum in ras V ¹q+uideo, d ex d, 1 supra q ft add A uideo te uideo *Bothius*, cf *trag. inc. inc. fr. xxix Ribb.*; uiuum A uiuum VB (in ras V, post m punctum erasum B) uiue ex iii de orat. 40,162 *Gocrenzium tbmr*; sed uide ne fuerit uideo te uiuum? uiue Vlixes dum licet 13 Vlixer, cf

Maduigius de fin. v 18,49 dic & V 14 eurystei **filiof ex ~ste hifiliof B 15 ita *del Victorius uar. lect. xxxv 12*, cf *Muretus uar. lect.*

xvii 10 *Naegelsbachius 'Stilistik' 156,2* configebat h. e. conficiebat et configebat ex conficebat B 17 negat p. 94,7 sibi ee cum V sibi ** cu [potest fuisse ee] A confentiri pr V 18 *ibidem Enn. Alem. fr. iii Ribb. et Vahl.* incitato uehementiore facto (incitatus ci *Dauisius*); cf *Helmius comment. Sest. 55,117; Ammianus xxxi 2,11* furori incitatissimo

deinceps 'incede incede, adsunt me expetunt'; quid cum uirginis fidem implorat 'fer mi auxilium, pestem abige a me, flammiferam hanc uim, quae me exerceat, caeruleae incinctae angui incedunt, circumstant cum ardentibus taedis', num dubitas quin sibi haec uidere uideatur? itemque cetera 'intendit crinitus Apollo arcum aura-
 90 tum luna innixus, Diana facem iacit a laeua': qui magis haec crederet si essent quam credebat quia uidebantur; apparet enim iam cor cum oculis consentire. Omnia autem haec proferuntur ut illud efficiatur, quo certius nihil potest esse, inter uisa uera et falsa ad animi adsensum nihil interesse. uos autem nihil agitis, cum illa
 10 falsa uel furiosorum uel somniantium recordatione ipsorum refellitis. non enim id quaeritur, qualis recordatio fieri soleat eorum qui exporrecti sunt aut eorum qui furere destiterint, sed qualis uisio fuerit aut furentium aut somniantium tum cum mouebantur.

91 Sed ab eo a sensibus; quid est quod ratione percipi possit? 15 dialecticam inuentam esse dicitis ueri et falsi quasi disceptatricem et iudicem. cuius ueri et falsi, et in qua re? in geo[meo]metriane quid sit uerum aut falsum *dialecticus* iudicabit an in litteris an in musicis? at ea non nouit. in philosophia igitur: sol quantus sit quid ad illum? quod sit summum bonum quid habet ut queat iudicare? 20 quid igitur iudicabit? quae coniunctio quae diiunctio uera sit, quid

1 incede incede adfunt *A*, corr incede incede adfunt ^m *V* incede incede^{at} f *B*; incedunt incedunt *tbr*, corruptelae signum posuit *m*; uide *Vahlenum* adsunt cum *Ald* (quae etiam me me) aliisque duplicauit *r* exp^uunt, & in *ras* ⁱⁱ uel ⁱⁱⁱ litt *A* 3 quae ne *pr V* ceruleae *AV* cerulee *B* caeruleo *Columna* caerulea *Goerenzius tbrmr.* *Aeschylus choeph.* 1049 *γαλοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημένοι πυκνοὶς δράκονσιν*, *Statius Theb.* 1 600 monstrum... conceptum *Eumenidum thalamis*...: aeternum stridens a uertice surgit et ferrugineam frontem discriminat anguis; *quamquam Vergilius georg.* *iv* 482 caeruleosque implexae crinibus angues *angui cum Columna Goerenzius igni AVB*

5 cetera ex *cetra* ut opinor *A* 5.6 cf *Vahlenus* 7 credebant *A*
 7.8 coreū *pr V*, corr coreū *A* 11 falsa uisa uel ei *r* 13 sunt *A* f *B* sunt
Vtbrmr. cf p. 24,14 14 cum moueantur *pr M*, t commoueabant *AB* cōm^bsur
V ^{cum} comm^usur *F* 16 eē feddictif, fed linea del *B* 16.17 quasi.... falsi
 (cui^{*} ex cui) in *mg* add, et quod sequitur om *V* disceptatricem et iudicem
 quasi *διαγνωστικὴν καὶ διακριτικὴν* (*Sext. hypot.* 11 229) 17 ingeo-|meo mēri^{ae}ne
 quid (~ne ex ~no ft *pr*) *V* ingeome^{*} metrianequid [ft o] ex ~nquit *A* ingeo-
 metriane****quid (metriane maximam partem in *ras*) ex ingeomeo metrianequid
B 18 fit ft ex sic *A* falsū lectif cui *A*, *pr BV* (in hoc media f non
 del). *dialecticus del Phuygersius Mnemos.* *xi* (1862) 62, b, *idem u.* 20 illam pro
 illum, utrumque propter ipsa p. 118,2; cf p. 36,4. 126,1 de nat. d. 1 31,89 dialecticorum quae
 20 fi *V*, *pr AB* 21 quae^{*}dijunctio uera, 1 prima add,
 f in *ras*, fuit quāid eunctio ~ *B* quaedjconijunctio uera ex qua ideconijunctio
 ~ *A* quā id | econijunctio^{ue} uerū, v̄ ex a, in *mg* ad | nem (ut fieret quid ad
 conijunctionem) *V* fit add *A*

ambigue dictum sit, quid sequatur quamque rem quid repugnet. si haec et horum similia iudicat, de se ipsa iudicat; plus autem pollicebatur. nam haec quidem iudicare ad ceteras res, quae sunt in philosophia multae atque magnae, non est satis. Sed quoniam tantum in ea arte ponitis, uidete ne contra uos tota nata sit; quae primo progressa festiue tradit elementa loquendi et ambiguum intelligentiam concludendique rationem, tum paucis additis uenit ad soritas, lubricum sane et periculosum locum, quod tu modo dicebas esse uitiosum interrogandi genus. quid ergo istius uitii num nostra culpa est? rerum natura nullam nobis dedit cognitionem finium, ut ulla in re statuere possimus quatenus, nec hoc in aceruo tritici solum, unde nomen est, sed nulla omnino in re minutatim interrogati, diues pauper clarus obscurus sit, multa pauca magna parua longa breuia lata angusta, quanto aut addito aut dempto certum respondeamus non habemus. 'At uitiosi sunt soritae.' Frangite igitur eos si potestis, ne molesti sint; erunt enim nisi cauetis. 'Cautum est' inquit; 'placet enim Chrysippo, cum gradatim interrogetur uerbi causa tria pauca sint anne multa, aliquanto prius quam ad multa perueniat quiescere' (id est quod ab his dicitur ἡσυχάζειν). 'Per me uel stertas licet' inquit Carneades 'non modo quiescas. Sed quid proficit? sequitur enim qui te ex somno excitet et eodem modo interroget: 'quo in numero conticuisti, si ad eum numerum unum addidero, multae erunt?' progrediere rursus quoad uidebitur. quid

1 ambigue V 3 iudicare, u in ras, ex ind~ ut uid B 4 philo-
sophiam^{an}multe[at quae, multe in ras A philosophia, m ultae atq. V 5 nata
cum Ernesto r suspicatur insititium esse; cf de fin. II 21,69 6 progressa V,
cum ras corr ~u A pgressa B b m r elementa loquendi τὰ τοῦ λόγου στοι-
χεῖα (Chrysippus 148 Arn.) abiguorū ex ab~ B 7 concludendiq; , δι
in ras, fuit ti ut uid B dū pr B paucis additis i. e. paulo longius
progressa; cf ad extremum de orat. II 38,158 7. 8 adfōzital, tal red uid, cetera
in ras A adfōr¹,tal V 8 modo p. 92,11 10 nullā cum ras ex ~lū V
cognitionem, xi in ras, t red, fuerit ~nat~ B 11 acerbo V, corr
~vo A, item cum ras B 12 ulla Ald, cf ad u. 15 interroga^{ti} ex ~gi A
15 non ex Christii sententia del t b m (cf ad u. 12), defendit Maduigius
opusc. I 508 cl in Vatin. 1,3 (dubia de nat. d. II 13,35 in Anton. VI 3,7)
*at ex aut A ad pr B *angite AB [f ut uid non f B, maius nescio
quid, ft fr A] 17 Chrysippo 277 Arn., cf 275. 276 cū, c in ras,
ex tū ut uid B 18 fi~nt ex sunt V aliquando pr B 19 per-
uenias uel ~atur ci Ernestus (hoc ex 'fr. cod.' Goerenzius), sed ipsum Chrysippum
dici apparet ex Carneadis uerbis quae secuntur est om B iis Rom
m; cf p. 145,19 efi cazi in A eficazi in V efycha zūm B 21 proficit
quamquam accipi possit de Chrysippo (cf p. 24,16) tamen aptius intellegitur τὸ
ἡσυχάζειν cum Maduigio emend. 184, qui affert Brut. 24,92. 37,139 Tusc. II 24,58.
quo usque autem pertineat ipsius Carneadis oratio dubium 22 qd AV, pr
B innumere pr V inmero pr B 23 addidere pr B

plura? hoc enim fateris, neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse. cuius generis error ita manat ut non
 94 uideam quo non possit accedere. 'Nihil me laedit' inquit; 'ego enim ut agitator callidus prius quam ad finem ueniam equos sustinebo, eoque magis si locus is quo ferentur equi praeceps erit. sic me' 5
 inquit 'ante sustineo nec diutius captiose interroganti respondeo'. Si habes quod liqueat neque respondes, superbe; si non habes, ne tu quidem percipis. si quia obscura, concedo; sed negas te usque ad obscura progredi; in inlustribus igitur rebus insistis. si id tantum modo ut taceas, nihil adsequeris; quid enim ad illum qui te 10
 captare uult, utrum tacentem inretiat te an loquentem. sin autem usque ad nouem uerbi gratia sine dubitatione respondes pauca esse, in decumo insistis, etiam a certis et inlustrioribus cohibes adensum; hoc idem me in obscuris facere non sinis. nihil igitur te contra soritas ars ista adiuuat, quae nec augendi nec minuendi quid aut pri- 15
 95 mum sit aut postremum docet. Quid quod eadem illa ars quasi Penelopae telam retexens tollit ad extremum superiora: utrum ea uestra an nostra culpa est? nempe fundamentum dialecticae est,

1 hoc enī, oc in ras, fuit ft haec enī uel hanc enī; fa*teris ex factoris A
 tepaucorū neq. | primum in mg add A paucorum quid sit Kayserus
 2 ita add A 4 agitator ex ~tur VB cf p. 32,41, de comparationis

membris confusis ad p. 19,14—20,1 5 q* ex q; B quof erentur pr A
 quoferuñ pr V 6 de iterato inquit cf m ad part. II uol. III p. 208,2
 sustinebo (~ebo M) ... respondebo (hoc Rom) dett Asc; cf p. 118,21 sequitur ...
 progrediēte 23 7 responde AVB, pr F luphe corr ~bjf F facis superbe t;

superbe satis defendit r 8 p̄cipis ft pr M; perfipissi quia V p~ B, corr p̄f*-
 p̄f* quia rec A 9 in add b (om tnr) cl u. 13 p. 128,12 et ita solet Cicero;
 quamquam scripsit accus. III 74,172 quot uoltis esse in uno furto peccatorum
 gradus? ut si singulis insistere uelim, progredi iste non possit. nam Tusc.

r 19,43 alienum est 11 cap̄tare [1] B 12 respondat B respondeat A

13 &lustriorib; V et illustribus Lambinus 15 augendi^o nec mi-
 nuendi^o B ~tem utrobique Lambinus ~ti Lambin ~tis (quarto casu) tr, cum de-
 trimento sententiae, in qua primum et postremum sic nude posita aegre feruntur.
 primum augendi Latine dici negant, dubito quo iure; sed ut summo, extremum
 augendi opinor non negant, quod si ferimus, ferendum est etiam primum ita
 cum illo copulatum ut u. 1 ultimum et primum, et ita quidem ut praeter ra-
 tionem positum uideatur illa prioris loci similitudine inducente, si quidem in so-
 rita augendi aut minuendi quaeri potuit extremum, initium non potuit (sed in-
 sistendi) 17 penelope te~la, re~texen[c] V paelopetelaretexen[c], petela
 in ras, re uel ret red, reliqua add, ut uideatur texens primo ante tollit omissum
 esse A penelo p̄elarete xenf corr penelo p̄elarete xenf B. Penelope t̄mr, sed
 casum secundum cum Lambino praetuli, cf Plato Phaed. 84 A ἀνέντρον ἔργον
 πράττειν, Πηνελόπεια τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειρισμένην (inde Iamblichus pro-
 trept. 13 p. 70,2 Pist.), Proclus in Timaeum 341 B κατὰ τὸν τῆς Πηνελόπεια
 ἱστὸν (Ottonis proverb. Rom. 1379). telam dett Rom 18 anra pr B.
 nostra an uestra ex Christii coniectura b, nostro usui ut satis fieret, qui solemus
 ita quaerentes secundo loco id collocare quod uerius esse uolumus; at ne nos qui-

quicquid enuntietur (id autem appellant ἀξίωμα, quod est quasi ec-
fatum) aut uerum esse aut falsum. quid igitur haec uera an falsa
sunt 'si te mentiri dicis idque uerum dicis, mentiris' et 'si te men-
tiri dicis idque mentiris, uerum dicis'? haec scilicet inexplicabilia
esse dicitis; quod est odiosius quam illa quae nos non comprehensa
et non percepta dicimus — sed hoc omitto, illud quaero: si ista ex-
plicari non possunt nec eorum ullum iudicium inuenitur ut respon-
dere possitis uerane an falsa sint, ubi est illa definitio, effatum esse
id quod aut uerum aut falsum sit? Rebus sumptis adiungam ** ex

dem opinor sine exceptione, certe ueteres, etsi saepe eodem modo locuti sunt, ut
Cicero p. 8,18. 13,9. 20,11. 23,1. 25,7ss 61,10. 132,15 de nat. d. i 42,119 al., tamen
nequaquam sibi constituerunt: de fin. iv 24,67 perspicuae dubia aperiuntur an
dubias perspicuae tolluntur, Tusc. v 19,54 utrum malles te ... semel ut Laelium
consulem an ut Cinnam quater, ibid. 56 de diu. ii 22,49 de off. iii 22,87, per-
spicue Lilius vii 4,6 quod naturae damnum utrum nutriendum patri, si quic-
quam in eo humani esset, an castigandum ac uexatione insigne faciendum
fuisse egs, Tac. Germ. 5 propitiine an irati fundameñu ex ~menū A

1 quidquid pr B quo quid V enuntiaet A a+xioma [n ut uid]
A ax~ VB ef Chrysipp. 193—196 Arn. ecfatum t effatū, ef ex et ut
uid A & fatū Vr &~ B. cf de fato 1,1. 10,20 2 aut ante fallū add V

3 fun+ñ, te ex funñite V mentire pr A uere, ~e in ras ex ~ū ut uid
A 3.4 mentiri uerū dicis VB, corr ~ uerū~ rec A. an Ernesto auctore
inseruit Schuetzius thmr, cf Gellius xviii 2,10 quaesitum ibi est quae esset
huius quoque sophismatis resolutio 'cum mentior et mentiri me dico, mentior
an uerum dico?': mentiris [uerum dicis] Ernesto auctore Goerenzius, ut Hiero-
nymus epist. 69,2 t. i col. 413 C Vall. recordatus Chrysippi sophismatis 'si men-
tiris idque uere dicis, mentiris'; uide etiam Placidum corp. gloss. v 38,18. 95,14
(vii 153) et schol. Horat. epist. ii 1,47 si dico mentiri et mentior, uerum dico.
apud Ciceronem plura intercuisse uisa sunt non tum propter pluralia haec
u. 2 et 4 (cf p. 125,10) quam quod illa quaestio haec uera an falsa sunt du-
plici conclusioni magis conuenire uidebatur; inexplicabile enim quod utroque
modo efficitur eundem et uerum dicere et mentiri, cf Alexander qui fertur in
Arist. soph. el. p. 171,17 Wallies. scilicet, scilicet in ras angustiore rec A scilicet
in ras paulo ampliore B 5 inuidiosius hic nisi fallor ci r (p. ix) cl
p. 151,14. 152,9; sed quae illic inuidiosa dicit Stoicorum paradoxa eadem odio-
siora p. 7,4 6 dicitur pr AVB 7 ullum ex illum ut uid V
ut ex ui AV 8 positur pr A effatum Rom ecf~ tm effectū AVB

9 haec non minimo defectu laborare miror neminem uidisse superiorum, qui
satis habuerunt alias p. 121,1 duplicare cum Rom, illa ex iis quo referrentur
securi. dubium non est quin ab effatis transeat ad syllogismos in iisque quae
sunt λήμματα appellet res sumptas (de diu. ii 53,108 sumptiones); quibus adiun-
guntur scilicet προσλήψεις (de orat. ii 38,158) ut efficiantur rationum summae.
atque demonstraturus est, quamuis eodem modo nectantur conclusiones, tamen uel
eas uel summas illas non pariter esse probandas. sed illa quae sint in genere
contrario dubito recte dicat r ad utrumque genus rerum pertinere ante dictarum,
ut fere hoc ualeant quae sint inter se repugnantia, sed quo modo sint accipienda
non adsequor nisi plura interciderunt; quae qualia fuisse possint una cum illis
proponam: rebus sumptis adiungam <alias, deinde concludam rationum summas,
eodem in omnibus conclusionis genere; tamen alias uincam> ex iis sequendas
(συνεπαικτικούς uel περραντικούς) esse alias improbandas (ἀπεράτους uel ἀσυνάκτους),
<cum uos dicatis eas conclusiones omnes sequendas esse, in quibus id quod
summae contrarium sit pugnet cum conexione sumptionum (τὸ ἀντικείμενον τῆς
ἐπιφορᾶς μέγεται τῇ διὰ τῶν λημμάτων συμπλοκῇ, cf Diog. L. vii 77), eas autem in-
probandas> quae sint in genere contrario ex+ñf [f] AB ex,ñf rec V ex hñf M r

❖ iis sequendas esse alias improbandas quae sint in genere contrario.
 96 quo modo igitur hoc conclusum esse iudicas: 'si dicis nunc lucere
 et uerum dicis, *lucet*; *dicis autem nunc lucere et uerum dicis*; *lucet*
 igitur?' probatis certe genus et rectissime conclusum dicitis, itaque
 in docendo eum primum concludendi modum traditis. aut quidquid 5
 igitur eodem modo concluditur probabitur, aut ars ista nulla est.
 uide ergo hanc conclusionem probaturusne sis: 'si dicis te mentiri
 uerumque dicis, *mentiris*; *dicis autem te mentiri uerumque dicis*;
mentiris igitur'. qui potes hanc non probare, cum probaueris eius-
 dem generis superiorem? haec Chrysippea sunt, ne ab ipso quidem 10
 dissoluta. quid enim faceret huic conclusioni 'si *lucet*, *lucet*; *lucet*
 autem; *lucet igitur*'? cederet scilicet; ipsa enim ratio conexi cum
 concesseris superius cogit inferius concedere. quid ergo haec ab illa
 conclusione differt 'si *mentiris*, *mentiris*; *mentiris autem*; *mentiris*
 igitur'? hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igi- 15
 tur magis illud? si ars si ratio si uia si uis denique conclusionis
 97 ualet, eadem est in utroque. Sed hoc extremum eorum est: postu-
 lant ut excipiantur haec inexplicabilia. tribunum aliquem censeo
 uideant; a me istam exceptionem numquam inpetrabunt. etenim
 cum ab Epicuro, qui totam dialecticam et contemnit et inridet, non 20
 inpetrent ut uerum esse concedat quod ita effabimur 'aut uiuet cras
 Hermarchus aut non uiuet', cum dialectici sic statuunt, omne quod
 ita disiunctum sit quasi 'aut etiam aut non' *non* modo uerum esse
 sed etiam necessarium (uide quam sit cautus is quem isti tardum

3 *lucet* *dicis* add *Manutius*, nisi quod nunc *Dauisii* est, quod etiam u. 2
abesse maluit Klotzius, cf p. 142,8 6 igitur solet priori in diuinctione aut sub-
iungi, cur hic non subiungatur apparet 7 uide *Manutius* uideo *AVB*; *fuitne*
uidebo? 8 *mentiris* *mentiri* pr *AVB* *di** *ci*l', *ci*l' in ras paulo minore *A*

9 *potest** [t] *AB* *potest* *V* 10 *chrýpphea*, fi e corr sed ft pr, cum
scripsisset chrýp *A* *chrýpphea* *V* *chrýppe* *a* pr *B* 11 *luc& bis* *B*, pr
AV (*lucet* secundo loco add *A*, tertio *V*) 12 *hc&* pr *V* *eder&* pr *B*

13 haec add *A* 15 *neadpbare* pr *A* 16 *magis [1] *B*
audi potes adprobare, cf p. 122,12 *fiua*, a in ras *AB*, in *B* *fuit* fi *uita*,
 in *A* etiam 1 prior add 17 *ē*. add *A* 19 *uidebant* *A* *uideant*, in

mg t *adean* *V* et ita etiam *r*, adhibeant t cl p. 114,25 pro *Rab. perd. reo* 7,20;
 quod in rebis dici soleat uidere aliquid pro circumspicere, idem hic iocose trans-
 latum in hominem putat *m*; sed cf ad *Att.* xii 14,1 quemcumque appellaris,
 nemo negabit. sed *Septimium* uide, *ibid.* 2, *ibid.* iv 12 uidebis ergo hominem
 si uoles et ita saepius uidere positum plane ut adire 20 cf de nat. d. i
 25,70 de fato 9,19 ss (*Epic. fr.* 376 Vs.) 21 inperent pr *A* 22 *hermarcus*
AVB dialectici *Chrysipp.* 219 *Arn.* 23 non semel *AV*, pr *B*
 24 perrecturus sic fere erat qui magis ego illis dem quo ipsorum ars euertatur;
 per parentheses orationem alio deflexam esse uidit *Wichertus* 'die Lateinische
 Stillehre' i 61 catus *Lambinus* *t*bm ft recte, in eodem enim *Epicuro*
 idem uocabulum posuit *Tusc.* ii 19,45 teste *Nonio* p. 92; quamquam ibi quoque
 libri *Ciceronis* cautus habent, nec de leg. i 16,45 cati uocabulo utitur nisi cum

putant: 'si enim' inquit 'alterutrum concessero necessarium esse, necesse erit eras Hermarchum aut uiuere aut non uiuere; nulla autem est in natura rerum talis necessitas') — cum hoc igitur dialectici pugnent, id est Antiochus et Stoici; totam enim euerit dialecticam: 5 nam si e contrariis disiunctio (contraria autem ea dico, cum alterum aiat alterum neget) — si talis disiunctio falsa potest esse, nulla uera est. mecum uero quid habent litium, qui ipsorum disciplinam se- 98 quor? cum aliquid huius modi inciderat, sic ludere Carneades solebat: 'si recte conclusi, teneo; sin uitiose, minam Diogenes reddet'; 10 ab eo enim Stoico dialectica didicerat, haec autem merces erat dialecticorum. sequor igitur eas uias quas didici ab Antiocho, nec reperio quo modo iudicem 'si lucet, *lucet*' uerum esse ob eam causam quod ita didici, omne quod ipsum ex se conexum sit uerum esse, non iudicem 'si mentiris, mentiris' eodem modo esse conexum: 15 aut igitur hoc ut illud, aut nisi hoc ne illud quidem iudicabo.

Sed ut omnes istos aculeos et totum tortuosum genus dispu- 31 tandi relinquamus ostendamusque qui simus, iam explicata tota Carneadis sententia Antiochea ista congruent uniuersa. nec uero quicquam ita dicam ut quisquam id fingi suspicetur; a Clitomacho

cautione. si obsoleta quaerenda sint, possis etiam bardum pro tardum, ut ci r cl de fato 5,10 (de diuin. II 50,103 hebetem et rudem)

1 si ēceffero *h. e. omissa* nim inquit alterutrum con, *correctum mance V*
 2 hermarcum VB hermacum A 3 uereor ne fuerit fatalis, *cf de nat. d. I 20,55 de fato 10,21* 4 Totā in ras A 5 ἐξ ἐναντίων (uel ἀντιπεφύκτων) διεξερχόμενον; *cf de fato 16,37* 6 aiat Ven II ait VB, in ras A; *potius negat Lambin* diunctio Br 7 disciplinam*sequor, linam in ras, ex discipuli nā-sequor ut uid B; disciplinā praeter d et ā in ras pr A 8 cludere V, cum ras ex ~r& B; fuitne eludere ut de diuin. II 70,145 carneades, adef in ras paulo ampliore, extrema uid fuisse t A 9 concludit teneo.f in ex concludit eneol in AVB, sed in B prior t erasa, dein restituta; conclusi teneo Lambinus ~ te teneo ci *Dauisius. similiter Augustinus c. Acad. III 9,21 si uera (complexio), bene teneo, si falsa eqs* uitiofe** *minam, minam in ras, ex uitio se minimā B uitiofe m** nā [r hastae] lineola incertum fueritne primitus A ~ minimā sic, lineola add ut uid V diogeni AV, pr B ~f. I' Diogenes mihi tbmr, possis etiam mihi minam, sed neutrum necessarium reddat *Manutius* 10 dialecticā AVtbmr, ex ~a B; *cf de fin. I 6,20 (Maduigius) Tusc. I 13,29. 21,48. 24,57* 11 ne pr A 12 lucet', in mg /. lucet V luc& semel B, item h& A uerū cum ras ex ~ā B 14 esse posterius auctore *Christio del tb, post non transponi malit Helmius, ex se m; cf p. 121,16 s* 15 hocne illud Btbmr hoc**ne illud [et additum erat non deleto ne] A hoc ne illud V; ut probabilius uidetur iudicabo del Durandus 16 omnes fustof, prima f add V et hoc totum Lambinus, et ita uel similiter saepe Cicero non semper, *cf p. 40,17 Hortens. fr. 55 Muell. pseudomenus et soritam et totam dialecticam* 18 Antiochea uel ~ia dett *Dauisius antioche AVB Antiochē Fr; cf p. 132,14*

sumam, qui usque ad senectutem cum Carneade fuit, homo et acutus ut Poenus et ualde studiosus ac diligens; et quattuor eius libri sunt de sustinendis adsensionibus, haec autem quae iam dicam [quae] 99 sunt sumpta de primo. Duo placet esse Carneadi genera uisorum; in uno hanc diuisionem, alia uisa esse quae percipi possint, *alia* 5 *quae non possint*, in altero autem, alia uisa esse probabilia alia non probabilia. itaque quae contra sensus contraque perspicuitatem dicantur ea pertinere ad superiorem diuisionem, contra posteriorem nihil dici oportere. quare ita placere, tale uisum nullum esse ut perceptio consequeretur, ut autem probatio multa. etenim contra 10 naturam esset, si probabile nihil esset; sequitur omnis uitae ea quam tu Luculle commemorabas euersio. itaque et sensibus probanda multa sunt, teneatur modo illud, non inesse in iis quicquam tale quale non etiam falsum nihil ab eo differens esse possit — sic quicquid acciderit specie probabile, si nihil se offeret quod sit probabilitati illi 15 contrarium, utetur eo sapiens, ac sic omnis ratio uitae gubernabitur. Etenim is quoque qui a uobis sapiens inducitur multa sequitur probabilia non comprehensa neque percepta neque adsensa sed similia

1 senectute pr AV fuit**homo, it in ras pr A 2 & quæ V
3 quae AB quæ V 4 carneadī, ī in ras rec A genera quaestionis

(*οἰσέσθαι* Sextus adu. math. vii 168), cf de off. i 3,7 5 alia uisa ēē¹ alia n̄
pbabilia; Itaq;, ēē red uid, alia n̄ pbabilia in ras, J ex 1; in mg add ēē que-
perci esse pbabilia, et illa quidem queperci possint ab altero correctore, ab
altero reliqua, ex his rursus prima illa aliaquae perci ut uid in ras (primo
fuisse arbitror alia uisa ēē probabilia itaq;, a priore autem correctore adscripta
fuisse ut post ēē inserenda que perci possint alia uisa esse, deinde adhibito
scilicet altero Vossiano correctionem perfectam) A alia uisa esse quae percipi
esse probabilia alia n̄ pro** omnia in ras III paulo plus uersum, quae etiam
supra intercolumnium patet, sed in hoc non rescripta; primitiuae scripturae uesti-
gia nulla (a qua non modo illa alia quae non possint afuisse suspicor uerum
etiam proxima in altero autem); in extremo erasae ba], deinde pergit manus
prima]abilia V possint, J ex e B alia] quae non possint e corr V
(ut p. 88,1. 6. 103,16. 113,15. 125,24) āha quaeperci non possint in mg add
B, et ita etiam mg A (uide supra), n 7 quæ add A 10 consequatur
ex Halmi coniectura b; uide ad u. 11 11 h̄ add ft pr F; est probabile
nihil esse: et sequitur ex Christii coniectura t̄bm (sequetur ci t), eadem sed
esset probabile r. inserto si patefit commutatorum in his modorum ratio: pri-
mum enim post possint (5) et dicantur (8) infertur consequeretur (10), legi-
time id quidem in sententia multo ante prolata; deinde condicionalis enuntiatio
inducitur et ex mente quidem Carneadis sed iis uerbis quae eadem possint esse
Ciceronis ipsius; qua ambiguitate fit ut is deinde non sequi . . . euersionem scribat
(ut Dausius) sed suis uerbis utatur. et potuit sane sic quoque sequeretur, quod
ci Lambin addito cum Manutio enim; sed uidetur disputationis Carneadae locum
breuiter indicare 12 commemorabas p. 83,7 et s. p. m. s. adiuncturus erat
et utetur iis sapiens (u. 16); cf Maduigi de fin. exc. i p. 790 p**banda
[ba] A 14 quic quid, id in ras paulo ampliore V accederit pr V
15 offe*ret [r] A offerr& pr VB quid pr A 16 uteretur B
utet*, t̄ in ras A uter&ur V 17 nobis liber Vrsini Rom Ven non inepte (cf
p. 141,12), sed uide p. 129,11 indicitur B

ueri, quae nisi probet omnis uita tollatur. quid enim conscendens 100
 nauem sapiens num comprehensum animo habet atque perceptum se
 ex sententia nauigaturum? qui potest? sed si iam ex hoc loco
 proficiscatur Puteolos stadia triginta probo nauigio bono gubernatore
 5 hac tranquillitate, probabile uideatur se illuc uenturum esse saluum.
 huius modi igitur uisis consilia capiet et agendi et non agendi fa-
 ciliorque erit ut albam esse niuem probet quam erat Anaxagoras,
 qui id non modo ita esse negabat, sed sibi, quia sciret aquam nigram
 esse unde illa concreta esset, albam ipsam esse ne uideri quidem;
 10 et quaecumque res eum sic attinget ut sit uisum illud probabile 101
 neque ulla re impeditum, mouebitur. non enim est e saxo sculptus
 aut e robore dolatus, habet corpus habet animum, mouetur mente
 mouetur sensibus, ut ei uera multa uideantur neque tamen habere in-
 signem illam et propriam percipiendi notam. eoque sapientem non
 15 adsentiri, quia possit eiusdem modi existere falsum aliquod cuius
 modi hoc uerum.

Neque nos contra sensus aliter dicimus ac Stoici, qui multa
 falsa esse dicunt longeque aliter se habere ac sensibus uideantur.
 hoc autem si ita sit, ut unum modo sensibus falsum uideatur, praesto 32
 20 est qui neget rem ullam percipi posse sensibus. ita nobis tacentibus

ACADEMICVS IV

7 cf *Lactantius diu. inst.* III 23,11 *epit.* 34 (39) 2 11. 12 (*fr.* 22) *Nonius*
p. 99 dolitum quod dolatum usu dicitur ... Cicero dolatum Academicorum lib. IV
 'non e. e. e saxo aut cultus e robore dolatus'

1 uiri *pr B* 2 nū* *in ras rec A non VB* 5 *ac [h] *B ac AV*
 ei uideatur *Lambinus b probabiliter* fi *pr V* 6 uifi**f ex ~suf V*
 aut agendi aut non agendi *Durandus ut de inu.* I 25,36 faciendi aut non
 faciendi .. ratio, *ibid.* II 5,18. 9,31, sed et manendi in uita et migrandi ratio
 omnis iis rebus quas supra dixi metienda *de fin.* III 18,61 7 erit] erat *A*
 pbat *pr A* anaxagora*f ex un~ ut uid V. cf p.* 106,6 *A* 97 *D. (Sext. hyp.*
 I 33) 8 quid *A* quid *ex quid V* 9 concreta *Manutius congregata*
AB ~tam V, cf de nat. deor. II 10,26; congregari aquam dixisse unum *Cas-*
siodorum narrat thes. l. L. IV 294,17. congelata *Camerarius* 10 quecūque
ex qui~ A licet ting*et [u ut uid] *A* fic *AB, pr V* 11 neq; add
A impeditū cum ras ex impetūtū *A* enī add *A.* non est enim *Beierus*
de off. I p. 157, uide *Maduigium de fin.* I 13,43 ē *faxo [a ut uid, sed ft
 ea ipsa fuit e corr] *V* efaxo**sclutuf, f media add B* 12 e robore
mg Crat ex Nonio ebore *AB eb~ V* cf *Odys.* XIX 163, quo etiam *Sextus*
utitur adu. math. XI 161 13 fenfib; *in mg add V* multa uera *Ald r*
uideatur pr A habet *Lambinus, sed habere uisa negantur non sapiens,*
cf p. 54,5; ea autem quae secuntur non satis accurate Cicero ad hanc sapientis
 cogitationem adiunxit *Graecis opinor inductus, quae fuerint omnia ab ὅσας (ut*
u. 13) suspensa infinitiue; sapientis est pro sapientem ci Dauisius 17 Stoici
cf Chrysipp. 77 *Arn.* 19 modo* *ex ~dum B* 20 peipo *pr AB*

ex uno Epicuri capite altero uestro perceptio et comprehensio tollitur. quod est caput Epicuri? 'si ullum sensus uisum falsum est, nihil potest percipi.' quod uestrum? 'sunt falsa sensus uisa.' quid sequitur? ut taceam, conclusio ipsa loquitur: 'nihil posse percipi'. 'Non concedo' inquit 'Epicuro'. Certa igitur cum illo, qui a te totus diuersus est, noli mecum, qui hoc quidem certe, falsi esse aliquid in sensibus, tibi adsentior.

102 Quamquam nihil mihi tam mirum uidetur quam ista dici, ab Antiocho quidem maxime, cui erant ea quae paulo ante dixi notissima. licet enim haec quibus arbitratu suo reprehendat quod ne-
gemus rem ullam percipi posse, certe leuior reprehensio est, quod tamen dicimus esse quaedam probabilia. non uidetur hoc satis esse uobis. ne sit; illa certe debemus effugere, quae a te uel maxime agitata sunt: 'nihil igitur cernis, nihil audis, nihil tibi est perspicuum'. explicauit paulo ante Clitomacho auctore quo modo ista Carneades
15 diceret; accipe quem ad modum eadem dicantur a Clitomacho in eo libro quem ad C. Lucilium scripsit poetam, cum scripsisset isdem de rebus ad L. Censorinum eum qui consul cum M'. Manilio fuit. scripsit igitur his fere uerbis — sunt enim mihi nota propterea quod earum ipsarum rerum de quibus agimus prima institutio et quasi disciplina
20 illo libro continetur — sed scriptum est ita: Academicis placere esse rerum eius modi dissimilitudines ut aliae probabiles uideantur aliae contra. id autem non esse satis cur alia posse percipi dicas alia non posse, propterea quod multa falsa probabilia sint, nihil autem falsi perceptum et cognitum possit esse. itaque ait uehementer
25

1 Epicuri cf p. 111, 1. 113, 13. 18 de nat. d. i 25, 70 (Vseneri Epic. fr. 251)

3 potest om V, add A; percipi potest Ald mr; cf p. 12, 16 percipi pr B

fenfuf ex fenf V fenfuf A qd V, corr qd A 4 conclusio

fit pr A loquitur F 5 Nonconcedo B 6 certe ex ~ti V
9 er pr AB erunt pr V 10 hoc Christi suasu tb; cf m, idem ad part. iii uol. ii p. 12, 6, infra p. 146, 18. 21 de leg. i 2, 3 in. (Vahlenus relat. acad. Berol. 1904, 1076) de orat. i 52, 226 quae ... hoc, de fato 19, 45 illa ... illud; Kirkius stud. in hon. Gildersleeui scr. 1903 p. 30 11. 12 orationem recte cum Manutio distinxit Maduigi (ed. Turic. ii p. 854 ubi tamen certe casu omissum est); reprehensio est: quod ... probabilia, non cum Asc t et Maduigi mente non

perspecta r 13 fit radendo corr sic A fit B 14 nihil ... perspicuum interrogari significant tbmr cernit ex ~nef AV ~mf, 1 in ras, ex ~naf ut uid B 15 ante p. 122, 17 ss Clitomacho (an dic~) pr B 16 accepi pr V ante qu~ in A fit a erasa, sed id admodum incertum 17 ad C. Luciliu, C in ras, alterum punctum add A, fuerit ut in V ad luc~ scripsit pr A poetam 'ut manifestum glossema' del tb; cf Brut. 28, 107. 35, 132

scripsit set pr A 18 lucenforinu A ~L.cenf~ pr, scribere coepat l V L.cenf~ B (n) A (n) V; cu.m.** ex cūmen uel ~man B, cf CIL i p. 147 ed. ii 19 il A, pr V 21 illa V 22 similitudines Ven ii; puto dissimilitudines et similitudines, cf p. 88, 22 et Faber aliae contra ex alia ~ B 23 contra laesa membrana littera non apparet V 25 aut ex aut A

errare eos qui dicant ab Academia sensus eripi, a quibus numquam dictum sit aut colorem aut saporem aut sonum nullum esse, illud sit disputatum, non inesse in iis propriam quae nusquam alibi esset ueri et certi notam. quae cum exposuisset, adiungit dupliciter dici 104
 5 adsensus sustinere sapientem, uno modo cum hoc intellegatur, omnino eum rei nulli adsentiri, altero cum se a respondendo ut aut adprobet quid aut inprobet sustineat, ut neque neget aliquid neque aiat. id cum ita sit, alterum placere ut numquam adsentiat, alterum tenere ut sequens probabilitatem, ubicumque haec aut occurrat aut deficiat,
 10 aut 'etiam' aut 'non' respondere possit. nec ut placeat eum qui de * omnibus rebus contineat se ab adsentiendo moueri tamen et agere aliquid, reliquit eius modi uisa quibus ad actionem excitemur, item ea quae interrogati in utramque partem respondere possimus sequentes tantum modo quod ita uisum sit, dum sine adsensu; neque tamen
 15 omnia eius modi uisa adprobari, sed ea quae nulla re inpedirentur. Haec si uobis non probamus, sint falsa sane, inuidiosa certe non 105 sunt. non enim lucem eripimus, sed ea quae uos percipi comprehendere eadem nos, si modo probabilia sint, uideri dicimus.

Sic igitur inducto et constituto probabili, et eo quidem expedito 33
 20 soluto libero nulla re implicato, uides profecto Luculle iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium. isdem enim hic sapiens de quo loquor oculis quibus iste uester caelum terram mare intuebitur. isdem sensibus reliqua quae sub quemque sensum cadunt sentiet. mare illud, quod nunc faunio nascente purpureum uidetur, idem

1 Academicis *Schichius relat. syll. philol. Berolin.* xxix 105; cf u. 17 cum p. 99,22 *Helmius philol. suppl.* ix 564 de off. i 34,122 haec aetas . . . eorum
 lenfif pr V 3 hif Mr 4 expofuiffet cum ras ex ~potu~ A 5 ad-
 sensus ab *Hirzelii* (quaest. iii 168 n.) criminatione uindicauit r fultinere

ex hif~ ut uid B unodocū B 6 ut aut adprobet quid aut inprobet
 del *Dauisius* tb; defendit C. F. *Hermannus philol.* vii 470 et ubi pro ut inutiliter
 coniciens O. *Heinius* ibid. xv 677 et progr. *Posnan.* 1862,18; scilicet non omnino
 a respondendo se sustinet sed ab his duobus generibus 7 ait B ait, in ras
 r uel r litt A 8 unūquā pr B tere pr B 10 in non nunc deficit V
 possit N, ex ~let F ~let A ~f& B nec ut ANB hic ut *Manutius*
 cum id *Lambinus* nam cum mg *Lambin* et cum ci *Dauisius*, b sed cum ex
Halmi suspicione m etenim cum r. nihil affirmo nisi hoc moneo, relinquendi
 uerbum usum habere duplicem, ut incertum sit probandane relinquuntur illa uisa
 an non relinquuntur improbata (de hoc usu cf p. 42,14. 51,9. 55,6 de fin. iv 14,38,
 de altero p. 52,4. 56,9, praeterea p. 12,22 et de fin. iv 15,41. 16,43 de diu. i 3,5,
 al.), ut nec cum possit uerum esse 12 reliquit**** eiuifmodi, quit add [ft
 quid] A reliquit NBT relinquere ex *Dauisii* coniectura bmr; reliquit non ne-
 cessarium 13 interroganti Ven, cf p. 119,6 et 118,12 utraq; ex ~aq;
 B 15 in eius modi (uel eius modi uisa) aut errasse *Ciceronem* aut libra-
 rium peccasse censet *Hirzelii* quaest. iii 165 n. 2; recte r confert p. 84,10
 approbat ex 'antiquo libro' *Manutius* adprobauit t 17 lucem eripimus
 cf p. 82,8 19 inducta et constituta pbabilia AB, add N, emendauit Ald
 22 ūr* [o an m] A 23 cadent dett *Goerenzius* lentient AB

huic nostro uidebitur, nec tamen adsentietur, quia nobismet ipsis modo caeruleum uidebatur mane rauum, quodque nunc qua a sole conlucet albescit et uibrat dissimileque est proximo ei continenti, ut etiam si possis rationem reddere cur id eueniat tamen non possis id uerum esse quod uidebatur oculis defendere.

106 'Vnde memoria, si nihil percipimus?' sic enim quaerebas. quid meminisse uisa nisi comprehensa non possumus? quid Polyaeus, qui magnus mathematicus fuisse dicitur, is posteaquam Epicuro adsentiens totam geometriam falsam esse credidit, num illa etiam quae sciebat oblitus est? atqui falsum quod est id percipi non potest, 10 ut uobismet ipsis placet. si igitur memoria perceptarum comprehensarumque rerum est, omnia quae quisque meminit habet ea comprehensa atque percepta; falsi autem comprehendi nihil potest; et omnia meminit Seiron Epicuri dogmata; uera igitur illa sunt nunc omnia. hoc per me licet; sed tibi aut concedendum est ita esse, quod mi- 15 nime uis, aut memoriam mihi remittas oportet et fateare esse ei 107 locum etiam si comprehensio perceptioque nulla sit. 'Quid fiet artibus?' Quibus? iisne quae ipsae fatentur coniectura se plus uti quam

ACADEMICVS IV

2 (fr. 23) *Nonius* p. 164 rauum fuluum (furuum *L. Mullerus*) Cicero Academicorum lib. iv 'quia nobismet ipsis tum caeruleum tum rauum uidetur, quodque nunc a sole conlucet', quod non potest ita uerum esse ut ad Lucullum nihil inde efficiatur; cf *Krischius* p. 187 (61)

2 mane rauū corr mane f. lauū A Manef-lauū, f in ras, la add, fuit Manera uū B. uide *Nonium* quod non relatiuum est (quod esse ratus que u. 3 delendum ci t, quem sequitur b, probat *Hauetus albi Herwerdeniani* p. 87) sed adplicatur ad quia u. 1, cuius rei exempla attulit m (adde p. 55,5 *Tusc.* ii 23,56 *orat.* 39,134.

48,162) qua] quā F q2 i.e. quia N 3 ei] et *Lambinus* tbnr, cf de fato 15,44, sed proximo ei continenti uidetur iungi potuisse ut huic proximum inferiorem de nat. d. ii 20,53 (cf *ibid.* iii 21,54), his contrarios dissidentes *Tim.* 12,44, aetatibus medius interiectus in *Anton.* x 5,10 (cf de re p. ii 42,69, sed interiecta et media p. 52,2, cf de opt. gen. or. 1,2)

6 memo[r]iaf+nihl+pcipim ex ~[ria]f mihp~ B quaerebas fere p. 78,3 Quid B qñ*, q red, reliqua in ras rec [d] A qñ F quid N 7 memisse B polien' N ~nuif A polienjuf,

1 in ras, ex polsemuf ut uid B 8 Epicuro cf fr. 229^a Vs. 9 quae- sciebat, c cum ras ex t B 12 ea delendum ci r; cf de nat. d. ii 9,24 ii

9,24 pro *Mur.* 13,29 (non nullos ... eos) alia 14 meminit ... nunc omnia 7 in mg add A seiron BN, mg A(FM) Seiron uel Seyron dett Rom tb Siron mr. cf *Hauptius Hermae* i 40 s (*opusc.* iii 344 s) *Croenertus* 'Kolotes und Menedemos' (cf p. 107,16) 126 nunc cum Siron uiuit; huic *Boetius Mnemos.* xxiii (1895) 212 16 fateare *Dauisius* facere ut uid corr facjle A facjre corr fa-

cjle[r]ē B face sed om esse N. facere esse defendit *Christius* apud t cl *Maduigio* de fin. iv 4,8 non recte 17 artibus cf p. 78,7 ss artibuf quibuf nlf que ipae, que in ras A artib; | nlf neq; ipse B; ut nos (sed hif ne) N, e corr ft pr M

scientia, an iis quae tantum id quod uidetur secuntur nec habent istam artem uestram qua uera et falsa diiudicent?

- Sed illa sunt lumina duo quae maxime causam istam continent. Primum enim negatis fieri posse ut quisquam nulli rei adsentiat. 5 at id quidem perspicuum est, cum Panaetius princeps prope meo quidem iudicio Stoicorum ea de re dubitare se dicat quam omnes praeter eum Stoici certissimam putant, uera esse *responsa* haruspicum auspicia oracula somnia uaticinationes, seque ab adsensu sustineat — quod is potest facere uel de iis rebus quas illi a quibus ipse didicit 10 certas habuerint, cur id sapiens de reliquis rebus facere non possit? an est aliquid quod positum uel improbare uel adprobare possit, dubitare non possit? an tu in soritis poteris hoc cum uoles, ille in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere, praesertim cum possit sine adsensione ipsam ueri similitudinem non ineditam sequi. 15 Alterum est quod negatis actionem ullius rei posse in eo esse 108 qui nullam rem adsensu suo conprobet. primum enim uideri oportet, in quo sit etiam adsensus (dicunt enim Stoici sensus ipsos adsensus

1 duthf, à ex a, ut in ras, l reliqua ut uid ex d, ut fuerit audif A an huf N hab& pr AB; nec habent istam om N 5 illa at id quidem perspicuum est ad sequentia spectare significauit, quod idem Manutius uoluit alique et b, ut post ea quae de Panaetio narrantur h. e. post sustineat u. 8 perrecturus fuerit nihil esse cur id sapiens de r. r. facere non possit, sed interposita ex abundantia (cf ad p. 4,3) sententia relatiua illa mutata oratione protulerit (quod si is u. 9 etiam ἀναισθητότερον dett Asc). per se stare illa at... est uoluit tb, quod ita fieri posse concedo ut desiderem deinde nam uel enim. nam r cum superuacaneam superioribus affirmationem adiungens scribit et id quidem perspicuum esse, suspicatur uero ea insiticia esse, non recte illos uituperat quasi id ipsum a Cicerone dici uelint esse perspicuum quod adfirmant aduersarii; uide Vahlenum de leg. p. 87,4 6 quam] quem pr AB, deinde ras u fere litt A qd N 7 certissimū N, pr AB haruspicum responsa ex Ernesti coniectura tbmr, ego malui inuerso ordine, quo supplemento paululum probabilitatis accederet. haruspicia Faber haruspiciam Ernestus haruspicum omnia ei r cl p. 133,13 8 oraculaf lōma, prior l eradi coepta, altera add B ozacula lōma* praeter primae litterae partem in ras A uaticinationes, c ft ex t A *uaticinationes sic, ua in ras, ex uaticin~ B Sequeab, e posterior e corr, fuit ut uid u pr corr e B sustineant pr B 9 uel Goerenzius ** [ut ut uid] A ut N ut B etiam ci r dte pr B 10 habuerunt Kayserus b 11 posito pr AB (in A ft pr corr); quo (om positum) N dubitare Dauisius ~ri ANB; tria potius passiuā Asc 12 foritaf [hasta] A 15 nega*tlf [n] AB 16 ss horum, in quibus haeserunt cum alii tum m, intellectum adiuuare studui distinguendo; scilicet sic ex mente aduersarii disputat, qui adsensum tollit tollere etiam uisa, ea autem si tollantur omnia tolli; interponit autem paene scholiastae more quo sensuum adsensuumque ratio patefiat (οἱ Στωικοὶ πᾶσαν αἰσθησὶν εἶναι συγκατάθεσιν καὶ κατάληψιν Actius iv 8,12, cf p. 54,13). haec autem prima pars huius loci est, a qua ad secundam transit p. 129,9 (cf p. 90,2ss 131,14 et 20. 132,19s de nat. d. i 16,43). de oratione: oportere b, potius est pro sit r, neuter non probabiliter, sed sit post oportet et infinitiuum poni potuit fere ui causali, cf p. 83,5, oportet autem ipsum post pendentem orationem ut de fato 11,23 id fuit defendi melius, deinde post interiecta illa pergi oblique

esse, quos quoniam adpetitio consequatur, actionem sequi) — tolli
 34 autem omnia si uisa tollantur. hac de re in utramque partem et
 * dicta sunt et scripta multa uide superiore, sed breui res potest tota
 confici. ego enim etsi maximam actionem puto repugnare uisis ob-
 sistere opinionibus adsensus lubricos sustinere, credoque Clitomacho
 ita scribenti, Herculi quendam laborem exanclatum a Carneade, quod
 ut feram et inmanem beluam sic ex animis nostris adsensionem id
 est opinationem et temeritatem extraxisset, tamen, ut ea pars de-
 fensionis relinquatur, quid impedit actionem eius qui probabilia se-
 109 quitur nulla re inpediente? 'Hoc' inquit 'ipsum inpediet, quod 19
 statuet ne id quidem quod probet posse percipi'. Iam istuc te
 quoque impedit in nauigando et in conserendo, in uxore ducenda
 in liberis procreandis, plurimisque in rebus, in quibus nihil sequere
 praeter probabile. Et tamen illud usitatum et saepe repudiatum re-
 fers, non ut Antipater, sed ut ais pressius. nam Antipatrum re- 15
 presum quod diceret consentaneum esse ei qui adfirmaret nihil
 posse comprehendi id ipsum saltem dicere posse comprehendi. quod ipsi
 Antiocho pingue uidebatur et sibi ipsum contrarium; non enim po-
 test conuenienter dici nihil comprehendi posse, si quicquam comprehendi
 posse dicatur. illo modo potius putat arguendum fuisse Carneadem, 20
 cum sapientis nullum decretum esse possit nisi comprehensum per-
 ceptum cognitum, ut hoc ipsum decretum qui sapientis esse diceret,

ACADEMICVS IV

5. 6 (fr. 24) Nonius p. 107 exanclare est perpeti uel superare. Cicero Aca-
 demicorum lib. iv 'credoque . . . scribenti ut (uelut L. Muellerus) Herculi . . .
 exanclatum' 17. 18 (fr. 25) Nonius p. 163 pingue positum pro inpedito
 (inpedimento dett imperito Gulielmus) et inepto. Cicero Academicorum lib. iv
 'quod ipse (ipso Leid) . . . uidetur et s. ipsum contrarium'

1 Tolh* ex Toht B 3 sint pr A superiore corr ~ra A, ~ra B.
 uide superiora Manutio auctore del Davisius tbmr; mihi, cum illa glossematis
 opinio nata sit ex correcta scriptura, primitiuam nihil esse uidetur cur a limine
 propulsemus, quamquam haereo in emendando. forsitan quaedam interciderint;
 conieci et scripta multa, et oratione quidem multo ut uides uberiore, cf p. 150,26
 de nat. d. ii 7,20 5 clitomacho ex ~tho B 6 quout pr A 7.8 idē B

8 defensionm, j ex e, f ft pr A 11 tequoque ex eq~ A 12 et
 del Ald tbmr; at non una haec serie efferuntur; cf p. 25,21. 11 in etiam ante
 nau~ N ducendo pr A 13 librl pr A plu~rimis quae, u e
 corr [hasta] r red, im red aut ex um, supra ~rim ras A plurimq; N
 14 tam add B 15 u~ta~if ex utatit B. cf p. 81,12 'reprensū', repre
 in ras A responsū N 18 ipsum N, inductum B; sibi* contrariū eraso ip
 quod incertum add an fuerit primitus A. cf Nonius 19 comprehendj ex ~de
 B si . . . posse habet N si ipsum comprehendj posse in mg add F
 21 posset ex Halni coniectura bm, cf p. 105,15 22 cognotum pr B
 diceret addidi (cf u. 16); qui sic et eē^t F, item quod et esset tbm (21 nullum
 . . . sapientis p. 130,1 om N); ut hoc ipsum quidem decretum, sapientis esse
 n. p. p. r

nihil posse percipi, fateretur esse perceptum. proinde quasi sapiens nullum aliud decretum habeat et sine decretis uitam agere possit. sed ut illa habet probabilia non percepta, sic hoc ipsum nihil posse 110 percipi. nam si in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur
 5 in ceteris; quam quoniam non habet, utitur probabilibus. itaque non metuit ne confundere omnia uideatur et incerta reddere. non enim quem ad modum si quaesitum ex eo sit stellarum numerus par an impar sit, item si de officio multisque aliis de rebus, in quibus uersatus exercitatusque sit, nescire se dicat. in incertis enim
 10 nihil est probabile; in quibus autem est, in iis non deerit sapienti nec quid faciat nec quid respondeat.

Ne illam quidem praetermisisti Luculle reprehensionem Antiochi 111 (nec mirum, in primis enim est nobilis), qua solebat dicere Antiochus Philonem maxime perturbatum. cum enim sumeretur unum esse
 15 quaedam falsa uisa, alterum nihil ea differre a ueris, non attendere superius illud ea re esse concessum quod uideretur esse quaedam in uisis differentia, eam tolli altero quo neget uisa a falsis uera differre — nihil tam repugnare. id ita esset, si nos uerum omnino tolleremus. non facimus; nam tam uera quam falsa cernimus. sed
 20 probandi species est, percipiendi signum nullum habemus.

Ac mihi uideor nimis etiam nunc agere ieune. cum sit enim 35
 112 campus in quo exultare possit oratio, cur eam tantas in angustias et Stoicorum dumeta compellimus? si enim mihi cum Peripatetico res esset, qui id percipi posse diceret quod impressum esset e uero

1 effe^t B 1. 2 nullum sapiens r sapiens aut nullum a. d. h. aut sine
Durandus 2 aliū B 3 ille A alia *Davisius*; illa sunt quae praeter illud
 unum esse sapientis decreta cogitur usu uitae pbaha pr A 5 Quā qm̄
 corr Quā qm̄ sed n uid litura del B non om B 7 liquae|sitū, ae in ras,
 [fi add, lineola ft add A ***** fiq̄;|sitū] [liquae] q̄; ex q; B 9 uersat, si-
 gillum, corrigi coeptum in ~ sed restitutum A (uersatur F) uersetur Rom
 exercitat^q; sit N tbmr est atque exercitatus ei t dicant A
 10 probabile est r 11 quod pro quid bis *Lambinus* 12 cf p. 89,16 ss
 13 m̄,rum, m prior in ras, rec A uirum BFN Antiochus del b, cf
 p. 57,12 14 philonē B, pr A [***** fumerē unū A fumeretur.u]-
 num***** [fumeret unum ut uid] B 16 ea re N a*fe, a et f in
 ras A a*fe, fe in ras, fuisse uid aere B ea re a se Rom tbmr 17 alto
 N alit A alter B quod dett Ven; cf Tusc. 1 22,52 et de sen. 10,32 neget
 is qui sumpsit nec attendit (cf p. 14,2), nisi forte negetur fuit 20 signum
 ἀπὸ νοινοῦ, cf p. 98,7s Percipie di.signū B peipiendi signū, e red, ndi
 in ras, f add A peipē 7 id signū N 23 in Stoicorum dumeta dett Ven r.
 St. in d. th. cf p. 41,6 dūme*ta ex dū ecta B dūm&æ, m&æ in ras 12
 litt A; cf de nat. d. 1 24,68 *Paulus Festi* p. 67,10 M. (47,23 Th.) 24 q̄*id
 ex quid A Qui¹⁰ B euero | e corr, eue in ras A a uero M *Lambinus* m;
 cf p. 76,1. 77,18. 109,13, de uariata praepositione *Tim.* 4,13

neque adhaerere illam magnam accessionem 'quo modo inprimi non posset a falso', cum simplici homine simpliciter agerem nec magno opere contenderem atque etiam si, cum ego nihil dicerem posse comprehendere, diceret ille sapientem interdum opinari, non repugnarem, praesertim ne Carneade quidem huic loco ualde repugnante. Nunc
 113 quid facere possum? quaero enim quid sit quod comprehendere possit. respondet mihi non Aristoteles aut Theophrastus, ne Xenocrates quidem aut Polemo, sed [mi]hi minores, tale uerum quale falsum esse non possit. nihil eius modi inuenio. itaque incognito nimirum adsentiar id est opinabor. hoc mihi et Peripatetici et uetus Academia con-
 10 cedit, uos negatis, Antiochus in primis. qui me ualde mouet, uel quod amaui hominem sicut ille me, uel quod ita iudico politissimum et acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum. A quo primum quaero, quo tandem modo sit eius Academiae cuius esse se profiteatur. ut omittam alia, haec duo de quibus agitur quis um-
 15 quam dixit aut ueteris Academiae aut Peripateticorum, uel id solum percipi posse quod esset uerum tale quale falsum esse non posset, uel sapientem nihil opinari: certe nemo. horum neutrum ante Zenonem magno opere defensum est; ego tamen utrumque uerum
 36 puto, nec dico temporis causa, sed ita plane probo. Illud ferre non
 114 possum: tu cum me incognito adsentiri uetes idque turpissimum esse dicas et plenissimum temeritatis, tantum tibi adroges ut ex-

1 adherere ex ~he~ A aderere N ad erere ex ad er~ B adherere* ex ~rer& F adderet tñm adhiberet Ven 11 r; neque adhaereret illa magna accessio Kayserus. nescio an Cicero ipse haec minus accurate scripserit fere ut Terentius heeyr. 278 ita animum induxerunt socrus omnis esse iniquas: haud pol me quidem (ubi equidem Skutschius Hermae xxxii 94, cf Maduigijs de fin. ii 27,88) uel Brutus epist. i 4 a 2 timeo . . ne . . altius se ascendisse putet . . quam . . descensurum, cum deberet descendet, et facile puto ex diceret subauditur uellet uel iuberet 2 homini pr A 3 contenderē lineola ft red A

5 necarneade*, e ex e [m] A necarneade* [m] B huic, hu in ras, uid fuisse uhic B hoc ci et paene certum praedicat r nescio cur, cum huic loco sic soletis occurrere scripserit de nat. deor. iii 28,70 et ei loco respondere saepe 7 Ref'pondit pr B autheophrastus pr A ne Ald nec ANB

8 hi minores scripsi mihi minor-es* [t ut uid] A i minozē N mihiminorē B qui his minor est Ioannes Clericus a Dauisio laudatus, t qui minor est dett Dauisius r his minores Guietus bm minutior Durandus minutiores ci t 9 Incognit*o/nemirū rec A incognitionemirū NB ~cione^Nmirū M ~to nimirum Lam-

binus uerum uisum, cf u. 17 Maduigijs de fin. v 26,76 p. 741 10 acadamia A 12 sicut [] B ita cf p. 129,6 Maduigijs de fin. ii 4,13 p. 158, m hoc loco (p. 70,24) et part. ii uol. ii p. 378,33; nec eum esse addendum ex Halmi sententia post politissimum nec esse cum Kaysero et b post acutissimum; cf p. 102,7.

109,13 17 eff& uerō, f& e corr, & ex parte in ras, fuit opinor ef leuero A (um N) 18 *nihil ex mihi B 19 ē add A (habet pr N) [**utrūque [ut ut uid] A 20 nedico N, pr A fed*ita [hasta] A sed ista ci Dauisius fere pr A 21 pol' *sum [po.] B uetel, e posterior e corr sed pr ut uid A

ponas disciplinam sapientiae, naturam rerum omnium euoluas, mores
 ingas, fines bonorum malorumque constituas, officia describas, quam
 uitam ingrediar definias, idemque etiam disputandi et intellegendi
 iudicium dicas te et artificium traditurum — perficies ut ego ista
 5 innumerabilia complectens nusquam labar nihil opiner? quae tandem
 ea est disciplina ad quam me deducas si ab hac abstraxeris? uereor
 ne subadroganter facias si dixeris tuam; atqui ita dicas necesse est.
 Neque uero tu solus, sed ad suam quisque rapiet. ¹ age restituro 115
 Peripateticis, qui sibi cum oratoribus cognationem esse, qui claros
 10 uiros a se instructos dicant rem p. saepe rexisse, sustinuero Epi-
 cureos tot meos familiares, tam bonos tam inter se amantes uiros:
 Diodoto quid faciam Stoico, quem a puero audiui, qui mecum uiuit
 tot annos, qui habitat apud me, quem et admiror et diligo, qui ista
 Antiochea contemnit. 'Nostra' inquires 'sola uera sunt'. Certe sola,
 15 si uera; plura enim uera discrepantia esse non possunt. utrum igitur
 nos inpudentes, qui labi nolumus, an illi adrogantes qui sibi
 persuaserint scire se solos omnia? 'Non me quidem' inquit 'sed
 sapientem dico scire'. Optime: nempe ista scire quae sunt in tua dis-
 ciplina. hoc primum quale est, a non sapiente explicari sapientiam?
 20 sed discedamus a nobismet ipsis, de sapiente loquamur, de quo ut
 saepe iam dixi omnis haec quaestio est.

In tres igitur partes et a plerisque et a uobismet ipsis distri- 116
 buta sapientia est. Primum ergo si placet quae de natura rerum
 sint quaesita uideamus — uel, ut illud ante: estne quisquam tanto
 25 inflatus errore ut sibi se illa scire persuaserit? non quaero rationes
 eas quae ex coniectura pendent, quae disputationibus huc et illuc
 trahuntur, nullam adhibent persuadendi necessitatem; geometrae pro-

1 naturam+rerū, m in ras, ante r fuit hasta l, fuerit ~raadrerū B

2 describas m, cf p. 38,7

3 uiam Durandus; cf de off. III 2,6 in.

djfinjal ex defimal B

Idemque* A

4 post traditurum enuntiatum

continuari uolunt tbm, quod in eodem uocabulo concludit r; ego illa tantum
 tibi adroges (p. 131,22) ita Ciceronem arbitror scripsisse quasi haec extrema per-
 ficies egs illi sententiae aut non esset adiuncturus aut aliter ac deinde fecit (uelut
 sic quae complectens quo modo perficies)

5 innumerabilia B

6 disci-

plinā* A deduces ci r abtraxerit B 7 adqui B atq; N atq; A

8 age+restituro, re in ras, f red A; age+restituro operi pateticis, r add B

9 claro B

12 a+p+uero ex aparauero ut uid B

16 nolumus ex

uol~ AB nolimus dett tb; cf p. 24,14. 150,18 17 solof ex ~ul A

19 primum cf p. 128,16

le in ras II fere litt, in cuius exitu apparet I A,

est om N; ft fuit quale fi ex qualest

sapiente B

21 saepe p. (97,6)

102,5. 126,21

oml ex omi AB

24 uelut ANB uerum Davisius (cf de

orat. I 32,148; sed Tusc. IV 21,47 de nat. d. II 32,81, cf p. 142,4) at r uel tb. parui

Wopkensio lect. Tull. I 8 ('scil. uideamus uel dicam') el m de fin. II 32,104

25 inflatos pr A

27 nullā add A

prouideant caueant; eorum enim

uideant, qui se profitentur non persuadere sed cogere, et qui omnia nobis quae describunt probant. non quaero ex his illa initia mathematicorum, quibus non concessis digitum progredi non possunt, punctum esse quod magnitudinem nullam habeat, extremitatem et quasi libramentum in quo nulla omnino crassitudo sit, liniamentum *longitudinem* sine ulla latitudine * carentem. haec cum uera esse concesserō, si adigam ius iurandum sapientem, nec prius quam Archimedes eo inspectante rationes omnes descripserit eas quibus efficitur multis partibus solem maiorem esse quam terram, iuraturum putas?

117 si fecerit, solem ipsum, quem deum censet esse, contempserit. quod 10 si geometricis rationibus non est crediturus, quae uim adferunt in docendo uos ipsi ut dicitis, ne ille longe aberit ut argumentis credat philosophorum — aut si est crediturus, quorum potissimum? omnia enim physicorum licet explicare; sed longum est; quaero tamen quem sequatur. finge aliquem nunc fieri sapientem, nondum esse; 15 quam potissimum sententiam [melius] eliget et disciplinam? etsi quaecumque eliget insipiens eliget; sed sit ingenio diuino: quem unum e physicis potissimum probabit; nec plus uno poterit.

Non persequor quaestiones infinitas; tantum de principiis rerum e quibus omnia constant uideamus quem probet; est enim inter 20

37 magnos homines summa dissensio. Princeps Thales unus e septem, 118

non initia quidem sed rationes quaesiturus est; cf p. 100,8. prodeant (ut testes) Bootius Mnemos. xxiii (1895) 212

1 quia (q̄ N) ὁμα A 3 non concessis dett Rom Ven n̄|ceffif B 9ceffif,
9 in ras i uel ii litt, ut non nunc desit A nonceffif F' con|ceffif N 5 liberam̄tū
A linam̄tū ut uid corr ~tā A ~mentum corr ~to* B 5. 6 tradita cum
cruce t. lineam autem sine ulla latitudine currentem Io. Scala uel Manutius, quod
defendit Bootius Mnemos. xxiii (1895) 212 iniuria cum C. F. Hermann philol. vii
472 aliisque dubitans de liniamenti uocabulo (cf lineatio); rectius liniamentum
longitudinem latitudine carentem Vrsinus ibm uel liniamentum longitudinem
sine latitudine ci Davisius (lin. sine ulla lat. r). cf Gellius i 20,8 M. Varro...
'linea est' inquit 'longitudo quaedam sine latitudine et altitudine', Εὐκλείδης
autem breuius praetermissa altitudine 'γραμμή' inquit 'est μήκος ἀπὸ κατὰς',
Martianus Capella vi 707 linea in longitudinem ducta latitudinis nihil prorsus ad-
quirat, Chalceidius in Tim. 33 p. 99,5 Wr. linea sine latitudine longitudo. sed
nec sine ulla, quod aptissimum esse docet Martianus, eiciendum cum bm nec ca-
rentem, quo mihi, nisi credas patentem fuisse, alter potius defectus indicari uidetur,
quem signavi et sic suppleuerim atque omni altitudine, cf p. 48,3. prius de linia-
mento quam de extremitate dici iubebat Guictus 7 adigam ius Manutius adi-
ciamus AB adiciam ius dett Ald; cf Maduigi aduers. ii 251 s nec prius:
sintne haec sana dubitat m 9 solēmaiorē ex foleman~ A 10 censent

Rosa 16 quā potissimū AB, deinde sententiā A, ~tia B melius del
Davisius et add Crat aut Nr. cf p. 68,15. 69,16. 24. 135,5 Tusc. v 29,84

18 pbabit B pbabimus A ~tis N nec enim Asc 20 Inter, in
t nescio quid cum ras corr, incertum an manu altera A 21—p. 135,2 cum
Graecis quae exstant confert Dielsius doxogr. 120 s 21 talef pr A

cui sex reliquos concessisse primas ferunt, ex aqua dixit constare omnia. at hoc Anaximandro populari et sodali suo non persuasit; is enim infinitatem naturae dixit esse e qua omnia gignerentur. post eius auditor Anaximenes infinitum aera, sed ea quae ex eo orerentur definita; gigni autem terram aquam ignem, tum ex iis omnia. Anaxagoras materiam infinitam, sed ex ea particulas similes inter se minutas, eas primum confusas postea in ordinem adductas mente diuina. Xenophanes paulo etiam antiquior unum esse omnia, neque id esse mutabile, et id esse deum neque natum umquam et sempiternum, conglobata figura. Parmenides ignem qui moueat, terram quae ab eo formetur. Leucippus plenum et inane. Democritus huic in hoc similis, uberior in ceteris. Empedocles haec peruolgata et nota quattuor. Heraclitus ignem. Melissus hoc quod esset infinitum et immutabile et fuisse semper et fore. Plato ex materia in se omnia

ACADEMICVS IV

2.3 (fr. 26) *Nonius* p. 122 Cicero Academicorum lib. iv 'ad hoc Anaximandro popularis ... persuasit. his enim infinitatem rerum atque naturae et in hoc mundo ipso caelum terras maria cognoscimus'. *intercidisse huius exempli exitum cum principio alterius ex Tusc. v 36,105 petiti intellexit Rothius* 6—8 cf *Augustinus de ciu. Dei* viii 2 Anaxagoras ... harum rerum omnium quas uidemus effectorem diuinum animum sensit et dixit ex infinita materia, quae constaret similibus inter se particulis rerum omnium; quibus suis et propriis singula fieri, sed animo faciente diuino (*ita libri et recte*) 14 *hinc fortasse Seneca epist. 58,6 cupio ... essentiam dicere ... Ciceronem auctorem huius uerbi habeo ... quo*

1 confenſiſſe primaf B ~mof, o e corr, ft ex ~af A; concessisse Io. Scala uel Manutio auctore Lambinus 2 anaximandra pr B folali pr A fodali ex ~dab ut uid B 3 infinitatem naturae τὸ ἀπειρον (13 D.); cf Wolfflinus arch. lexicogr. iv 411 4 a~maxime nel ex amax~ B. A 9 (cf 6) D. aere pr A orerentur corr orjr~ Ar; exeor i rent, i add, ras nulla ut uid B 5 his Ven tbnr 6 anaxagor~af A. A 49 (cf 1,8. 48) D. sed ex ea] id est Lambinus dissimiles olim Zellerus de philosophia Graecorum i 880 adn. ed. iv, qui nunc (i 984 adn. 2) ipse statuit (cum Dielsio dorogr. 120) Ciceronem uocabuli ὁμοιομερῆ ni ambigua esse deceptum. cf supra Augustinus 7 et minutas dett Lambinus primo malit m ut de re p. ii 37,63 cl de nat. d. ii 55,138 a mente Lambinus 8 xeno-phanef [f ut uid] A. A 4. 34 D. 9 umquam dett Ald ūqm ἡcquā N uf- quam AB 10 et conglobata Ald conglobata pr B. σφαιροειδές, cf A 33,2 D. Parmenides A 35 D. ignem, qui moueat terram, quae ferebatur; mutauit cum Karsteno Parmenidis p. 225 et Dielsio l. d., qui conferunt Hippolyti refut. 11 Παρμενίδης ... πῦρ λέγων καὶ γῆν τὰς τοῦ παντὸς ἀρχάς, τὴν μὲν γῆν ὡς ὕλην, τὸ δὲ πῦρ ὡς αἴτιον καὶ ποιοῦν; de moueat cf p. 47,17 Aristoteles metaph. i 3. 984^b 6 11 Leucippus A 8. 11 D. Democritus cf A 46 D.: Aetius i 3,16 τὰ πᾶσιν καὶ κενά 12 impedoclef AB, corr emp~ F; emp~ N. cf A 28. 30 ss B 6 D. 13 Heraclitus cf A 1,7 s. 5 D. ignemehflus pr A Melissus A 9 B 7 D. hoc] an omne? ἀπειρον καὶ ἀμετακίνητον (ἀνετεροίωτον, ἔν καὶ ὁμοιον) καὶ αἰδιον (αἰεὶ ἦν καὶ αἰεὶ ἔσται B 2) 14 Plato in Timaeo (εἰδός τι .. πανδεχές p. 51 A; cf Theophr. phys. op. fr. 9 D.)

recipiente mundum factum esse censet a deo sempiternum. Pythagorae
 e numeris et mathematicorum initiis proficisci uolunt omnia. Ex is
 eliget noster sapiens unum aliquem credo quem sequatur, ceteri tot
 119 uiri et tanti repudiati ab eo condemnatique discedent. quaecumque
 uero sententiam probauerit eam sic animo comprehensam habebit ut 5
 ea quae sensibus, nec magis adprobabit nunc lucere quam, quoniam
 Stoicus est, hunc mundum esse sapientem, habere mentem quae et
 se et ipsum fabricata sit et omnia moderetur moueat regat; erit ei
 persuasum etiam solem lunam stellas omnes terram mare deos esse,
 quod quaedam animalis intellegentia per omnia ea permanet et trans- 10
 eat; fore tamen aliquando ut omnis hic mundus ardore deflagret.
 38 sint ista uera (uides enim iam me fateri aliquid esse ueri), con-
 prehendere ea tamen et percipi nego. cum enim tuus iste Stoicus sapiens
 syllabatim tibi ista dixerit, ueniet flumen orationis aureum fundens
 Aristoteles qui illum desipere dicat; neque enim ortum esse umquam 15
 mundum, quod nulla fuerit nouo consilio inito tam praeclari operis
 inceptio, et ita esse eum undique aptum ut nulla uis tantos queat
 motus mutationemque moliri, nulla senectus diuturnitate temporum

ACADEMICVS IV

modo dicetur *ὁβία*, res necessaria, natura continens fundamentum omnium?
Apollinaris Sidonius praef. carm. 14 lecturus es hic etiam nouum uerbum id est
 essentiam, sed scias hoc ipsum dixisse Ciceronem. nam essentiam nec non et
 indoloriam (cf *Maduigius de fin.* II 4,11) nouauit addens (cf p. 47,5) 'licet enim
 nouis rebus noua nomina imponere'. *Chalcidius in Tim.* 27 p. 92,19 *Wr.* sub-
 stantiam siue ut Cicero dicit essentiam. cf *Krischius* p. 188 (62) 14 *Am-*
miianus xxvii 4,8 Stagira ubi Aristotelen ut Tullius ait fundentem aureum flumen
 accepimus natum

1 recipiente* [m] A 2 e om B nec nunc habet A sed hic deinde tu
 in numeris in ras, et ex N, quod in eo saepius pro e scriptum est; ut uideatur
 e in A fuisse. ex tunc a ci t 2.3 exif elyget ex ~leg~ A exif|eleg& ex
 exife|~ B; ex his N tunc 5 conpream pr A 6 nunc Asc num AB
 quoniam ex quomam A 7 et om B 10 intellegentia* A
 permanet N permeet media e in ras II litt A pme&, e in ras, ex ~man& B
 tanfeat pr A 11 adore pr A 14 dictauerit Durandus, cf p. 31,41
 de fin. II 29,95 de nat. d. I 26,72 fundent pr A 15 *Plutarchus Cic.* 24
 ὅμως δέ, καίπερ οὕτως ἀκράτω φιλοτιμία συνών, ἀπύλλαικτο τοῦ φθονεῖν ἑτέροις
 ἀφθονώτατος ὢν ἐν τῷ τοῦς πρὸ αὐτοῦ καὶ τοῦς καθ' αὐτὸν ἄνδρας ἐγκωμιάζειν,
 ὡς ἐκ τῶν συγγραμμάτων λαβεῖν ἔστι. πολλὰ δ' αὐτοῦ καὶ ἀπομνημονεύουσιν
 οἷον περὶ Ἀριστοτέλους ὅτι χροσίων ποταμὸς εἴη θέοντος; quae licet ad hunc ipsum
 locum redeant tamen hausta sunt aliunde, ut puta ex *Tironis de uita Ciceronis*
 Aristoteles in libro de philosophia ut coniecerunt docti (fr. 22 *Rosii*)
 defipere media e in ras ex a ut uid A 16 inito *Victorius* initio B, ex ~cio
 A 17 apta Rom apertum A aptum B tantof queat** ex ~que at
 A tantof, queat, que add, at red uid, fuerit tantofq; at B 18 moleri
 pr AB diuturnitasue *Dauisius*; cf de leg. I 8,24 perpetuis cursibus conuer-
 sionibusque caelestibus extitisse quandam maturitatem serendi generis humani

exsistere ut hic ornatus umquam dilapsus occidat. tibi hoc repudiare, illud autem superius sicut caput et famam tuam defendere necesse erit: mihi ne ut dubitem quidem relinquatur? ut omittam leuitatem temere adsentientium, quanti libertas ipsa aestimanda est
 5 non mihi necesse esse quod tibi est. *quaero enim* cur deus omnia nostra causa cum faceret (sic enim uultis) tantam uim natri- cum uiperarumque fecerit, cur mortifera tam multa ac pernicio-
 10 sa terra marique disperserit. negatis haec tam polite tamque subtiliter effici potuisse sine diuina aliqua sollertia; cuius quidem uos maiesta- tem deducitis usque ad apium formicarumque perfectionem, ut etiam
 inter deos Myrmecides aliquis minutorum opusculorum fabricator fuisse uideatur. negas sine deo posse quicquam: ecce tibi e trans-
 15 uerso Lampsacenus Strato, qui det isti deo immunitatem — magni quidem muneris; sed cum sacerdotes deorum uacationem habeant, quanto est aequius habere ipsos deos —: negat opera deorum se
 uti ad fabricandum mundum, quaecumque sint docet omnia effecta esse natura, nec ut ille qui asperis et leuibis et hamatis uncinatis-

ACADEMICVS IV

5—8 *Lactantius diu. inst.* vii 4,11 respondendum est hoc loco philosophis maximeque Ciceroni, qui ait 'cur deus o. nostra (nostri *Palatinus*) c. c. faceret tantam uim ... fecerit, cur tam multa pestifera terra marique disperserit'. *idem de ira Dei* 13,9 sed Academici contra Stoicos disserentes solent quaerere cur, si omnia deus hominum causa fecerit, etiam multa contraria et inimica et (et add *Bononiensis*) pestifera nobis reperiantur tam in mari quam in terra
 6. 7 (*fr.* 27) *Nonius* p. 65 natrices dicuntur angues natantes. Cicero Academicorum lib. iv 'sic enim ... fecerit' 11 cf *Augustinus de ciu. Dei* vi 2 illam quasi plebeiam numinum multitudinem minutis opusculis deputatam
 17s (*fr.* 28) *Nonius* p. 189 uncinatum ab unco. Cicero Academicorum lib. iv 'nec ut ... hamatis u. corpusculis concreta h. e. dicat'. cf p. 36,10 *de nat. d.* i 24,67

1 efficere *Walkerus* b, quod etiam *Dauisio* et *Halmio* placuit; uide quae modo attuli ex legum 1 hienatuf pr A repuare, e et u in ras, quid fuerit non perspicio A 2 caput ex apud pr ut uid A, ex apud B capud N
 et] e in ras 1 uel 11 litt A 7 N famā N flammā B, corr ~ā A tua uel tuā corr tuā A 3 cum mihi *Goerenzius* ex codice, r quidem dett Ven quid AB relinquetur *Manutius* 5 quaero add r, q. enim ego (cf p. 131,6 *de fin.* ii 34,115), respondere tb, dicere m; intellegitur fere non mihi necesse esse aliquid sicut caput et famam meam defendere
 6 nrā corr nrj F nrī N natricum Ven 11 ut *Lactantius* et *Nonius* matricum AB 7 ac add r, tam multa bis *Lambinus*; pernicio-
sa del Dauisius cum *Cantabrigiensis* suo et *Fabro*. cur tam multa pestifera terra cum *Lactantio* (*diu. inst.*) tbm 11 aliquis N ~qui pr A (corr rec) tbm ~quid BF, pr M 12 quicquam esse *Dauisius* b; uide p. 112,17 14 et cum sacerdotes ex *Goerenzii* sententia r et ab his parentheses incipere facientes tbm; nostra distinctione et memoriae librorum consuli apparet et sententiae lepori
 deorum extrema hasta in ras A 17 qui ex asperis r; cf *Tusc.* i 25,60 terra, 62 ex hac ... terrena .. natura

que corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani: somnia cen-
set haec esse Democriti non docentis sed optantis, ipse autem sin-
gulas mundi partes persequens quidquid aut sit aut fiat naturalibus
fieri aut factum esse docet ponderibus et motibus. ne ille et deum
opere magno liberat et me timore. quis enim potest, cum existimet
curari se a deo, non et dies et noctes diuinum numen horrere et si
quid aduersi acciderit, quod cui non accidit, extimescere ne id iure
euenerit? nec Stratoni tamen adsentior nec uero tibi: modo hoc
modo illud probabilius uidetur.

39
122 Latent ista omnia Luculle crassis occultata et circumfusa tene- 10
bris, ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum,
terram intrare possit. Corpora nostra non nouimus, qui sint situs
partium, quam uim quaeque pars habeat ignoramus; itaque medici
ipsi, quorum intererat ea nosse, aperuerunt ut uiderentur, nec eo
tamen aiunt empirici notiora esse illa, quia possit fieri ut patefacta 15
et detecta mutantur. Sed ecquid nos eodem modo rerum naturas
persecare aperire diuidere possumus, ut uideamus terra penitusne de-
123 fixa sit et quasi radicibus suis haereat an media pendeat. Habitari
ait Xenophanes in luna, eamque esse terram multarum urbium et
montium: portenta uidentur; sed tamen nec ille qui dixit iurare 20

ACADEMICVS IV

10 (fr. 29) *Martianus Capella* v 517 uitandum similiter ne ... in notissi-
mos uersus et maxime heroicos structura fundatur..., quamuis.. Cicero... heroici
uersus finem uel initium non declinet cum dicit (fr. I 10 m) 'o miserum cui
peccare licebat' et in Academicis 'latent ista omnia Varro magnis (magis
libri) obscurata et circumfusa tenebris'. cf *Krischius* p. 186 (60) 19 cf
ad p. 112,17

2 ipse *Strato*, non *Democritus* cui adscribunt; cf *de nat. d.* I 13,35
3 naturab; pr B 4 *aut [A] B ne cum ras corr sic A ne inductum
et superscriptum sic B 6 nomen pr B 7 accidit**, it in ras, fuit ~derit
A accidit ex ~ced~ pr B 8 stratonitamen, tonitame in ras, n add A
9 mo/modo B 10 crassif, cras in ras A cf p. 56,9 12 sint situs] sit
habitus ei r, qui ipse adfert *Sen. controu.* x 5,17 14 ipsa t. ipsi ad po-
steriorem potius sententiae partem pertinet: medici ipsi, quamquam aperuerunt,
tamen negant esse nota aperuerunt cum ras ex apar~ A ut ut prius
uid deleri coeptum, in altero t red uid B ut ea uiderent Ald
15 tam taunt, sequitur spatium solito maius (II uel III litt), sed quidquam erasum
esse non uid B empirici AB 16 detecta dett Rom delecta AB; cf
Tusc. I 20,46 medici qui ista aperta et patefacta uiderunt; nam de delectis
hominibus tamquam hostiis hoc uix licet intellegi ecquid Ven hecquid fit ex
hec~ A haecquid B 17 possumus ****et quasi, in mg inferiore fit pr ~
ut uideamus terra paenitus nedefixat sed fit postea add A 18 fit NM
sint B, quod idem erasum puto in A, cf quae modo adnotari radicibus
suis haereat *ἐπιζῶται*: *Xenophanes* A 47 D. 19 de *Xenophane* errat Cicero:
uide *Dielsium doxogr.* 121 n. 1 20 portenta haec u. ci r illo pr B

posset ita se rem habere neque ego non ita. Vos [enim] etiam dicitis esse e regione nobis, e contraria parte terrae qui aduersis uestigiis stent contra nostra uestigia, quos antipodas uocatis: cur mihi magis suscensetis qui ista non aspernor quam eis qui cum audiunt desipere uos arbitrantur? Hicetas Syracosius, ut ait Theophrastus, caelum solem lunam stellas supera denique omnia stare censet, neque praeter terram rem ullam in mundo moueri; quae cum circum axem se summa celeritate conuertat et torqueat, eadem effici omnia quasi stante terra caelum moueretur. atque hoc etiam Platonem in Timaeo dicere quidam arbitrantur, sed paulo obscurius. Quid tu Epicure, loquere: putas solem esse tantulum? 'Egone? nobis quidem * tantum'. Et uos ab illo inridemini et ipsi illum uicissim eluditis. liber igitur a tali inrisione Socrates, liber Aristo Chius qui nihil istorum

ACADEMICVS IV

1—3 (fr. 30) *Nonius* p. 102 e regione positum est ex aduerso. Cicero Academicorum lib. iv 'nec ego non ita. uos etiam... nobis in contraria... stent ad contra (ad nostra *Mercerus*) uestigia' 2. 3 cf *Lactantius diu. inst.* iii 24,1 *epit.* 34 (39) 2 homines qui uestigiis nostris habent aduersa uestigia. *Augustinus de ciu. Dei* xvi 9 antipodas esse... id est homines a contraria parte terrae... aduersa pedibus nostris calcare uestigia, *Isidorus orig.* ix 2,133. *Seruius in Verg. georg.* i 235

1 possit m non ita uos etiam ex *Nonio* *Dauisius* non enim etiā AB Non ne etiā N. enim uid errore scriptum pro etiam, nisi forte pro hoc (cf *F. Marx ad Lucil.* 378 p. 139) 2 nobis in c. cum *Nonio* tbm; e contraria parte terrae aliena non *Cicronis* uidebantur *Lambino*, de illis e regione nobis dubitabat *Gruterus* 4 quam eis dett *Rom Ven* quā eol AN quameol ex quamul ut uid B 5 hic et affyra cō fluf A(t). fr. 1 D. theophrastuf, ~f in ras, fuit ~m A ~tuim B theofraft' N. *physic. opin.* fr. 18 D. 6 sup^{er}a cum ras ex supa B supera in ras iv fere litt, in qua media agnoscebam p A starecenset, ece add. maximam partem in ras A 7 que N Quae ex Qua P qua AB *circū, cir in ras A 8 torqueat * eadem [t sed lineola perbreuis] B quae si *Ald tbmr*, sed cf de leg. ii 21,53 *Lael.* 4,14 9 in *Timaeo* p. 40 B, cf *Zellerus de philos. Graec.* ii 1 p. 810 n. ed. iv 11 egoneuobis AB Ego ne? uol' N egone? ne bis *Lambinus* tb ego ne bis *Orelhus* (inuitus nisi fallor) mr, qui *Epicurum* uolunt 'non praecise definire sed latius circumscribere, ne bis quidem tantum esse, sed inter pedalem magnitudinem et bipedalem (de fin. i 6,20)': ita quidem *Maduigi* emend. 186. at primum id *Epicuro* ne uisum est quidem, qui solem posse etiam minorem esse putauerit quam uideretur (p. 113,3); tum quis ita respondet? debebat certe tantum uel paulo maiorem, certe non bis tantum. ne illud quidem, quod *Faber* uoluit, egone? nobis quidem tantum per se stare potest, quoniam non id quaeritur; sed acceptu illa emendatione suspicor quaedam intercidisse in hunc modum conformata nobis quidem tantulum, reapse uel paulo maiorem quam uidetur aut minorem uel tantum, ut est in *Epicurea epistula* ii p. 39,3 Vs. (*Diog. Laert.* x 91) τὸ δὲ μέγεθος ἡλίου... κατὰ μὲν τὸ πρὸς ἡμᾶς τηλικούτων ἐστὶν ἡλίκον φαίνεται, κατὰ δὲ τὸ κατ' αὐτὸ ἥτοι μείζον τοῦ ὁρωμένου ἢ μικρόν ἔλαττον ἢ τηλικούτων τυγχάνει 12 et uos] f; ~ uol' N 13 at ali cum ras ex ad ali B an fthochu¹squi, u prior ex ii, f e corr, fuit ft ~chuifqui A. fr. 355 *Arn.*

124 sciri putat posse. Sed redeo ad animum et corpus. satisne tandem ea nota sunt nobis, quae neruorum natura sit quae uenarum? tene-
musne quid sit animus ubi sit, denique sitne an ut Dicaearcho uisum
est ne sit quidem ullus; si est, trisne partes habeat ut Platoni pla-
cuit, rationis irae cupiditatis, an simplex unusque sit; si simplex, 5
utrum sit ignis an anima an sanguis an ut Xenocrates merus nume-
rus nullo corpore, quod intellegi quale sit uix potest; et quidquid
est, mortale sit an aeternum; nam utramque in partem multa dicun-
tur. horum aliquid uestro sapienti certum uidetur, nostro ne quid
maxime quidem probabile sit occurrit; ita sunt in plerisque contra- 10
40
125 riarum rationum paria momenta. Sin agis uerecundius et me accu-
sas non quod tuis rationibus non adsentiar sed quod nullis, uincam
animum cuique adsentiar deligam — quem potissimum, quem? Demo-
critum; semper enim ut scitis studiosus nobilitatis fui. urgebor iam
omnium uestrum conuicio: 'Tunc aut inane quicquam putes esse, cum 15
ita completa et conferta sint omnia, ut et quod mouebitur corpus *
corporum cedat et qua quidque cesserit aliud ilico subsequatur, aut
atomos ullas, e quibus quidquid efficiatur illarum sit dissimillimum,
aut sine aliqua mente rem ullam effici posse praeclaram; et, cum in

1 redit ad p. 137,12, quamquam de animo ibi nihil dixit 1. 2 fatisne
tandem ea praeter fatif in ras rec A 3 an Lambinus aut AB dice* archo
ex dic& archo B dice** archo, in rasura secundo loco agnoscebam t A
4 trisne, ne in ras, pro e ft fuit t A Platoni rei p. iv p. 436 A ss, cf
Tusc. i 10,20 5 si simplex] — si un' et simplex N 6 ut*xenocratef [e]
A Xenocrati Lambinus; uide p. 23,5. 144,3. 4 Maduigium de fin. ii 6,17.
Xenocrates fr. 67 Heinzi menf AB, quod aegre tuearis cum Fabro et
Dauisio; cf Tusc. i 10,20 Xenocrates animi figuram et quasi corpus negauit
esse, merum (ita Bentleius: uerum libri) numerum dixit esse, unde hic numerus
Bentleius tbmr, merus numerus ego 7 intellege pr A 8 utramque in
partem dett Henr. Stephanus in Sexti hypot. i 8 Lambinus utraq; in parte B
utramque in parte, r del pr ut uid A 10 in*plerif que ex imp~ A implif N
eximplerifq; sed ex deleri coeptum B 12 uincam [1] A uincā in littera c
nescio quid mutari coeptum B 13 secundo loco quemnam ci r el Verr. i
3,5 Aug. c. Acad. iii 15,33 domocritū pr A, corr rec 14 Urgebar pr

B 15 putef AN ~af B, uide p. 140,8 cō*ita ex comita A
16 com|pl&a-Et ex ~|pl&-Et ut uid B ut et dett Rom et AB ut N, e corr F.
ut et quacumque quodque moueatur corpus (uel qua quicquam m. corporum)
ea aliud cedat ei Lambinus ut et qua quodque mouebitur corpus aliud cedat
m ut et quo quid (hoc Christio auctore sed ut quo quidque malit t) mouebitur
corporum corpus cedat tb ut et quidquid mouebitur corporeum cedat r. cum
quod coniunctum fuisse corpus pro certo habeo deinde uel ei aliquid corporeum
cedat fuisse ratus uel copiosius ei aliquid ex numero uicinorum corporum cedat.
traiciendum corporum post conferta suspicabatur Faber. cf Plato Tim. 79 B τὸ
πλησίον ἐν τῆς ἑδρας ὡθεῖ, τὸ δ' ὡθούμενον ἐξελαύνει τὸ πλησίον αἰεί, Simplicius
in Aristot. phys. viii p. 1350,31 D. ἀντιπερίστασις δὲ ἐστὶν ὅταν ἐξωθούμενον
τὸν ὁμάτος ὑπὸ ὁμάτος τὸ μὲν ἐξωθῆσεν ἐν τῷ τοῦ ἐξωθηθέντος στή τόπω
τὸ δ' ἐξωθηθὲν τὸ προσεχὲς ἐξωθῇ καὶ ἐκείνο τὸ ἐχόμενον, pap. Hercul. 1012,50
p. 117 Croenerti (cf p. 107,16) Lucretius i 373 ss 17 quodque de Lambini
coniectura tbm ilico*, ico in ras v uel 17 litt A 18 dissimillū pr A

uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis, innumerabilis supra infra
 dextra sinistra ante post alios dissimiles alios eiusdem modi mundos
 esse; et ut nos nunc simus ad Baulos Puteolosque uideamus sic in-
 numerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus honoribus rebus
 5 gestis ingeniis formis aetatibus isdem de rebus disputantes; et si
 nunc aut si etiam dormientes aliquid animo uidere uideamur, ima-
 gines extrinsecus in animos nostros per corpus inrumpere. tu uero
 ista ne ascueris neue fueris commenticiis rebus adsensus; nihil sen-
 tire est melius quam tam praua sentire'. Non ergo id agitur ut 126
 10 aliquid adsensu meo comprobem; *sed ut eadem* quae tu uide ne in-
 pudenter etiam postules non solum adroganter, praesertim cum ista
 tua mihi ne probabilia quidem uideantur. nec enim diuinationem
 quam probatis ulla esse arbitror, fatumque illud esse quo omnia
 15 contineri dicitis contemno; ne exaedificatum quidem hunc mundum
 diuino consilio existimo. Atque haud scio an ita sit; *sed cur rapior* 41
 in inuidiam? licetne per uos nescire quod nescio, an Stoicis ipsis
 inter se disceptare, cum is non licebit? Zenoni et reliquis fere Stoicis
 aether uidetur summus deus, mente praeditus qua omnia regantur;
 Cleanthes, qui quasi maiorum est gentium Stoicus, Zenonis auditor
 20 solem dominari et rerum potiri putat: ita cogimur dissensione sa-
 pientium dominum nostrum ignorare, quippe qui nesciamus soli an
 aetheri seruiamus. Solis autem magnitudinem (ipse enim hic radia-

ACADEMICVS IV

3 (*fr.* 13) *Nonius* p. 65 exultare dictum est exilire. Cicero Academicorum
 lib. III 'et ut nos nunc sedemus (*sic libri*) ad Lucrinum pisciculosque
 (pisculos *libri praeter corr Flor*) exultantes uideamus (*sic libri*: uidemus *tbmr*)'.
non dubito quin fuerit lib. IV *Krischii*que rationem (p. 185 uel 59) *abicio* cum r;
cf Lindsayus *mus. Rhen.* LVII 204

1 or**natul [d1 ut uid] A 2 finxtra A 4 eē lineola add uid B
 locis eisdem esse r e*1fdem A eidem N eīdem ex eīdem B
 5 nīdem ***** derebul, 1 prior add, d ex d, de in ras A 1fdem B
 disputantef pr A disputantef pr B 6 aui pr A ut fi N 7 extrifeculⁿ
 A 7.8 Tueroftane pr A 8 afciuerul, a rec in ras paulo ampliore, ft
 fuit a aperta A 9 quantam pr B paraua A prauam B 10 sed
 add Kayserus (deinde quod ante uide), sed ut eadem ego; nam ne id quidem
 uidetur ferri posse quod Maduigio auctore (emend. 187) scripsit r quae tu, uide
 ne impudenter e. p. 11 cultatua pr B 12 pbaha B 13 pbabitul B
 factumque, c in ras A esse] etiam Asc II, del Christio auctore tbm;
cf p. 52,5 de nat. d. I 30,83 14 cōtemno* [r ut uid] B monum pr A
 15 ante atque aliquid intercidiſſe uelut deum dicitis corporeum existimat
 Reitzensteinus 16 ftoici*1 ex ~cul A 17 mihi cum his dett Ald cum
 his nobis ci r nf B hīf ANr Zononi pr A. *fr.* 154 Arn. fere
 [1] B ftoici*1 ex ~cul A 19 Cleanthes B. *cf fr.* 510 Arn.
 20 potiri trabes in t e corr, 1 et r in ras, fuit potheri nisi quod t incerta B

tus me intueri uidetur admonens ut crebro faciam mentionem sui)
 — uos ergo huius magnitudinem quasi decempeda permensi refertis;
 ego me, quasi malis architectis, mensurae uestrae nego credere: du-
 127 bium est uter nostrum sit, leuiter ut dicam, uerecundior? Nec tamen
 istas quaestiones physicorum exterminandas puto. est enim animo- 5
 rum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio
 contemplatioque naturae: erigimur, altiores fieri uidemur, humana
 despiciamus cogitantesque supera atque caelestia haec nostra ut exigua
 et minima contemnimus. indagatio ipsa rerum cum maximarum tum
 etiam occultissimarum habet oblectationem; si uero aliquid occurrit 10
 quod ueri simile uideatur, humanissima completur animus uoluptate.
 128 quaeret igitur haec et uester sapiens et hic noster, sed uester ut

ACADEMICVS IV

8.9 cf *Ammianus* xvi 5,6 exigua haec spernentem et minima

2.3 decempeda hinc (hic *A* hinc enī sic *N*) me quasi malis architectis men-
 surae (sae *B*) uirae (sae *B*) nego hoc (hoc add *A*) permensi refertis (re add *fi*
pr A) ergo credere *ANB*. transpositione turbatum esse intellexit *Manutius*, quo
 duce ego u.3 ex ergo fecit *Lambinus*. scripsi haec ut post *Maduigium* emend. 190
 et *C. F. Hermannum philol.* vii 473 s constituit t recte deleto etiam hoc, quod
 ut hic uel hinc credo correctoris esse uerum ordinem restituentis; de hoc idem
 statuens r illud alterum seruat huic me scribens cum dett 3 mali sitis
 architecti *Lambinus* mali architecti *Dauisius*; cf p. 23,5 *Apul. met.* viii 28 ne
 . . deae peregrinae stomachus, ut quorundam hominum lactem sic illa sangui-
 guinem concupisceret asinum (*Weymanus Berl. philol. Wochenschr.* 1905, 1060),
 unde mihi quoque hoc uidetur ferri posse, sed dubito an fuerit quasi in malis
 a. h. e. ut facere solemus in m. a.; similiterque in addendum puto *Lael.* 17,63
 est igitur prudentis sustinere ut cursum sic impetum beneuolentiae, quo (*im-*
petu) utamur quasi equis tentatis sic <in> amicitia ex aliqua parte periclitatis
 moribus amicorum 3 ergo dubium ei *Manutius* et d. uel hic d. ei m; d. est
 igitur r. asyndeton concitatae orationi aptissimum 4 leniter *Dauisius* b; cf m
 hic et ad p. iii uol. i p. 60,4 inuerecundior non nimis leuiter *Car. Morgensternus*
 de litteris humanioribus (*Halis Sax.* 1800) p. 53 s adn. tbm; cf p. 119,18 (73,4).
 similiter in re simili interpolatum apud *Senecam de benef.* i 10,2, ubi abruptetque
 frenos in pudicitia dett, meliores libri pudicitia; simile id quoque genus quo scribit
 uelut epist. xiii 67,1 non te fugit . . . quam multi grati reperiantur i. e. paucos
 reperiri. cf *C. F. Hermannus mus. Rhen.* vi (1847) 445 5 exterminandam
 [fi o] *A* 7 altiores cum 'codice uno uetere' *Lambini* *Dauisius* latiore *AB*
elaiozef Nr. in exiguo discrimine illud praetuli, quod et elatum uel elatiorem
 fieri non uidetur *Cicero* dixisse et quia sic uidemur aptius uidebatur. proprie
 scripsit de fin. ii 16,51 tanta uis inerat in uerbis . . . ut altior fieres; altum ani-
 mum tam quam elatum saepe dicit uidetur *pr A* 8 despiciunt ex
 dilp~ *AB*, sed rei in ras r litt *A* supera** ex super era *B*
 9 minuta mg *Lambini* tb, cf *Tusc.* ii 13,30; sed uide *Maduigium* de fin. v 26,78
 exigua et paene minima, *Iuuenalem* 13,13 leuium minimam exiguaeque malorum
 particulam, supra *Ammianum*; *Graecorum* σμικρὰ καὶ ἐλαχίστα et alia confert r
 ipsa rerū cum, fa rerū in ras rec *A* 10 occurrit *N* occurrit *AB*.
 cf *Maduigius opusc.* ii 282 s de fin. v 15,41 *Wesenbergus* ad *Tusc.* iv 15,35
 11 uerū simile *B* inmanissima, in in ras paulo ampliore, in cuius initio
 conspiciuntur hasta i, rec *A*; humanissima aptissimum in studiis humanitatis
 completur [a] *A* 12 haec noster *pr* corr hays sic non deleta a *B*

adsentiat ut credat adfirmet, noster ut uereatur temere opinari praeclareque agi secum putet si in eius modi rebus ueri simile quod sit inuenit.

Veniamus nunc ad bonorum malorumque notionem; et paulum
5 ante dicendum est. Non mihi uidentur considerare cum physici ista
ualde adfirmant earum etiam rerum auctoritatem si quae inlustriores
uideantur amittere. non enim magis adsentiuntur nec adprobant lu-
cere nunc quam cum cornix cecinerit tum aliquid eam aut iubere
aut uetare, nec magis adfirmabunt signum illud, si erunt mensi, sex
10 pedum esse, quam solem, quem metiri non possunt, plus quam duode-
xx partibus maiorem esse quam terram. ex quo illa conclusio nasci-
tur: 'si sol quantus sit percipi non potest, qui ceteras res eodem
modo quo magnitudinem solis adprobat is eas res non percipit;
magnitudo autem solis percipi non potest; qui igitur id adprobat
15 quasi percipiat, nullam rem percipit'. respondebunt posse percipi
quantus sol sit: non repugnabo, dum modo eodem pacto cetera per-
cipi comprehendique dicant. nec enim possunt dicere aliud alio magis
minusue comprehendi, quoniam omnium rerum una est definitio con-
prehendendi.

20 Sed quod coeperam: quid habemus in rebus bonis et malis ex-
plorati? nempe fines constituendi sunt ad quos et bonorum et ma-
lorum summa referatur. qua de re est igitur inter summos uiros
maior dissensio? Et omitto illa quae relicta iam uidentur, Erillum

42
129

1 adfirmet ex ~mat ut uid B 2 putent A Sin pr B
4 sed Ald at r ut p. 132,24, sed haec quae secuntur ita iam pertinent ad
secundum locum, ut ipsos fines bonorum et malorum intellegendum sit in iis
rebus esse quae inlustriores (u. 6) esse dicantur physicis illis quaestionibus; quare
aduersatiua particula non opus; cf u. 23 Stangelius Tullian. 52s 5 phy-
fici istam AB; physica Ald tbm, quod repudiani non quo de latinitate du-
bitem cum r, qui physici del, sed quia physici uerum puto et ex more positum,
quo more scribit ne hoc quidem physici intellegere potuistis de nat. d. ii 18,48,
ne omnes physici inrideamur de fato 11,25, hoc uos dialectici non facitis de
diu. ii 50,104: leuiter carpit Stoicos ut qui physicis gloriantur; de collocatione
cf pro Cluent. 62,175 cecidisse de equo dicitur et homo infirma uoletudine latus
offendisse, cum sen. grat. egit 6,14 litteris studere incipit et belua immanis
cum Graeculis philosophari 5.6 se post considerare add Lambinus, pro si
scripsit Dauisius tbm; sed si non tuto tollitur, cf Valentinus de leg. p. 133,7, et
pronomem potest abesse, uide p. 112,14 7 assentientur neque approbabant
Ernestus 8 nunc quam Ald nusquam AB qsq̄quā N; cf p. 121,2
ali quid, h ex u ut uid, fuitne aū quid B 9 illud quod in conspectu est,
cf p. 112,7; ullū N menti*lex, se in ras A 10 me*tiri A menti*ri B
13 quo add F, rec A, quo modo tb praeter usum sermonis foli* ex
~luf B 15 respondebunt scripsi responderunt N, corr ~ri*nt A ~der corr
~deri* Btbmr 16 quantof pr A fol add A pa*ll, a e corr,
litterae ante et post t euanidae A 17 aliud cum ras ex abud B
18.19 comprehendi pr B 20 habuf pr B explorati N exploti B, pr A
(corr rec) 23 et del Maduigijs emend. 201 tnr est deleto eodem uerbo post
re u. 22 Klotzio auctore b. at et est tanquam et quidem, cf u. 4 ad Atl. ix

qui in cognitione et scientia summum bonum ponit — qui cum Zenonis auditor esset uides quantum ab eo dissenserit et quam non multum a Platone. Megaricorum fuit nobilis disciplina, cuius ut scriptum uideo princeps Xenophanes quem modo nominaui, deinde eum secuti Parmenides et Zeno (* itaque ab is Eleatici philosophi 5 nominabantur), post Euclides Socratis discipulus Megareus, a quo idem illi Megarici dicti, qui id bonum solum esse dicebant quod esset unum et simile et idem semper; hi quoque multa a Platone. a Menedemo autem, quod is Eretria fuit, Eretriaci appellati, quorum omne bonum in mente positum et mentis acie qua uerum cerneretur, 10
 130 Erilli similia, sed opinor explicata uberius et ornatius. Hos si contemnimus et iam abiectos putamus, illos certe minus despicere debemus: Aristonem, qui cum Zenonis fuisset auditor re probauit ea quae

ACADEMICVS IV

6—8 *Lactantius diu. inst.* III 12,9 Euclides qui fuit Megaricorum conditor disciplinae dissentiens a ceteris id esse dixit summum bonum quod simile sit et idem semper

5,2, p. 111,8 quaerelicta*, licta in ras, agnoscebam quaere l. . ta B. de uerbo cf p. 42,14; reiecta ci r cl p. 143,12 de fin. II 13,43 Et illum F et Er~ Ven II ut Er~ *Dauisius tr.*, sed Erillum cum posuisset ceteros (*Eleaticos Megaricos Eretriacos*) una cum illo serie complexurus ac deinde subiuncturus illos certe et reliqua (p. 143,12), pluribus de eo additis institutum orationis mutauit ut p. 143,12ss uel ut pro Mur. 18,38 cum sic coepisset num tibi haec parua uidentur adiumenta et subsidia consulatus, uoluntas militum, id quod alterum est, ludorum elegantiam, multis interiectis denique mutata oratione protulit 19,38 Herillum Ald t; uide *Maduigium de fin.* II 11,35, de orat. III 17,62. (fr. 413 Arn.)

1 ponit, t in ras A 3 megari corū corr megari corū B
 4 modo p. 137,19 5 defectum notauit; deest fere Eleatae ambo (uterque Eleates *Helmius*) inf B hif ANr Eleatici *Victorius uar. lect.* x 17
 ereetriaci AB, cf u. 9 philosophi, 1 prior in ras ampliore pr ut uid A philosophi B 6 nominantur pr A (non N) posteuclidesocratif ex ~difoc~ A post euclidesocratif ex ~tel B. Socrati r cl *Maduigio de fin.* I 5,14 v 5,12

sed huius nominis sine exemplo discipuli ex ~hif A 7 quid B
 8 et sui simile ci r, cf Tim. 10,36, supra *Lactantius* multa AB
 9 hif eretria, etri in ras, a add, fuit hif ert... A if~eretria [f] B is ex Eretria dett r (hic ci Eretricus cum *Camerario*) nullo opinor exemplo *Tulliano*; *Ameria pro S. Rosc.* 27,74, *Larino pro Cluent.* 13,36 ereetriaci, a aperta ex parte in ras, ft fuit ~tridici A. Eretricos appellat de orat. III 17,62 Tusc. v 39,113 et ita solent Graeci, sed Ἐρετριᾶν (ἄρεσις) *Suidas u. Φαίδων*
 10 Ementif B em~ N, pr F; em~ acie in ras (ft etiam in positū lineola e corr) A. et in mentis acie malit t, cf p. 41,6 11 Herilli *Maduigius t* (de scriptura uide p. 142,23) ulli AB Elia r (uel Eliaci, quia Ἠλιακὸς uel Ἠλεικὸς Graeci), sed absurdum est in hac sententia antiquiores recentioribus subiungi, et de orat. III 17,62 genera philosophorum iam diu fracta et extincta commemorat Eretriorum Erillorum Megaricorum Pyrrhoneorum non Eliacorum, neque hos usquam nominat
 13 Aristonem 362 Arn. reprobat, p cum ras ex b A

ille uerbis, nihil esse bonum nisi uirtutem nec malum nisi quod uirtuti esset contrarium; in mediis ea momenta quae Zeno uoluit nulla esse censuit. huic summum bonum est in is rebus neutram in partem moueri, quae ἀδιαφορία ab ipso dicitur. Pyrrho autem ea ne sentire quidem sapientem, quae ἀπάθεια nominatur. Has igitur tot sententias ut omittamus, haec uideamus, quae nunc diu multumque defensa sunt. Alii uoluptatem finem esse uoluerunt, quorum princeps Aristippus, qui Socraten audierat, unde Cyrenaici, post Epicurus, cuius est disciplina nunc [disciplina] notior nec tamen cum Cyrenaicis de ipsa uoluptate consentiens. uoluptatem autem et honestatem finis esse Callipho censuit, uacare omni molestia Hieronymus, hoc idem cum honestate Diodorus, ambo hi Peripatetici. honeste autem uiuere fruentem rebus is quas primas homini natura conciliet et uetus Academia censuit, ut indicant scripta Polemonis quem Antiochus probat maxime, et Aristoteles eiusque amici huc proxime uidentur accedere. introducebat etiam Carneades, non quo probaret sed ut opponeret Stoicis, summum bonum esse frui rebus is quas primas natura conciliauisset. honeste autem uiuere quod ducatur a

ACADEMICVS IV

15 hinc Lactantius ea sumpsisse uideatur quae de Aristotele narrat diu. inst. III 7,8 in ceteris illa potius secutus quae sunt de fin. v 7,20 ss (cf II 6,19. 11,34 Tusc. v 30,84s)

1 illa pr B nihil pr A 2 uirtutis B momenta pr B
cf p. 51,25 ss 3 ut B hif At 4 adiafhoris B adiafhoris, fo e corr cum
ras, pro f olim fuit p A adiafhoris N Pyrrhoni Dauisius; uide p. 139,6
5 ἀπάθεια (dett) Asc II; quæ*apatino|minatur ex quæap~natur A q̄ apati
nominatur N quæ apati-nominatur ex quæ apatinominatur B 6 ut del Ald;
cf pro Lig. 7,20 de fin. I 7,24 nunc post haec traiecit Lambinus bmr,
traiectum del t; ft post nunc intercidit remanent et (cf de orat. III 18,63), nisi
forte breuius locutus est; cf de fin. v 7,20 Tusc. v 30,84 8 aristip|puf* [a? o?]
B iocratem B 9 posteriore loco disciplina linea subiecta A, ~nam trans-
uersa del B (om N) neque Ven II r 10 uoluntate A (non N)
11 finē (tr) ee bono⁴ ut u. 7 N, et recte scribit r Ciceronem solere coniunctos
fines singulariter appellare; sed non nunquam minus accurate pluralem ponit ut
de fin. IV 16,43 (cf II 6,18) Tusc. v 29,83 callipho Rom calippo AB uacari
NB, corr ~re A *ieronim~hoc idem; cū [h] lumula add, hoc idem; in
ras A; cum om N 13 uiuere, secunda u in ras rec A uide N uidere B
fruentem, fru in ras rec A iis Manutius hif AB 14 acamia
pr A 15 abamaxime pr A amici aemuli Bentleius, cf pro
Mur. 29,61 huc ex codicibus Io. Scalae Vrsinus, Orellius nunc AB
17 opponet N oppene re^t B opponeret, et e corr et ft partim in ras, ut putem
fuisse ~nere A. cf de fin. II 13,42 stoicis simū pr B esse delendum
censebat Ernestus; uide p. 52,5 frue pr B iis Manutius hif AB
18 Honefta AB *honestia [H?] N uiuere ex regio suo Dauisius ui-
detur A (del F) uidere N, corr uidet* B, cf u. 13 dicatur pr B

conciliatione naturae Zeno statuit finem esse bonorum, qui inuentor
 43 et princeps Stoicorum fuit. iam illud perspicuum est, omnibus is
 132 finibus bonorum quos exposui malorum fines esse contrarios. Ad
 uos nunc refero quem sequar; modo ne quis illud tam ineruditum
 absurdumque respondeat 'quemlibet modo aliquem': nihil potest dici
 inconsideratus. Cupio sequi Stoicos. licetne — omitto per Aristo-
 telem, meo iudicio in philosophia prope singularem — per ipsum
 Antiochum, qui appellabatur Academicus, erat quidem si perpauca
 mutauisset germanissimus Stoicus. erit igitur res iam in discrimine:
 nam aut Stoicus constituatur sapiens aut ueteris Academiae — utrum- 10
 que non potest; est enim inter eos non de terminis sed de tota pos-
 sessione contentio; nam omnis ratio uitae definitione summi boni
 continetur, de qua qui dissident de omni uitae ratione dissident; non
 potest igitur uterque esse sapiens, quoniam tanto opere dissentiunt,
 sed alter —: si Polemoneus, peccat Stoicus rei falsae adsentiens (uos 13
 quidem nihil esse dicitis a sapiente tam alienum [esse]); sin uera
 sunt Zenonis, eadem in ueteres Academicos Peripateticosque dicenda.
 133 hic igitur neutri adsentiens * si numquam uter est prudentior? Quid
 cum ipse Antiochus dissentit quibusdam in rebus ab his quos amat

ACADEMICVS IV

8 *Augustinus de ciu. Dei* xix 3 ex. Antiocho ... quem sane Cicero in plu-
 ribus fuisse Stoicum quam ueterem Academicum uult uideri

1 Zeno 181 Arn.

statuit*, 1 add, t in ras, fuit statu id ut uid

B ēē* ex e& uel e& B

2 princeps stoicorum pr A est in omnib;

AN nlf AN hlf AN tlm, cf p. 160,9

5 quemlibet ex ~ub& B

~libet AN 9 stoicif AN

*ref A

10 constituitur mg Lambin

b; necesse est post sapiens add m

11 tmmi pr B

12 definitione*

ex ~nlf A, ex ~nlf B

13 conti *net, t in ras [hasta] fuerit conto met A

conti*netur [o] B

qui* [d ut uid] A

15 alter N aht AB

uos

dett Ven nol N num A non B nam uos *Dauisius* tlm; namque idem r

16 esse prius om *Victorius* b, posterius *Asc* ii; posse ... esse ci *Vahlenus*

fin B fin sed lineola non satis certa A fi n N

17 peripateticof que*, e ex-

trema in ras A et *Perip. de libris errans* r

dicenda sunt ci r

18 neut N

finquā ex finquā B

hic i. neutri assentiens, si numquam,

uter sit sapiens, apparebit, nonne utroque est prudentior *Lambinus* 'non sine

ope codicum manu scriptorum', bm; hic i. n. a. multo quam uester est prudentior

Christius; hic i. neutri adsentietur? sin (scil. adsentietur), inquam, uter est

prudentior? r (similiter *Guietus*), contra quem id maxime tenco, de prudentia

quaeri non *Polemonei* et *Stoici* sed eorum quibus statuendum sit utros sequantur,

deinde hic et numquam esse inter se opposita; quae si uera sunt, credi potest

fuisse hic i. neutri adsentiens tu effugies turpitudinem; ego si numquam (scil.

adsentior), uter est prudentior (h. e. ego mihi uideor prudentior, cf p. 141,4);

adsentieris; ego si ci *Reitzensteinus* 19 hlf AN nlf B. hos dicit quos saepe

nostros, uide *Stangelium Tullian.* 34, nec de fin. iii 11,36 his Stoicis tutum est

mutare

Stoicis, nonne indicat non posse illa probanda esse sapienti? placet Stoicis omnia peccata esse paria; at hoc Antiocho uehementissime displicet. liceat tandem mihi considerare utram sententiam sequar. 'Praecide' inquit, 'statue aliquando quidlibet'. Quid quae dicuntur
 5 quom et acuta mihi uidentur in utramque partem et paria, nonne caueam ne scelus faciam? scelus enim dicebas esse Luculle dogma prodere; contineo igitur me, ne incognito adsentiar, quod mihi tecum est dogma commune. 'Ecce multo maior etiam dissensio. Zeno in 134 una uirtute positam beatam uitam putat. quid Antiochus? 'etiam'
 10 inquit 'beatam, sed non beatissimam'. deus ille qui nihil censuit deesse uirtuti, homuncio hic qui multa putat praeter uirtutem homini partim cara esse partim etiam necessaria. sed et ille uereor ne uirtuti plus tribuat quam natura patiatur, praesertim Theophrasto multa diserte copioseque dicente, et hic metuo ne uix sibi constet,
 15 qui cum dicat esse quaedam et corporis et fortunae mala tamen eum qui in his omnibus sit beatum fore censeat si sapiens sit: distrahor, tum hoc mihi probabilius tum illud uidetur, et tamen nisi alterutrum sit uirtutem iacere plane puto. Verum in his discrepant. 'quid illa 44
 in quibus consentiunt num pro ueris probare possumus, sapientis 135
 20 animum numquam nec cupiditate moueri nec laetitia efferri. age haec probabilia sane sint; num etiam illa, numquam timere numquam dolere: sapiensne non timeat ne[csi] patria deleatur, non do-

1 indicat *dett Ven r*; sed indicat *tamquam inuiti est* ille *addito e corr*, ut
 quidem uoluit, illa A probanda ex *te B* probabilia ex 'antiquo libro' Ma-
 nutius; non esse illa probanda s. b cum Lambino, qui idem non posse illa probata
 esse s. proposuit. forma orationis etsi insolita tamen ad hunc locum accommodata
 uideatur: quod ne Antiochus quidem amicis suis concedit id fieri nequit ut ullo
 modo probandum sit sapiente pr B 2 cf p. 11,17 at om B
 4 quidq; B, corr ~q̄ F^{quid} que fit pr A queq; N 5 quom scripsi duce Bent-

leio quid AB (quidet F) q̄ N; quod Ven n et post quid Gauctore (cf Mad-
 uigius emend. 203) transponens r; hic pronomine deleta in initio sententiae quid si
 quae cum Mosero symb. crit. spec. iv 9 s ponunt tñm traictis simul cum Orellio
 illis in utramque partem post dicuntur, quae ut opinor tam bene se ad haec mihi
 uidentur applicant quam scribit ad Att. iii 21 te oro ut, si quid erit quod per-
 spicias in utramque partem, quam planissime scribas uel de off. ii 10,37 quae
 qui in utramque partem . . . despiciunt uel de fin. iii 4,12 in utramque partem
 ita paria redderent ut nulla selectione uterentur 6 dicebas p. 80,13

7 adsentiar NB, ex ~at A 9 ss cf p. 10,2. 51,23 (fr. 187 s Arn.)
 11 *homuncio [punctum opinor] A 12 chara Ad clara AB praeclara
 ei r. cf de fin. v 23,68 et addidi 13 Theophrasto in libro de beata
 uita (de fin. v 28,85) 14 contra post multa add Lambinus, post copioseque
 Goerenzius tñm 15 ee in ras paulo ampliore A 16 lenfeat N, pr AB
 lenfeat M 17 tum prius in ras A 18 nē B illud fit pr M illud AB

20 cupiditate A 22 ne Dauisius nec h AB; cf Maduigius de fin.
 exe. iii p. 807. an fuit ne sibi? patria deleat., a-deleat. in ras B
 doleat A doleant B. cf Tusc. iii 22,54

leat si deleta sit? durum, sed Zenoni necessarium, cui praeter honestum nihil est in bonis, tibi uero Antioche minime, cui praeter honestatem multa bona, praeter turpitudinem multa mala uidentur, quae et uenientia metuat sapiens necesse est et uenisse doleat. Sed quaero quando ista fuerint Academia uetere decreta, ut animum sapientis commoueri et conturbari negarent: mediocritates illi probabant et in omni permotione naturalem uolebant esse quendam modum. legimus omnes Crantoris ueteris Academici de luctu; est enim non magnus uerum aureolus et ut Tuberoni Panaetius praecipit ad uerbum ediscendus libellus. atque illi quidem etiam utiliter a natura dicebant permotiones istas animis nostris datas, metum cauendi causa, misericordiam aegritudinemque clementiae; ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant — recte secusne alias uiderimus; 136 atrocitas quidem ista tua quo modo in ueterem Academiam intruperit nescio. Illa uero ferre non possum — non quo mihi displiceant, 15 sunt enim Socratica pleraque mirabilia Stoicorum quae paradoxa nominantur; sed ubi Xenocrates, ubi Aristoteles ista tetigit[ur] (hos enim quasi eosdem esse uultis): illi umquam dicerent sapientes solos reges solos diuites solos formosos; omnia quae ubique essent sapientis esse; neminem consulem praetorem imperatorem, nescio an ne 20 quinqueuirum quidem quemquam nisi sapientem, postremo solum ciuem solum liberum, insipientes omnes peregrinos exules seruos, furiosos denique; scripta Lyeurgi Solonis, XII tabulas nostras non esse leges, ne urbis quidem aut ciuitatis nisi quae essent sapientium. 137 haec tibi Luculle, si es adsensus Antiocho familiari tuo, tam sunt 25 defendenda quam moenia, mihi autem bono modo tantum quantum 45 uidebitur. legi apud Clitomachum, cum Carneades et Stoicus Diogenes

1 si deleta sit N *fidelaetatis ex fidelatatis* A si delet[at]is (; add) B

4 uenientia^{*} B m&ua pr A 5 quanda pr, d red uid B Academia uetere

intellego 'dum A. uetus floret'; ab Ac. u. Rom bmr ^{ecr&u} dunttia ut F dunt tia ut A duntti aut B dicta ut N, unde dictata ut ei t declarata ut ei r 8 omni^s A

grantoris^r AB 9 Ettuberoni B cf de fin. iv 9,23 Tusc. iv 2,4
11 ditat^r pr B 13 alias cf Tusc. v 19,43 15 illa *uero ex illi auero

ut uid B 16 lunenī pr B quae ex qua A 17 istatetigit^{*} ex istate

igit ut uid A istate igitur N ista tetigit. tur, t. add B hoc ft pr M hoc

AB 18 ss cf pro Mur. 29,61 Chrysipp. eth. 599 Arn. 20 nesci^oan ft

pr A 22 cf p. 151,15 de orat. iii 18,65 23 furiosus pr B furiosos

denique coniunxi cum Dauisio et Bootio Mnemos. xxiii (1895) 213 s, qui confert

de fin. v 3,7 Tusc. v 10,29. 27,77 al. scita ei Goerenzius inscite, quamquam

commendat Bootius l. d.; cf de leg. i 6,19. 20 l'gurgi^s [I], & ex c B

xii NB duodecim A 24 quidem ex Mamutii coniectura t deniq; AB quidem

denique Klotzius 26 bono NB bonū A 27 narratiuncula quae sequitur,

ad senatum in Capitolio starent, Aulum Albinum, qui tum P. Scipione
et M. Marcello eos. praetor esset, eum qui cum auo tuo Luculle
consul fuit, doctum sane hominem ut indicat ipsius historia scripta
Graece, iocantem dixisse Carneadi 'ego tibi Carneade praetor esse
5 non uideor, quia sapiens non sum, nec haec urbs nec in ea ciuitas?'
tum ille 'huic Stoico non uideris'. Aristoteles aut Xenocrates, quos
Antiochus sequi uolebat, non dubitauisset quin et praetor ille esset
et Roma urbs et eam ciuitas incoleret; sed ille noster est plane, ut
supra dixi, Stoicus perpauca balbutiens. uos autem mihi uerenti ne
10 labar ad opinionem et aliquid adseiscam et conprobem incognitum,
quod minime uultis, quid consilii datis? Testatur saepe Chrysippus
tris solas esse sententias quae defendi possint de finibus bonorum;
circumcidit et amputat multitudinem. aut enim honestatem esse
finem aut uoluptatem aut utrumque. nam qui summum bonum di-
15 cant id esse si uacemus omni molestia, eos inuidiosum nomen uolup-

ACADEMICVS IV

8.9 (*fr.* 31) *Nonius* p. 80 balbutire est cum quadam linguae haesitatione
et confusione trepidare. Cicero Academicorum lib. iv 'plane ut s. dixi (*dic pr*
Leid dictus *Wolf* dictumst *ci Luc. Muellerus*) St. p. balbutiens'

quam editores a superioribus solent diiungere, ita cum illis cohaeret ut quae ratio
inter Carneadem et Diogenem intercesserit eadem inter Ciceronem et Lucillum uel
Antiochum intercedere intellegatur; quare dubito an superioribus per particulam
ut adueca fuerit. cf *hist. Rom. reliq.* 1 p. cxxiii *Petri*

1 fenatū* ex stat ut uid A incapitulū^o A alpinū B quir-
eū*.p.scipione ex quicunqscipione ut uid A 2 et del b. cf *Lahmeyerus*
philol. xxii 67, m ad p. ii uol. i p. 162,20 & M. et con. in ras A; 9ful N
col. ex col B ad Att. xii 23,2 (*Astura* xiv K. Apr. a. 709/45) quibus
consulibus Carneades et ea legatio Romam uenerit scriptum est in tuo annali;
cf *Muenzerus Hermae* xl 52 effet* eum, e tertia cum ras ex t aut c A

(p̄tozē teē N) effet* eū ex effetecū ut uid B 4 iudicantem B 5 quia
sapiens non sum del r nimium opinor cupiens insecitiae crimine liberare eum qui
ut ait *Polybius* xxxix 1(12) στωικός καὶ λόλος καὶ περίερος διαφερόντως fuit
cuiusque iocum *Chitomachus* ob ipsam insecitiam importunitatemque narrauerit
urb*f [ft c] B interrogari potius puto quam adfirmari 6 Stoico ex

Halmi suspicione del b, et fl id Ciceronis est non Carneadis 7 dubitauit f &
B 8 urb*f [i] r ex i pr B 9 dixi p. 145,8 puto perpauca Acade-
mica uerenti ne *Christii* suasu t el p. 142,1 ueremine ex ueremine aut

ueremine ut uid A ueremine ne ueremine^{xi} B 10 opinationem *Bentleius*
ibm; cf p. 54,15 cum 55,10 et *Tusc.* iv 7,15 11 Chrysippus *eth.* 21 *Arn.*
12 trillolal N t̄yllolal A, pr F t̄illolal B qua AB, corr quae F de-
finitif AB, corr ~t̄if sed bv et puncta crasa F ~t̄if M de fine ei r; cf p. 149,5

13 circumcidit (d ex δ, i red uid, t in ras ft ex f) & a putat [i] A cū-
cidi etiam putat N †h. e. enim add B 14 utrumq; q; in ras rec, fuerit
punctum A utriq; N utrū B

tatis fugere sed in uicinitate uersari; quod facere eos etiam qui illud idem cum honestate coniungerent, nec multo secus eos qui ad honestatem prima naturae commoda adiungerent. ita tris relinquit sententias quas putet probabiliter posse defendi. Sit sane ita — quamquam a Polemonis et Peripateticorum et Antiochi finibus non facile 5 diueller nec quicquam habeo adhuc probabilius. uerum tamen uideo quam suauiter uoluptas sensibus nostris blandiatur; labor eo ut adsentiar Epicuro aut Aristippo: reuocat uirtus uel potius reprehendit manu, pecudum illos motus esse dicit, hominem iungit deo. possum esse medius, ut, quoniam Aristippus quasi animum nullum habeamus 10 corpus solum tuetur, Zeno quasi corporis simus expertes animum solum complectitur, ut Calliphontem sequar — cuius quidem sententiam Carneades ita studiose defensitabat ut eam probare etiam uideretur; quamquam Clitomachus adfirmabat numquam se intellegere potuisse quid Carneadi probaretur — sed si eum ipsum finem uelim 15 sequi, nonne ipsa seueritas et grauitas et recta ratio mihi obuerse-
tur: 'tunc, cum honestas in uoluptate contemnenda consistat, honestatem cum uoluptate tamquam hominem cum belua copulabis?'
46 Vnum igitur par quod depugnet relicum est, uoluptas cum honestate;
140 de quo Chrysippo sunt, quantum ego sentio, non * magna contentio. 20 alteram si sequare, multa ruunt et maxime communitas cum hominum genere, caritas amicitia iustitia reliquae uirtutes, quarum esse

2 multo* [f] B 3 naturae ex ~ra A ^{com}quomoda ex ~do A
relinqui Goerenzius 4 putet ex putat pr ut uid B putat dett tbm; cf p. 148,12
sit ita sane Lambinus, et ita est de leg. I 1,2 Lael. 5,18; sit sane ita Brut.
81,279 5 faci*le [l] A 7 blandia*tur [n] B labor Rom ~ eo
Gruterus (cf p. 99,1) labore N, corr ~ro A ~re B 8 reprehendit, repreh in ras
paulo capaciore A repndit N 9 iungi Dauisius 10 habet^a, mul^a rec A
12 ut del Guelius Lambinus b; defenderunt Mamutius et postea Lambinus,
uide Maduigium de fin. III 13,43 Haasium ad Reisigii scholas III p. 477 ed. III,
m ad p. II uol. II p. 276,4 15 si eum scripsi fi*** [cut in B certum est
fuisse, in A probabile] AB fi Ntbmr ipsum cum cruce t istum ex Halmi
coniectura bmr 16 feuerital A, corr se~ B ueritas dett Ven tbmr
grauitas scripsi grauf ANtbmr grauf., f. in ras B; cf p. 94,16 Tusc. II 13,32
Hortens. fr. 64 m; seueritas et grauitas coniunctae pro Mur. 31,66 pro Cael. 12,29
aduersetur Lambinus tbm; obuersandi uerbum per se prorsus aptum esse huic
rei monuit r cl Tusc. II 22,52 pro Sest. 3.7 (de domo 55,141) 17 tunc r (cf
p. 99,20; tun' Guelius) tum AB tu Ven II tbm, et potest ambigi con-
fistat|honestatē, ita in ras, t|ho add, omnia pr ut uid A confistat fi honestatē N
18 copulabal pr A 20 chrÿ*stippo [ft p] fiuit (hoc ex sunt) Atbmr
chrÿppi* [hasta] sunt N chrÿppof*um*t ex chrÿppufiunt ut uid B. restituto sunt
defectum signaui, quem sic fere expleas non pauca acute disputata estque inter
illas magna contentio. non enim contempsisse Chrysippum certationem illam quae
esset uirtuti cum uoluptate Cicero ipse scribit de fin. II 14,44; cf eth. 21 Arn.

21 altera A Alteram B mame pr AB 22 quarem pr A

nulla potest nisi erit gratuita; nam quae uoluptate quasi mercede
 aliqua ad officium impellitur ea non est uirtus sed fallax imitatio
 simulatioque uirtutis. audi contra illos qui nomen honestatis a se ne
 intellegi quidem dicant (nisi forte quod gloriosum sit in uolus
 5 id honestum uelimus dicere), fontem omnium bonorum in corpore
 esse, hanc normam hanc regulam hanc praescriptionem esse naturae,
 a qua qui aberrauisset eum numquam quid in uita sequeretur habi-
 turum. Nihil igitur me putatis, haec et alia innumerabilia cum 141
 audiam, moueri? tam moueor quam tu Luculle, nec me minus ho-
 10 minem quam te putaueris; tantum interest quod tu cum es commo-
 tus adsciscis adsentiris adprobas, uerum illud certum comprehensum
 perceptum ratum firmum fixum fuisse uis deque eo nulla ratione
 neque pelli neque moueri potes, ego nihil eius modi esse arbitror
 cui si adsensus sim non adsentiar saepe falso, quoniam uera a
 15 falsis nullo uisi discrimine separantur, praesertim cum iudicia ista
 dialecticae nulla sint.

Venio enim iam ad tertiam partem philosophiae. Aliud iudi- 142
 cium Protagorae est qui putet id cuique uerum esse quod cuique
 uideatur, aliud Cyrenaeorum, qui praeter permotiones intumas nihil
 20 putant esse iudicii, aliud Epicuri, qui omne iudicium in sensibus et
 in rerum notitiis et in uoluptate constituit; Plato autem omne iudi-
 cium ueritatis ueritatemque ipsam abductam ab opinionibus et a
 sensibus cogitationis ipsius et mentis esse uoluit. num quid horum 143
 probat noster Antiochus? ille uero ne maiorum quidem suorum. ubi
 25 enim [et] Xenocraten sequitur, cuius libri sunt de ratione loquendi
 multi et multum probati, aut ipsum Aristotelem, quo profecto nihil

2 initio *pr A* 3 illos *Epic. fr. 400 Vs.* 6 praescriptionē *ex praef.*
supra a paruula ras B 8 putabis *Ald* putas *malebat Goerenzius*

10 te *N*, add *P*, om *AB* 11 *afceif N Adfenceif Br* ^{queif} *adferenceif* *corr ad-*
**q*efceif A*; cf p. 140,8. 148,10 de fin. III 5,17 12 uis (om fuisse) *dett tñm*
 esse uis *Durandus* uis esse *r.* fuisse uis esse *opinor* 'nunc ais tum fuisse cum
adsensus es, ut u. 14 adsensus sim ponit non adsentiar; cf p. 147,25 de-
queeo ex ~queo A de quo eo *N Dequeeo ex ~queo B* rationeque, se
 add *A* 13 potef* [t] *B* 14 adfenceif *B* *puto* cui sic ads. sim
 ut (ós) non; aliter enim tempus non uidetur constare, de quo cf u. 12 falso
dett Crat felle an ~fo dubium propter maculas *A* felle *N fallae B* 15 nullo

infindiscrimine. infn inducta *A* nulloninfndif crimine *B* nullo discrimine *Ntñmr*;
 uisi scripsi Praefertimē, ae ex a, m e corr et ex parte in ras ut uid *B*

17 adter**tñā*, r red, ex ~teritū ut uid *B* 18 put& *A*, corr ut sil
 ~tat *B tñm*; cf p. 132,17 20 Epicuri fr. 245 Vs. 21 notuf *pr A*
 confutit [hasta ut uid] *B* 23 cogitationif *ex ~m B* cognitionif *N*, corr
 cogitationif *A.* cf de leg. I 7,22 de sen. 12,41 de nat. d. III 9,21 uolunt *B*,
 corr uolunt *A* uolunt *N* 25 et *A & B*, om Ven recte opinor ut ortum ex
 e spurio (cf p. 139,6). aut *Ntñmr* τῆς πρὸς τὸ διαλέγεσθαι πραγματείας
 βιβλία *Diog. L. IV 13* 26 probati* *ex ~tū B*

47 est acutius nihil politius; a Chrysippo pedem numquam. Qui ergo
 Academici appellamur (an abutimur gloria nominis?) aut cur cogi-
 mur eos sequi qui inter se dissident? In hoc ipso quod in elementis
 dialectici docent, quo modo iudicare oporteat uerum falsumne sit si
 quid ita conexum est ut hoc 'si dies est lucet', quanta contentio 5
 est: aliter Diodoro, aliter Philoni, Chrysippo aliter placet. Quid cum
 Cleanthe doctore suo quam multis rebus Chrysippus dissidet; quid
 duo uel principes dialecticorum Antipater et Archidemus spinosissimi
 144 homines nonne multis in rebus dissentiunt? Quid me igitur Luculle
 in inuidiam et tamquam in contionem uocas, et quidem ut seditiosi 10
 tribuni solent ocludi tabernas iubes? quo enim spectat illud cum
 artificia tolli quereris a nobis, nisi ut opifices concitentur? qui si
 undique omnes conuenerint facile contra uos incitabuntur. Expromam
 primum illa inuidiosa, quod eos omnes qui in con[ten]tione stabunt
 exsules seruos insanos esse dicatis. Deinde ad illa ueniam quae iam 15
 non ad multitudinem sed ad uosmet ipsos qui adestis pertinent.
 negat enim uos Zeno, negat Antiochus scire quicquam. 'Quo modo?'
 inquires: 'nos enim defendimus etiam insipientem multa comprehendere.'
 145 At scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem et hoc qui-
 dem Zeno gestu conficiebat. nam cum extensis digitis aduersam ma- 20

ACADEMICVS IV

8 cf Hieronymus epist. 69,2 t. 1 col. 413 D Vall. spinosulus noster ob-
 mutuuit

1 ad A nusquam Dauisius ex regii sui uaria lectione, r cl ad
 Att. vii 3,11 (accus. iv 15,33) Terent. ad. 227 quid Ald tbnr dubito
 quam recte 2 dn ex In B abutimur ex ~mul B 3 inelementif
 ex incl~ AB 4 iudicari ci r; cf Maduigijs de fin. i 9,30 si add
 B 6 dioro B, pr A Diodoto Lambin. uide Zellerum de philos. Graec. ii 1
 (ed. iv) 250,2. 270 philni pr AB Chrysippo fr. 285 Arn.

8 dialecti corū, co e corr, ft ex eo A; e posterior ex e B antipat ex ~par
 A. fr. 25 Arn. &~archidemul [r] B. fr. 6 Arn. (qui Archedemus, sed cf pro

Flacco 22,53) spinosissimi C. F. Hermannus philol. vii 475 opinofissimi A
 (cum cruce tbn) opinofissimi Nr; opinof. simh. homines B. opinione omnium
 ingeniosissimi ci Georges in lexico copiosissimi Deiterus philol. xlvii 176. cf orat.
 32,115 qui dialectici dicuntur spinosiora multa pepererunt, de fin. iii 1,3 Stoi-
 corum ... subtile uel spinosum potius disserendi genus, al.; supra Hierony-
 mus. nec quid melius inueniri possit uideo nec opinioni qui locus sit in hac
 re intellego, et ad quem prouocant Tertullianus adu. Marc. iv 35 opiniosi uoca-
 bulum sententia plane diuersa posuit 10 inuindā N jnxuindā ex inuideā

1 in inuidiam ex inuideam, sed e pr effecta erat ex i B uocas cf p. 72,6 ss
 101,2 11 expectat AN 12 quereris p. 83,6 13 expromā, p ras
 ex p, ro in ras (fuit b uel h, tum ft a) A 14 contione Rom contentione A

contempitione B cf p. 147,22 20 Zeno 66 Arn. gestū ex ~u A
 gestu* [m] B

num ostenderat, 'uisum' inquiebat 'huius modi est'; dein cum paulum digitos contraxerat, 'adsensus huius modi'; tum cum plane compresserat pugnumque fecerat, comprehensionem illam esse dicebat, qua ex similitudine etiam nomen ei rei, quod ante non fuerat, κατὰ-
 5 ἀναψιν imposuit; cum autem laeuam manum admoerat et illum pugnum arte uehementerque compresserat, scientiam talem esse dicebat, cuius compotem nisi sapientem esse neminem. sed qui sapiens sit aut fuerit ne ipsi quidem solent dicere. ita tu nunc Catule lucere nescis, nec tu Hortensi in tua uilla nos esse. num minus haec in-
 10 uidiose dicuntur? nec tamen nimis eleganter; illa subtilius. Sed quo modo tu si comprehendi nihil posset artificia concidere dicebas nec mihi dabas id quod probabile esset satis magnam uim habere ad artes, sic ego nunc tibi refero artem sine scientia esse non posse. an pateretur hoc Zeuxis aut Phidias aut Polyclitus, nihil se scire,
 15 cum in iis esset tanta sollertia? quod si eos docuisset aliquis quam uim habere diceretur scientia, desinerent irasci; ne nobis quidem suscenserent cum didicissent id tollere nos quod nusquam esset, quod autem satis esset ipsis relinquere. Quam rationem maiorum etiam conprobat diligentia, qui primum iurare ex sui animi sententia
 20 quemque uoluerunt, deinde ita teneri si sciens falleret, quod inscientia multa uersaretur in uita; tum qui testimonium diceret ut arbitrari se diceret etiam quod ipse uidisset, quaeque iurati iudices cognouissent ut ea non aut esse aut non esse facta sed ut uideri pronuntiarentur.

25 Verum quoniam non solum nauta significat sed etiam fauonius 48
 ipse insusurrat nauigandi nobis Luculle tempus esse, et quoniam 147
 satis multa dixi, sit mihi perorandum. posthac tamen cum haec

2 contraxerat dett Victorius contexerat A conltnxerat N conxerat, e ex a pr, B. Quintil. inst. or. xi 3,94 tres contracti pollice premuntur, ibid. 102 Plin. n. h. xi 94 3 cf orat. 32,113 de eodem Zenone cum compresserat digitos pugnumque fecerat compraeslionē cum ras ex eumpraeslionū A 4 catalempn+jmpofuit ex ~linm pos~ A catalempn n-impofuit B; cf p. 54,8 5 aduerat pr AB aduerterat N; an fuit ad dexteram admoerat? 7 cōpotē ex cūpotēf potius quam ~em A conpote N cōpotem, m in ras, ex cū potēf B 7.8 sapien~lit~aut ex sapien~f haut A sapien~f^{lit} aut B; sapien~f aut fnt aut fuerint N et sine priore aut t 8 jta, j in ras, uid fuisse I ta B 9 nelti pr B ortenli pr A 10 eleganter ex elhg~ A elhgant (uix ~t), sequitur paruula labes membranae, qua uix quidquam interceptum B illa p. 151,14ss 11 concidere corr ~ced~, sed i radendo coepta restitui B nihil comprehendi dett Ven (~fi) r neque iidem 12 dabas p. 78,7ss pbabile~ [ft f] A 14 polichtul AN polyclxtul potius quam polich~ B 16 defmrent A 17 nuf~quā ex numquā A 22 &jā ex &iā ut uid B qq; N quaque A Qua;q; B iurati dicef pr B 23 aut non esse addidi; ut ea non esse f. Manutius tñm ea non ut (hoc cum N) esse f. (del ut ante ea) r ut ante uideri delendum ei Guicetus; cf p. 91,10s pronuntiarent dett Manutius 25 solum add B 27 dixi+~f~f, est

[tamen] quaeremus, potius de dissensionibus tantis summorum uiro-
rum disseramus de obscuritate naturae, deque errore tot philosopho-
rum qui def[ini] bonis contrariisque rebus tanto opere discrepant ut
cum plus uno uerum esse non possit iacere necesse sit tot tam no-
biles disciplinas, quam de oculorum sensuumque reliquorum men- 5
daciis et de sorite aut pseudomeno, quas plagas ipsi contra se Stoici
texuerunt.»

148 Tum Lucullus «Non moleste» inquit «fero nos haec contulisse.
saepius enim congregantes nos et maxime in Tusculanis nostris si
quae uidebuntur requiremus.» 10

«Optume» inquam, «sed quid Catulus sentit, quid Hortensius?»

Tum Catulus «Egone» inquit, «ad patris reuoluo^r sententiam,
quam quidem ille Carneadeam esse dicebat, ut percipi nihil putem
posse, adsensurum autem non percepto id est opinaturum sapientem
existumem, sed ita ut intellegat se opinari sciatque nihil esse quod 15
comprehendi et percipi possit. per epochem illam omnium rerum con-
probans illi alteri sententiae, nihil esse quod percipi possit, uehe-
menter adsentior.»

«Habeo» inquam «sententiam tuam nec eam admodum aspernor.
sed tibi quid tandem uidetur Hortensi?» 20

Tum ille ridens «Tollendum».

*add A tbmr dixi sit N dixi+est, est in ras, fuit dixit ut uid B et ita etiam
si semel locutus sit Cicero tamen non intellego cur ne semel quidem, ut facile
sim passus semel uidetur posuisse Tusc. I 23,55 (cf Terent. Andr. 203), quam-
quam ne id quidem ei concedunt docti, concedunt ut semel dixerit ne quis sit ad-
miratus in sententia pendenti pro admiretur de off. II 10,35; uide etiam p. 82,3
haec, c red uid B*

1 tam linea transversa del AB, om N; an fuit iterum? dedi^r fensionib;
pr B 2 de N, add F, om AB; nisi forte in potius fuit, quod errore
aliquo in u. 3 inreperit: certe haec de obsc. nat. cum dissensionibus coniungenda
sunt (cf p. 133,20), non ut medium in tribus membrum efficiant, quod uoluerunt
tbmr 3 de+bonif [in ut uid] A debonif N deinbonif B (cf de leg. III 15,33

et adn. u. 2) 4 compluf ex compluf A tot+tam, ta ex a aperta A

6 defonte pr B autseudomeno cum ras ex ~mono A ftoice pr A

9 de enim non recte dubitatur nñf, l add B 13 dicebat NB ~bant A

15 existumē+ sed, lineola add [duae hastae non plus] A itelligat se
opinari N intelligentifl opinari ex ~tel ~ AB (~leg~ B) sentiatque ei r

argutius, ne scire dicatur is cui nihil uideatur sciri posse 16 per AB quare

ex Manutii coniectura tbmr; per ex percipi natum statuens epochen enim illam

Lambinus curis secundis non improbabilit^r, modo efficiatur negatio; sed potuit esse,

ut exemplum proponam, perfectam igitur et absolutam. certe eam dicit quam Car-

neadem probasse Clitomachus auctor erat p. 126,8. 10, improbasse Metrodorus

p. 99,1. 110,5; quare ad sententiam (quae contraria est illi p. 110,9s) recte nec

pro per Turnebus aduers. XVI 18 (nec semper Faber) non probans Maduigi^us

emend. 205 tb inprobans ex Dauisii coniectura m, contra quos obscurius quam

uerius disputat r 17 p[er]banf illalteri pr A 19 +abeo [punctum ut uid]

A 20 quid tibi tandem B, quod quae uideatur habere similia (de re p. III

35,48 quid tibi tandem Spuri Rhodiorum ... nullane uidetur esse res p., de

leg. I 3,9 de diu. II 20,46) in iis tibi nulla ui effertur 21 rj+denf ex

«Teneo te» inquam; «nam ista Academia est propria sententia».

Ita sermone confecto Catulus remansit, nos ad nauiculas nostras descendimus.

reddent^r B tollendum scil. *ancoras* (cf Varro r. r. III 17,1), quod Cicero facite ad tollendum adsensum (p. 87,9. 98,15) traducit. rem recte explicuit r (et ante eum Ern. Hauetus act. acad. scient. moral. Paris. CXXI [1884] 681), cui non adsentiendum est huc referenti illa ad Att. XIII 21,3 (p. 32,33 ss)

1 academia est corr ~ve est AB (ach~ A)

3 (M. T. CICERONIS LVCVLLVS

CULLVS EXPLICIT ***** INCIPIT DE LEGIB. LIB. PRIOR | A O. TVLLI CICERONIS LVCVLLVS EXPLICIT INCIPIT LIBER PRIORUS DE LEGIBUS B: in utroque

quae inclusi in ras. finit dialog² ad ozton- (sic) sum. marci tullii de n² dōz lib. i. incip. A

M. TVLLI CICERONIS
TIMAEVS

de fin. I 3,7 quamquam si plane sic uerterem Platonem aut Aristotelem ut uerterunt nostri poetae fabulas (*cf.* 2,4 fabellas Latinas ad uerbum e Graecis expressas, *p.* 39,7), male credo mererer de meis ciuibus si ad eorum cognitionem diuina illa ingenia transferrem. sed id neque
 5 feci adhuc nec mihi tamen ne faciam interdictum puto. locos quidem quosdam si uidebitur transferam, et maxime ab iis quos modo nominaui, cum inciderit ut id apte fieri possit, ut ab Homero Ennius Afranius a Menandro solet.

Tusc. V 4,10 Pythagoras . . . cuius de disciplina aliud tempus fuerit
 10 fortasse dicendi.

Hieronymus comm. in Isaiam XII t. IV p. 492 Vall. denique Timaeum de mundi harmonia astrorumque cursu et numeris disputantem ipse qui interpretatus est Tullius se non intellegere confitetur (*de fin.* II 5,15 cum rerum obscuritas non uerborum facit ut non intellegatur oratio, qualis est
 15 in Timaeo Platonis).

Idem comm. in Amos lib. II t. VI col. 283 CD Vall. de cuius numeri (*septenarij*) sacramentis in Scipionis somnio plenius narrat Tullius et obscurissimus Platonis Timaeus liber est, qui ne Ciceronis quidem aureo ore fit planior.

CODICES CICERONIANI

- A Vossianus 84
- F Florentinus Marcianus 257
- M Monacensis 528
- L Vossianus 10 raro commemoratus
- V Vindobonensis 189
- B Vossianus 86

CODICES PLATONICI

quorum selectas lectiones adscripsi ex Burneti exemplo Oxoniensi

- A Parisinus 1807
- P excerpta Palatini Vaticani 173
- Y Vindobonensis 21
- F Vindobonensis 55
- Pr Procli testimonia

his uncis [] includuntur quae aut Plato aut Cicero plura habet quam alter

1 Multa sunt a nobis et in Academicis conscripta contra physicos
 1 et saepe cum P. Nigidio Carneadeo more et modo disputata. fuit
 enim uir ille cum ceteris artibus, quae quidem dignae libero essent,
 ornatus omnibus, tum acer inuestigator et diligens earum rerum
 quae a natura inuolutae uidentur; denique sic iudico, post illos nobiles
 Pythagoreos, quorum disciplina extincta est quodam modo, cum ali-
 quot saecula in Italia Siciliaque uiguisset, hunc extitisse qui illam
 2 renouaret. Qui cum me in Ciliciam proficiscentem Ephesi expecta-
 uisset Romam ex legatione ipse decedens, uenissetque eodem Myti-
 lenis mei salutandi et uisendi causa Cratippus Peripateticorum om-
 nium, quos quidem ego audierim, meo iudicio facile princeps, per-
 libenter et Nigidium uidi et cognoui Cratippum. ac primum quidem
 tempus salutationis in percunctatione consumpsimus

⋆

D Ἔστιν οὖν δὴ κατ' ἐμὴν δόξαν πρῶτον διαireτέον τάδε· τί τὸ ὃν δεῖ
 2 Quid est quod 14
 3

γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, καὶ τί τὸ γιγνόμενον μὲν δεῖ
 semper sit neque ullum habeat ortum, et quod gignatur 15

Post libri de diuinatione II subscriptionem INCIPIT TIMEUS A INCIPIT TIMAEUS
 FELIC : | infra hunc uersum linea crasa et iuxta eum ad laeuam locus rarus
 eadem fere amplitudine V INCIPIT TIMEUS | B. cf praefatio

2 cum add dett Manutius p corr p. A, p V, p. B 3 ceteris
 ex tet B; ceterislar. quae, lar e corr et praeter partem litterae r in ras A
 libero* [f] B 4 ornatol pr B tunc AB, cum ras corr tum V

6 pythagoreol ex fyt A phthagoreol V phthagoreol pr ut uid ex ~af B
 7 ficilia quae cum ras ex fic B 8 ciliciā ex ~a B proficiscentē F pfi-
 ciscente AVB 9 Romam dett Ven II roma AVB decedens dett Asc II
 descendens A, ex difc B defe V uenisse quae pr B 10 me* [i] A
 me B gratypul corr gratypul A gratippul pr VB peripateticorum
 ex ~titic A p—ipateticorū, eticorū in ras V peripateticorum ex ~titic B
 12 gratippū pr AVB 13 percunctatione* ex ~nif A per—cunctationif,

1 alteri nescio quid appictum ut fit uoluerit e V p conetationif ex ~eunc B
 hiatum cognouit Ald 15—p. 158,3 Boethius comment. in Ciceronis topica
 lib. III p. 319,39 Orell. (ad Cic. 5,27) nam, ut inter optime philosophantes con-
 stitit; illa maxime sunt quae longe a sensibus segregata sunt, illa minus quae
 opiniones sensibus subministrant (opinionis sensus s. ci Orellius, opinionis sensibus
 subministrantur Helmius); unde etiam idem Cicero in Timaeo ait 'quid est...
 rationis expers'. hic igitur id quod semper sit rationi adiecit, id uero quod
 numquam sit sensibus iunxit 15 nec Boethius habeat Boethius habet
 AV; habet*ortum [t ut uid] B

ὑπόκειται περί παντός ἐν ἀρχῇ δεῖν σκοπεῖν, πότερον ἦν αἰ
 principio est in omni quaestione considerandum, semperne fuerit 1

γενέσεως ἀρχὴν ἔχων οὐδεμίαν, ἢ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς τινος ἀρξά-
 nullo generatus ortu, an ortus sit [an] ab aliquo temporis 2

μενος. γέγονεν· ὁρατὸς γάρ ἀπτός τέ ἐστιν
 principatu. ortus est, quando quidem cernitur et tangitur 3

καὶ cῶμα ἔχων, πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα αἰσθητά,
 et est 'undique' corporatus, omnia autem talia sensum mouent, 4

5 (C) τὰ δ' αἰσθητά, δόξη περιληπτὰ μετ' αἰσθήσεως,
 sensusque mouentia quae sunt eadem in opinatione considunt, 5

γινόμενα καὶ γεννητὰ ἐφάνη· τῷ δ' αὖ γενομένῳ φαμέν
 quae ortum habere gigni que diximus, nihil autem gigni posse 6

6 ὑπ' αἰτίου τινός ἀνάγκη εἶναι γενέσθαι. Τὸν μὲν οὖν ποιητὴν καὶ πατέρα
 sine causis. Atque illum quidem quasi pa- 7

rentem τοῦδε τοῦ παντός εὐρεῖν τε ἔργον καὶ εὐρόντα
 huius uniuersitatis inuenire difficile, et cum iam in- 8

uenerit εἰς πάντας ἀδύνατον λέγειν. τόδε δ' οὖν πάλιν ἐπισκεπτέον 'περί
 indicare in uulgus nefas. rursus igitur uidendum, 9

αὐτοῦ¹, πρὸς πότερον τῶν παραδειγμάτων ὁ τεκταίνόμενος αὐτὸν ἀπηργάζετο,
 ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar, 10

7 A πότερον πρὸς τὸ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως ἔχον ἢ πρὸς τὸ γε-
 idne quod semper unum idemque et sui simile an id quod 11

γονός. εἰ μὲν δὴ καλός ἐστιν ὅδε ὁ κόσμος
 generatum ortumque dicimus. atqui si pulcher est hic mundus 12

ὁ τε δημιουργὸς ἀγαθός, δῆλον ὡς πρὸς τὸ αἰδίων ἔβλεπεν·
 et si probus eius artifex, profecto speciem aeternitatis imitari ma- 13

1 -ē. ***** inomni [potest fuisse inomne] J ex e A 2 an om dett
 Perionius ab ex ob AV temporis ex sef A 3 ē. quando
 (punctum add) B 4 undique cf p. 95,19. 135,17 de fin. v 24,69 cor-
 poreus ei Orellius. at corporeum p. 164,14 et 175,13 dicit id quod Platoni est σωμα-
 τοειδές, illud autem defenditur animati id est ψυχῇ ἐχοῦτος analogia, quae
 coniungunt Plinius nat. hist. vii 66 Lactantius diu. inst. ii 9,21 s alia pr
 B 5 consistunt manu recentissima L et mg V, Rom (cf H. Stephanus
 p. 2 Hochdanzius p. 3); sensum mouentia quae sunt ea a sensibus allata ad
 opinionem in ea considunt non aliter atque improbitas dicitur alicuius in mente
 considerare de fin. i 16,50 6 gigni; ex igni; B 7-9 cf Minucius
 Felix 19,14 Platoni .. in Timaeo deus est ..., quem et inuenire difficile prae-
 nimia et incredibili potestate et cum inuenieris in publicum dicere impossibile
 praefatur; quae num ex Cicerone hausta sint dubium; longius discedunt Ter-
 tullianus apolog. 46 et Lactantius diu. inst. i 8,1 (cf de ira Dei 11,11. 13)

8 huius A 9 inuenire B inuenierit corr ~rif Bbm inuenir it corr
 inuener if A inuenirrit corr inuenerit V. uide p. 130,17 Seyffertum ad Lael. 16,59
 Valmaggiu 'rivista di filol.' xxxi 329 ss 9 indicare ex ~dec A indicant
 pr B nefas ἀδύνατον ut Horatius c. i 24,20 quidquid corrigere est nefas,
 cf Krischius 'Forschungen' i 183 10 fabricator V 11 idē; L, cf p. 179,11
 (158,2. 170,4); et idem dett Rom tbm (cf p. 12,12) et dett Rom ut AVB
 — ut i. e. est ut L fuit [f] AB fuit V 12 hinc B 13 pfecto
 cum ras ex p ~ pr A

- 1 luit; εἰ δέ, ὁ μὴδ' εἰπεῖν τι νίθεμ, πρὸς τὸ γε-
 2 exemplum est pro aeterno secutus. quod ne dictu quidem fas est, generatum
 3 αἰδίων· ὁ μὲν γὰρ κάλλιστος τῶν γεγονότων
 4 pulchrius neque eius aedificatore praestantius. sic ergo generatus
 5 πρὸς τὸ λόγῳ καὶ φρονήσει περιληπτὸν καὶ κατὰ ταῦτα ἔχον δεδημοῦρηται.
 6 aeternitate inmutabili continetur. ex quo efficitur ut sit necesse
 7 τόνδε τὸν κόσμον εἰκόνα τινὸς εἶναι.
 8 'aeterni.' Μέγιστον δὲ παντὸς ἀρῆσθαι κατὰ φύσιν ἀρχήν·
 9 dium; ὡς οὖν περὶ τε εἰκόνας καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος αὐτῆς διοριστέον,
 10 ὡς ἄρα τοὺς λόγους, ὧν περ εἰς ἐξηγηταί, τοῦτων αὐτῶν καὶ συγγενεῖς ὄντας·
 11 cognatio. τοῦ μὲν οὖν μονίμου καὶ βεβαίου 'καὶ μετὰ νοῦ καταφανοῦς'
 12 talis fit qualis illa: itaque cum de re stabili et inmutabili disputat oratio
 μονίμους καὶ ἀμεταπτώτους — 'καθ' ὅσον οἶόν τε' καὶ ἀνελέγκτοις προσήκει λόγοις
 neque redargui

1 dicto pr B τὸ om A 2 quin* ex quin ut uid A quin|in cum
 ras ex q|in B 4 sic Victorius Si A fi VB 6 inmutabili corr im^N A.
 im^N V 7 αἰδίων εἰκόνα τινὸς αἰδίων εἶναι ci H. Stephanus p. 195; uide
 Proclum p. 102 B Hermannum p. 30 8 Nonius p. 30 exordium est ini-
 tium... Cicero Timaeo 'difficillimum... exordium' difficillimū pr AV; in
 Nonio dit ficillimum pr Leid dicit facillimum Wolf omne A, pr V
 rationis punctum fit casu ortum A 9 iis Rom tbm; uide de nat. d. iii 34,84
 haec quae dixi, de diu. ii 59,123 haec quoque quae dixi, de leg. i 13,38 haec
 quae dixi, ubi significat ea principia quae paulo supra pollicitus est se posi-
 turum; et in hac formula, qua completi solet res ante dictas, nullo fere descri-
 mine tribus pronominiibus utitur quae sunt hic is ille dixim^Nus ['] B
 10 iis Manutius hif AVB explicat Orellius explicata AVB, sed in V ex-
 trema littera olim fuit lineola deleta, quae lineola postea paene erasa est; ~atur
 ci Manutius 11 cognatio, a ex i A ~nt^N V, pr B cū dere+stabil, i dere
 in ras, opinor fuisse ~de restabili A. cf p. 78,21s disputat L 12 fit
 scripsi (mus. Rhén. l.iii 90 s, cf Maduigi^Nus de fin. iv 12,30) fit AVB; cf de fin. iii
 5,19 cum de rebus grandioribus dicas, ipsae res uerba rapiunt: ita fit cum
 grauior tum etiam splendidior oratio, de fato 7,14, orat. 27,94 cum fluxerunt
 continuatae plures translationes, alia plane fit oratio, et uide ne eodem modo
 emendandus sit Brutus 86,295 ex. tamen sit placet Schichio relat. syll. philol.
 Berol. xxvi 295, quod id ad Platonicae orationis similitudinem propius accedat
 (et addere possis oportet), deinde scilicet quae conseruato memorabile quod
 eodem quo Cicero nomine a Platonis oratione discedit Chalcidius post illa

29 C εἶναι καὶ ἀνίκητοις, τούτου δὲ μηδὲν ἐλλείπειν! — τοὺς δὲ τοῦ πρὸς μὲν ἐκεῖνο ἀπει-
neque conuinci potest; cum autem ingressa est imi- 1

καθέντος ὄντος δὲ εἰκόνας εἰκότας ἀνὰ λόγον τε ἐκείνων ὄντας
tata et efficta simulacra, bene agi putat si similitudinem ueri con 2

ὅτι περ πρὸς γένεσιν οὐσία,
sequatur: quantum enim ad id quod ortum est aeternitas ualet. 3

τοῦτο πρὸς πίστιν ἀλήθεια. ἔαν οὖν ὦ Σώκρατες πολλὰ πολλῶν! πέρι,
tantum ad fidem ueritas. quocirca si forte de 4

θεῶν καὶ τῆς τοῦ παντός γενέσεως, μὴ δυνατοὶ γιγνώ-
deorum natura ortuque mundi disserentes minus id quod 5

μεθα πάντη πάντως αὐτοῖς ἑαυτοῖς ὁμολογου-
auemus animo consequimur, ut tota dilucide et plane exornata 6

μένους λόγους καὶ ἀπικριβωμένους ἀποδοῦναι, μὴ
oratio sibi constet et ex omni parte secum ipsa consentiat, haut 7

θαυμάσης· ἀλλ' ἔαν ἄρα ἡμενός ἦττον! παρεχόμεθα εἰκότας, ἀγαπᾶν
sane erit mirum, contentique esse debebitis si probabilia dicentur; 8

χρὴ μεμνημένους ὥς ὁ λέγων ἔγω ὑμεῖς τε οἱ κριταὶ
aequum est enim meminisse et me qui disseram hominem 9

29 D φύσιν ἀνθρωπίνην ἔχομεν, ὥστε περὶ τούτων τὸν εἰκότα μῦθον ἀποδεχομέ-
esse et uos qui iudicetis, ut si probabilia dicentur 10

νοὺς πρέπει τούτου μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν.
ne quid ultra requiratis. 11

9 Λέγωμεν δὴ δι' ἣντινα αἰτίαν γένεσιν καὶ τὸ πᾶν τόδε ὁ συνιστὰς συνέστησεν.
Quaeramus igitur causam quae inpulerit eum qui haec machi- 12

29 E ἀγα-
natus sit ut originem rerum et molitionem nouam quaereret. pro 13

θὸς ἦν, ἀγαθὸς δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγί-
bitate uidelicet praestabat, probus autem inuidet nemini; 14

add quæ A(L), quæ Btm. correctorem mentem auctoris perspexisse non credo sed
quæ referri uoluisse ad illa; ut sententia sibi constaret, aut possit scribendum
erat cum Kaysero aut si quæ cum Helmio. de oratione contuli de nat. d. II 38,96
de diu. II 68,142; addo pro Rab. Post. 16,43 ueterem amicum suum . . . sustinuit
. . . hodieque sustinet nec amicum prudentem ruere patitur: nec illius animi
aciem praestringit splendor sui nominis nec mentis quasi luminibus officit alti-
tudo fortunæ et gloriae (cf Vahlenus prooem. 1899,10), Brut. 57,207 ex.
καὶ F solus

1 ἀνίκητοις APr (inexpugnabilis Chalcidius) ἀνίκητοις FY(P) δεῖ
AFYPr δὲ P, e corr A 2 efficta Perionius efficta AVB, cf p. 76,1

3.4 Augustinus de cons. euang. I 35,53 quidam eorum nobilissimus philosophus
Plato in eo libro quem Timaeum uocant sic ait 'quantum ad id . . . ueritas'

4 εἰπόντων post πολλῶν add Y, λέγοντες in interpretando addit Pr p. 106 E;
πέρι pro περὶ Diehlins 6 auemus Turnebo (aduers. xxviii 14) auctore Oliuetus

habemuf AVB consequimur corr ~sequemur AVBtm πάντως A

7 et add V 8 θαυμάσης τις pr A di**centur, c ex r A dice-
rent V dicerentur B 9. 10 et . . . esse om V 9 qui* [d] A

11 neid pr A apud Platonem pauca interponit Socrates 13 sit] est
b; cf p. 117,13 de diu. II 47,97 ceciderint pbitati V

- γενεται φθόνος· τούτου δ' ἐκτός ὧν πάντα ὅτι μάλιστα ἐβουλήθη γενέσθαι
 1 itaque omnia sui similia generauit.
- παρὰ πλῆξια ἑαυτῷ. ταύτην δὴ γενέεωσ καὶ κόσμου μάλιστ' ἂν τις ἀρχὴν κυ-
 2 haec nimirum gignendi mundi causa iustissima.
- ριωτάτην ἴπαρ' ἀνδρῶν φρονίμων ἀποδεχόμενος ὁρθότατα ἀποδέχοιτ' ἂν. βουλή- 30 A
 3 nam
- θεὸς γὰρ ὁ θεὸς ἀγαθὰ μὲν πάντα φλαῦρον δὲ
 4 cum constituisset deus bonis omnibus explere mundum mali nihil
- μὴδὲν εἶναι κατὰ δύναμιν, οὕτω δὴ πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν
 5 admiscere quoad natura pateretur, quicquid erat quod in cer-
- nendi sensum caderet id sibi adsumpsit, οὐχ ἡσυχίαν ἄγον
 6 nendi sensum caderet id sibi adsumpsit, non tranquillum et
- ἀλλὰ κινούμενον πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως, εἰς τὰς αὐτὸ ἡγαγεν
 7 quietum sed immoderate agitatum et fluitans, idque ex inordinato
- ἐκ τῆς ἀταξίας, ἡγήσάμενος ἐκείνο τούτου πάντως ἄμεινον· θε-
 8 in ordinem adduxit; hoc enim iudicabat esse praestantius: 10
- μὴ δ' οὐτ' ἦν οὐτ' ἔστιν τῷ ἀρίστῳ δρᾶν ἄλλο πλὴν τὸ κάλλιστον.
 9 autem nec est nec unquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere
- λογισάμενος οὖν ἡύρισκεν ἐκ
 10 ei qui esset optimus. cum rationem igitur habuisset, reperiēbat
- τῶν κατὰ φύσιν ὁρατῶν οὐδὲν ἀνόητον τοῦ νοῦν ἔχοντος ὅλον ὅλου κάλλιον ἔσε- 30 B
 11 nihil esse eorum quae natura cernerentur inintellegens intellegente
- εἶναι ποτε ἔργον, ἵνα νοῦν δ' αὐ χωρὶς ψυχῆς ἀδύνατον παρα-
 12 in toto genere praestantius.
- γενέσθαι τῷ. διὰ δὴ τὸν λογισμὸν τόνδε νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ
 13 quocirca intellegentiam in animo
- ψυχὴν δ' ἐν σώματι ἵνα συνιστᾷ τὸ πᾶν ὡς συνετεκταίνετο, ὅπως ὅτι κάλλιστον εἴη
 14 animum inclusit in corpore: sic ratus est opus
- ἵνα κατὰ φύσιν ἀριστόν τε ἔργον ἀπειργασμένος. οὕτως οὖν δὴ κατὰ λόγον τὸν
 15 illud effectum esse pulcherrimum. quam ob causam non est

2 δὴ F Y Pr δὲ AP ημῖν ex nem~ AB Augustinus de ciu.
 Dei xi 21 ex. hanc etiam Plato causam condendi mundi iustissimam dicit, ut
 a bono deo bona opera fierent 4 φλαῦρον uel φαῦλον 5 ὅσα ex ὅσα
 V 6 tranquillū ex ~la (a expuncta) V 7 ἡγερ F alii inéxordinato
 A inéxordinato ex inéx~o V. inordinato adiectiuium; est enim id genus quod
 illustrauit Vahlenus relat. acad. Berol. 1888, 40 ss proem. 1894/95, 7 8 ad-
 dux, d ft ex c A adduxitj c ~xerit V ante iudicabat forsitan intereiderit illo
 10 ei rad ex et A eū L & deinde corr & V & B cum hanc rationem
 H. Stephanus p. 3 (cf p. 168, 2) praeter mentem Platonis, cuius deus non hoc ra-
 tione inita reperit, nihil sibi nisi pulcherrimum fas esse facere, sed illud quod
 deinde sequitur. rationem habere dixit accus. v 14, 36 Lael. 24, 89; cf Vahlenus
 Hermar xxx 26 11 intellegentiae V 13 intellegentiā ex intellegentia
 A V 14 puto ὁ συνιστᾷς ut p. 159, 10. 161, 12. 163, 5. 167, 9. 169, 11. 175, 11
 +ratul [g] A gr~ VB 15 pulcherimū B causa B

εἰκότα δεῖ λέγειν,

cunctandum profiteri — si modo inuestigari aliquid coniectura po- 1

test —, τόνδε τὸν κόσμον ζῶον ἔμψυχον ἔνουν τε τῇ ἀληθείᾳ¹ διὰ τὴν τοῦ
hunc mundum animal esse idque intellegens et diuina 2

θεοῦ γενέσθαι πρόνοιαν.

providentia constitutum. 3

30 C
4
11

Τούτου δ' ὑπάρχοντος αὐτὰ τοῦτοις ἐφεξῆς ἡμῖν λεκτέον, τίνι τῶν
Hoc posito quod sequitur uidendum est, cuiusnam 1

ζῶων αὐτὸν εἰς ὁμοιότητα ὁ συνιστὰς συνέστηεν.

animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit. 5

τῶν μὲν οὖν ἐν μέρους εἶδει πεφυκότων μηδενὶ καταξιώσωμεν —

nullius profecto id quidem, quae sunt nobis nota animantia: sunt 6

enim omnia in quaedam genera partita aut inchoata, nulla ex parte 7

ἀτελεῖ γὰρ ἑοικὸς οὐδέν ποτ' ἂν γένοιτο
perfecta; imperfecto autem nec absoluto simile pulchrum esse nihil 8

καλὸν — οὐ δ' ἔστιν τὰλλα ζῶα καθ' ἐν καὶ κατὰ γένη μόρια

potest. cuius ergo omne animal quasi particula quaedam est — 9

siue in singulis siue in uniuerso genere cernatur — τούτῳ πάντων
eius similem 10

ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τιθώμεν.

mundum esse ducamus. τὰ γὰρ δὴ νοητὰ ζῶα πάντα 11

ratione intelleguntur animantes ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὼν ἔχει,
complexu rationis et intellegentiae, 12

1) καθάπερ ὁδε ὁ κόσμος ἡμᾶς ὅσα τε ἄλλα θρέμματα συνέστηεν ὁρατὰ.

sicut homines hoc mundo et pecudes et omnia quae sub aspectum 13

τῷ γὰρ τῶν νοουμένων καλλίστῳ

12 cadunt, comprehenduntur. quod enim pulcherrimum in rerum natura 14

intellegi potest καὶ κατὰ πάντα τελέῳ μάλιστα
et quod ex omni parte absolutissimum est, cum 15

1 cunctandū ex cuncta dū AVB

5 deuf sed linea erasa A

6 id] id F eo2 L; cf p. 119,9. 167,10 de fato 1,2 Vahlenus de leg. p. 94,4
total pr V 7 enim, n in ras A aut] et Kayserus, sed cf de fin.

iii 7,26 licebit etiam finem pro extremo aut ultimo dicere, ibid. iv 17,46 omnia
quae sumenda quaeque legenda aut optanda sunt, 47 quodcumque in mentem
ueniat aut quodcumque occurrat e parte pr A 8 inspecto pr A

neabfoluto pr A neabfoluto V 10 uniuerso dett, H. Stephano (p. 4) auctore
Manutius diuerfo AVB cernimus Kayserus. in sententia interposita non
ad definiendum quibus condicionibus illud esse possit sed quot modis de ea re
quaeri coniunctius uidetur ferri posse, ut posse cernas consentaneum est

11 dicamuf VMtbn 12 cōplexuf V 13 et prius om V 15 pot. & est

ft ex pot & B est, ei cum deus H. Stephanus p. 4 b ft recte, cf u. 8 p. 164,10,
est, cum deus eius Klotzius m, cf u. 10. tamen nescio an Cicero pronomen

ὁρατὸν γένοιτο, οὐδὲ ἀπτόν ἀνευ τινὸς στερεοῦ, στερεὸν
ac uideri potest, nec uero tangi quod careat solido, solidum 1

δὲ οὐκ ἀνευ γῆς. ὅθεν ἐκ πυρὸς καὶ γῆς τὸ τοῦ παντός
autem nihil quod terrae sit expers. quam ob rem mundum efficere 2

ἀρχόμενος συνίσταται κύμα ὁ θεὸς ἐποίει. δύο δὲ μόνῳ καλῶς
moliens deus terram primum ignemque iungebat. omnia autem duo 3

31 C συνίστασθαι τρίτου χωρὶς οὐ δυνατόν· δεσμὸν γὰρ ἐν μέσῳ δεῖ
ad cohaerendum tertium aliquid anquirunt et quasi nodum uin- 4

τίνα ἀμφοῖν συναγωγὸν γίνεσθαι. δεσμῶν δὲ κάλλιτος
culumque desiderant. sed uinculorum id est aptissimum atque 5

δὲ ἂν αὐτὸν καὶ τὰ συνδούμενα ὅτι μάλιστα
pulcherrimum, quod ex se atque de is quae stringit quam ma- 6

ἐν ποιῇ. τοῦτο δὲ πέφυκεν ἀναλογία κάλλιτος ἀποτελεῖν.
xime unum efficit. id optime adsequitur quae Graece ἀναλογία, 7

Latine — audendum est enim, quoniam haec primum a nobis no- 8

5
14 uantur — comparatio pro portione dici potest. ὁπότεν γὰρ ἀριθμῶν
quando enim trium 9

τριῶν εἴτε ὄγκων εἴτε δυνάμειν ὠντινωνοῦν
uel numerorum uel figurarum uel quorumcumque generum con- 10

32 A ἧ τὸ μέσον ὅτι περ τὸ πρῶτον πρὸς αὐτὸ τοῦτο
tingit ut quod medium sit ut ei primum pro portione ita id 11

αὐτὸ πρὸς τὸ ἔσχατον, καὶ πάλιν αὐθις ὅτι τὸ ἔσχατον πρὸς τὸ μέσον
postremo comparetur, uicissimque ut extremum cum medio 12

τὸ μέσον πρὸς τὸ πρῶτον, τότε τὸ μέσον μὲν πρῶ-
sic medium cum primo conferatur, id quod medium est tum 13

τον καὶ ἔσχατον γιγνόμενον, τὸ δ' ἔσχατον καὶ τὸ πρῶτον αὐ μέσα ἀμ-
primum fit tum postremum, postrema autem et prima media fiunt: 14

1 uideri ex ~re AVB potest* [ft 1f] B 2 fit fit V
3 Augustinus de ciu. Dei viii 11 in Timaeo autem Plato, quem librum de
mundi constitutione conscripsit, deum dicit in illo opere terram primo ignem-
que iunxisse 4 anquirunt V inquirunt B 5 aptissimū [p] B

6 pulcher mum pr A de-1f quae pr A de hisq. ex ~q. V de-1f quae B ex
iis quae Lambinus, cf p. 130,24 de off. i 30,109 qui nihil ex occulto nihil de
(ex Palatinus) insidiis agendum putant tringit pr A stringit, git add B
astringit dett Rom; si quid mutandum, possis etiam constringit, cf p. 167,4

7 analogia AVB 8 audendum A audiendum V audiendū B 9 ppor-
tione V proportione, u in ras A ~ne Btbm. scripturam pro portione uindicauit
mus. Rhen. lxx 74 ss, cf u. 11 p. 166,9. 167,1. 174,1. 176,9 triū L primū AB,

cum ras corr ~ō, in mg: mo V 11 ut ei Gesnerus in thesauro u. 'comparo'
uti AVB 12 comparetur dett Valla comprobetur AV con~ B medio*
ex ~um ut uid A ~ō ex ~ū V 13 τοῦτο τὸ dett ut uid; cf p. 167,1

mediū AV primū ex ~ū A τότε τὸ τὸ τε A Philoponus et
ante id add V 14 fictū ex fictū B et om V fiunt add A

φότερα, πάνθ' οὕτως ἐξ ἀνάγκης τὰ αὐτὰ εἶναι συμβήσεται,
1 ita necessitas cogit ut eadem sint ea quae deuincta fuerint:

τὰ αὐτὰ δὲ γινόμενα ἀλλήλοις ἐν πάντα ἔσται.
2 eadem autem cum facta sint, efficitur ut omnia sint unum.

εἰ μὲν οὖν ἐπίπεδον μὲν βάθος δὲ μηδὲν ἔχον ἔδει γίνεσθαι τὸ τοῦ παντὸς σώμα,
3 quod si uniuersi corpus planum et aequabile explicaretur neque in

μία μεσότης ἂν ἐξήρκει τὰ τε μεθ' αὐτῆς συνδεῖν καὶ 32 B
4 eo quicquam esset * * requisitum; unum enim interiectum medium

ἐαυτήν. νῦν δὲ στερεο-
5 et seipse et ea quibus esset interpositum conligaret. sed cum soli 15

εἰδῆ γὰρ αὐτὸν προσῆκεν εἶναι, τὰ δὲ στερεὰ μία μὲν οὐ-
6 ditas mundo quaereretur, solida autem omnia uno medio

δέποτε δύο δὲ αἰεὶ μεσότητες συναρμόπτουσιν· οὕτω δὴ πυρὸς
7 numquam duobus semper copulentur, ita contigit ut inter

τε καὶ γῆς ὕδωρ αἶρα τε ὁ θεὸς ἐν μέσῳ θεῖς καὶ πρὸς ἄλ-
8 ignem atque terram aquam deus animamque poneret eaque inter

ληλα «καθ' ὅσον ἦν δυνατόν» ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπεργασάμενος,
9 se compararet et pro portione coniungeret,

ὅτι περ πῦρ πρὸς αἶρα τοῦτο αἶρα πρὸς ὕδωρ, καὶ ὅτι
10 ut quem ad modum ignis animae sic anima aquae, quodque

1 f*int ex sunt A deuincta ex deuincta B et ut uid A deuincta Vtbn
fuerunt F fuerant ci Lambin., Orellius tbn; cf Lebreton 'études sur la
langue et la grammaire de Cicéron' (Paris. 1901) 205 s 4 defectum signavi,

quem ita fere explendum scripsi mus. Rhen. l.iii 73 s altitudinis (uel crassitudinis,
cf p. 133,5), nihil amplius esset, de oratione comparans p. 165,4; altitudinis,
plus uno medio non esset Schickius relat. syll. philol. Berol. xxvi 294. profundi-
tatis uel altitudinis ante esset intercidissee putauit H. Stephanus, sed id abiecto
enim cum M correcto et tbn; alii ex requisitum effecerunt improbabilia, cui tbn

crucem praefixerunt 5 seipse scripsi se ipse AVB ~ū L ~ē Mtbm. SEPSE ita
correctum est in codice de re p. iii 8,12; eiusdem uocis uestigia supersunt ibid.
vi 25,27 (cf m) et 26,28 (cf t); cf Seneca epist. 108,32, ubi libri sese. minus
certa nunc omitto 6 ss Augustinus de ciu. Dei viii 11 med. deinde illa

duo media, quibus interpositis sibimet haec extrema copularentur, aquam dicit
(in Timaeo Plato, cf ad p. 165,3) et aerem. idem ibid. 15 ex. . . . illa ratio Pla-
tonis, qua elementa quattuor proportionem contexit atque ordinat, ita duobus
extremis, igni mobilissimo et terrae immobili, media duo, aerem et aquam,
interferens, ut quanto est aer aquis et aere ignis tanto et aquae superiores
sint terris. . . idem ibid. xxii 11 in magistro Platone didicerunt mundi duo cor-
pora maxima atque postrema duobus mediis, aere scilicet et aqua, esse copu-
lata atque coniuncta. ibid. sub finem si ita est elementorum ordo dispositus
ut secundum Platonem duobus mediis id est aere et aqua duo extrema id est

ignis et terra iungantur 8 quā pr B eamque A ~q. V eaq; B
eaque ita inter conciderem, nisi obstarent Graeca 9 compara+rē [t uel
potius e] B proportionem tbn ut p. 165,9 10 aequabilitatem orationis qui
putat codicum uisio esse turbatam, ei post animae uel aquae inserendum est com-
pararetur; mihi Cicero neglegenter scripsisse uidetur uel potius Platoniam ora-
tionem imperfecte esse imitatus

ἀὴρ πρὸς ὕδωρ ὕδωρ πρὸς γῆν, συνέδησεν
anima aquae id aqua terrae pro portione redderet; qua ex 1

καὶ συνεστήσατο οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἀπτόν.
coniunctione caelum ita aptum est ut sub aspectum et tactum 2

32 C καὶ διὰ ταῦτα ἐκ τε δὴ τούτων τοιούτων καὶ τὸν ἀριθμὸν
cadat. itaque et ob eam causam et ex is rebus numero quat- 3

τεττάρων τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἐγενήθη δι' ἀναλογίας ὁμολογήσαν,
tuor mundi est corpus effectum, ea constrictum conparatione 4

φιλίαν τε ἔσχεν ἐκ τούτων,
qua dixi; ex quo ipse se concordii quadam amicitia et caritate 5

ὥστε εἰς ταῦτόν αὐτῷ συνελθὼν ἄλλον ὑπὸ τοῦ ἄλλου πλὴν ὑπὸ
conplectitur atque ita apte cohaeret ut dissolui nullo modo queat 6

τοῦ συνδήσαντος γενέσθαι. Τῶν δὲ δὴ τεττάρων
16 nisi ab eodem a quo est conligatus. Earum autem quattuor rerum 7

ἐν ὅλον ἕκαστον εἴληφεν ἢ τοῦ κόσμου κύστας.
quas supra dixi sic in omni mundo partes omnes conlocatae sunt, 8

ἐκ γὰρ πυρὸς παντός ὕδατός τε καὶ ἀέρος καὶ γῆς συνέστησεν αὐτὸν ὁ συνιστάς,
ut nulla pars huiusce generis excederet extra atque ut in hoc 9

2 D μέρος οὐδὲν οὐδενὸς οὐδὲ δύναμιν ἔξωθεν ὑπολιπών, τὰδε διανοηθείς,
uniuerso inessent genera illa uniuersa; id ob eas causas, 10

πρῶτον μὲν ἵνα ὅλον ὅτι μάλιστα ζῶον τέλειον ἐκ τελῶν τῶν μερῶν εἴη,
primum ut mundus animans posset ex perfectis partibus esse per- 11

4 A πρὸς δὲ τούτοις ἓν, ἅτε οὐχ ὑπολειμμένων ἐξ ὧν ἄλλο
fectus, deinde ut unus esset, nulla parte unde alter gigneretur 12

τοιούτων γένοιτο ἄν, ἔτι δὲ ἵνα ἀγῆρων καὶ ἀνocos ἦ,
relicta, postremo ne qui morbus eum posset aut senectus 13

17 adtingere: ἡ κατανοῶν ὥς] συστάτῳ σώματι θερ-
omnis enim coagmentatio corporis uel 11

μὰ καὶ ψυχρά καὶ πάνθ' ὅσα δυνάμεις ἰσχυράς ἔχει περιστα-
caloris ui uel frigoris uel aliqua impulsione uehementi 15

1 aq̄e| ex aq̄| V ὕδωρ τοῦτο (δ') ὕδωρ dett et pars codicum Procli
pro portione uide p. 165,9 1. 2 Seruius Danielis in Aen. iv 482 ergo

bene 'aptum', conligatum: Cicero in Timaeo 'qua . . . aptum est' id est constrictum et complexum 3 nī B hīf AV 4 effectum et ea, et add V

6 του ἄλλον AP τῶν ἄλλων FY alii 9 huiusce] ullius Valla, sed hocce genus dicit uniuersa elementa, quae noluit ut Plato iterum enumerare; cf p. 48,15. quod statim eadem appellat genera, cf p. 53,4 excederet V, corr ~ced~ AB

10 ab pr B 11 posset Lambinus posset AVB

12 ἅτε om A alt L altera AVB 13 nequi| ex neq; B eum ex tum A, ex tunc B tū pr V posset Lambinus posset AVB 14 συνιστάτῳ

Pr συνιστάς τῷ P, e corr A, Philoponus ~τῷ τῷ F' ~τῶν τῷ Y coagmen-
tatio AB coacmen~ V 14. 15 corporis uel calore uel frigore uel Ven u

c. ui caloris uel frigoris uel Halmio suadente tb c. uel c. uel fr. ui uel m c. uel c. ui uel fr. uel Klotzius, quod praetuli, quia paulo saepius in talibus priori

- μενα ἔξωθεν καὶ προσπίπτοντα ἀκαίρως λυεῖ καὶ νόρους γῆρας τε ἐπάγοντα
 1 labefactatur et frangitur et ad
 φθίνειν ποιεῖ. διὰ δὴ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν λογισμόν
 2 morbos senectutemque compellitur. hanc igitur habuit rationem
 τόνδε ἐν ὅλῳ
 3 'effector mundi et molitor deus', ut unum opus totum at-
 όλων ἔξ ἀπάντων τέλεον καὶ ἀγῆρων
 4 que perfectum ex omnibus totis atque perfectis absolueret, quod
 καὶ ἄνοσον αὐτὸ ἐτεκτήνατο.
 5 omni morbo et senio uacaret.
 Cημη δὲ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ πρέπον καὶ τὸ συγγενές. τῷ δὲ 33 E
 6 Formam autem ei maxime cognatam et decoram dedit. a quo 6
 τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ζῶα περιέχειν μέλλοντι ζῶῳ πρέπον ἂν
 7 enim animanti omnis reliquas contineri uellet animantes, hunc ea
 εἴη σχῆμα τὸ περιειληφὸς ἐν αὐτῷ πάντα ὅποσα σχήματα διὸ
 8 forma figurauit qua una omnis formae reliquae concluduntur, et
 καὶ σφαιροειδές, ἐκ μέ-
 9 globosum est fabricatus, quod σφαιροειδὲς Graeci uocant, cuius
 του πάντη πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσον ἀπέχον, κυκλοτερές αὐτὸ
 10 omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur, idque ita tor-
 ἔστρονέυετο, πάντων τελεώτατον
 11 naut ut nihil efficere posset rotundius, nihil asperitatis ut haberet
 12 nihil offensionis, nihil incisum angulis nihil anfractibus, nihil eminens

quam posteriori membro addi uidebam quod in utroque ualeret; quamquam non potest non ambiguum esse iudicium. uim caloris et frigoris dixit Tusc. I 20,45 v 26,74 de off. II 4,13 15 περιστάναι AP

1 λόπας P, e corr A 2 mor+b; [1] B habuit rationem cf p. 162,10
 3 molitor ex ~tur A ἐν APY ἐνα FPr Simplicius 4 ἐξ ὅλ. ἁ.
 Pr aliique omnibus et totis ibm 5 αὐτὸ AP αὐτὸν FY Philoponus
 Philo 6 ei scripsi mus. Rhen. I III 91 s et AVB maxime respondet arti-
 culo, cf p. 170,2 cognatā, decorā, in intercolumnio add j. et maxime V

7 reliqua F ~qf Libm; sed feminino genere Cicero utitur non solum cum de bestiis loquitur sed etiam homines et bestias comprehendens in unum de fin. IV 11,28

8 omf Libm; forma reliqua AB, corr ~e ~ae V; concluditur A concluditur, inde a d in ras (prima fuit d) B. in archetypo apparet forma reliqua scriptum fuisse propter omnis uocem ambiguum, relictum autem concluduntur

9 globosum uaria lectio a Valla commemorata, Orellius globosus AVB

ſpero idēf corr ſpero idēf B ſpero idēf corr ~id~* A ſpero idē V 11 posset Klotzius poffit AVB effici possit dett Ven 1480 11—p. 169,1 nihil asperitatis

... lacunosum Schuetz ab interpolatore adiecta esse uisa sunt ex II de nat. d. 18,47, idem Briegerus iudicauit progr. Posnan. 1873,18 illa de uinifero posita nescio quid inepti habere pronuntians; quibus eiectis orationem hiare non sine causa scripsit Orellius, cf Friesius mus. Rhen. I IV 567 ss 12 incisum Lambinus (cf de nat. d. II 18,47) inclufum AVB; incisum angulis γεωροισμέων (Proclus p. 163 B)

nihil ante eminens del Briegerus l. d. corrupta orationis aequabilitate, qua cum angulis comparantur anfractus quasi sinus eminet pr B

- nihil laeunosum — ὁμοιοτάτων τε αὐτὸ ἑαυτῷ cχημάτων, νομί-
 1 omnesque partes simillimae omnium, quod 1
 cas ἱμυρίῳ] κάλλιον ὁμοιον ἄνομοιου. λείων δὲ δὴ κύκλῳ
 18 eius iudicio praestabat dissimilitudini similitudo. omni autem totam 2
 33 C πᾶν ἔωθεν αὐτὸ ἀπικριβοῦτο ἰπολλῶν χάριν.] ὁμοιάτων τε γάρ
 figuram mundi leuitate circumdedit. nec enim oculis 3
 ἐπεδείτο οὐδέν, ὁρατὸν γάρ οὐδέν ὑπελείπετο ἔωθεν,
 egebat, quia nihil extra quod cerni posset relictum erat, 4
 οὐδ' ἀκοῆς, οὐδὲ γὰρ ἀκουστόν, πνεῦμά τε οὐκ ἦν πε-
 nec auribus, quia ne quod audiretur quidem, neque erant anima 5
 ριστὸς δέομενον ἀναπνοῆς, οὐδ' αὖ τι-
 circumfusa extrema mundi, ut respirationem requireret: nec uero 6
 νος ἐπιδέεσ ἦν ὀργάνου cχειν, ᾧ τὴν μὲν εἰς ἑαυτὸ τροφήν δέετο τὴν δέ
 desiderabat aut alimenta corporis aut de- 7
 πρότερον ἐξικμασμένην ἀποπέμψοι πάλιν· ἀπῆι τε γάρ οὐδέν
 tractionem confecti et consumpti cibi: neque enim ulla decessio 8
 fieri poterat οὐδὲ προσῆεν αὐτῷ ποθεν, οὐδὲ γὰρ ἦν· αὐτὸ γὰρ ἑαυτῷ
 neque accessio, nec uero erat unde; itaque se ipse 9
 τροφήν τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν παρέχον καὶ πάντα ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ
 consumptione et senio alebat sui, cum ipse per se et a se et pa- 10
 33 D πᾶcχον καὶ δρῶν ἕκ τέχνης] γέγονεν· ἡγήcατο γὰρ αὐτὸ ὁ cυνθεῖς
 teretur et faceret omnia; sic enim ratus est ille qui ista 11
 αὐταρκες ὃν ἄμεινον ἔcεcθαι μᾶλλον ἢ προσδεῖς ἄλλων.
 iunxit et condidit ipsum se contentum esse mundum neque egere 12
 χειρῶν δέ, αἷς οὔτε λαβεῖν οὔτε αὖ τινα ἀμύνacθαι χρεῖα τις ἦν, μᾶ-
 19 altero. itaque ei nec manus adfixit, quoniam nec capiendum quic- 13
 34 A τὴν οὐκ ᾔετο δεῖν αὐτῷ προσάπτειν, οὐδὲ ποδῶν οὐδὲ ὅλως τῆς περὶ τὴν
 quam erat nec repellendum, nec pedes aut aliqua membra qui- 14

1 laconofum pr V simillimas Perionius tbm, sed simillimae ferri
 potest post interposita illa p. 168,11—u. 1, ut haec adiungantur quasi scripserit
 nihil asperitatis ut esset, quae ratio si illa absint multo minus sit probabilis

2 dissimilitudinis AB ~if V omnia V Omnia A om̃a B 4 quo V

ὑπελείπετο FPYPr Stobaeus, ex ὑπελείπετο A 5 quia ne° AB 6 extrema
 dett Asc II externa AVB 8 confupteibi Neque, c posterior in ras, 1

quae sequitur red, punctum add A consumptio^c ibi; neq; (i; add) V confump-
 c17

tionē que B 9 post ipse add line| V 10 ipse pfe, prior e ex 1 AB et
 pr ut uid V 12 & condidit & condidit ft pr B 13 quidquam pr V

quipquā B 14 alia dett Rom tbm, sed aliqua uerissimum est et ad Plato-
 nicum οὐδὲ διως accommodatum; quem usum saepe infestant docti; cf p. 19,5 de
 ini. II 5,19 ex iracundia . . aut ex aliqua causa earum qua impulsus aliquem
 id fecisse dicet, epist. XI 1,3 Rhodum aut aliquo terrarum, Caesar b. Gall. VI 16,5
 in furto aut latrocinio aut aliqua noxia, thes. l. L. I 1609,42

- βάσιν ὑπηρεσίας. κίνησιν γὰρ ἀπένειμεν αὐτῷ τὴν
 1 bus ingressum corporis sustineret. motum enim dedit caelo eum
- τοῦ σώματος οἰκείαν, τῶν ἑπτὰ τὴν περὶ νοῦν καὶ πρό-
 2 qui figurae eius esset aptissimus, qui unus ex septem motibus
- νησιν μάλιστα οὖσαν· διὸ δὴ κατὰ ταῦτα ἐν τῷ
 3 mentem atque intellegentiam cieret maxime; itaque una conuersione
- αὐτῷ καὶ ἐν ἑαυτῷ περιαγαγὼν αὐτὸ ἐποίησε κύκλῳ κινεῖσθαι στρεφόμενον,
 4 atque eadem ipse circum se torquetur et uertitur;
- τὰς δὲ ἕξ ἀπάσας κινήσεις ἀφεῖλεν καὶ ἀπλανὲς ἀπηργάσατο
 5 sex autem reliquos motus ab eo separauit itaque ab omni erra-
- τῇ ἐκείνων¹. ἐπὶ δὲ τὴν περίοδον ταύτην ἀτ' οὐδὲν ποδῶν
 6 tionē eum liberauit. ad hanc igitur conuersionem, quae pedibus
- δέον ἀκελὲς καὶ ἄπουν αὐτὸ ἐγέννησεν. Οὗτος δὴ
 7 et gradu non egeret, ingrediendi membra non dedit. Haec deus 20
- πᾶς ὄντος αἰεὶ λογισμὸς θεοῦ περὶ τὸν ποτὲ ἐσόμενον θεὸν λογισθεὶς λείον 34 B
 8 is qui erat de aliquando futuro deo cogitans leuem
- καὶ ὁμαλὸν πανταχῇ τε ἐκ μέσου ἴσον
 9 illum effecit et undique aequabilem et a medio ad summum parem
- καὶ ὅλον καὶ τέλειον ἐκ τελέων σωμάτων σῶμα ἐποίησεν.
 10 et perfectum atque absolutum ex absolutis atque perfectis.
- ψυχὴν δὲ εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ θεῖον διὰ παντός τε ἔτεινεν
 11 animum autem ut in eo medio conlocauit ita per totum te-
- καὶ ἔτι ἔξωθεν τὸ σῶμα αὐτῇ περιεκάλυψεν,
 12 tendit; deinde eum circumdedit corpore et uestiuit extrinsecus
- καὶ κύκλῳ δὴ κύκλον στρεφόμενον οὐρανὸν ἓνα μόνον ἔρημον κατέστησεν, δι' ἁρε-
 13 caeloque soliuago uolubili et in orbem incitato complexus est, quod

1 ingressus corporis *H. Stephanus p. 5 (sed ut ~ corpus mallet cum Manutio, quod scripsit Lambinus) ingressū corporis L ~ corpore AVB; cf de nat. d. II 39,101 aer . . . uolatus alitum sustinet* 2 figurę ei fit L

~ esset *Orellius* figuratuf fit B figura*atuffit [ft n] A figurant[fit sic fere, lineolac supra t in ras; fuerit primitus ~rant], corrector uoluerit figura sit V
 qui, uid aliquando corr fuisse que A qui cum ras ex q B motibuf
 [n] A motib; V 3 cieret, ei in ras II uel III litt (g fuisse non potest)

A coier& V cierat B itautiq. V itaq*ue A 5 ab*omn*erratione
 ex abhomin ratione nisi quod uirgula supra n incerta, corr ft pr V abomn
 ratione, j ex e A abomni r~ B 8 is qui semper erat ci *Manutius* is semper
 qui erat ci *Orellius* deqo A 9 effecit ex ~fics F efficit B, e in
 ras ex g ut uid A effigit V parē*, e ex parte in ras [ē], fuerit partē A

10. 11 ob[solutum. atq. perfecti]; animū (; add) V 12 uestiuit, puncta
 qui posuit corrupta opinor putabat iunt V 13 post soliuago add & *Atbm*
 dubito quam recte, si quidem non tria membra uidentur esse sed duo; cf *Ma-*
duigius opusc. I 338

τὴν δὲ αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενον συγγίγνεσθαι καὶ οὐδενὸς ἑτέρου
secum ipsum propter uirtutem facile esse posset nec desideraret 1

προσδεόμενον, γινώριον δὲ καὶ φίλον ἱκανῶς αὐτὸν αὐτῷ. διὰ πάντα δὴ
21 alterum, satis sibi ipsum notum et familiare. sic 2

ταῦτα εὐδαίμονα θεὸν αὐτὸν ἐγεννήκατο.
[deus ille aeternus] hunc [perfecte] beatum deum procreauit. 3

34 C Τὴν δὲ δὴ ψυχὴν οὐχ ὡς νῦν ὑπέραν ἐπιχειροῦμεν λέγειν οὕτως ἐμνηχάνη-
Sed animum haud ita ut modo locuti sumus tum denique cum 4

κατο καὶ ὁ θεὸς νεωτέραν· οὐ γάρ ἂν ἄρχεσθαι πρεσβύτερον ὑπὸ
corpus ei effecisset inchoauit: neque enim esset rectum minori 5

νεωτέρου [κυνέρεα]· εἶαεν· ἀλλὰ πῶς ἡμεῖς πολὺ μετέχοντες τοῦ προστυχόντος
parere maiorem: sed nos multa inconsiderate ac temere dici- 6

7 τε καὶ εἰκὴ ταύτῃ πῃ καὶ λέγομεν. ὁ δὲ καὶ γενέσει καὶ ἀρετῇ προτέ-
mus. deus autem et ortu et uirtute anti- 7

ραν καὶ πρεσβυτέραν ψυχὴν σώματος ὡς δεσπότην καὶ ἄρξουσαν
quiorem genuit animum eumque ut dominum atque imperantem 8

ἄρξομένου συνεστήκατο ἐκ τῶνδὲ τε καὶ τοιῷδε
oboedienti praefecit corpori; idque molitus tali quodam est modo. 9

5 A τρόπῳ. τῆς ἀμερίστου καὶ αἰεὶ κατὰ ταῦτα ἐχούσης
ex ea materia quae indiuidua est et quae semper unius 10

οὐσίας καὶ τῆς αὐτῇ περὶ τὰ σώματα γιγνομένης μεριστῆς
modi suiue similis et ex ea quae ex corporibus diuidua gignitur 11

τρίτον ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ συνεκεράσατο οὐσίας εἶδος, τῆς τε
tertium materiae genus ex duobus in medium admiscuit, quod 12

ταύτου φύσεως [αὐτῇ περὶ] καὶ τῆς θατέρου, καὶ [κατὰ ταῦτα] συνέστηεν
esset eiusdem naturae et quod alterius, idque interiecit 13

ἐν μέσῳ τοῦ τε ἀμερόυς αὐτῶν καὶ τοῦ κατὰ τὰ σώματα μεριστοῦ·
inter indiuiduum atque id quod diuiduum esset in cor- 14

1 propturitutē facile in ras ft pr A possit AB, corr ~et V
3 pfecte deū beatū deū I 4 audita pr B 6 parare pr V 9 pfe-
cit ex ~fic~ AV, item sed prae~ B corpori om V quddam ex qdd~ V

10. 12 Cicero 'quum identidem' (cf p. 176, 8. 10) 'οὐσίαν materiam reddiderit, dici non potest quantum ab omni Platonicae philosophiae indole et argumento aberraverit': ita Hermannus p. 16; quod incommodum inde natum apparet quod Cicero ut solet in re dubia, ne quid sua culpa turbaretur, quam maxime potuit se ad Platonem applicuit, qui illo ipso uocabulo non sine ambiguitate utitur; in Acad. I autem p. 48, 4 quod materiam eam uocat quam in Timaeo alterius naturam, inde de hoc loco nihil efficiendum, quo aedificator mundi etiam ea natura, quae semper eadem est, tamquam materia utitur. cf quae udscripsi ad Acad. IV p. 134, 14

11 sed AB, corr [et V] Sed I quae in c. Lambinus tbm ft recte, cf u. 14, sed ex pro κατὰ etiam p. 179, 7 s 13 αὐτῇ περὶ del Stallbaumius (cf u. 11), quod nec Cicero uid legisse nec Sextus adu. math. I 301, testantur multi int jecit, j in ras ex g B 14 id B in V, corr id A

	καὶ τρία λαβὼν αὐτὰ ὄντα	συγκεράσατο εἰς μίαν πάντα ἰδέαν,	
1	pore; ea cum tria sumpsisset	in unam speciem temperauit,	22
	τὴν θατέρου φύσιν	δύσκεικτον οὖσαν εἰς ταῦτόν	
2	naturamque illam quam alterius diximus	ui cum eadem coniunxit	
	συναμύττων βίᾳ	μειγνύς δὲ μετὰ τῆς οὐσίας	
3	fugientem et eius copulationis alienam:	quae permiscens cum ma-	
	καὶ ἐκ τριῶν ποιησάμενος ἓν	πάλιν ὅλον τοῦτο μοίρας ὅσας	35 B
1	teria cum ex tribus effecisset unum	id ipsum in ea quae decuit	
	προσῆκεν διένειμεν,	ἐκάστην δὲ	
5	membra partitus est.	iam partis singulas	
		ἐκ τε ταύτου καὶ θατέρου καὶ	
6	ex materia temperauit.	fuit autem talis illa partitio.	μίαν ἀφείλεν τὸ
			unam principio
	πρῶτον ἀπὸ παντὸς μοῖραν,	μετὰ δὲ ταύτην ἀφῆρει διπλασίαν ταύτης,	
7	partem detraxit ex toto,	secundam autem primae partis duplam,	
	τὴν δ' αὖ τρίτην	ἡμιολίαν μὲν τῆς δευτέρας	
8	deinde tertiam,	quae esset secunda sesquialtera,	τριπλασίαν δὲ
			prima [de]
	τῆς πρώτης,	τετάρτην δὲ τῆς δευτέρας διπλὴν,	
9	tripla,	deinde quartam quae secundae dupla esset,	πέμπτην
			quintam
	δὲ τριπλὴν τῆς τρίτης,	τὴν δ' ἕκτην τῆς πρώτης ὀκταπλασίαν,	ἐ-
10	inde quae tertiae tripla,	tum sextam octoplam primae,	pos-
	βδόμην δὲ ἑπτακαικεκοπλασίαν τῆς πρώτης.		
11	tremo septimam quae septem et uiginti partibus antecederet primae.		
	μετὰ δὲ ταῦτα συνεπληροῦτο τὰ τε διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα		36 A
12	deinde instituit dupla et tripla interualla explere		23

1 sumpsisset munā |, fisset munā in ras V 2 naturāllā pr V ui
 Perionius uel AVB; fuerit uei eadem cf p. 176,7 s 180,9 3 copulationisf
 corr ~ne V alienamque pmiscenf A alienāq. perm~ [] V alienā pm~
 B; quae Orellius 4 effecissā ex ~fic~ VB 5 iam^q: rec V δὲ
 τούτων ἔκ F Plutarchus 7 ἀπὸ τοῦ παντός e corr A tota pr B
 secunda V, corr ~ā A 8 secunda V, corr ~ae ABtbn, item prima V, corr
 ~ae ABtbn ft recte; sed in consentiente memoria librorum utrobique casum potuit
 relinqui praesertim inuitante sesquialterius uocabuli natura siue altera
 corr seq̄ue ~ A, siue V seq̄ualtera, elq̄v in ras B sesquialtera Rom tbn.
 primitiuam scripturam que hic et p. 173,7.8.9 restituere non dubitaueram collatis
 his exemplis: sesquieopus Plauti capt. 725 uetus aliiq̄ue, sesquieulixe libri Noniani
 in satirae Varronianae titulo constanter, sesquieoctauus et sesquiertius Arnobii
 Parisinus II 24 p. 68,2 Reiff., sesquialtera Florentinus Apuleii apol. 89 p. 99,3
 H., sesquemodii Cic. accus. III 92,215 Lagomarsiniani 42 (optimus) et 29; nam
 etiam in his, quorum alterum membrum a consona incipit, sesque scribi potuit
 non sesqui, in iis praesertim quae non essent usu trita (cf Gell. XVIII 14). nunc
 cf Skutschius ann. philol. suppl. XXVII 88 8. 9 tetropla corr **trjpla A, tetrjpla
 sic rec V **trjpla [de uel do] in ras ex o B. de anticipatum puto ex deinde
 10 indeq; corr ~q; A, ~q̄. V ~q̄; B octoplam Atbn primej-
 postremo, ~p~ ex ~f~ V 12 dupla., a aperta ex e ut uid B

μοίρας ἔτι ἐκεῖθεν ἀποτέμνων καὶ τιθεῖς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων,
 partis rursus ex toto desicans; quas in interuallis ita locabat 1

ὥστε ἐν ἑκάστῳ διαστήματι δύο εἶναι μεσότητες,
 ut in singulis essent bina media — uix enim audeo dicere me- 2

dietates, quas Graeci μεσότητας appellant, sed quasi ita dixerim in- 3

tellegatur, erit enim planius —, τὴν μὲν ταύτῳ μέρει
 earum alteram eadem parte 4

τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσιν καὶ ὑπερεχομένην
 praestantem extremis eademque superatam | eadem partem praestant 5

in extremis eademque superatam] τὴν δὲ ἴσῳ μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχου-
 alteram pari numero praestantem 6

σαν ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην. ἡμιολίων δὲ διαστάσεων καὶ
 extremis parique superatam. sesquialteris autem interuallis et 7

ἐπιτρίτων καὶ ἐποχθόων γενομένων ἐκ τούτων τῶν δεσμῶν
 sesqueteritiis et sesquioctauis sumptis ex his conligationibus 8

36 B ἐν ταῖς πρόσθεν διαστάσεσιν τῷ τοῦ ἐποχθόου διαστήματι τὰ ἐπίτριτα πάντα
 in primis interuallis sesquioctauis interuallo sesqueteritia omnia 9

24 συνεπληροῦτο, λείπων αὐτῶν ἑκάστου μόριον, τῆς
 explebat, cum particulam singulorum relinqueret; eius 10

τοῦ μορίου ταύτης διαστάσεως λειψθείσης ἀριθμοῦ πρὸς ἀριθμὸν ἐχούσης τοὺς
 autem particulae interuallo relicto habebat numerus ad numerum 11

1 delicanf corr ~fec~ AVBtbm, uide Solmsenium 'Studien zur lat. Laut-
 geschichte' 130 n. 1 in Muellero auctore (conl. Tull. 9) add t 2 in om
 V 3 mesotetaf AVB 4 alterum altera V alteram sic A (cf p. 170,12)

5 edemq. ex idemq. V 5.6 superatam | eadem partem prestant in-
 tremis. ea demq. superata. altera (puncta add, e ex e, a ex a) V superata⁷ ead-

dem partem praestant in extremis eademq. superata. altera (puncta add, eadem
 ... superata linea del) B. 5—7 superata; Altera parinumeropraestantē extremis
 inde ab A praeter me in ras, cuius amplitudo accuratissime congruit cum eo spatio
 quod in praecedentibus efficitur illis (u. 4. 5) eadem parte praestantē extremis; in
 mg inferiore ras lv fere litt, in cuius initio haec agnoscebam + e . . dem p, in exitu
 it A, cuius librarius scilicet eadem ante oculos habuerat quae primo fuerunt in VB
 sed a secundo praestant ad tertium delapsus quae media erant omiserat

7 sesq;alteris corr sesq;alteris A Sesq;alt~, u in ras Vtbm; cf p. 172,8

8 sesque tertis corr sesquj tertis A sesqui|tertis V sesq;it~ Btbm; cf p. 172,8

sesq;octauis B sesqui oct~ ex fi q; ~ uel sic q; ~ A sesq;oct~ ex sesq;oct~ Vtbm;
 cf p. 172,8 sumptis fere consumptis; ortis uel natis Hermannus p. 37

9 inprimis ex ipr~ A sesq;octauis corr sesq;~ A sesq;~ B Sesqui|~ V;
 cf p. 172,8. sesquioctauo dett Ven u tbm, sed illud et Graeco exemplari defen-
 ditur nec est alienum a sermone Latino sesque tertia corr ~quj~ A ses-
 quitertia V sesq;it~ corr sesq;it~ B; cf p. 172,8 10 τῆς δὲ Y, e corr A

11 **|rehcto [ad] A adrehqū L adrehcto V. ad anticipatum uid eo tempore,
 quo illa numerus ad nondum intercidissent. haec add dett Valla

ὅρου

1 eandem pro portione comparationem in extremis quam habent

ἔξ καὶ πεντήκοντα καὶ διακοσίων πρὸς τρία καὶ τετταράκοντα καὶ διακόσια.
2 ducenta quinquaginta V cum ducentis quadraginta tribus.

καὶ δὴ καὶ τὸ μειχθέν, ἐξ οὗ ταῦτα κατέτεμνεν, οὕτως ἤδη πᾶν
3 atque ita permixtum illud, ex quo haec secuit, iam omne con-

κατανηλώκει. ταύτην οὖν τὴν κύστας πᾶσαν διπλὴν κατὰ μή-
4 sumperat. hanc igitur omnem coniunctionem duplicem in lon-

κος χήρας, μέσση πρὸς μέσσην ἑκατέραν ἀλλήλαις οἷον χεῖ προσβαλὼν
5 gitudinem diffidit mediamque accommodans ad mediam quasi de-

κατέκαμψεν εἰς κύκλον, συνάψας αὐταῖς τε καὶ ἀλλήλαις 36 C
6 cusavit, deinde in orbem intorsit, ut et ipsae secum et inter se.

ἐν τῷ καταντικρὺ τῆς προσβολῆς, καὶ τῇ κατὰ
7 ex commissura qua e regione essent, iungerentur, eoque motu,

ταῦτά ἐν ταύτῳ περιεσπόμενῃ κινήσει πέ-
8 cuius orbis semper in eodem erat eodemque modo ciebatur, un-

ριξ αὐτὰς ἔλαβεν, καὶ τὸν μὲν ἔξω
9 dique est eas circumplexus. atque ita cum alterum esset exte- 25

10 riorem τὸν δ' ἐντὸς ἐποιεῖτο τῶν κύκλων. τὴν μὲν οὖν ἔξω
alterum interiorem amplexus orbem, illum

1 eaudem pportione comparationem B ea+dem proportionē comparatū**
ex eandem proportionem comparationem A eandem pportionē Lb eandem ppor-
tionem comparationem V eandem proportionem comparationemque dett Valla tm.
cf p. 165,9 2 .vi L .vi. add F (om AV scil. ut ante cū) tri|b; hic erasum, suo
loco add (anticipatum inducente ft similitudine numerorum III et II) B 3 se-

cuit iam Ald lequi etiam [V] A lequētia V lequi & iam (le tenuioribus litteris
add pr) B secuerat iam (uel secabat iam) ci Perionius omne corr ~ē M
omnem AVB 5 mediaeque dett Valla tbm medie qñ L; ego malui ad in-

serere propter Graeca; cf p. 175,14 deculavit Vtbm, sed per unum s scribitur
paene constanter licet non vere (Mart. Cap. I 85 II 208 VIII 823 Apic. VII 265, de
Vitruvio et gromaticis cf indices Nohli et Bursiani), decusis quoque non num-
quam (Varr. de l. L. v 170 bis, ibid. IX 81, cf Marx ad Lucil. 1153), item
hesis besalis semper (cf thes. l. L. II 1931. 1933). tressis (Pers. 5,76 cf Varro de
l. L. IX 81) uigesis (Martial. XII 76,1) centusis (Pers. 5,191 Fest. p. 237,19 M.
cf Gell. XV 19,2), quae pleraque spernuntur ab editoribus 6 εἰς κύκλον Y,
cum γρ. mg A εἰς ἐν κύκλῳ AFPr 7 commissura [a ut uid] A commi-

surā B quae, sic dispestum V quae A q corr q̄ e B. quae e regione esset
dett Valla tbm, quod primum nec ad uerba Platonis quadrat nec ad sententiam,
qui eam dicit προσβολὴν qua inter se committantur coniunctiones nondum in
orbem intortae, non eam qua deinde iungantur; tum ex commissura quid in ista
oratione sibi uelit aegre dicas et uideatur paene ea commissura flagitari. qui
scrupuli remouentur iis quae posui, in quibus ex commissura aptum uidetur ad
rem, quoniam ex illa priore scilicet commissura coniunctiones torquentur donec eo
perueniant ubi e regione sint (curauitque in orbem quoad coirent inter se ca-

pita Chalcidius) 8 ταῦτά καὶ ἐν Y eadem V 10 defectum sup-
pleuit Manutius. cum alterum fecisset (hoc cum Valla) exteriorem interiorem
alterum (sic Lambinus) amplexus (uel ambitus, casu secundo) orbem Orellius

ἴφορὰν¹ ἐπεφήμειεν εἶναι τῆς ταυτοῦ φύσεως, τὴν δ' ἐντὸς τῆς θατέρου.
eiusdem naturae, hunc alterius notauit.

1

τὴν μὲν δὴ ταυτοῦ κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ περιήγαγεν,
eamque quae erat eiusdem detorsit a latere in dexteram partem,

2

τὴν δὲ θατέρου κατὰ διάμετρον ἐπ' ἀριστερά.
hanc autem citimam mediana linea direxit ad laeuam.

3

36 D κράτος δ' ἔδωκεν τῇ ταυτοῦ καὶ ὁμοίου περιφορᾷ. μίαν γὰρ αὐτὴν ἄσχιτον
sed principatum dedit superiori, quam solam indiuiduam

4

εἶαεν· τὴν δ' ἐντὸς σχίσας ἑξαχῇ
reliquit; interiorem autem cum in sex partis 'caeli' diuississet,

5

ἑπτὰ κύκλους ἀνίσους κατὰ τὴν τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου διάστασιν ἑκά-
septem orbis disparis duplo et triplo interuallo

6

στην, ὁὐκῶν ἑκατέρων τριῶν,¹ κατὰ τὰναντία μὲν ἀλλήλοις προσέταξεν ἵεναι
moueri iussit contrariis inter se cur-

7

τοὺς κύκλους, τάχει δὲ τρεῖς μὲν ὁμοίως, τοὺς δὲ
sibus. eorum autem trium fecit pares celeritates, set quat-

8

τέτταρας ἀλλήλοις καὶ τοῖς τρισὶν ὁμοίως ἔν λόγῳ
tuor et inter se disparet et dissimilis trium reliquorum.

9

δὲ φερομένους.¹

10

S
26

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν τῷ συνιστάντι πᾶσα ἡ τῆς ψυχῆς κύστασις ἐγεγένητο,
Animum igitur quom ille procreator mundi 'deus' ex sua mente

11

et uoluntate genuisset, μετὰ τοῦτο πᾶν τὸ σωματοειδὲς
tum denique omne quod erat concretum

12

atque corporeum ἐντὸς αὐτῆς ἐτεκταίνετο καὶ
substernebat animo interiusque faciebat atque

13

6 E μέσον μέση συναναγαθῶν προσήρμοσεν. ἡ δ' ἐκ μέσου
ita medio medium accommodans copulabat. sic animus a medio

14

πρὸς τὸν ἑσχατον οὐρανὸν πάντῃ διαπλακεῖσα κύκλῳ τε αὐτὸν ἔξωθεν πε-
profectus extremitatem caeli a suprema regione rotundo ambitu cir-

15

1 nominauit *Manutius* 2—4 eumque qui... hunc a. citimum... quem
solum indiuiduum ex *Manutii* coniectura *Lambinus*, sed turbauit *Cicero* cum
illa de notatione quae dicuntur non expresso *Platonis* φορὰν ad orbem retrulit,
in reliquis rursus *Graeca* secutus. eamque conuersionem quae *Schuetzius*, ne hoc
quidem necessario 3 citimā d mediana linea (i prima red) ex item (sic) a

med¹ A citem ammedianalinea V citi-em-ā-me dian alinea (puncta add) B citi-
mam a mediana l. *Victorius* tbn, in quibus a nec certo traditum est nec necessarium
uidetur direxit**, it in ras A dixerit V 4 superiori ex ~or A

5 *Platonis* uerba σχίσας ἑξαχῇ *Cicero* perperam uertit inductus ft illis οὐδῶν ἑκα-
τέρων τριῶν, quae *Plato* de interuallis posuit. utcumque id est, quoniam *Cice-*
ronis culpa turbatum esse apparet, nolui caeli delere cum *Manutio* tbn
8 parēl, et in ras paulo ampliori A partēl V celeritatef, eri in ras an
red in uitio membranae A sed V *et in ras A; & quattuor & B

11 quam^{cum} V quae ex quā A quam^e B 12 omnem V 13 substernebat pr B
14 aconodanf V copulabat pr A d in ras II litt, fuitne ad A 15 summa

1	ρικαλύψασα cumiecit	αὐτὴ ἐν αὐτῇ στρεφομένη seseque ipse uersans	θείαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύστου καὶ ἑμ- diuinum sempiternae sapientisque
2	φρονος βίου uitae induxit exordium.	Ἐπρὸς τὸν κύμπαντα χρόνον ¹ .	καὶ τὸ μὲν δὴ σώ- et corpus qui- 27
3	μα ὁρατὸν οὐρανοῦ γέγονεν, dem caeli spectabile effectum est;	αὐτὴ δὲ ἀόρατος μὲν animus autem oculorum effugit	
1	λογισμοῦ δὲ μετέχουσα optutum,	καὶ ἀρμονίας ψυχὴ 37 A est autem ἑunus ex omnibus ¹ rationis concentrationisque,	
5	τῶν νοητῶν ἀεὶ τε ὄντων quae ἀρμονία Graece,	sempiternarum rerum et sub intellegentiam	
6	cadentium compos et particeps;	ὑπὸ τοῦ ἀρίστου ἀρίστη γενομένη τῶν quo nihil est ab optimo et prae-	
7	γεννηθέντων. stantissimo genitore melius procreatum:	ἄτε οὖν quippe qui	ἐκ τῆς ταύ- ex eadem
8	τοῦ καὶ τῆς θατέρου φύσεως iunctus alteraque natura,	ἐκ τε οὐσίας adiuncta materia,	τριῶν τούτων συγκρα- temperatione trium
9	θεῖα μοιρῶν partium	καὶ ἀνὰ λόγον ἑμεριθεῖα καὶ ¹ συνδεθεῖα, pro portione compacta,	αὐτὴ τε ἀνακυκλουμένη se ipsa conuersans,
10	Ἐπρὸς αὐτὴν ¹ , cum materiam mutabilem	ὅταν οὐσίαν σκεδαστὴν ἑχοντός τινος ¹ arripuit et cum	ἐφάπτηται καὶ ὅταν
11	ἀμέριστον, rursus indiuiduam atque simplicem	λέγει κινουμένη διὰ πάσης ἑαυτῆς, per quam omnis mouetur dis-	
12	cernitque quid sit eiusdem generis	ὅτω τ' ἂν τι ταῦτόν ῃ quid alterius,	καὶ ὅτου ἂν ἕτερον, et cetera
13	diudicat, quid quoque rei sit maxime aptum,	πρὸς ὅτι τε μάλιστα quid quoque loco	καὶ ὅπῃ 37 F

B, quod, quamquam Cicero solet summum locum et talia dicere (summam regionem in uersu de nat. deor. II 44,112), tamen recipere dubitauit, quia etiam alibi summum pro supremum illatum uidebam (Lactant. diu. inst. IV 4,6, cf. I 5,24 et Cic. de leg. I 7,22; de sen. 19,69 summum tempus unus Leidensis, ceteri supremum)

1 diuinum Hadoardus Orellius ~nuf AVB ~nae Ven II 3 aspectabile
H. Stephano auctore (p. 6) Lambinus tbm, cf p. 164,1. 14 est om B

4 concentrationisque Manutius auctore Lambinus contentionisque AB contentionisq.
V 5 armonia AVB intellegentiā ex ~a B 6 compos & [e uel o]
& ex t A, ex compof & B 7. 8 eadem .. altera cf p. 172,2 8 uinctus
dett (ft M) Valla natura om V 9 compactus Manutius auctore Lam-

binus tbm; ipsa cum ras corr ~e Atbm ~a B ipso V; et se ipsa quidem possit
ortum uideri ex sepe male dissoluto (cf p. 166,5), sed fieri potest ut et in hoc et
in compacta ipse interpres similiter peccauerit ac supra p. 175,2 ss 10 arri-
puit Manutius auctore Lambinus arripisset AVB 11 indiuiduū AV ~um
B, u tertia corr a AB λέγει AYPr λέγει A e corr, F Plutarchus Stobaeus
λέγει Sosicrates et Amelius per quam in se Manutius auctore Lambinus
per se Orellius tbm; ego tradita reliqui Tullium difficilem hunc locum, in quo
uel Graeci titubauerunt, non expediuisse suspicatus et legisse αὐτῆς non ἑαυτῆς
omī A omī pr V mouetur (ue etiam inductae ft pr) A

καὶ ὁπωσ	καὶ ὁπότε	συμβαίνει	κατὰ τὰ γινόμενά τε πρὸς	
aut modo	aut tempore	contingat,	quaeque distinctio sit	
ἕκαστον ἕκαστα εἶναι ἡ καὶ πάσχειν ¹	καὶ πρὸς τὰ κατὰ ταῦτα ἔχοντα αἰεὶ	λόγος		
28 inter ea quae gignantur	et ea quae sint semper eadem.	ratio		
δὲ ὁ κατὰ ταῦτόν ἀληθῆς γινόμενος	περί			
autem uera, quae uersatur in is quae sunt semper eadem	et in			
τε θάτερον ὃν καὶ περὶ τὸ ταῦτόν, ἐν τῷ κινουμένῳ	ὅψ' αὐτοῦ φερόμενος			
is quae mutantur, cum in eodem et in altero	mouetur ipsa per			
ἀνευ φθόγγου καὶ ἡχῆς,	ὅταν μὲν περὶ τὸ αἰσθητόν γίγνηται			
sese sine uoce et sine ullo sono,	cum eandem partem attingit			
καὶ ὁ θατέρου κύκλος	ὁρθὸς ὢν			
qua sensus cieri potest,	et orbis illius generis alterius	inmutatus		
εἰς πᾶσαν ἡ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν διαγρεῖται,	δόξαι καὶ πίστει γί-			
et rectus omni[a] animo mentique denuntiat,	tum opiniones ad-			
37 C γινονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς,	ὅταν δὲ αὖ περὶ τὸ λογιστι-			
sensionesque firmae ueraeque gignantur;	cum autem in illis rebus			
κὸν ἦ				
uertitur quae manentes semper eadem non sensu set intelligentia				
καὶ ὁ τοῦ ταῦτοῦ κύκλος εὐτροχος ὢν αὐτὰ μηνύει, νοῦς				
continentur *				
ἐπιστήμη τε ἐξ ἀνάγκης ἀποτελεῖται· τοῦτω δὲ ἐν ᾧ τῶν ὄντων ἐγγίγνεσθον, ἂν				
ποτέ τις αὐτὸ ἄλλο πλὴν ψυχὴν εἴπῃ, πᾶν μᾶλλον ἢ τἀληθὲς ἐρεῖ. Ὡς δὲ κινή-				
θὲν αὐτὸ καὶ ζῶν ἐνόησεν τῶν αἰδίων θεῶν γεγονὸς ἄραγμα ὁ γεννήσας πατήρ,				

2 gignantur B 3 uetera quae A ueteraq̄ ex ~q, in mg .A. uera I
 uteraq; B ul B hif AV eadem **&in, & add A 4 ul B hif
 AV cum] quaeque ex Orellii coniectura b, sed apparet Tullium instituisse
 illum quidem Platonis uestigia premere, sed eius orationis membris male dispestis
 et iunctis identidem lapsum esse ac ne interpolando quidem potuisse abstinere
 in add dett Valla 4. 5 reuoluta addi uoluit Manutius, ut esset quod φερό-
 μενος redderet 5 cumque H. Stephano (p. 7) auctore Lambinus eandem]
 eam Manutio auctore Lambinus tbm; sed pronomen idem uidetur etiam p. 159,5.
 188,2 praeter necessitatem esse positum, quae negligentia et in ceteris Cicronis
 libris nonnumquam agnoscitur, uelut de nat. d. i 37,105 de diu. i 49,109 in. de
 re p. i 5,9 ex. (accedit eodem tam quam eo) et inferiore aetate magis percrebuit,
 uide Haasium ad Reisigii scholas n. 368 6 qua*fenfus [a ut uid et f sed
 haec quidem in angustiore spatio ft per coniecturam olim inserta; sed res incerta]

A cieri corr ~re A fciere B et add Perionius (om t), orbisque Ma-
 nutio auctore Lambinus ὢν AY ἰὼν FPr Plutarchus Stobaeus
 7 omni H. Stephanus p. 7 omnia AVBtbm (αὐτὸ Dammannus αὐτὰ Archerus
 Hindus cl u. 10) 8 firmae ueraeque dett Ald (f. atque u. Asc ii) firmat
 uereque ex ~que A firmat. ueraquae (punctum add) V firma ueraeque ex
 ~que B 9 eade corr eade AVBtbm; cf p. 6,14 Reisigii schol. n. 326

fenfused, f tertia red uid, d ex t A fenfus & V, corr fenfus^δ & B 10 con-
^{n*}
 tinetur [- ut uid] A continent ex ~t V pergunt libri p. 178,6; defectum
 notauit Ald

ἡγάσθη τε καὶ εὐφρανθεὶς ἔτι δὴ μᾶλλον ὅμοιον πρὸς τὸ παράδειγμα ἐπενόησεν
1 gaudio elatus

2 ἀπεργάσασθαι.

※

ἔξ οὖν λόγου καὶ διανοίας θεοῦ τοιαύτης πρὸς χρόνου γένεσιν, ἵνα γεννηθῇ 38 C
3 ratione igitur et mente diuina ad originem temporis 9 29

χρόνος,¹ ἥλιος καὶ σελήνη καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα ἐπὶ κλῆν ἔχοντα πλανητὰ εἰς
1 [eurris] curriculum inuentum est solis et lunae *

5 διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου γέγονεν. σώματα δὲ αὐτῶν ἐκάστων ποιή-
σας ὁ θεὸς ἔθηκεν εἰς τὰς περιφορὰς ἅς ἢ θατέρου περιόδος ἦεν,

6 * alterius natura conuerteret,

ἑπτὰ οὐσας ὄντα ἑπτὰ, σελήνην μὲν εἰς τὸν περὶ γῆν πρῶτον, 38 D
7 ut terram lunae cursus proxime ambiret,

ἥλιον δὲ εἰς τὸν δευτέρου ὑπὲρ γῆς, ἕως φόρον δὲ
8 eique supra terram proxima solis circumuectio esset; lucifer deinde

καὶ τὸν ἱερὸν Ἑρμοῦ λεγόμενον εἰς τὸν τάχει μὲν ἰσοδρόμον ἡλίῳ κύκλον
9 et sancta Mercuri stella cursum habent solis celeritati parem

ἰόντας τὴν δὲ ἐναντίαν εἰληχότας αὐτῷ δύναμιν, ὅθεν καταλαμβάνουσιν τε
10 sed uim quandam contrariam, eaque inter se con-

καὶ καταλαμβάνονται κατὰ ταῦτα ὑπ' ἀλλήλων ἡλίος τε καὶ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ
11 cursationes habent lucifer Mercurius sol, alique alios uincunt ui-

1 *Augustinus de ciu. Dei xi 21 in.* et Plato quidem plus ausus est dicere, elatum esse scilicet deum gaudii mundi uniuersitate perfecta

3. 4 *Nonius p. 198* curriculum neutro genere Cicero Timaeo 'ratione... lunae', ubi si usus masculini notatio intercudit post ea quae exscripsi (potuit etiam ante), dubitari potest interciderint simul Tulliana quaedam. cf *Charisius i p. 77, 12 K.* curriculum masculine deminutio est currus, neutraliter autem curriculum spatium ad currendum aptum uel ipsum currendi officium, ut Cicero et Varro locuntur. incertus de dubiis nominibus *G. L. K. v p. 576, 3* currus generis masculini et ideo diminutue curriculum. nam Cicero curriculos et curricula dixit. ceterum masculine, ut quidem agnoscere possit, Cicero nunquam, neutraliter saepe 3 *ratione Flor manu tertia rare Leid Wolf.* fuerit hac ratione

3. 4 ἵνα γεννηθῇ χρόνος quod Cicero omisit, ea re non debuerunt uti ad circumcidendam abundantiam Platoni familiarissimam, de qua uide *Vahlenum in Arist. art. poet. p. 126 ed. iii Herm. xxx 365 s* 4 *curris del Victorius nar. lect. xix 17* currentis Iunius

6 *pergunt codices ex p. 177, 10.* uel ex alterius superesse agnouimus ego et *Friesius mus. Rhen. lv 54;* defectum sic fere suppleuerim corpora autem eorum cum fecisset deus, collocauit in illis septem conuersionibus quibus se alterius natura conuerteret ἦγεν F 7 lunae, n et hasta quae praecedit in ras pr V, cf p. 191, 6 proximus B 8 superā B 9 sanctam mercuri

(corr ~rui sed prima 1 erasa uid) stellā A sanctā mercuri stellā V τὸν del Burnetus; suspicor εἰς τὸν τρίτον καὶ τέταρτον, τάχει celeritatis, prior e rad ex æ [f] A celeritatis V 10 ea, q. V eaq; corr ~q; B 11 κατὰ FP Stobaeus καὶ κατὰ Y, pr A sol aliq; rad ex ~ aliq; A, ex ~ aliq; B sol. allq. sic (ut add rec, qui idem u. 11 et p. 179, 1 ex uincunt et uincuntur effecit ~cant et ~cantur, deceptus opinor ueteris correctoris titubatione, quem non aliqui uoluisse puto sed aliquē) V 10. 11 eaque conuersione quam inter

- ἕωςφόρος. τὰ δ' ἄλλα οἱ δὴ καὶ δι' ἧς αἰτίας ἰδρύετο
 30 cissimque uineuntur. reliquorum siderum quae causa collocandi 1
 fuerit quaeque eorum sit conlocatio, εἴ τις ἐπεξιοί πάσας, ὁ λόγος πάρεργος 2
 in sermonem alium differendum
 18 E ὦν πλέον ἂν ἔργον ὦν ἔνεκα λέγεται παράχοι. ταῦτα μὲν οὖν ἴσως τάχ' ἂν κατὰ 3
 est, ne in eo quod adtingendum fuit quam in eo quouis causa id
 εὐχολήν¹ ὑστερον τῆς ἀξίας τύχοι διηγήσεως. Ἐπειδὴ δὲ οὖν εἰς τὴν ἑαυτῶ 4
 adtingimus longior ponatur oratio. Quando igitur sibi quidque
 πρέπουσαν ἕκαστον ἀφίκετο φορὰν τῶν ὅσα ἔδει συναπεργά- 5
 eorum siderum cursum decorum est adeptum, ex quibus erat motus
 ζεσθαι χρόνον, δεμοῖς τε ἐμψύχοις σῶματα δεθέντα 6
 temporis consignandus, conligatisque corporibus uineulis animalibus
 ζῶα ἐγεννήθη τὸ τε προσταχθέν ἔμαθεν, κατὰ 7
 cum animantia orta sunt eaque imperio parere didicerunt, tunc
 9 A δὴ τὴν θατέρου φορὰν πλαγίαν οὖσαν, διὰ τῆς ταύτου φορᾶς ἰούσης τε 8
 ex alterius naturae motione transuersa in eiusdem naturae motum
 καὶ κρατουμένης, τὸ μὲν μείζονα αὐτῶν 9
 incurrentia in eaque haerentia atque impedita, cum alia maiorem
 τὸ δ' ἐλάττω κύκλον ἰόν, θάπτον μὲν τὰ τὸν ἐλάττω, τὰ δὲ τὸν 10
 lustrarent orbem alia minorem, tardius quae maiorem celerius quae
 μείζω βραδύτερον περιήειν. τῇ δὴ ταύτου φορᾷ τὰ τάχιστα 11
 minorem, motu unius eiusdemque naturae quae uelo-

se habent L. M. S. Ven 11, idem sed conuersatione et deinde (cum Perionio) alii alios tñm quasque inter se concursationes habent ~ ci m. ueram lectionem, quam Orellius scripsit esse admodum uitiosam, restituī ne de eaque quidem iam dubitans (itaque ci Perionius, eoque olim conieci), quod recte ad uim contrariam referri et Plato docet et similia uelut p. 56,3 de leg. III 7,15 regale ciuitatis genus. non tam regni quam regis uitis repudiatum est, de fin. I 10,33 officia deserunt mollitia animi

1 siderum om V 2 sit add A 3 fuit in B fuisse uid sed iam non comparere ob uitium membranac quā* in, ā ex o nisi fallor A qd in V quouis sic B **cuius [prima fuit q] cui in ras A qd uel corr qd uel,

deinde qd cuius V 4 attingimus Ft. praesens tempus tuetur Plato, cuius uerba πάρεργος ὦν quod Cicero libere uertit inde nata temporum inconstantia sibi dett ibi AVB unum dett Ven 11 t quodque dett Asc tñm

5 decorum, c ex e ut uid A dequorum pr V modus m inuitus puto

6 configurandus Rom, probat Hermannus p. 37; sed consignandi uerbum plane proprium est in spatiorum temporis signis (p. 191,7) conligatisq; g

add B colligataque corpora Manutio auctore Lambinus corporib; V

7 cum dett Rom tñ AVB, del Manutio auctore Lambinus tñm. cum Ciceronem posuisse puto, ut tunc in propinquo haberet quo referretur et ut in longiore

sententia ne obliuisceretur qui legeret eam pendere (cf p. 181,6 s) tunc^m Vm

8.9 ἰούσαν τε καὶ κρατουμένην libri recentes 9 herantia sic ex her~ B

impedita, a add B 10.11 tardiusq; maiorem. celeriusq; minorem in mg A (q. bis etiam VB, quae Astio auctore Orellius) τὰ Y, om AF

1	περιόντα cissime mouebantur ea	ὑπὸ τῶν βραδύτερον ἰόντων ἐφαίνετο καταλαμβά- celeritate uinci a tardioribus et cum su-	
2	νοντα καταλαμβάνεσθαι· perabant superari uidebantur;	πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν στρέφουσα omnis enim orbis eorum quasi he-	31
3	ἑλικά licae inflexione uertebat,	διὰ τὸ διχῇ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προίεναί quia bifariam contrarie simul procedentia	
4	ἐφείκει efficiebant ut	τὸ βραδύτατα ἄπιόν ἀφ' αὐτῆς οὐχὲς ταχίστες ἐγγύτατα ἀπέ- quod esset tardissimum id proximum fieri uideretur	39 B
5	φαίνεν. celerrimo.	ἵνα δ' εἴη μέτρον ἑναργές τι atque ut esset mensura quaedam euidens	πρὸς ἄλ- quae in
6	ληλα βραδυτῇτι καὶ τάχει καὶ τὰ περὶ τὰς ὀκτὺ φορὰς πορεύοιτο. octo cursibus celeritates tarditatesque declararet,	φῶς ὁ θεὸς deus ipse	
7	ἀνῆψεν solem quasi lumen accendit	ἐν τῇ πρὸς γῆν δευτέρᾳ τῶν περιόδων, ad secundum supra terram ambitum,	
8	δὲ δὴ νῦν κεκλήκαμεν ἥλιον, ut quam maxime caelum omnibus conluceret	ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς ἅπαντα φαίνοι τὸν οὐρανὸν ut quam maxime caelum omnibus conluceret	
9	μετάσχοι τε ἀριθμοῦ τὰ ζῷα ὅσοις ἦν προσήκον, μαθόντα παρὰ τῆς ταύτου animantesque, quibus ius esset doceri, ab eiusdem motu et ab eo		
10	καὶ ὁμοίου περιφορᾶς. quod simile esset numerorum naturam uimque cognoscerent.	νῦξ nox	32
11	μὲν οὖν ἡμέρα τε igitur et dies	γέγονεν οὕτως καὶ διὰ ταῦτα ad hunc modum et ob has generata causas	ἡ τῆς unum
12	μίας καὶ φρονιμωτάτης κυκλήσεως περίοδος, circumitum orbis efficit sapientissimum atque optimum,	μεῖς δέ mensis	
13	ἔπειδ' ἀνὰ τελην autem quando luna	περιελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς κύκλον lustrato suo cursu	ἥλιον ἐπικαταλάβη, solem consecuta
14	ἐνιαυτὸς δέ est, annus	ὁπότεν ἥλιος ubi sol	τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον. suum totum confecit et peragravit
15	τῶν δ' ἄλλων orbem. ceterorum autem siderum	τὰς περιόδους ambitus	οὐκ ἐννενοηκότες ignorantes
		ἀν- ho-	33

1 e+a* [t ut uid, δ] A &a V uincia, c ex t A uin^ci,a V uinci-a B
 βραδυντέρων A 2 omni^uf [punctum] V orbel V αὐτῇ e corr
 A helices Victorius helicae ex eiusdem coniectura t (et licet dubitari) felici-
 tate AVB 3 qua A idque Tullius scripsit nisi plane excors fuit; quā
 L bifaria A contrariae A ~ae V ~ae B fumul pr V
 procedentiae V peredentia AB 4 effent A fieri| corr fieret| Vtbn
 uideretur addidi 6 καὶ τὰ AY καὶ τὰς τὰ F ὡς τὰ C. F. Hermannus
 καθ' ἑ Archerns Hindus; sed καὶ tuetur Chalcedius (omniumque octo motuum
 perspicua esset chorea), quo duce conicias φορὰς ἐναργῶς πορεύοιτο 7 solē
 ex ~ū pr ut uid A solum B γῆν AY γῆς FPr 9 ius| fas ci Orellius
 noceri V eo] eius mg Lambin tbn; uide p. 172,2 11 generata* [f]
 A ge rata B 12 circū^utū V 13 lu~na [a ut uid] A lunam B
 luftro corr ~a^{to} A, ~o^{at} VB

θρωποι πλὴν ὀλίγοι τῶν πολλῶν οὔτε ὀνομάζουσιν οὔτε
mines praeter admodum paucos neque nomen appellant neque 1

πρὸς ἄλληλα συµµετροῦνται σκοποῦντες ἀριθμοῖς, ὥστε ἵως ἔπος εἰπεῖν οὐκ
inter se numero commetiuntur; itaque nesciunt hos si- 2

39 D ἵσασιν χρόνον ὄντα τὰς τοῦτων πλάνας, πλήθει μὲν
derum errores id ipsum esse quod rite dicitur tempus, multitudine 3

ἀμυγχανῶ χρωμένας πεποικιλμένας δὲ θαυμαστῶς· ἔστιν δ' ὅμως οὐδὲν ἥττον κα-
infinita uarietate admirabili praeditos; ac tamen illud perspicui 4

τανοῆσαι δυνατόν ὥς ὃ γε τέλος ἀριθμὸς χρόνου τὸν
et intellegi potest, absoluto perfectoque numero temporis abso- 5

τέλεον ἐνιαυτὸν πληροὶ τότε ὅταν ἀπαρῶν
lutum annum perfectumque tunc conpleri denique cum se octo 6

τῶν ὀκτῶ περιόδων τὰ πρὸς ἄλληλα συµπερανθέντα τάχῃ κῆ κεφαλὴν τῷ τοῦ
ambitus confectis suis cursibus ad idem caput retulerunt cumque 7

ταῦτοῦ καὶ ὁμοίως ἰόντος ἀναμετρηθέντα κύκλῳ. ἱκατὰ ταῦτα δὴ
34 eos permensus est idem et semper sui similis orbis. has igitur ob 8

ἱκαὶ τοῦτων ἐνεκα ἐγενήθη τῶν ἄστρων ὅσα δι' οὐρανοῦ πορευόμενα
causas nata astra sunt quae per caelum penetrantia 9

ἔσχεν τροπὰς, ἵνα τὸδε
solstitiali se et brumali reuocatione conuerterent, ut hoc omne 10

39 E ὥς ὁμοιότατον ἢ τῷ τελέῳ καὶ νοητῷ ζῷῳ πρὸς
animal quod uidemus esset illi animali quod sentimus ad aeter- 11

τὴν τῆς διαιωνίας μίμησιν φύσεως.
nitatis imitationem simillimum. 12

10 Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἤδη μέχρι χρόνου γενέσεως ἀπείργαστο εἰς
Et cetera quidem usque ad temporis ortum impressa ab 13

ὁμοιότητα ὑπὲρ ἀπαικάζετο, τὸ δὲ μήπω τὰ πάντα ζῶα ἐντὸς αὐτοῦ
illis quae imitabatur ecfinxerat; sed quia nondum omne animal in 14

1 nomine dett *Asc tlm*; nomen defendit *Reidus ad Acad. p. 126,6, quamquam is de inu. ii 26,78 non recte confert; sed similiter M. Caesar ad Front. ii 11 p. 35 Nab. quam ille suum nomen catachannam nominabat (nomen parentes nominarunt Claudiam carm. epigr. Buech. 52,3) 3 his quod rite dicitur Tullium uoluisse reddere illa ὡς ἔπος εἰπεῖν non recte affirmant Leopardus emend. viii 21*

Hermannus p. 15, omisisse recte Perionius 4 p̄dito corr ~tof A ~tō V

5 quae B absolutō ex ~tū B 6 tum m ft recte demiq., in mg t demū

V 7 retuler^{1N} A 8 sui* [f] A similis ex ~lef B 10 sol~stitalis* [1, f] A solstitalis V solstitalis B. cf de nat. d. iii 14,37 (ubi alia t) de diu. ii 44,93 (bis) Varro de l. L. ix 18 Solin. 25,1 Probus inst. art. G. L. K. iv p. 124,4. 7 Lucan. comm. Bern. viii 852 gromat. p. 186,5. 8 Lachm. Darmstadiensis

Censorini corp. gloss. vii s. u. conuerter^N B 11 animali quo id B ~ quod corr ~ quod A 13 expressa H. Stephano (p. 9) auctore Lambinus tb impressa defendit m cl p. 43,20. 76,1. 109,13 14 ecfinxerat, ec e corr, fuit ut uid etf~ A &f~ V ef~ B τὸ AFPr τῷ Y, e corr A

γεγεννημένα περιειληφέναι, ταύτη ἔτι εἶχεν ἀνομοίως· τοῦτο δὲ τὸ κατὰ
 1 mundo intus incluserat, ex ea parte deficiebat ad propositum

λοιπον ἀπηργάζετο αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπούμενος φύσιν¹.
 2 exemplar imaginis similitudo.

Ἥτιπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας τῷ ὃ ἔστιν ζῶον οἶαι τε ἔνειμι καὶ ὅσαι καθορᾶ,
 3 Quot igitur et quales animalium formas mens in speciem rerum in-

tuens poterat cernere, τοιαύτας καὶ τοσαύτας διανοήθη δεῖν καὶ τόδε χεῖν.
 4 totidem et tales in hoc mundo secum cogi-

εἰς δὲ τέτταρες, μία μὲν
 5 taut effingere. erant autem animantium genera quattuor, quorum 35

οὐράνιον θεῶν γένος, ἄλλη δὲ πτηνὸν καὶ ἀεροπόρον, 40 A
 6 unum diuinum atque caeleste, alterum pinnigerum et aerium,

τρίτη δὲ ἐνὺδρον εἶδος. πεζὸν δὲ καὶ χερσαῖον τέταρτον. Τοῦ μὲν οὖν θείου
 7 tertium aquatile, pedestre et terrestre quartum. Diuinae anima-

τὴν πλείστην ἰδέαν ἐκ πυρὸς ἀπηργάζετο, ὅπως ὅτι λαμπρότατον
 8 tionis maxime speciem faciebat ex igne, ut et splendidissimum

ἰδεῖν τε κάλλιστον εἶη, τῷ δὲ παντὶ προσεικάζων
 9 esset et aspectu pulcherimus; cumque eum similem uniuersi na-

εὐκυκλον ἐποίει, τίθησιν τε εἰς
 10 turæ efficere uellet, ad uolubilitatem rotundauit comitemque

τὴν τοῦ κρατίστου φρόνησιν ἐκείνῳ συνεπόμενον, νείμας περὶ πάντα κύκλῳ
 11 eum sapientiae quam optimae mentis efficit circumque omne cae-

τὸν οὐρανόν, κόσμον ἀληθινὸν αὐτῷ πεποικιλμένον εἶναι καθ'
 12 lum aequaliter distribuit, ut hunc uarietate distinctum bene Graeci

ᾶλον. κινήσεις δὲ δύο προσήψεν
 13 κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus. dedit autem diuinis 36

ἐκάστῳ, τὴν μὲν ἐν ταῦτῳ κατὰ ταῦτὰ περὶ τῶν αὐτῶν αἰετῶν
 14 duo genera motus, unum quod semper esset in eodem de quo et *

1 ea ex eo ut uid B 3 animalū ex anim A 6 pinnigerū cor-
 pen AV eternum A & haerum B 7 defectum indicauit Ald, aquatile
 Manutio auctore add Lambinus, pedestre et ego animationi ex ~nel ft
 pr B. diuini animantis ci Kayserus; animatio dicitur quod animatum est ut
 natio quod natum; deinde autem scribit quasi dei posuerit figura satis nota;
 cf de diu. II 61,126 ex. 8 ~ignj ex ligne A ut add A splendi-
 diffimū L, corr ~mūf A splendidissimūf B 9 naturae dett Ald natura
 AVB 11 sapientiae quam Lambinus sapientiamque AVB obti-mentif
 pr A optime intif ex obtime ~ V optime ~ ex ~me ~ B efficit corr ~fec~
 ABtūm efficit sed super 1 priori nescio quid erasum V 12 distribuit⁷q; ut
 B hac Manutio auctore Lambinus 13 colmon AVB cf Tiberianus
 hymno Platónico 24 hic deus hic mundus . . . lucens augusto stellatus flore
 iuuentae: Apuleius de mundo 29 p. 127,32 Goldb. (Martialis x 28,1) an
 nominemus? 14 de quo cum cruce tūm aeque dett Valla idemque Kalb-
 fleischius; in eodem et quod idem proposui mus. Rhen. LIII 92 ss (de ex p. 183,1

40 B αὐτὰ ἐαυτῷ διανοουμένῳ, τὴν δὲ εἰς τὸ πρόσθεν ὑπὸ
idem *de omnibus atque uno modo cogitaret.* alterum quod in anti-

τῆς ταύτου καὶ ὁμοίου περιφορᾶς κρατουμένῳ τὰς δὲ
quam partem a conuersione eiusdem et similis pelleretur, quinque

πέντε κινήσεις ἀκίνητον καὶ ἐστός,
autem reliquis motibus orbium eum uoluit esse et expertem, immo-

βίλην ἐστάντην.
ἵνα ὅτι μάλιστα αὐτῶν ἕκαστον γένοιτο ὡς ἄριστον.¹

ἐξ ἧς δὴ τῆς αἰτίας γέγονεν ὅς' ἀπλανῆ τῶν ἄστρων
ex quo genere ea sunt sidera quae infixa caelo non mouentur loco.

ζῶα θεῖα ὄντα καὶ αἰδία καὶ κατὰ ταῦτα
quae sunt animantia eaque diuina, ob eamque causam

ἐν ταύτῳ στρεφόμενα αἰετῶν τὰ δὲ τρεπόμενα καὶ πλάνη
suis sedibus inhaerent et perpetuo manent. quae autem uaga et mu-

τοιαύτην ἰσχύοντα καθάπερ ἐν τοῖς πρόσθεν ἐρρήθη κατ' ἐκείνα γέγονεν.
tabili erratione labuntur ita generata sunt ut supra diximus.

γῆν δὲ τροφὸν μὲν ἡμετέραν ἰλλομένην δὲ περὶ τὸν διὰ παντός
37 iam uero terram altricem nostram, quae trajecto axi sustinetur,

40 C πόλον τεταμένον, φύλακα καὶ δημιουργὸν νυκτός τε καὶ ἡμέρας
diei noctisque effectricem eandemque custodem,

ἐμμηχανήσατο πρώτην καὶ πρεσβυτάτην θεῶν ὅσοι ἐντὸς οὐρανοῦ
antiquissimam deorum omnium uoluit esse eorum qui intra caelum

γεγονάσιν. χορείας δὲ τούτων αὐτῶν καὶ παραβολὰς ἀλλήλων
gignerentur. lusiones autem deorum et inter ipsos deos concur-

huc traiectum ratus, deinde et quod mutatum in quo et), idem sine et Schichius relat. syll. philol. Berol. xxvi 295, quo modo uereor ut recte propius abesse orationem a Platonica arbitretur

1 de addidi cum Kaysero, in dett Valla omnibus semper atque
Kayserus cogitaret Hermannus p. 37 dubitans, Kayserus celaret AVtbn,
corr cel~ B celeraret Asc alterum om V inanti|quam, ti in ras n

uel m litt A inanit quā V inaniti quā B in anticam Victorius tbn, cf thes. l. L.

ii 168 2 conicias sui similis ut p. 159, 11. 171, 11. 181, 8, sed uide p. 143, 8. 180, 10
quinque, n in ras A quidq. V 3 orbem t orbem AVB (deinde γ

expte γ. M) eum] enī V 5 infixa B 7. 8 mutabili erratione

H. Stephano (p. 11) auctore Orellius mutabilit ratione AVB ~liter r~ F'

8 generanti pr B 9 δὲ περὶ FYPrPlutarchus δὲ τὴν περὶ AP axi*

[1 ut uid] AB xii corr axii V axe L ft uerius cf Proclus p. 281 D

(illoμένην δὲ τὴν σφιγγομένην δηλοῖ καὶ συνεχομένην) οὐ γὰρ, ὡς Ἀριστοτέλης
de caelo. ii 13. 293^b 31. 14. 296^a 26) οἶεται, τὴν κινουμένην 10 noctisque

ex ~tel~ AB ~telq. V 11 q L quae AVB 12 lusiones cum

H. Stephano (p. 11) Orellius flusiones V fluf~ AB flexiones dett Victorius; an

fuit elusiones? deos cum dett et Rom del tb; uide Vahlenum de leg.

p. 86, 6. 150, 8, de re p. i 44, 68 ex nimia potentia principum oritur interitus

principum, de nat. d. ii 57, 143. 58, 145, alia confusiones pr V

1	siones,	καὶ quaeque	περὶ τὰς τῶν κύκλων in orbibus eorum	πρὸς ἑαυτοὺς ἐπανακυκλήσεις conuersiones
2		καὶ προχωρήσεις, quaeque antecessiones	eueniant,	ἐν τε ταῖς συνάψεσιν cumque inter se paene con-
3	tingant	ὅποιοι τῶν θεῶν eorum qui	κατ' ἀλλήλους γιγνόμενοι prope copulentur	καὶ ὅσοι καταντικρῶ, contrariaque re-
4	gione,	μεθ' οὐστινὰς τε et pone quos	ἐπίπροσθεν ἀλλήλοις, aut ante labantur,	ἡμῖν τε κατὰ χρόνους quisque temporibus
5	a nostro aspectu oblitescant	οὐστινὰς ἕκαστοι κατακαλύπτονται rursusque emersi	καὶ πάλιν ἀναφαινόμενοι terrorem in-	φόβους
6	cutiant	ἡ καὶ σημεία τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων rationis expertibus,		
7	Ζεσθαι πέμπουσιν,	τὸ λέγειν si uerbis explicare conemur	ἄνευ δι' ὄψεως τούτων nullo posito ob oculos	
8	simulacro earum rerum,	αὐτῶν μιμημάτων frustra suscipiatur labor.	μάταιος ἂν εἴη πόνος. sed haec satis	ἀλλὰ ταῦτά τε
9	sint dicta nobis,	ἱκανῶς ἡμῖν ταῦτη, quaeque	καὶ τὰ περὶ θεῶν qui cernantur	ὁρατῶν καὶ γεν- quique
10	sunt orti	νητῶν natura praefati sumus	ἐρήμιστα φύσεως habebant	ἔχέτω τέλος. terminum.
11	Reliquorum autem, quos Graeci δαίμονας appellant, nostri opinor	Περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων 11 38		
12	lares, si modo hoc recte conuersum uideri potest,	εἰπεῖν καὶ γινώσκειν et nosse et nun-		
13	tiare ortum eorum	τὴν γένεσιν maius est quam ut profiteri nos scribere audea-	μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς·	

1 περὶ del Astius; καὶ τὰ περὶ Archerus Hindus; πρὸς (adverbialiter) Dielsius a Rawackio p. 31 laudatus ortib; pr B 2 προχωρήσεις pr Θ Bekkeri (πρόοδοι Pr p. 285 D progressus Chalcidius in commentario p. 189,7 Wr.) προχωρήσεις plerique libri, Pr in uerbis Platonis (accessus Chalcidius in uersione); cf H. Stephanus p. 13 Rawackius p. 31 n. interfāe-pe-ne B 3 eoꝛ B eoꝛ, e ex parte et of in ras paulo ampliori Atb ὁπόσοι Rawackius p. 33 κατ' AFY ὅπ' P, e corr A contraq; pr A contrariaq. corr ~aq., deinde lineola del V 4 pone corr pene AB aut B labantur dett Asc II labuntur AVB quisque, f in ras, b aut b; non potest fuisse, fuitne a an c A quibusque dett Manitius ibm; cf m ad part. III uol. II p. 312,13 5 emersi, t-errorem V (emersi terrorem etiam Hadoardus et dett) emersi* errorē [t] A emerfit errorem B 6 experti pr AV οὐ pr A, om cett (non expertibus ci H. Stephanus p. 14) 7 posito add B 9 que add Perionius 10 pfecti pr V 11 daemonaꝛ AB dem~ V appellat B nri*, ri in ras, fuit nisi fallor nra A 12 enuntiare H. Stephano (p. 19) auctore Lambinus ibm 13 eorum del b cum iisdem; abundat more prisco, de quo cf Plaut. Bacch. 945 trin. 328 Altenburgus ann. philol. suppl. xxiv 493 scribere] scire (cf p. 73,10 de fin. v 18,49) Lambinus, cf Hirzelius de dialogo I 511 n. 1 Leo quaest. Plaut. 44 n. 1, et esset sane ea corruptela facilis ad

mus.	πειστέον δὲ credendum nimirum est	τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν, ueteribus et praeis ut aiunt uiris, 1
	ἐκγόνοις μὲν θεῶν οὖσιν ὡς ἔφασαν qui se progeniem deorum esse dicebant 'itaque eorum uocabula 2	καφῶς δὲ πού τοὺς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν· nobis prodiderunt!; nosse autem generatores suos optime poterant, 3
	ἀδύνατον οὖν θεῶν παισὶν ἀπιστεῖν ac difficile factu est a deis ortis fidem non habere: 4	καίπερ quamquam 4
40 E	ἀνευ τε εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων λέγουσιν, nec argumentis nec rationibus certis eorum oratio confirmatur, 5	ἀλλ' ὡς οἰκεῖα φασκόντων ἀπαγγέλλειν sed quia de suis nobis rebus uidentur loqui, 6
39	πιστευτέον. οὕτως οὖν κατ' ἐκείνους parendum est. sic igitur ut ab his est traditum 7	ἡμῖν ἢ γένεσις horum deorum 7
	περὶ τούτων τῶν θεῶν ἔχέτω καὶ λεγέσθω· ortus habeatur atque dicatur, 8	ἧς τε καὶ Οὐρανοῦ ut Oceanum Sala-
	παῖδες Ὠκεανός τε καὶ Τηθύς ἐγενέσθην, ciamque Caeli satu Terraeque conceptu generatos editosque memo- 9	
	remus, . τούτων δὲ 'Φόρκυς' ex is 10	Κρόνος τε καὶ 'Ρέα Saturnum et Opem, 10
41 A	τούτων, ἐκ δὲ Κρόνου καὶ 'Ρέας deinceps 11	Ζεὺς Ὥρα τε καὶ πάντες Iouem atque Iunonem, reliquos, 11

explicandum: cf p. 106,20. 107,11. 150,11 de diu. II 51,105 (nam in Bruto 49,181 num uerum uiderit E. F. Eberhardus et ante cum H. Alannus obseru. in loca aliquot Ciceronis 6 dubito cum aliis atque ipso Hirzelio ibid. 497 n. 3); sed uide p. 133,1, de nat. d. I 5,10 se docere profitentur, ad Herenn. III 15,27. profiteri nos ac suscipere ci Stangelius litteris ad me datis cl de orat. I 6,21 (susc. ac polliceri) 22,103 et 25,116 (susc. ac profiteri) II 36,153 (susceperent profiterent agerent). scribere cum scribebat Tullius, si modo scripsit, de dialogo non cogitabat

2 sepgeniē ex ~e B seprogeniaē ex ~ae A sepgeniaē V eē ex ē B

4 factu[m] A ~tū V ~tum B adei forte if V adei*ortjlf** ex adei forte if A; quare ft fuit orteis 4. 5 habere* A, idem sed e posterior e corr, uid fuisse ~rat sed at ligatis B haber& V, in quo omissis his quamquam nec argumentis nec rati sequitur omnib; |certil' 6 post sed in libris sequitur cum duplex p. 189,11 (cf p. 193,3), uerum ordinem restituit Valla; cf praefatio quia V

notif A notif, in mg · V hif notif B, quo usus nobis conieci mus. Rhen. LIII 95, quod idem in Parisino 6624 esse testatur Friesius mus. Rhen. LIV 49; ac mihi quidem nobis uidebatur cum uidentur esse iungendum, cum loqui ft rectius Schichio relat. syll. philol. Berol. xxvi 295 s; certe facillime haec pronomina a suis uerbis remota grauioribus uocibus adplicantur, uide p. 9,7. 69,26 de orat. III 19,71. 52,200 Brut. 40,147 de nat. d. II 28,70 de diu. I 53,121. sibi notis r. uel suis sibique n. r. H. Stephanus p. 20 suis rebus et sibi notis Lambinus notis r. tb suis r. m 8 ducatur V Seruius Danielinus in georg. I 31 hanc Tethyn Cicero in Timaeo Salaciam dicit 9 conceptu exhifgeneratos ft pr B

10 exif A exhib Vtbn ehif B phoreynū add Valla, phoreyn Ven II, quod nomen Ciceronem omisisse puto quod id non reperiret quem ad modum diceret Latine. Phorcum qui dixerit ante Varronem (apud Seruium in Aen. v 824) non inuenio 11 iun+onē [e an a] A

ὅσους ἴμεν ἀδελφοὺς λεγομένους αὐτῶν,

1 quos fratres inter se agnatosque usurpari atque appellari uidemus,

ἔτι τε τούτων ἄλλους ἐκρόνους.

2 et eorum, ut utamur ueteri uerbo, prosapiam.

3 Ἐπεὶ δ' οὖν πάντες ὅσοι τε περιπολοῦσιν φανερώς
Quando igitur omnes et qui mouentur palamque se ostendunt 40

καὶ ὅσοι φαίνονται καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσιν ἑοῖ γένεσιν
1 et qui ea tenus nobis clarantur qua ipsi uolunt creati

ἔχον, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ ἴσδε τὸ πᾶν γεννῆσας τάδε· ἑοῖ
3 sunt, tum ad eos is deus qui omnia genuit fatur haec: Vos

θεῶν, ὦν ἐγὼ δημιουργὸς πατήρ τε
6 qui deorum satu orti estis adtendite. quorum operum ego parens

ἔργων, ἃ δὲ ἐμοῦ γενόμενα ἅλута ἐμοῦ γε μὴ
7 effectorque sum, haec sunt indissoluta me inuito:

ἐθέλοντος. τὸ μὲν οὖν δὴ δεθὲν πᾶν λυτόν, τὸ γε μὴν καλῶς 41 B
8 quamquam omne conligatum solui potest, sed haud qua-

1 quos add Ald, quod etiam ad Iouem Iunonemque referendum uid
intf+e, f in ras, ex intme ut uid B usurpari et appellari ex Manutii
conjectura Lambinus ~are utrobique AVB facili errore, cum inter se cum uerbis
iungendum uideretur 2 uetere tbm cf Quintil. inst. or. 1 6,40
3 οὖν om FPr ἀφανῶς FPPhiloponus, e corr A 4 qui eatenul, e
prior rad ex æ A 5 clarantur Atbm (cf p. 180,6) |decl~, de add B
clarant, in mg add caelañ V. in clarantur acquiescendum duxi, quamquam eo
uerbo et Cicero (de consulatu 11 in 1 de diu. 12,21 et Aratorum u. 39) et reliqui
usi non sunt nisi in uersibus; nam Apuleio non utor, qui de deo Socr. 16 p. 20,5
Goldb. nescio an Ciceronem auctorem sequatur ut in multis qua corr quo A

qua B oi θεοι AP θεοι FY Philoponus Eusebius, Proclum non legisse
censet Diehlus (uol. III p. 194,17) dubito quo iure 5 fatetur V
haeuol pr A 5—p. 187,6 orationem dei ab haec incipere faciunt cum iis,
qui in codicibus puncta posuerunt, Rom tbm (a uos Valla); quod cur maluisse
uideatur Cicero quam Platonem sequi non intellego. accedit Augustini testi-
monium de ciu. Dei XIII 16 sed cum apertissime Plato deos a summo deo factos
habere immortalia corpora praedicet eisque ipsum deum, a quo facti sunt, in-
ducat pro magno beneficio pollicentem quod in aeternum cum suis corporibus
permanebunt nec ab eis ulla morte soluentur, quid est quod isti ad exagitan-
dam Christianam fidem fingunt se nescire quod sciunt nempe Platonis
haec uerba sunt, sicut ea Cicero in Latinum uertit, quibus inducit summum
deum deos quos fecit adloquentem ac dicentem 'uos qui deorum . . . conligati'.
ecce deos Plato dicit et corporis animaeque conligatione mortales et tamen
immortales dei a quo facti sunt uoluntate atque consilio 7 & om F, γε.
τάδε mg A ἄτε Badhamus Mnemos. II (1874) 300. ἃ δὲ ἐμοῦ γενομένα non
legit maior pars testium, del Bernaysius comment. acad. Berol. 1882 III 64, cf

Rawackius p. 17 ss indifoluta pr A indef~ corr indj~ B indissolubilia
Augustinus ut Cicero p. 187,2, sed ibi Plato addit τὸ πάμπαν, et de Augustino
cf quae scripsi ad p. 60,12ss, infra p. 187,3. 4 me inuito quasi posuerit
quod Valla scripsit non sunt dissoluta, cf de leg. III 13,29 id autem difficile factu
est nisi educatione quadam et disciplina, quod planius ita scribi poterat id non
facile fit nisi e. q. e. d., et simile genus uide p. 75,17; itaque non necessario me
non inuito ci Perionius, ut μὴ om FP, e corr A cum testibus nonnullis

8 quaquā (fuit ft quā~ ut in AV) B τὸ δὲ γε P, e corr A quā,quā V

ἀρμοςθὲν ἵκαί ἔχον εὖ ¹ λύειν ἐθέλειν κακοῦ.	δι' ἃ καὶ ἐπείπερ γε	
quam boni est ratione uinctum uelle dissoluere.	sed quoniam estis	1
γέννησε, ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἔστέ οὐδ' ἄλυτοι τὸ πάμπαν,		
orti, immortalis uos quidem esse et indissolubiles non potestis,		2
οὐ τι μὲν δὴ λυθήσεσθέ γε	οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας.	
neutiquam tamen dissoluemini,	neque uos ulla mortis fata per-	3
	τῆς ἑμῆς βουλῆσεως μείζονος ἔτι δε-	
ement 'nec fraus ualentior quam'	consilium meum, quod maius est	4
εμοῦ καὶ κυριωτέρου λαχόντες	ἐκείνων οἷς ὅτ'	
uinculum ad perpetuitatem uestram	quam illa quibus estis tum	5
ἐρίγνεσθε	κυνεδεῖσθε.	νῦν οὖν ὃ λέγω ἱπρὸς ὑμᾶς ἐνδεικνύμενος ¹
41 cum gignebamini	conligati.	quid sentiam igitur cognoscite.
μάθετε.	θνητὰ ἔτι γένη λοιπὰ τρία ἱαγέννητα ¹ .	τούτων δὲ μὴ
	tria genera 'nobis' reliqua sunt eaque mortalia,	quibus prae-
γενομένων	οὐρανὸς ἀτελής ἔσται.	τὰ γὰρ ἅπαντ' ἐν αὐτῷ
terminis	caeli absolutio perfecta non erit:	omnia enim genera

1 bonum *Augustinus* 1—6 *Augustinus de ciu. Dei* xii 26 emendet libros suos istorum omnium magister Plato et dicat eorum deos, ut beati sint, sua corpora fugituros id est esse morituros, quos in caelestibus corporibus dixit inclusos, quibus tamen deus, a quo facti sunt, quo possent esse securi, immortalitatem id est in eisdem corporibus aeternam permansionem, non eorum natura id habente sed suo consilio praeualente, promisit . . . apertissime quippe iuxta eundem philosophum ubi dis a se factis promisit deus non factus immortalitatem quod impossibile est se dixit esse facturum. sic enim eum locutum narrat Plato: 'quoniam estis orti' inquit 'immortales esse et . . . conligati'. si non solum absurdi sed surdi non sunt qui haec audiunt, non utique dubitant dis factis ab illo deo qui eos fecit secundum Platonem quod est impossibile fuisse promissum. qui enim dicit 'uos quidem immortales esse non potestis sed mea uoluntate immortales eritis', quid aliud dicit quam 'id quod fieri non potest me faciente tamen eritis'. cf *idem ibid.* x 31 xii 17. 18. 19. *idem sermone* 241,8 inducitur deus a Platone ipso alloqui deos . . . atque inter cetera dicere illis 'quoniam . . . non potestis (u. 2)'. iam ad istam uocem illi intremiscere poterant . . . ergo ut eis auferret timorem, secutus adiunxit atque ait 'non tamen dissoluemini (u. 3) . . . illa quibus colligati estis'. ecce deus dat securitatem diis a se factis

2 ortum mortu immortali, immortu inducta, hī corr ~lef B uos quidem om *Augustinus c. D.* xii (sed uide supra ex-scripta) et *serm.*, habet *idem c. D.* xiii inde solubiles corr indj f~ A,

indj f~ V 3 neutiquam etiam apud *August. c. D.* xiii *Veronensis cum aliis* (nec unquam, numquam, nequaquam reliqui), non *idem c. D.* xii et *serm.* tamen quae A tamenq. V 4 nec erunt ualentiora tribus locis *Augustinus, uide ad p.* 186,7; de fraude cf *p.* 191,5 de *leg.* iii 4,11 al. 5. 6 tum cum gignebamini om *Augustinus tribus locis (c. D.* xiii add dett quidam) quibus

colligati estis *idem in sermone* 6 gignebamini B sentiam***, tiam in ras, fuerit sententiam B 7. 8 cf *Augustinus de ciu. Dei* xii 27 nam si

nulla causa est uiuendi in hoc corpore nisi propter pendenda supplicia, quo modo dicit *idem* Plato aliter mundum fieri non potuisse pulcherrimum atque optimum, nisi omnium animalium id est et immortalium et mortalium generibus inpleretur? si autem nostra institutio, qua uel mortales conditi sumus, diuinum munus est, quo modo poena est ad ista corpora id est ad diuina beneficia remeare? *idem ibid.* 25 xiii 19 7 praet missis, æ ex a B

- γένη Ζῶων οὐχ ἔξει, δει δέ, εἰ μέλ- 41 C
 1 animalium complexu non tenebit, teneat autem oportebit, ut ex
 λει τέλεος ἰκανῶς εἶναι. δι' ἐμοῦ δὲ ταῦτα γενόμενα ἡ καὶ βίου μετασχόντα θεοῖς
 2 eodem ne quid absit. quae si a me ipso effecta sint, deorum uitam
 ἰκάζοιτ' ἄν· ἵνα οὖν θνητὰ τε ἡ ἴτό τε
 3 possint adaequare; ut igitur mortali condicione generentur,
 πᾶν τόδε ὄντως ἅπαν ἡ, τρέπεσθε ἡ κατὰ φύσιν ὑμεῖς ἐπὶ τὴν τῶν Ζῶων δη-
 4 uos suscipite ut illa gignatis
 μουργίαν, μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δύναμιν περὶ τὴν ὑμετέραν γένεσιν.
 5 imiteminique uim meam, qua me in uestro ortu usum
 καὶ καθ' ὅσον μὲν αὐτῶν ἀθανάτοις ὁμῶνυμον
 6 esse meministis. in quibus qui tales creantur ut deorum immor-
 εἶναι προσήκει, θεῖον λεγόμενον
 7 talium quasi gentilis esse debeant, diuini generis appellentur
 ἡγεμονοῦν τε ἐν αὐτοῖς τῶν αἰὶ δίκη καὶ ὑμῖν
 8 teneantque omnium animantium principatum uobisque iure et lege
 ἐθελόντων ἔπεσθαι, σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδίδωμι
 9 uolentes pareant. quorum uobis initium satusque tradetur a me,
 ἴτό δὲ ἡ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτων θνητὸν προσυφαίνοντες 41 D
 10 uos autem ad id quod erit immortale partem adtexitote mortalem:
 ἀπεργάζεσθε Ζῶα καὶ γεννᾶτε τροφήν τε διδόντες αὐξάνετε καὶ φθίνοντα
 11 ita orientur animantes, quos et ἡ uiuos alatis et consump-
 πάλιν δέχεσθε.
 12 tos ἡ sinu recipiatis.
 Ταῦτ' εἶπε, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸν πρότερον κρατήρα,
 13 Haec ille dixit; deinde ad temperationem superiorem reuertit, 12
 ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντός ψυχὴν κεραννύς ἔμισεν,
 14 in qua omnem animum uniuersae naturae temperans permiscebat
 1 oportebat pr A 2 nequit corr ~quid, rec ~quid V abit pr A
 qua B sed quae ci Manutius quod si Lambinus quae si mg Lambin;
 effecta si tb 5 imiteminique ex nit~ aut init~ B imitaminique Orellius tb
 qua^me* V quamet A quā& B qua me et Victorius ortu ui ulum
 V 6 meminisset A meminisset V creabuntur Lambinus tbm
 d*eo2 [e] B 7 gentili Bbm 8 teneant atque, at lincola del ft pr, A
 teneantq; n altera red uid B animantū A 9 uolentes ex ~tis ft pr A
 satusque H. Stephano (p. 25) auctore Lambinus itatus quae A itatusq. VB
 tradetur Valla traditur AVB 9.10 Augustinus de ciu. Dei xii 27
 ita sane Plato minores et a summo deo factos deos effectores esse uoluit ani-
 malium ceterorum, ut immortalem partem ab ipso sumerent, ipsi uero mortalem
 adtexerent 10 ad**textote ex adte extoto B 12 Augustinus de
 ciu. Dei xiii 19 optime autem cum hominibus agi arbitratu idem Plato, si
 tamen hanc uitam pie iusteque peregerint (cf p. 190,6s), ut a suis corporibus
 separati in ipsorum deorum, qui sua corpora numquam deserunt, recipiantur
 sinum 14 In qua, In e corr, ex parte in ras; uidebatur fuisse hiequa uel
 ~quid A debebat permiscuerat

	τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα superiorisque permixtionis reliquias	κατεχεῖτο μίσγων fundens aequabat	τρόπον eodem	
	μέν τινα τὸν αὐτόν, ἀκήρατα δὲ οὐκέτι modo ferme,	κατὰ ταῦτά ὡσαύτως, nisi quod non ita incorrupta	ut ea quae semper	2
	ἀλλὰ δεῦτερα καὶ τρίτα.		cu-	
*43	isdem.	sed 'ab iis' secundum sumebat atque etiam tertium.	toto	3
	τῆς δὲ τὸ πᾶν igitur omni constituto	διέειλεν ψυχὰς ἱσαριθμούς τοις ἄστροις sideribus parem numerum distribuit ani-		1
41 E	ἐνειμέν θ' ἑκάστην πρὸς ἑκάστον, morum et singulos adiunxit ad singula	καὶ ἐμβιβάσας ὥς ἐς ὄχημα atque ita quasi in cur-		5
	τὴν τοῦ παντός φύσιν rum universitatis imposuit	ἔδειξεν, commonstravitque	νόμους τε τοὺς εἰμαρ- leges fatales ac ne-	6
	μένους εἶπεν αὐταῖς, ὅτι γένεσις πρώτη μὲν ἔκοιτο τεταμένη μία πᾶσιν, cessarias et ostendit	primum ortum unum fore omnibus eumque		7
		ἵνα μὴ τις ἐλαττοῖτο ὑπ' αὐτοῦ,	δέοι δὲ	
	moderatum atque constantem	nec ab ullo imminutum;	satis	8
	σπαρείας αὐτὰς εἰς τὰ προσήκοντα ἑκάταις ἑκαστα ὄργανα χρόνων autem et quasi sparsis animis fore uti certis temporum interuallis			9
42 A	φῶναι ζῶων τὸ θεοεβέστατον,		δι-	
44	oreretur animal quod esset ad cultum deorum aptissimum.		sed	10
	πλῆς δὲ οὐκῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως cum duplex esset natura generis humani,		sic se res habebat ut	11
	τὸ κρείττον τοιοῦτον εἴη γένος praestantius genus esset eorum	ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήκοιτο ἀνὴρ. qui essent futuri iuri.	ὁπότε δὴ cum autem	12
	σώμασιν ἐμφυτευθεῖεν ἐξ ἀνάγκης animis corpora necessitate inseuisset	καὶ τὸ μὲν προκίτοι τὸ δ' ἀπίοι τοῦ cumque ad corpora [necessi-		13

1 superiorisque *Manutio auctore Lambinus* superisque *AVB* permix-
tion]f ex ~nef V funden]f ex unde B 2 formę V fer me, er e corr,
puto for me fuisse A incorruptas *Lambinus auctore Manutio, qui etiam*
eae et secundas et tertias uoluerat; cf p. 176,9 *ut [a] A aut V aut B
3 idem *Rom tlm, sed expectes eadem ut p. 177,2. 3. 9; an fuit in isdem, cf*
p. 174,8. 177,3 ab iis *H. Stephano (p. 27 s) auctore Lambinus adu]f AVB*

toto*igitur, j e corr, fuitne totoq;ig~ A tetoigitur V 4 fi derjb; ex fi
dereb; B 5 adiunx lineola super x non conspicua A ὡς om F
6 con*moltrauitque ex comm~ A fatale]f ut uid rad corr lat~ A
8 ab ullo quasi ὑπό του imminutum V inminu~tū ex immunitū B

9 [par]f V χρόνον *Pr Plutarchus (~φ ci Pl.) ut p. 191,7, ex quo Cice-*
ronis errorem non probabiliter repetit Hermannus p. 33 s; uerba Stoicum resipiunt,
cf de leg. i 8,24 perpetuis cursibus conuersionibusque caelestibus exstitisse quan-
dā maturitatem serendi generis humani 10 oreretur corr orjr~ AB
post sed libri pergunt p. 193,16, cf p. 185,6 11 habebant B; cf p. 95,1
12 praetantiuf B 13 animos corporibus *Perionius tlm, sed cf Iahnius ad*
Pers. 5,63 p. 191, m ad part. ii uol. iii p. 323,37; ex ipso corpora, non corpo-
ribus, turbae natae quae deinceps secuntur animis corporatū AV sed tū
erasum A 13s necessitate *Manutio auctore del Lambinus*

- 1 ^{κόματος αὐτῶν,} ^{tate]} tum accessio fieret tum abscessio, ^{πρῶτον μὲν} principio ^{αἰσθησιν ἀναγ-} necesse erat
 2 ^{καῖον εἶη} sensum ^{μίαν πᾶσιν} existere ^{ἐκ βιαίων παθημάτων} unum communemque omnium ^{vehementiore motu}
 3 ^{σύμφυτον} excitatum ^{γίγνεσθαι,} coniunctumque naturae, ^{δεύτερον δὲ} deinde ^{ἡδονῇ} uoluptate
 4 ^{καὶ λύπη} et ^{μεμειγμένον} molestia ^{ἔρωτα,} mixtum ^{πρὸς δὲ τούτοις} amorem, ^{φόβον καὶ θυμὸν} post ^{iram et metum}
 5 ^{ὅσα τε ἐπόμενα αὐτοῖς} et reliquos motus animi comites superiorum ^{καὶ ὅποσα ἐναντίως πέ-} et his etiam contra- 42 B
 6 ^{φυκε διεστηκότα·} rios dissidentes. ^{ὧν εἰ μὲν κρατήσοιν} 'quos qui ratione rexerit ^{δίκη βιώσονται,} iuste uixerit, ^{κρα-} qui
 7 ^{τηθέντες δὲ} autem iis se dederit iniuste. ^{ἀδικία.} atque ille qui ^{καὶ ὁ μὲν} recte atque honeste 45
 8 ^{τὸν προσήκοντα χρόνον βιοῦς} curriculum uiuendi a natura datum confecerit ^{πάλιν εἰς τὴν τοῦ} ad illud astrum
 9 ^{συννόμου πορευθεὶς οἰκήσιν ἄστρον} quocum aptus fuerit reuertetur; ^{ἴβιον εὐδαίμονα καὶ συνήθη ἔξει·} cpa- qui
 10 ^{λεῖς δὲ τούτων} autem immoderate et intemperate uixerit, ^{εἰς γυναϊκὸς φύσιν ἐν τῇ} eum secundus ortus in
 11 ^{δευτέρᾳ γενέσει μεταβαλοῖ·} figuram muliebrem transferet, ^{μὴ πανόμενός τε ἐν τούτοις ἔτι κακίας} et si ne tum quidem finem uitiorum 42 C
 12 faciet, 'grauius etiam iactabitur et' ^{τρόπον ὃν κακύνειτο κατὰ τὴν ὁμοιό-} in suis moribus simillimas figu-
 13 ^{τητα τῆς τοῦ τρόπου γενέσεως εἰς τινα τοιαύτην αἰε μεταβαλοῖ θήρειον φύσιν,} ras pecudum et ferarum transferetur
 14 ^{ἀλλάττων τε οὐ πρότερον πόνων λήξει} neque terminum malorum prius aspiciet ^{πρὶν τῇ ταύτῃ καὶ ὁμοίου πε-} quam illam sequi coeperit
 15 ^{ριόδῳ τῇ ἐν αὐτῷ συνεπισπώμενος} conuersionem quam habebit in se ipse eiusdem et uni similis innatam ❖

1 tū prius add A, om V tū posterius ex cū B 2 μίαν om FLPr
 3 excitatum coniunctumque dett Perionius ~to ~toq; AVB 4 ira et
 metu AV, corr ~ā ~ū M ira & mōtu B 5 motof A, corr ~ul V ~ōf B
 contrarie H. Stephano (p. 28) auctore Lambinus tb; cf p. 127,3 de diu. 1
 57,129 Nipperdeius opusc. 66 Guil. Heraeus quaest. crit. et palaeogr. de uetust.
 cod. Linianis (diss. Berol. 1885) 15 s 6 iuste uixerit (x ex u manu eadem)
 in mg add A iuste|uix_erit, te add B 7 |*11f [δ ut uid sed in mg, ft add]
 A dederint B dederit dett Lambinus tbm, sed cf de sen. 13,43 Tusc. 1
 30,72 II 24,57 v 39,112 10 immoderate ex im~ V 11 tranffe*ret A
 transferr& V fi,ne V untior~ ex ~rē B 14 illā ex ~a V

15 habit corr habeb^{at} A habebit Btbm in uni, quod cum Victorio
 del tbm, latere conieci sui, cf quae scripsi ad p. 183,2 de nat. d. 1 13,33 in.

	et insitam: quod tum eueniet	τὸν ἑπὶ τὸν ὄχλον καὶ ὑπερὸν προσφύοντα	cum illa quae ex igni anima aqua	1
42 D	ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ γῆς θορυβῶδη καὶ ἄλογον ὄντα	λόγῳ κρα-	terra turbulenta et rationis expertia insederint	2
	τήσας	εἰς τὸ τῆς πρώτης καὶ ἀρίστης ἀφίκοιτο εἶδος ἔξω.	depulerit et ad primam atque optimam affectionem animi perue-	3
13 46	nerit.' Quae cum ita designasset	ἵνα τῆς ἔπειτα εἴη κακίας	seseque, si quid postea	4
	ἐκάστων ἀναίτιος,		fraudis aut uitii euenisset, extra omnem culpam causamque posuisset,	5
	ἔσπειρεν τοὺς μὲν εἰς γῆν	τοὺς δ' εἰς σελήνην	τοὺς δ' εἰς τὰλλα	6
	alios[que] in terram	alios in lunam	alios in reliquas	6
	ὅσα ὄργανα χρόνου.		mundi partes, quae sunt [ad]spatiorum temporis signa et notae con-	7
	stitutae, spargens quasi serebat.	τὸ δὲ μετὰ τὸν σπῶρον	τοῖς νέ-	8
	οἷς παρέδωκεν θεοῖς	σώματα πλάττειν θνητὰ	dis ut	9
	ita dicam iunioribus permisit	ut corpora mortalia effingerent,		9
	τό τ' ἐπιλοιπόν, ὅσον ἔτι ἦν ψυχῆς ἀνθρωπίνης	δέον προσγενέσθαι,	quantumque esset reliquum ex humano animo quod deberet acce-	10
42 E	τοῦτο καὶ πάνθ' ὅσα ἀκόλουθα ἐκείνοις	ἀπεργασαμένου	dere, id omne et quae consequentia essent perpolirent et absol-	11
	ἄρχειν καὶ κατὰ δύναμιν ὅτι κάλλιστα καὶ ἄριστα τὸ θνητὸν		uerent. deinde ut huic animanti principes se ducesque praeberent	12

1 et insitam om V eueniat, a ex e ut uid pr, A eueni^a sed a litura del V que ex qui A aqua Wisenbergus emendat. Tusc. part. III p. 19 n. (aqua atque Valla) atque AVB. conieci olim fuisse ut apud Platonem igni aqua anima terra, deinde cum per errorem atque esset scriptum, transposi-
situm; cf p. 166,8 ss 2 expertia dett Asc II expta AVB 3 depulerint A
depulerit, e prior ex I, it in ras V effectiōnem B, corr aff- V; cf de nat. d.
I 8,19 Tusc. II 18,43 rectae animi adfectiones i. e. διαθέσεις 4 dissignasset m
ut de nat. d. I 8,20. II 26 III 35,85; sed cf constituta et designata de diu. I 38,82
τῆς AP τοῖς FYPlutarchus 5 utj cum ras ex ~tu B 6 alios dett
Asc II alioquae A alioq- VB terram Perionius tra AVB lunam Perio-
nius luna B, ex luma ut uid A (cf p. 178,7) luna litterae n prior hasta red V
7 adpatiorum pr B. ad del b; ad sp. t. cognitionem signa et n. Helmius
ad sp. t. significationem notae dett Rom (nocte) Valla, idem sed del notae t
8 fatonem pr V 8. 9 cf quae adscripsi ad p. 188,9 s et 193,5. 7
10 effent V, pr AB aymo add A accedere corr ~cjd~ A accedere
ex ~r& B 11 *effent [fuerit punctum] A p^polherent B ppoljrent ex
pnuerent nisi fallor A pernuerent V. an fuit perficerent? obfoluerent B
12 uthic sed ut inductum (quod fuit cum mihi pr factum uideretur) B;
ut add A, om V principes se ducesque dett Lambinus principē se ducē
quae AVB puerent A, preu~ V, praeu~ B, corr ~berent V, ~berent AB

διακυβερνάν ζῶον, ὅτι μὴ
 1 uitamque eius quam pulcherrime regerent et gubernarent, quatenus

κακῶν αὐτὸ ἑαυτῷ γίγνοιτο αἴτιον.
 2 non ipse 'bene factus' sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret.

Καὶ ὁ μὲν δὴ ἅπαντα 'ταῦτα' διατάξας ἔμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ
 3 Atque is quidem qui cuncta composuit constanter in suo 47

κατὰ τρόπον ἦθει· μένοντος δὲ νοήσαντες οἱ παῖδες τὴν τοῦ πατρὸς τάξιν
 4 manebat statu; qui autem erant ab eo creati, cum parentis ordi-

ἐπιείχοντο αὐτῇ καὶ λαβόντες
 5 nem cognouissent, hunc sequebantur. itaque cum accepissent

ἄθανάτον ἀρχὴν θνητοῦ ζῶου μιμούμενοι τὸν ἐφετε-
 6 immortale principium mortalis animantis, imitantes genitorem

ρον δημιουργόν πυρὸς καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ ἀέρος ἀπὸ τοῦ κόσμου δανει-
 7 et effectorem sui particulas ignis et terrae et aquae et animae a

ζόμενοι μόρια ὡς ἀποδοθησόμενα πάλιν εἰς ταῦτόν τὰ λαμβανόν- 48 A
 8 mundo, quasi rursus redderent, mutuabantur easque inter se copu-

μένα συνεκόλλων, οὐ τοῖς ἀλύτοις οἷς αὐτοὶ συνείχοντο δεσμοῖς
 9 labant, haud isdem uinclis quibus ipsi erant conligati,

ἀλλὰ διὰ μικρότητα ἀοράτοις πυκνοῖς
 10 sed talibus quae cerni non possent propter paruitatem crebris

γόμενοις συντήκοντες, ἐν ἑξ ἁπάντων ἀπεργαζόμενοι σῶμα ἑκάστον
 11 quasi cuneolis inliquefactis unum efficiebant ex omnibus corpus

τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίρρυτον σῶμα καὶ ἀπόρρυτον.
 12 atque in eo influente atque effluente animi diuini ambitus inliga-

αἱ δ' εἰς ποταμὸν ἐνδεθεῖσαι ἡ πολὺν οὐτ' ἐκράτουν
 13 bant. itaque illi in flumen immersi neque tenebant 48

οὐτ' ἐκρατοῦντο, βία δὲ ἐφέροντο καὶ ἔφερον,
 14 neque tenebantur, sed ui magna tum ferebant tum ferebantur.

ὥστε τὸ μὲν ὅλον κινεῖσθαι ζῶον, ἀτάκτως μὴν ὅπη τύχοι 49 B
 15 ita totum animal mouebatur illud quidem, sed inmoderate et for-

1 uitamq; sed h paene erasae B regeret et gubernaret AB, pr V
 3 contanter pr V 4 cū add A si potius add sed ex parte in ras V
 πρόσταξιν F διάταξιν P, e corr A 5 cognouissent ex ~set A ~l& pr VB
 7 et ante animae in discrimine uersuum om V 8 qual* [i] Atbm qualifi
 corr qual** B. quasi retinui propter ὡς, quamquam scrupulum inicit redderent
 (expectes reddituri essent) reddere¹ sed punctum et 1 erasa V 10 credif
 pr B 11 cuneolif V inliquetif A inliquetif V inliq; fatif B efficebant
 AB 12 animi diuini corr ~mo ~no A ~m^o ~n^o B ambituf V alim-
 bituf, b ex o B illigabant L inligabat AVB 13 in ingens fl. immersi
 Lambinus (in fl. ing. imm. mg Lambin) in fl. immensum imm. Klotzius
 Cicronem ἐρδῶσα legisse putabat Lindanius comment. in Plat. Tim. p. 68
 15 totum dett Valla motu AVB

προίεναι ἴκαι ἀλόγως, τὰς ἕξ ἀπάσας κινήσεις ἔχον· εἰς τε γὰρ τὸ πρόσθε
tuito, ut sex motibus ueheretur: nam et ante 1

καὶ ὀπισθεν καὶ πάλιν εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστερά κάτω τε καὶ ἄνω
et pone et ad laeuam et ad dextram et sursum et deorsum, 2

καὶ πάντα κατὰ τοὺς ἕξ τόπους πλανώμενα προΐειν.
modo huc modo illuc * 3

45 B τῶν δὲ ὀργάνων πρῶτον μὲν φωσφόρα συνετεκτίναντο ὄμματα, τοιαῦδε ἐνδύσαντες 1
αἰτία. τοῦ πυρὸς ὅσον τὸ μὲν κάειν οὐκ ἔσχε τὸ δὲ παρέχειν φῶς ἡμερον, οἰκείον
urere lucere 5

ἐκάστης ἡμέρας, σῶμα ἐμχανήσαντο γίνεσθαι. τὸ γὰρ ἐντὸς ἡμῶν ἀδελφὸν ὄν 6

45 C τούτου πῦρ εἰλικρινὲς ἐποίησαν διὰ τῶν ὀμμάτων ρεῖν λεῖον καὶ πυκνόν... ὅταν οὖν
per oculos emicare 7

μεθήμερινόν ἢ φῶς περὶ τὸ τῆς ὀψεως ρεῦμα, τότε ἐκπίπτον ὅμοιον πρὸς ὅμοιον,
συμπαγὲς γεγόμενον, ἐν σῶμα οἰκισθὲν συνέστη κατὰ τὴν τῶν ὀμμάτων εὐθυυρίαν,
45 D ὅπηπερ ἂν ἀντερίδῃ τὸ προσπίπτον ἐνδοθεν πρὸς δὲ τῶν ἕξω συνέπεσεν... ἀπελθόντος
δὲ εἰς νύκτα τοῦ συγγενοῦς πυρὸς ἀποτέτυται... παύεται τε οὖν ὄρων, ἔτι τε ἐπα-
γῶγόν ὑπνου γίγνεται· σωτηρίαν γάρ ἦν οἱ θεοὶ τῆς ὀψεως ἐμχανήσαντο, τὴν τῶν
defenstrix 12

45 E βλεφάρων φύσιν, ὅταν ταῦτα συμμύσῃ, καθείργνυσι τὴν τοῦ πυρὸς ἐντὸς δύναμιν... 13

46 A τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιᾶν καὶ πάντα ὅσα ἐμφανὴ καὶ λεῖα κατιδεῖν
οὐδὲν ἔτι χαλεπόν. ἐκ γὰρ τῆς ἐντὸς ἐκτὸς τε τοῦ πυρὸς ἐκατέρου κοινωνίας ἀλλή-
λοις, ἐνός τε αὖ περὶ τὴν λειότητά ἐκάστοτε γενομένου καὶ πολλαχῇ μεταρρυθ-
14
49 * u splendore consedit, tum uel eadem spe- 16

46 B μισθέντος πάντα τὰ τοιαῦτα ἕξ ἀνάγκης ἐμφαίνεται, τοῦ περὶ τὸ πρόσωπον πυρὸς
cies uel interdum inmutata redditur, cum ignis oculorum 17

τῷ περὶ τὴν ὄψιν πυρὶ ἴπερὶ τὸ λεῖον καὶ λαμπρόν· συμπα-
cum eo igne qui est ob os effusus se con- 18

τοὺς γιγνομένου. δεξιὰ δὲ φαντάζεται τὰ ἀριστερά, ὅτι
fudit et contulit. dextra autem uidentur quae laeua sunt, quia 19

1 ante* [punctum ut uid] A 2 ποῖνε [e] A poene V et add Lam-
binus 3 libri pergunt p. 185,6 quia, uide praefationem; defectum notauit Ald

5.7 Augustinus de ciu. Dei xiii 18 si di minores, quibus inter animalia
terrestria cetera etiam hominem faciendum commisit Plato, potuerunt, sicut
dicit, ab igne remouere urendi qualitatem, lucendi relinquere quae per oculos
emicaret. itane deo summo concedere dubitabimus... ut de carne hominis...
corruptionem auferat, naturam relinquat... 12 Priscianus partit. xii
uers. Aen. princ. i 16 G. L. K. iii p. 463,19 defenstrix quoque Cicero in Timaeo
protulit addita t. cf Hermannus p. 14

16 cf p. 189,10. h f splendore A u splendore V t f splendore sic B. quod ante
splendore proximum fuerit uocabulum incertum est discrepantibus testimoniis: si
AV uerum habent, conicias speculi, sin B, leuitatis, puta igitur fuisse cum
uterque ignis in leuitatis (uel speculi) splendore consedit; sed in splendore Rom
sed si in spl. Valla tbm non recte explicata transpositionum ratione, de qua cf
praefatio edem pr A eadem uel f specief sed uel inductum B

18 obos V offusus dett Valla tbm 18.19 ξυμπαγῇ γιγνομένῳ AY

19 contulit V dextra, a e corr B κατὰ τὰ F, pr A qui pr A

τοῖς ἐναντίοις μέρεσιν τῆς ὀψεως περὶ τὰναντία μέρη γίγνεται ἐπαφή
 1 contrariis partibus oculorum contrarias partes adtingunt.
 2 Ἰπαρὰ τὸ καθεστὸς ἔθος τῆς προσβολῆς. δεξιὰ δὲ τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ ἀρι-
 2 respondent autem dextra dexteris,

στερὰ τοῦναντίον, ὅταν μεταπέσει κυμπεγνύμενον ᾧ κυμπεγνύται φῶς
 3 laeua laeuis conuersione luminum, cum ea inter se non cohaeres-

τοῦτο δὲ ὅταν ἡ τῶν κατόπτρων λειότης ἐνθεν καὶ ἐνθεν 46 C
 4 eunt: id fit cum speculorum leuitas hinc illineque

ὑψη λαβοῦσα τὸ δεξιὸν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἀπώσῃ
 5 altitudinem adsumpsit et ita dexteram detrusit in laeuam partem

τῆς ὀψεως καὶ θάτερον ἐπὶ θάτερον. κατὰ δὲ τὸ μήκος στραφέν τοῦ
 6 oculorum laeuamque in dexteram. supina etiam ora cernuntur

προσώπου ταῦτον τοῦτο ὑπτίον ἐποίησεν πᾶν φαίνεσθαι, τὸ κάτω πρὸς τὸ ἄνω
 7 depulsione luminum, quae conuertens inferiora reddit quae sunt

τῆς αὐγῆς Ἰτὸ τ' ἄνω πρὸς τὸ κάτω πάλιν ἁπώσαν.
 8 superiora.

Ταῦτ' οὖν πάντα ἐστὶν τῶν συναιτίων,
 9 Atque haec omnia ex eo genere sunt quae rerum adiuuant 50

οἷς θεὸς ὑπηρετοῦσιν χρήται τὴν τοῦ ἀρίστου κατὰ τὸ δυνα-
 10 causas, quibus utitur ministeriis deus cum optimi speciem quoad

τὸν ἰδεάν ἀποτελῶν· δοξάζεται δὲ ὑπὸ τῶν πλείετων οὐ συναιτία 46 D
 11 fieri potest efficit; sed existimant plerique non haec adiu-

ἀλλὰ αἷτια εἶναι τῶν πάντων
 12 uantia causarum sed has ipsas esse omnium causas, [quae uim

ψύχοντα καὶ θερμαί-
 13 habeant frigoris et caloris] quae uim habeant refrigerandi calfi-

νοντα πηγνύντα τε καὶ διαχέοντα Ἰκαὶ ὅσα τοιαῦτα ἁπεργαζόμενα· λόγον
 14 ciendi concrescendi liquendi, care-

δὲ οὐδένα οὐδὲ νοῦν εἰς οὐδὲν δυνατὰ ἔχειν ἐστίν. τῶν γὰρ ὄντων ᾧ νοῦν
 15 ant autem omni intellegentia atque ratione, quae nisi in animo

μόνον κτᾶσθαι προσήκει λεκτέον ψυχὴν — τοῦτο δὲ ἄόρατον,
 16 nulla alia in natura reperiantur; animus autem sensum omnem

4 illine dett Orellius tb, uide Meaderum arch. lexicogr. xii 246. illimque Cice-
 ronem scripsisse credit m 5. 6 dextera ... laeuaque dett Rom tbm ft recte; an
 dexterum (~rā ex ~rū ut uid pr A) ... laeuumque? 6 &ia|&ora V 7 deu-
 fione pr B 8 forsitan interciderit superiora autem quae inferiora 10 quo*ad
 [d] A qāad ex qā~ V qvō|ad, vo in ras, fuit qā|~ B 11 efficit dett Rom

tbm etfect A &~ V &~ B existimant H. Stephano (p. 29) auctore Lambinus
 estimant corr e~ AVB 12 iplafesse, fef add in spatio unius litterae aut
 duarum capaci, uid fuisse iplā fe (hyphen paene erasum) B omniū A
 12. 13 uncis inclusa om Vtbm, ego credo ex Ciceronis autographo superesse quae
 abici uoluerit, cf p. 4, 14. q. u. h. frigoris et caloris, concretionis et liquoris, careant
 Valla 13 refrigerandi B 14 † calleat mg V 16 expectes reperiuntur,
 ut a quae nouum enuntiatum incipiat sensum, m in ras, fuit f ut uid B

- effugit oculorum, πῦρ δὲ καὶ ὕδωρ καὶ γῆ καὶ ἀήρ σώματα πάντα ὁράτα
 at ignis aqua terra anima corpora sunt eaque 1
- γέγονεν — τὸν δὲ νοῦ καὶ ἐπιστήμης ἐραστὴν
 51 cernuntur. illum autem qui intelligentiae sapientiaeque se ama- 2
- τόρεν profitetur ἀνάγκη τὰς τῆς ἔμφρονος φύσεως
 necesse est intelligentis sapientisque naturae 3
- 46 E αἰτίας πρώτας μεταδιώκειν. ὅσαι δὲ ὑπ' ἄλλων μὲν κινουμένων ἕτερα δὲ
 primas causas conquirere, dein secundas earum rerum quae ne- 4
- ἐξ ἀνάγκης κινούντων γίνονται, δευτέρας. ποιητέον δὲ κατὰ
 cessario mouent alias cum ipsae ab aliis mouentur. quocirca nobis 5
- ταῦτα καὶ ἡμῖν· λεκτέα μὲν ἀμφοτέρω τὰ τῶν αἰτιῶν γένη,
 sic cerno esse faciendum ut de utroque nos quidem dicamus ge- 6
- νere causarum, χωρὶς δὲ ὅσαι μετὰ νοῦ
 separatim autem de is quae cum intelligentia 7
- καλῶν καὶ ἀγαθῶν δημιουργοὶ καὶ
 sunt efficientes pulcherrimarum rerum atque optumarum et de 8
- ὅσαι μονωθεῖσαι φρονήσεως τὸ τυχὸν ἄτακτον ἐκάστοτε ἐξεργάζονται.
 is quae uacantes prudentia inconstantia perturbataque efficiunt. 9
- Τὰ μὲν οὖν τῶν ὁμμάτων συμμεταίτια πρὸς τὸ ἔχειν τὴν δύναμιν ἦν
 52 Ac de oculorum quidem causis, ut haberent eam uim quam 10
- νῦν εἴληχεν εἰρήσθω· τὸ δὲ μέγιστον αὐτῶν εἰς
 nunc habent, satis ferme esse dictum puto; maxuma autem eorum 11
- ὠφελίαν ἔργον, δι' ὃ θεὸς αὐθ' ἡμῖν δωδῶρηται, μετὰ τοῦ·
 utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps 12
- 47 A το ῥητέον. ὅπως δὲ κατὰ τὸν ἑμὸν λόγον αἰτία τῆς μεγίστης ὠφελίας γέ-
 explicetur. rerum enim optumarum cognitionem nobis oculi adtu- 13
- γονεν ἡμῖν, ὅτι τῶν νῦν λόγων περὶ τοῦ παντὸς λεγομένων
 lerunt. nam haec quae est habita de uniuersitate oratio a nobis 14
- οὐδεὶς ἂν ποτε ἐρρήθη μήτε ἄστρα μήτε ἥλιον
 haud umquam esset inuenta, si neque sidera neque sol 15
- μήτε οὐρανὸν ἰδόντων. νῦν
 neque caelum sub oculorum aspectum cadere potuissent. nunc 16

1 et aer post terra add Rom, anima duce Orellio sed cl p. 191,1 ante
 aqua tñm; ego malui Platonem sequi corporum pr A 4 deinde

V ἀλλήλων (om μὲν) A 5 aliaēū ipse B aliaf. ipse ex ~e A aliaf.
 ipse+ ex ~e, in mg nihil V 6 utde ex uide AB uide pr V gere B
 7 sepatim pr AV deijf (i red) ex deuf B dehi f AV 8 ef-
 fientef ex eicientef A pulcher*rimarum [1] A 8,9 deijf ex deuf B
 dehi f AV 10 σχεῖν FY 11 nē add A eorū**** [eorū] A
 12 uti*litaf [1] B m*nere [o uel e] A numere B 16 a*pectu AV,
 corr ~ū B

δ' ἡμέρα τε καὶ νύξ ὀφθείαι μῆνός τε καὶ ἐνιαυ-
 1 uero dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorum-
 τῶν περίοδοι μεμηχάνηται μὲν ἀριθμόν, χρόνου δὲ ἔννοιαν
 2 que conuersiones et numerum machinatae sunt et spatium tem-
 πορὶ τε τῆς τοῦ παντὸς φύσεως ζήτησιν ἔδωκαν· ἐξ ὧν
 3 poris dimensae, et ad quaestionem totius naturae impulerunt: quibus
 ἐπορικόμαθα φιλοσοφίας γένος, οὐ μείζον ἀγαθὸν οὔτ' ἤλαθεν οὔτε 47 B
 4 ex rebus philosophiam adepti sumus, quo bono nullum optabilius
 ἦξει ποτὲ τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν.
 5 nullum praestantius neque datum est mortalium generi deorum con-
 6 cessu atque munere neque dabitur.

1 comitē pr B tū ex tu AV men¹ū sic bis corr V annorū
 annorūq; B 2 post περίοδοι F habet καὶ ἰσημερία καὶ τροπαί in
 tēporis desinit V

3 totū pr B 4 optabilius cum ras ex obt¹ B, idem sed ~b¹ huf A
 4—6 cf p. 37,10 de leg. i 22,58 Tusc. i 26,64 (Lact. diu. inst. iii 14,7) Lael.
 6,20 epist. xv 4,16. Augustinus de ciu. Dei xxi 22 ex philosophiam . . . quam
 'di quibusdam paucis' ait Tullius 'ueram dederunt, nec hominibus' inquit 'ab
 his aut datum est donum maius aut potuit ullum dari' ad Hortensium potius
 respicit (Ohlmannus de S. Augustini dialogis in Cassiciaco scriptis, diss. Argent.
 1897,71) quam ad iii de re p. 3,4 (Vsenerus 'Gött. gel. Anz.' 1892,382), ubi Cicero
 de mente potius uel ratione similiter uidetur locutus esse quam de philosophia, ut
 p. 9,9 de leg. i 22,59 de sen. 12,40 de off. iii 10,44 Lactant. de opif. Dei 3,14
 5 generj ex ~re A gerj ex ~re B 6 subscriptio nulla; sequitur de
 fato AVB

172440

Ll.

C5634P.

Author Cicero, Marcus Tullius

Title Paradoxa Stoicorum, etc.; ed. by Plasberg. Pt. 1.

DATE.

NAME OF BORROWER.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU

